

**Учителят Беинса Дуно
ВРЕМЕ И СИЛА**

Първо издание

Автентичността на стенографските записи с запазена.

Предпечатна подготовка:
Наталия Ангелова, Николай Василковски, Румяна Маринова,
Цветина Рачева

ИК „ЖАНУА-98“
ISBN 954-9589-64-1

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

ВРЕМЕ И СИЛА

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС
ПЕТА ГОДИНА
(1925 – 1926)

София 2002

Ученикът трябва да *благодари* от сутрин до вечер за всичко, което вижда около себе си.

Тогава струите на любовта ще потекат през неговата душа.

Учителят
(Свещени думи на Учителя,
стр. 68, София 1938 г.)

Ученикът трябва да бъде *благодарен* на това, което Учителят му дава, и да върви напред.

Учителят никога няма да остави ученикът да се спре. Ученикът чувства подкрепата, която иде от Учителя, от цялото Небе. Това го изпълва всеки момент с благодарност и благоговение.

Учителят
(Свещени думи на Учителя,
стр. 100, София 1938 г.)

Учителю, благодарим Ти за Божественото Слово, с което ни дари. Израз на нашата благодарност ще е изучаването му от всеки ученик, на когото съзнанието се е отключило за него, за Словото.

ВРЕМЕ И СИЛА*

Мотото за тази година ще бъде:

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Коя беше последната лекция от миналата година? (*За свободните движения.*)

Кои движения са свободни? (*Разумните движения.*) Да, свободните движения подразбират разумност. Конят може да се движи свободно, но когато прескача от един плет на друг, това не е свобода. За птичката може да се каже, че има свобода в движенията си. Защо? Понеже в нейните движения има разумност. Свободните движения подразбират и по-висока култура. Според закона на еволюцията в стълбата на животинското царство най-високо стъпало заемат млекопитаещите. Обаче птиците имат по-стар произход от конете. Рибите пък са по-стари от птиците. Науката поддържа, че птиците са произлезли от рибите. Последните се движат в по-гъста, а птиците – в по-рядка среда. При това рибите са безгласни, те нямат орган на гласа, на звука. Културата на рибите е много ниска. Всички престъпления във водата стават безгласно. Животът във водата е цял ад. Там рибите се гълтат цели

* Лекцията е препечатана от Лекции на Младежкия окултен клас от Учителя, 1925 – 1926 г., София – V година, София, 1929 г., стр. 3 – бел. изд.

едни други без следи от престъпления и никоя от тях няма възможност да каже някому нещо, да се оплаче.

Птиците пък имат по-висока култура от рибите, защото в тях има разумност. В какво се забелязва разумността, както и по-високата култура у птиците? В тях има музика, движения из въздуха, виене на гнезда, които неща се подчиняват на известни закони. Движението на хората из въздуха с аероплани се основава на същите закони, на които се подчиняват и птиците. Освен това птиците са разрешили отношенията между половете по-разумно даже и от съвременните хора, които го разрешават като млекопитаещите. На съвременните хора са нужни още хиляди години, докато разрешат този въпрос по човешки. И действително първото падане е станало между млекопитаещите. Оттам започва падането на човека. Като говоря за птиците, не подразбирам да се вземат като образ, но като символ на по-висока култура в света, която ще се яви за в бъдеще и в човешкия род. Днес в хората се забелязва вече стремеж да се приближат към птиците.

Питам, според вас на какво се дължат външните противоречия в живота? Вземете следния прост пример. Двама родни братя се обичат, разбира се, живеят си добре. След известно време между тях се явява спор за някакви материални блага, които те получават в наследство от баща си. Коя е дълбоката причина да се зароди между тях братя несъгласие, спор? Отде води началото си този спор? Нали тях братя се обичаха? Нали се разбираха помежду си? Във физиката има един закон за промяна на телата от топлината и от студа. Този закон гласи: всички тела от топлината се разширяват и отиват нагоре, а от студа се свиват, сгъстяват и падат надолу. Природата си служи с този закон всякога, когато ѝ потрябва. Щом пожелае да превърне някое течно тяло във въздухообразно, тя го нагрива и така го препраща в пространството нагоре. Щом пожелае да превърне въздухообразното тяло в течно, тя го

охлажда и то слиза на земята във вид на течност. И в човешкия организъм има и въздухообразни, и течни, и твърди тела, но понякога става накопление на тия вещества, което се отразява по един или друг начин върху човека. Обаче разумната природа не позволява да се престъпват законите ѝ, т.е. тя не търпи никакви житници, никакви хамбари в тялото на човека. Всеки ден човек има право да взима от нейните складове само толкова, колкото му е нужно за деня. За другия ден – добър е Господ! Той пак ще даде. Но вследствие отдалечаването на човека от разумните закони на природата у него се заражда желание да се осигури, и той всеки ден живее с мисълта да трупа, да събира колкото може повече. Това негово желание се предава и на самите клетки, в които постепенно става отлагане, натрупване на излишни, неоползотворени от организма, материали. Този човек започва да надебелява, да затлъстява и впоследствие в него се зараждат различни болести. Ето защо най-първо човек трябва да се заеме с разрешаване на прости явления, на малки величини, а после да прибегне до решаване на сложни явления, на големи величини. Сложните явления, големите величини, създават натрупвания в човешкия организъм.

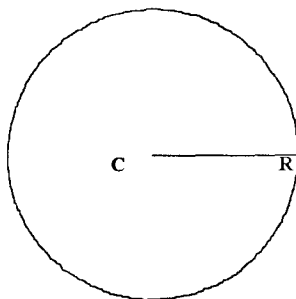
И тъй, за да се яви възвишена мисъл у човека, той трябва да насочи своя поглед нагоре. То значи – той трябва да превърне твърдите вещества в себе си в течни, течните във въздухообразни, и така да обърне погледа си нагоре. Отгоре ще дойде помощта му. Не мислете, че човек сам може да създаде в себе си възвишени и светли мисли. Никой сам не създава своите мисли! За да попадне някоя светла мисъл във вашия ум, преди всичко тя е минала през ред същества повъзвишени и по-благородни от вас. Ако вие ѝ дадете благоприятни условия за развитие, тя ще ви подигне. Същевременно вашите мисли отиват надолу към същества, по-нискостоящи от вас. Значи в природата става прекръстосване на мислите. Висшите същества

влият на човека, но и човек им влияе. Човек влияе на по-нискостоящите от себе си, но и те му влияят. Затова, когато изучавате живота си, трябва да разграничавате мислите, да разбирате кои мисли идат отдолу и кои отгоре, за да знаете как да ги обработвате.

Това е една окръжност. Как дефинират окръжността в геометрията?

(Окръжността е крива линия, на която всички точки са еднакво отдалечени от една постоянна точка, наречена център – С. Пространството, което е заградено от окръжността, се нарича кръг.) Ние ще дадем друго определение за кръга.

Кръгът представлява всички реални възможности, които се съдържат в разумния живот. Всеки кръг има свои граници. Тогава какво трябва да направи човек, като дойде до крайните предели на кръга, който в дадения случай представлява неговия живот? Той трябва да премине от един кръг в друг. Значи всеки кръг е скачен с редица други кръгове. Центърът С представлява друга една реалност, към която човек трябва да се върне. Какво е значението на радиуса в кръга? *(Радиусът е единственият елемент, който определя големината на кръга. Окръжностите се различават по радиусите.)* Кривите линии в природата са признаци, по които се съди, че тя събира енергия и материя. Тия линии наричаме събирателни. Когато природата иска да твори, тя си служи с прави линии. Всеки радиус, като дойде до своя краен предел, той се връща назад в кръга. Защо? Понеже зад този предел той среща известно съпротивление, което не му позволява да отиде по-нататък. Значи окръжността, кривата линия, показва

докъде се простират възможностите на радиуса. Възможностите на правата линия са в творчеството. Като се свърши творчеството, започва се вътрешната обработка на материята и на енергията. Тъй се създава кръгът.

По този начин вие ще знаете пътя, по който се развиват вашите мисли и желания. Най-първо в човека се зараждат известни мисли, желания и проекти, които, щом стигнат крайния предел на своите възможности, образуват един кръг, в който се започва обработването им. От всички тия мисли, желания и проекти в човека се образува една обща идея, която го тласка в дадена посока. Помнете, че проявите на живота не са отделни. Всяка постъпка на човека се обуславя от някое разумно същество. Никой не може да каже, че е творец на своята съдба. Казва се, че всеки е носител на творчество, на творчески сили в себе си, но всички разумни прояви се обуславят от разумни същества. Може ли да се определи колко радиуси могат да се прекарат в една окръжност? *(Казва се, че в окръжността могат да се прекарат безкрайно число радиуси, но се говори само за един радиус, който е в движение, защото, като минава през окръжността, същевременно той минава през всичките радиуси.)*

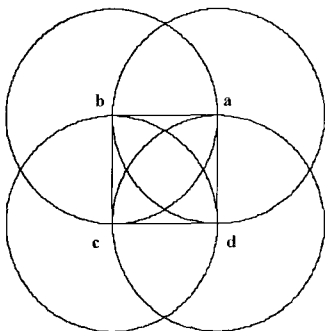
Питам, кои са причините за образуването на квадрата? *(Причина за образуването на кривата линия се взима някоя централна сила, а квадратът се образува от движението на една отсечка.)* Когато единият край на радиуса се движи, а другият остава неподвижен, образува се кръгът, а когато се движат двата края на радиуса, образува се квадратът. Квадратът включва в себе си възможностите на правата линия. Правата линия представлява отношения между две разумни същества. Най-късият път на съобщение между две разумни същества е правата линия. Двама души могат да се запознаят само по пътя на правата линия. Квадратът представлява условията, при които приятелството

на тия двама души може да се съгради. Ако човек не разбира тия отношения, той ще изкриви, ще развали квадрата, и по този начин ще дойде до вътрешно противоречие. Всички противоречия в живота се съдържат в квадрата. Той е рационално число, а кръгът е ирационално число. Той е част от едно спирално сечение, което пък е сечение от друга една фигура. Кръгът, квадратът, кубът са части от тесаракта.

Защо при създаване на очите природата си е послужила с кръга, а не с квадрата? (*Понеже окото се движи радиално, гледа на всички посоки.*) Действително окото е създадено по образа на слънчевата система. Който иска да изучава света, трябва да изучава и човешкото око. Квадратът се забелязва в кожата на хората. Значи в противодействията на физическия свят в кожата се образуват множество квадратчета. Различните фигури, с които си служи геометрията, това е най-красивият, най-мистичният език, чрез който природата говори на разумните същества. Когато у човека се зароди известен дух на припряност или на нервност, той вече престава да се движи в кръг и влиза в квадрата. Тогава как ще излезе той от противоречията, в които е попаднал?

Сега ще начертаяем един квадрат и от върховете му А, Б, С, Д, които ще вземем за центрове на окръжности, ще опишем четири окръжности. Какво ще се образува в квадрата? (*Една четиристенна фигура, заградена с дъги, и четири тристенни фигури, също тъй заградени с дъги.*)

За да се разбере

тази фигура и да се приложи в живота, ще направя малко отклонение в мисълта си. Какво става с житното зърно, когато попадне в почвата? За да излезе на повърхността на земята, с него стават ред промени – химически и физически. На пръв поглед се вижда, че то се разпуква, при което изгубва своята външна форма.

Вътрешната фигура показва пътя, начина, по който човек може да излезе от противоречията, от безизходното положение, в което се намира. Значи, както житното зърно трябва да измени външната форма, за да излезе на повърхността на земята, така и човекът, който се намира в живота на квадрата, трябва да измени своята форма, за да излезе от своите ограничителни условия. Това излизане наричат „закон на самоотричане“. И затова, когато искаш да минеш в порядъка среда, трябва да се откажеш от по-гъстата, в която се намиращ. Ако искаш да придобиеш някоя повзвишена идея, трябва да се откажеш от друга, пообикновена, стара идея, която те е държала до това време вързан в земята. Много от идеите на съвременните хора са във връзка със земята, т.е. с по-груба материя. Тия идеи са потребни на човека дотогава, докато той живее на земята, но щом пожелае да се изкачи в един по-висок свят, той трябва да се откаже, да се освободи от формите на тия идеи.

Както виждате, всичко е в приложението. Формите на нещата трябва да оживеят във вас, за да може да ги разбирате и изучавате. Запример у вас се заражда едно желание. Това желание може да бъде приятно, може да бъде и неприятно и да ви дразни. За вас не е достатъчно само да знаете, че това желание е приятно или неприятно, но трябва да знаете точно де именно се зараждат хубавите желания и де – лошите. Ще кажете: „Мястото на желанията е в главата.“ Така е, всичко излиза от главата, но на кое място именно? Желанията не се зараждат в цялата глава. Всяко желание си

има своя определена област в мозъка, отдето то произлиза. Човек не може да владее себе си, докато не знае в коя част на неговия мозък се заражда дадено желание. Например де е мястото на милосърдието? Чувството на милосърдието е там, дето е и религиозното чувство на човека, а именно в горната част на главата. Когато искате да проверите мястото на милосърдието на главата у човека, направете следния опит. Повикайте двама души, в които това чувство е добре развито. Единият от тях да постави трите си пръста върху горната част на главата на другия, дето е религиозното чувство, и веднага ще почувства тока на милосърдието или чувството на приятелство. В съзнанието пък ще се яви малка светлинка.

И тъй, при възпитанието на децата трябва да се има предвид начинът, по който са централизирани силите в живата природа, защото по същия начин са централизирани и силите в човешкия мозък. Мозъкът, от своя страна, изпраща своите сили по цялото тяло. Преодоляващите чувства у човека хвърлят съответен отпечатък върху целия строеж на организма. Например хора, които са крайни идеалисти, имат фини, тънки чувства. Ако идеализмът у тях води началото си от ред поколения, ръцете им са изтънчени, деликатни. Това показва, че изтичането и втичането на енергията от техния организъм става леко, без съпротивление. Ръцете на материалистите не са тъй деликатни, нежни. Който не разбира тия неща, като наблюдава и едните, и другите хора, ще каже, че това е игра на природата. Не, това са течения в природата, които имат своя разумна причина. Всеки пръст на човешката ръка е една област, през която изтича известна енергия. През всеки пръст минават две течения: едното тече в горната част на пръста и излиза навън, а другото тече в долната част на пръста. То иде от корените на пръстите и влиза във всеки пръст поотделно. Често у някои хора се преплитат няколко течения. По-напредналите хора,

у които чувствата са по-добре развити, имат и по-силни възприятия. Те възприемат по-лесно тия течения.

Да допуснем, че в някой човек липсва чувството на милосърдие. Как ще го добие той? Такъв човек трябва да дружи повече с хора филантропи, човеколюбиви, които са готови да се жертват за доброто на другите хора. Или пък той трябва да чете такива книги, в които да среща примери от хора със силно развито чувство на милосърдие. Освен това човек, у когото липсва това чувство, добре е всеки ден около десет, два-сет минути най-много, да поставя ръката си върху центъра на милосърдието, за да приижда към него известно количество енергия. В продължение на една-две години този човек може да развие в себе си това чувство. Чувствата се подхранват с енергия. Съществуват два вида чувства: едните са нисши, животински, а другите са възвишени, благородни чувства. Например дружите известно време с някой човек, но после се разделяте и казвате: „Съжалявам, че се сдружих с този човек.“ Защо? Защото в тази дружба вие сте подхранвали користолюбиви чувства, очаквали сте нещо и като не сте го постигнали, разочаровали сте се. При такива чувства човек усеща някакво стягане в слънчевия възел, което е признак, че той е попаднал в пътя на животните. Дойдеш ли в този път, спри се, размисли добре, и се върни назад. Не е достатъчно човек само да слуша или да чете какво говорят другите, но има един практически, опитен, начин, по който той може да се учи. Който иска да се учи и да напредва в живота, той трябва да си избира такива другари, които природата е щедро надарила. Тия хора са родени при благоприятни условия.

Човек може да добие някои благородни, възвишени чувства от растенията и от животните. Например милосърдието е развито и у някои растения и животни. По тази причина именно човек още от най-стари времена е бил овчар, водил е овцете на паша. Овце-

те развиват смирение в човешкия характер. Те го учат още и на самопожертвование. Волът пък учи човека на търпение. Петелът заставя човека да мисли. Например някой човек е много замислен, иска да реши известен въпрос, но не може. Веднага неговият петел излиза на среща му и започва да кукурига. С това той иска да каже на господаря си: „Попей малко! Тази работа не става с много мислене.“ Господарят казва: „Огън гори на главата ми!“ „Не се безпокой! Щом аз ти кукуригам, работите ще се наредят добре.“ Когато някой човек заболее и в това време петелът се спре пред прага на къщата му и започне да кукурига, това показва, че този човек ще оздравее. Кукуригането внася приятност, лекота в душата на човека. Той е символ, с който природата си служи, когато иска да изрази нещо. Между кукуригането на петела и състоянието на човека има известна връзка. Когато човек е тъжен, скърбен, нека носи в джоба си по малко царевица или жито, та като чуе, че някой петел изкукурига, веднага да му подхвърли няколко зрънца и да благодари, че е изкукуригал. Това показва, че скръбта му ще се превърне в радост.

Сега, ако някой слуша отвън с какво се занимаваме, ще каже: „Върху какви глупави работи разискват тия хора.“ Привидно е така, но ако изучавате работите на някои учени, ще видите, че и там има привидно глупави неща. Например някой учен изучава микробите и намира, че особен род микроби имат сто и двайсет стомаха. Каква важност представлява този въпрос? Ако проследим внимателно този факт, ще видим, че той говори много нещо. От него ученият вади заключението, че този род микроби живеят при много неблагоприятни условия. Действително микробите изобщо живеят при неблагоприятни условия.

Питам, вашите петли кукуригат ли? Забелязали ли сте вие при какви случаи петлите кукуригат? (*Забелязано е, че когато петлите престават да кукури-*

гат, случва се някакво нещастие. Когато кокошките се качват на високо да пеят, за добро е. Когато пеят на ниско място, това не е за добро.) Всички тия неща са символи, с които природата си служи като прояви на разумен живот, като пътища на съобщения. Това показва, че и животните имат известна разумност, която се намира в по-висок свят от физическия. И наистина често животните интуитивно схващат нещата по-добре от хората. Това показва, че интуицията у тях е по-силно развита, отколкото у някои съвременни хора. Казвам, работете съзнателно върху развитието на вашата интуиция!

Сега ще ви задам няколко въпроса. Какво ще стане с някое семе, ако се посади в почвата по-дълбоко, отколкото е нужно за него? *(Или няма да израсне, или ще закъсне с израстването, понеже всеки род семе има определена дълбочина, на която то трябва да се посажда.)* Оттук вадим следната аналогия – когато човек се обезсърчи или започне да става песимист, да се отчайва, това показва, че той навлиза в по-гъста материя от тази, в която е бил по-рано. Всички негови желания са заровени дълбоко в тази гъста материя и като не може да ги реализира, той се обезсърчава и започва да страда.

Какво ще стане с някое семе, ако се посади много плитко в почвата? *(Ако почвата е малко влажна и торна, има възможност да израсне семето. Ако почвата е камениста, семето не може да израсне.)* Това е вярно по отношение нашия живот. Когато нашите идеи не срещат някакво съпротивление на пътя си, те не могат да израснат. Това подразбира живот без страдания. Страданията са естествени съпротивления, при които животът може да расте и да се развива правилно. Скърбите, страданията са най-дълбокият слой от почвата, в който са посадени костилките на плодовете. След време те израстват от тази почва. Който не може да използва скърбите и страданията в своя живот, в

него нищо не може да израсте. Затова всеки човек ще понесе толкова скърби и страдания, колкото природата му е определила. Радостта е най-малкото съпротивление, при което животът може да се прояви. Значи вие срещате на пътя си две съпротивления: най-голямо съпротивление, когато корените не могат да вървят надолу безпрепятствено, но първо трябва да си пробият път и после да се развиват правилно; съпротивлението е най-малко, когато коренчетата намират свободен път надолу в земята.

В кой случай семето иждивява повече енергия: когато коренчетата си пробиват път надолу в земята или когато стъблото покълва над повърхността на земята? Коренчетата иждивяват повече енергия, за да си пробият път надолу в земята. В това отношение растенията са по-добри техници, естественици и химици от самите хора. Те отделят от себе си разни киселини, с които си пробиват път даже и в канарите. Ако човек се остави свободно, с пълно доверие, на своята интуиция, той ще има по-добри резултати в живота си, отколкото, ако действа изключително по своя разум. Ако някой човек е болен и се остави на своята интуиция, т.е. на разумните закони, които ръководят целия му организъм, той ще се излекува в скоро време. Оставете се свободно, без страх, на своята интуиция, т.е. на Божественото в себе си, и ще видите какви резултати ще получите. Интуицията у човека е неговият разумен баща, на чийто гръб той може да се качва без страх, без тревога. Този кон ще го занесе, дето трябва. Всички сте виждали какво правят малките деца с баща си. Като се върне той от работа, едно по едно децата се качват на гръба му да ги носи. По същия начин и вие понякога се качвате на своя кон, карате донякъде, докато го изморите добре, без да свършите никаква работа.

Да допуснем, че някой от вас излиза на сцената, но го освиркват. Като се върнете дома си, вие сте не-

разположени, цяла нощ не можете да спите, въртите се на една, на друга страна, докато най-после изморите тялото си и заспите. Какво от това, че ви освиркали? Ако нямате уши да чуете, че ви освиркват, щяхте ли да се обидите? Нямаше да се обидите. Какво трябва да направите тогава? Да си признаете, че не сте играли добре и заслужавате да ви освиркват. Кажете: „Много добре направиха тия хора, че ме освиркаха.“ Щом си кажете така, веднага ще ви олекне. Едва сте се примирили, натъквате се на друго противоречие: „Защо трябва да ме освиркват? Нима толкова лошо играх?“ Казвам, две противоречия в живота не раждат една добродетел. Две положителни рационални числа раждат едно отрицателно число. Единицата е положително число. Тогава $1+1=2$. Двойката е отрицателно число. Следователно тия две положителни числа можем само да ги съберем, за да получим отрицателно число, но по никой начин не можем да ги умножаваме. Например $1 \times 1 = 1$.

Обаче има и друг един закон: като съберем две отрицателни числа, получаваме едно положително. Например $2+2=4$. Числото 4 е положително. Като умножим две отрицателни числа, пак получаваме едно положително: $2 \times 2 = 4$. Следователно, ако искаме да получим положителен резултат, трябва да работим с две отрицателни числа. Какво означава $2+2=4$ или $2 \times 2 = 4$? Като се съберат или умножат двама меки хора, дават числото 4. Ако съберете числото 2 и числото 4, получавате 6. Какво представлява шесторката? Тя е неутрално число, неутрална зона. Значи, докато дойдете до неутралната зона в живота, т.е. до състояние на примирение, най-първо ще минете през голяма вътрешна борба в себе си. Да кажем, че вие искате да извършите един преврат в себе си. В първо време вие сте активен, борите се. Значи събирате положителните енергии в себе си, докато получите от тях едно отрицателно число и се примирите. Казвате: „Има време, ще се

постигне това нещо“, и започвате да мислите. Числото 4 е число на мисълта. В процеса на мисленето превръщате положителните числа в отрицателни и отново започвате да действате.

И тъй, за всеки човек е важно да знае в коя област на мозъка действат единиците, в коя – двойките, в коя – тройките и т.н. Човек не може да работи със силите на своя мозък както му попадне. Положителните енергии трябва да се превърнат в отрицателни. Всеки, който може да превърне една положителна енергия в отрицателна, той разумно пести силите си. Представете си, че две братчета, които са положителни в себе си, спорят за две ябълки: кое от двете да вземе по-голямата ябълка. Ябълките са от различна големина. Как трябва да се разреши въпросът? *(Да разделят двете ябълки на половина и всяко дете да вземе половината и от едната, и от другата ябълка.)* Както виждате, тук трябва да се приложи законът за превръщане на положителните енергии в отрицателни. Случва се някога, че мисълта, чувствата, волята на човека са положителни, а той иска нещо непостижимо. Какво трябва да направи този човек в дадения случай? Да кажем, че този човек е беден студент, идеалист, но пожелава в продължение на една седмица да получи десет милиона лева, които ще употреби за някаква велика идея, възникнала в главата му. Какво трябва да направи, за да не претърпи крах или някакво падение в себе си? Като дойде краят на седмицата и не получи парите, въпросът е решен вече, но какво трябва да се направи, преди да е дошъл този момент? *(Нека си представи, че ги е получил и се отказва от тях. Или нека си помисли, че сега е получил само една малка част от парите, каквато той има на разположение в себе си, а останалата част ще получи впоследствие.)* Индусите са правили ред опити за усиляване на волята си и са получили добри резултати. Например един индус може да разреже някъде ръката си и после със силата на

волята да не допусне да падне капка кръв, нито пък да усети най-малка болка. Чрез волята си той анестезира порязаното място и затова не усеща никаква болка. Обаче според законите на живата природа, когато успеем да избегнем дадено страдание, след известно време това страдание пак дохожда до нас, само че на друго място и в друга форма.

Казвам, всеки ще понесе страданията, които природата е определила за него. Ако е слаб, ще му се дават по-малко, но в продължение на повече време. Ако е силен, ще му се дават повече страдания наведнъж, при което ще се употреби по-малко време. Например юнакът може да вдигне сто килограма товар на гърба си и в продължение на един час да го занесе на определено място. Слабият ще раздели същия товар на части и ще го пренася цял ден. Следователно слабите ще иждивяват време, ще пестят енергия. Силните хора ще иждивяват енергия, ще пестят време. Казано е в Писанието: „Силните ще носят слабите.“ В това отношение индусите са направили грешка. Когато са били силни, те са товарили слабите, вследствие на което са изгубили способността си да ръководят другите хора и се спрели в своето развитие. Днес други хора, които работят правилно, разумно, идат да заместят индусите и да довършат тяхната работа. Сега и бялата раса започва да работи по малко в това направление. За да не губи силите и способностите си, човек трябва да бъде изправен във всички свои мисли, чувства и действия. Както виждате, лесно е да се напише $1+1=2$, $2+2=4$. Обаче това са два закона, които имат приложение в живота. Действието $1+1=2$ представлява превръщане на положителните сили в отрицателни. То е закон на силата, който работи сега. Днес силните хора работят. Действието $2+2=4$ или $2 \times 2=4$ представлява превръщане на отрицателните сили в положителни. То е закон на времето, в което работят слабите хора. Кое е по-силно в човека – умът или сърцето? Как си обяснявате след-

ните положения? Обичате някое лице. В този случай умът скроява хиляди добри мисли за любимия ви. Значи умът става слуга на сърцето. Друг път мразите някое лице. Умът пак започва да измисля хиляди лоши работи за това лице. И тук умът се явява в услуга на сърцето. Кой е по-силен сега – умът или сърцето? (*Сърцето.*) Обаче това са прояви на животинския, нисшия ум в човека.

Човек има четири сърца: нисше, или животинско, висше, или човешко, ангелско и Божествено сърце. Той има и четири ума: нисш, или животински, висш, или човешки, ангелски и Божествен ум. Човек трябва да благодари, че има толкова сърца и улове. Това, което животинското сърце не може да направи, човешкото сърце ще го направи. Това, което човешкото сърце не може да направи, ангелското ще го направи. Това, което ангелското сърце не може да направи, Божественото ще го направи. Същото се отнася и до ума на човека. Четирите сърца се преплитат взаимно и образуват две сърца. Затова именно се казва в Битието: „Човек е направен по образ и подобие Божие.“

Сега ще ви дам едно правило като за деца, но и възрастните хора могат да си служат с него. Когато дойдете до някое противоречие, до една невъзможност в живота си, кажете: „За Бога всичко е възможно. Аз живея в Бога и с Неговата Мъдрост всичко мога да постигна.“ Поставете ли тази мисъл в ума си, Бог, Който живее във вас, веднага започва да действа. Който е в съгласие с Бога, Той работи с него. Бог работи заедно с нас, за да се прояви. Вие може да проверите това правило, този закон, всякога, когато се намерите в безизходно положение.

Да допуснем, че се намирате някъде в пустинята, изложени на явна смърт – отникъде помощ не идва. Какво трябва да правите? Обърнете се към

Бога с пълна вяра и надежда, че за Него всичко е възможно и след това очаквайте резултат. Няма да се мине дълго време, и вие ще проверите този закон, ще видите, че Бог се проявява и в пустинята.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Първа лекция
на Младежкия окултен клас
15 ноември 1925 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

НАЙ-МАЛКОТО ИЖДИВЯВАНЕ И НАЙ-МАЛКОТО СЪПРОТИВЛЕНИЕ*

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Четирима души от вас нека се заемат с разработване на следните четири теми. 1. Най-новото в музиката. 2. Най-новото в математиката. 3. Най-новото във философията. 4. Най-новото в живота.

Всички общо пък пишете върху любимия за вас предмет. Значи първата тема ще бъде свободна.

В природата съществува един велик закон, според който тя извършва всички свои работи при най-малко иждивяване, изхарчване на енергия. Тя обича икономията. Вземете например средата, в която земята се движи. Тя е много рядка среда. Ако земята би се движила в среда, гъста като водата, тя би изразходвала при движението си грамадно количество енергия.

Оттук може да приложите в живота си следните правила. Всякога взимайте предвид различните при-

* Лекцията е препечатана от Лекции на Младежкия окултен клас от Учителя, 1925 – 1926 г., София – V година, София, 1929 г., стр. 27 – бел. изд.

родни течения и сили, които се отличават по своята интензивност. Всякога взимайте предвид и гъстотата на веществата, с които ще си служите. Следователно, ако подпушите известно ваше желание, енергията на това желание се съгъстява и ви заставя да се движите в по-гъста среда. Това ще ви накара да правите по-големи усилия, за да си пробиете път в тази гъста материя. При големите усилия човек изразходва повече енергия и бързо изтощава своя организъм. За да може човек да се подигне, да заживее в по-рядка среда и да извършва всичките си работи при най-малко съпротивление, той трябва да води добър живот. Защо трябва да живеем добре? В доброто седи икономията на природата. Всички методи, чрез които човек може да работи за своето подигане, се крият в доброто.

Всяка мисъл, всяко желание може да се реализира по много начини, но разумният човек избира този начин, при който се изразходва най-малко енергия. Допуснете, че вие пожелавате една круша, но за да я придобиете, жертвате целия си живот. Питам, тази круша заслужава ли такава жертва? Друг пример, допуснете, че вие имате силно желание да изучите съвременната философия с всички нейни подробности и затова жертвате всички свои идеали. Питам, оправдават ли се всички жертви за философията, ако не можете да я приложите в живота си? Природата казва: „Всяко дърво трябва да даде плод.“ Ако някое дърво не даде плод, усилията, които прави то, нямат никакъв смисъл.

Казвам, като ученици на Великата окултна школа вие трябва да работите чрез доброто. Ако си служите с доброто като метод за работа, вие ще иждивявате най-малко енергия, а ще придобивате най-добри резултати. Най-първо човек трябва да изучава себе си, своя живот, с всички свои тежки и добри разположения. Животът трябва да се изучава научно, да се правят опити и наблюдения върху всички явления във и вът-

ре в него. Например някой изживява едно тягостно състояние на духа. Не е достатъчно само да се констатира това състояние, но трябва да се потърси неговият произход. Тягостното състояние на духа показва, че човек се движи в гъста среда и среща големи бури и съпротивления в живота си. Външният свят не забелязва това състояние, защото този човек не се намира в една и съща среда с другите хора. Гъстата среда в духовно отношение представлява корените на живота. Представете си, че вие сте в параход, който се движи по замръзнало море, но той е толкова здрав, че непрекъснато чупи леда пред себе си, и така си пробива път. Какво ще стане с този параход, ако ледът постепенно става все по-дебел? Ще стигне ли той благополучно до определеното пристанище? Този параход ще се разбие. Тогава какво трябва да правите в окултно отношение при подобен случай? Най-първо трябва да напуснете гъстата среда.

Казвате, как да напуснем гъстата среда? Затова има разни методи. Такива примери срещаме в органическия свят. Когато средата, в която са живели някога рибите, е станала гъста за тях, те са започнали усилено да мислят как да излязат от нея, по какъв начин да се приспособят към друга, по-рядка среда. И най-после след дългогодишно размишление, те са намерили начин да излязат от водата, при което се превърнали на птици. По-умните риби колективно решили да излязат от водата и да се превърнат в птици. Аз взимам този пример като най-подходящ за илюстрация, но има още ред примери, които подкрепят моята мисъл, а именно: много начини има, чрез които човек може да мине от по-гъста в по-рядка среда.

В духовно отношение сегашният човек се намира във фазата на растенията. Ако за дълго време ще остане в тази гъста материя, дето плътта и духът са в постоянна борба, той ще загине. Както рибите излязоха от водата и станаха птици, така и човек трябва да

излезе от гъстата среда, в която живее, да си подаде главата навън. Според окултната наука излизането на човека от гъстата материя е предвестник на шестата раса. Когато шестата раса дойде на земята, тя няма да живее при условията, в които е живяла бялата раса. По същия начин и бялата раса не е живяла при условията на четвъртата раса. Расите представляват състояния на материята. Съществата от четвъртата раса се ръководеха повече от своите желания и затова бяха потопени в среда, по-гъста от тази, в която се намират днес съществата на петата раса. По-напредналите същества от четвъртата раса, които работиха усилено върху своя интелект, влязоха в петата раса. Днес обаче и тази среда им става гъста, затова тия същества се стремят да влязат в по-рядка среда.

Всички хора, които се стремят да влязат в шестата раса, трябва да изучават вътрешните методи, чрез които ще постигнат своите стремежи. Всеки човек трябва да се стреми да извършва своята умствена и сърдечна работа при най-малкото съпротивление. Кога ще срещне най-малко съпротивление? Когато се качи на високо място и оттам разглежда цялата обстановка. Тя ще му покаже как трябва да действа. Представете си, че вие сте се качили на скала в сред морето, висока два-три метра, и оттам искате да се хвърлите, да се окажете във водата. Щом сте се качили на тази височина, разгледайте наоколо да няма някой човек, който се къпе в морето. Ще кажете: „Какво от това, ако има човек в морето?“ Има опасност да не скочите на гърба му. Убедите ли се, че няма наблизо човек, съблечете дрехите си и се хвърлете в морето. Ами, ако се удавя? Ако не знаете да плавате, не се хвърляйте в морето. Следователно, когато искате да свършите някоя работа в морето на живота, погледнете от висотата, на която се намирате, дали няма някой човек или друго някакво препятствие на пътя ви. Ако има някакво препятствие, не се хвърляйте изведнъж на работа, но за-

почнете тази работа от друго място, дето няма такова препятствие. Който спазва това правило, ще се избави от ред неприятности и страдания в живота. Какво правят повечето съвременни хора? Съблекат си дрехите, и хайде във водата. Много от страданията в живота се дължат на това, че всички хора бързат, те искат всичко да стане изведнъж. Не, който иска да влезе в морето, първо ще се качи на скалата и отвисоко ще направи едно щателно наблюдение на цялата обстановка вън и вътре в него. Ще види дали няма големи камъни или вълни в морето, после ще разгледа какво е неговото вътрешно разположение. И най-после, като се убеди, че няма големи съпротивления, ще съблече дрехите си и ще се хвърли в морето. Разумен човек е този, който предприема работа при най-малко съпротивление.

Питам, защо се къпят хората? За да очистят тялото си. Да се къпе човек, това не е удоволствие, но необходимост, наложена от нуждата на организма да отвори порите на кожата си, чрез които дишането и храненето става правилно. При това във водата трябва да се седи най-много пет, петнайсет минути, не повече. Който иска да седи повече време във водата, риба да стане, както е бил по-рано. Някой иска да стои дълго време във водата. Питам го, след като седя толкова време във водата, когато беше риба, какво особено придоби? Нищо. Тогава беше напълно безгласен. За да проговориш, трябваше да излезеш от водата. Да живееш дълго време във водата, значи да се връщаш към старото. Животът, който сега се заражда във водата, се изразява в нови форми. Причината, задето ние днес се къпем, се дължи на необходимостта да бъдем във връзка с тия нови форми. Как мислите, днешната вода същата ли е, каквато беше преди години, когато вие като риби излязохте от нея? Не е същата. Морето, от което излязохте едно време, същото ли е и днес? Не е същото. Мойсей казва: „И направи Бог твърдта, и различи водата, която беше под твърдта, от водата, която

беше над твърдта.“ Това показва, че горе в пространството има едно голямо море. Между водата на това море и водата на земята има постоянно течение. Водата на земята, както и на материята, от която е направена тя, не са същите, каквито са били по-рано. Ако това не беше така, светът отдавна би изчезнал. Всичката материя на земята е нова.

Христос казва: „Ново вино в нови мехове.“ И наистина, ако новото вино не се налее в нови мехове, има опасност старите да се пръснат. Те не могат да издържат на напора на силите, които се развиват в новото вино. Пред такава опасност се намира днес и цялото човечество. Защо умират хората? Защото формите им са стари и не могат да издържат на новите сили, които се развиват в новата материя. Старите форми трябва да се изчистят, да се освободят от всички стари мисли, чувства и желания, защото влязат ли в тях новите сили, ще ги пръснат. Тогава всички усилия на хората ще отидат напразно. Някой ще каже: „Природата трябва да се съобрази с нашите недъзи.“ Това са глупави разсъждения. Природата не се занимава с недъзи. Мислите ли, че земята ще измени своя път, ако някой се изпречи пред нея? Не, тя пътя си за никого няма да измени и всеки, който се опита да излезе срещу нея, ще бъде стъпкан. Природата е много разумна в своите постижения.

В Америка има бързи влакове, които не спират на малки гари. Когато искат да предадат пощата на тия тренове, турят писмата в големи торби, та като мине тренът, закачва торбите с особени куки и продължава своя път без спирки. С такива куки разполага и природата. И ако някой се опита да се изпречи на пътя ѝ, тя го закача на една от тия куки и продължава пътя си. Да му мисли този, който излиза срещу природата. И сега казвам, време е вече всички хора да се замислят върху новото, което иде в света. Който иска нови идеи, трябва да си приготви и нови, пластични

форми за новия живот, та като влезе новото в тях, разумно да се използва.

Мнозина ще кажат: „Това не се отнася за нас.“ Не, за вас е всичко това. Сегашните хора трябва да свършат една велика работа. Вашата работа не може да се предостави на следното поколение. За него е предвидена друга работа. Вие, съвременните хора, знаете ли след колко време ще се върнете отново на земята? Има възвишени същества, ангели, които правят изчисления. Те знаят след колко време всеки човек ще се върне на земята. Тези възвишени същества работят със законите на висшата математика, наречена трансцендентална. Те са изчислили колко атома има земята, каква е тяхната скорост, каква обмяна става между горното и долното море. Изобщо те изучават устройството на вселената от гледището на тази висша математика.

За следния път ще пишете върху темата „Еволюция на елементите“. Оттук се вижда, че не само човекът, но и елементите еволюират. Ще помислите малко по този въпрос, без да считате, че ще го разрешите. Ще мислите както мислят съвременните философи. Често философът мисли върху някой предмет, без да има предвид неговите качества. Какъв може да бъде този предмет, без да притежава известни качества? Значи философът има способността да разглежда предметите като отвлечени понятия. Той говори за „даденото“. Отде е дошло това „дадено“? Да допуснем, че съзнанието на човека е празно, нищо няма в него. Тогава как се зараждат идеите в съзнанието, ако това, което съществува извън него, предизвиква мисълта за даденото? Те казват: „То съществува.“ Питам, какво ще кажете, ако зад това дадено има друго дадено, което ни пречи да разрешим кое от двете е първичното дадено?

На тези философски разсъждения може да се възрази по следния начин. Представете си, че вие носите на гърба си чувал, в който има едно шило, та

който мине покрай него, набожда се. Вие казвате: „Тук имаме дадено.“ Кое е даденото? Шилото. Да, но зад шилото стоя аз и мушкам хората. Какво ще кажете, ако шилото е вашият език? Зад езика се намира мислещият човек. В този случай даденото е един орган, зад който стои друго дадено – човекът.

Друг пример. Питам, цигулката съдържа ли в себе си тоновете? Тя не съдържа тоновете, но в нея се включват възможности за проявление на тонове. Човекът, т.е. разумното в света, произвежда тоновете. Изобщо всеки предмет съдържа в себе си възможности за проява на човешката интелигентност.

И тъй, всички ще се стремите към най-малките изживявания. Някой казва: „От мене няма да излезе нищо.“ Как дойде до това заключение? Значи ти си бил голям математик, щом можа така лесно да провериш този факт. Какви факти имаш за това? „Тъй мисля.“ Не, данни трябва. Човек няма право да казва за себе си, че от него нищо няма да излезе. Бог е дал всекиму ум, сърце и воля да го направят човек. Веднъж Бог казал, че от вас човек ще стане и ангелите пресметнали това, как можете вие сами да вадите заключение, че от вас нищо не може да излезе? Това не е права мисъл. Когато човек говори нещо, той трябва да е проверил фактите да бъдат истинни и положителни. Някои неща могат да бъдат верни, но не истинни. Например вярно е, когато някой каже, че от него човек няма да стане, но не е истинно. Имате една празна стомна и казвате: „Тази стомна не струва нищо.“ Това е вярно само за случая, но не е истинно. След време тази стомна може да се напълни с нещо. Тогава стомната има цена. Най-после казвате: „Аз и Божественото всичко можем да направим.“ Като кажете така, вие ще избегнете една катастрофа. Отивате при морето, оглеждате се да няма някакво препятствие, и тогава влизате в него. Кажете ли, че от вас човек няма да стане, това подразбира, че отивате при морето, хвърляте се изведнъж във водата и се натъквате на препятствия.

В света съществува една особена философия, която е оплела много хора в мрежата си. Нишките на нейната мярка са нишки на кармата. Човек трябва да има тънък, остър ум, за да може да избегне от мрежата на тази философия. Тя прави живота несносен, поради което всички дарби и способности в човека се заглушават.

Говори се в Писанието за един болен, който чакал 38 години, за да влезе в къпалнята да се излекува. Голямо търпение е имал той. Тройката в числото 38 представлява Божественият човек, осморката – Божествената майка, която съдържа всички велики условия на живота. Тройката и осморката, съединени заедно, показват, че от човека може да стане всичко. И тогава Божественият Учител, Който е определен за вас, ще дойде и ще ви настави. Докато дойде този момент, човек трябва да чака. Де? В света, в къпалнята. После трябва да отиде в храма да се помоли. Там ще чуе следните думи: „Не греша повече! Право мисли, право чувствай, право действай! Само така Бог ще те благослови.“

И тъй, правете всичко с най-малкото съпротивление и с най-малкото изживяване на енергия. Или с други думи казано, изявявайте вашите мисли, желания и действия при най-голяма хармония! Това нека бъде за вас идеал, към който трябва да се стремите.

Не се плашете от състоянията, в които често изпадате. Те са преходни неща. Стомната ви сега може да е празна, но тя лесно се пълни. Нещата стават лесно за онзи, който знае.

Упражнение.

1. Ръцете пред гърдите с дланите надолу, върховете на средните пръсти допреди.

2. Десният крак добре изопнат, бавно се изнася напред.

3. Ръцете се движат в полукръг, настрана и назад.

4. Клякане долу на земята, ръцете се движат в полукръг напред, след което се връщат в първото си положение пред гърдите.

5. Ръцете се движат в полукръг назад с бавно издигане.

6. Ръцете описват кръг надолу със слабо прикляване и се изнасят напред, докато се върнат в първото си положение пред гърдите.

Същото упражнение се повтаря с изнасяне левия крак напред, три пъти напред и три пъти назад.

Ако държите крака си разслабен, няма да имате никакъв контакт със силите на природата. Ето защо кракът винаги трябва да бъде опнат, с израз на воля. Ако издигнете ръката си нагоре и не я изопнете, вие няма да имате контакт със слънцето. Ще стъпвате стройно, за да бъдете във връзка с теченията, които идат отляво и отдясно на вас. Всяко упражнение е добре използвано само тогава, когато имате контакт с живите сили на природата, със силите на земята и със силите на слънцето.

Ще правите това упражнение в продължение на десет деня, всяка сутрин по шест пъти.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Втора лекция
на Младежкия окултен клас
22 ноември 1925 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

ТРИТЕ СЪСТОЯНИЯ S, R И T

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Чете се резюмето от темата „Значението на О, Н, N и С за живота“.

Четоха се четирите теми, зададени на четирима братя: 1. Най-новото в музиката. 2. Най-новото във философията. 3. Най-новото в математиката. 4. Най-новото в живота.

20.12 часа

Допуснете, че вие сте учител и искате да осмислите единицата пред малките деца ученици. Тоест да направите тази единица жива. Как ще го направите? В природата има известна градация, има елементи, които се означават все с единици. Ако започнете с неорганичната материя, с органичната, дойдете до подсъзнателната, съзнателната, самосъзнателната и свръхсъзнателната, и във всички тези области вие турите единицата, ще си приличат ли тези единици? Значи туряте един скъпоценен камък, после туряте едно житно зърно, туряте една малка буболечица, някой бръмбар. Кой е най-умният бръмбар? Тема: „Кой е най-умният бръмбар?“ После рибите, бръмбарите, птиците, млекопитающите – туй число вече се увеличава, еди-

ницата минава през всички свои фази. Затуй в окултната наука, когато употребяват едно число от тези, които имаме сега, те турят известен символ, който показва, че единицата е в прогреса на своето проявяване. И всеки един от вас е една единица в прогреса.

Знаете ли вие какъв е вашият коефициент? То са все задачи, които сега разрешавате. И когато човек се домогне до нещо съществено, той добие една малка радост. Неговото висше съзнание, или разумният дух, съзнава, когато добие една малка истина. Щом добиеш едно малко знание, става едно разширение на туй съзнание. Истинската наука седи в разширението на туй съзнание. Понякога има едно привидно разширение на съзнанието, то се дължи на един прилив и отлив в умствения свят. И много хора мислят, че са учени само защото имат един прилив в съзнанието, и на старини те оглупяват, отричат онова, което са поддържали на младини. Някои на младини са били безбожници, а в старини – вярват. Но и двете положения се дължат на един прилив. Някои хора на старини стават безбожници, то се дължи на един отлив. Някои млади почват с отлив, свършват с прилив.

Когато съзнанието прогресивно върви и се разширява, без да се намалява, когато човек добие туй състояние, озарява се с една вътрешна светлина – мисълта му става ясна, после става едно опресняване на неговите чувства. Той почне да разбира своя личен живот.

Мнозина от вас може да мислите, че вие сте се освободили от вашия личен живот. Да се освободи човек от личния си живот? Даже индусите, които проповядват тази философия – философията е много ярна, то е толкова мъчно, колкото негърът може да се освободи от своята чернота – тъй човек може да се освободи от своята личност. Единственото нещо, то е да съзнаеш, че си черен. То е вече крачка напред. И да съзнаеш, че тази чернота е нещо, наложено отвън. Нещо

свойствено само на материята. Известен род материя, която се е вдълбала в съзнанието и произвежда тези сенки.

Сега всички тези съвременни хора извършват прекрасна работа: философи, математици, естественици, – те със своите малки мотички работят върху човешкия мозък. И виждаш го един учен човек 50-60 години разработва една малка област от човешкия мозък, един сантиметър плоскост, мотичката му е колкото върха на една игла. Работи и посажда новите идеи.

Как се предава съвременната мисъл? Ние казваме, в човека има мисъл. Задавали ли сте си въпроса, как се предава мисълта от един човек в други и къде се заражда, на кое място? Запример попитайте съвременните психолози къде е мисълта на човека. Там са смътни. Те казват, човек има чувствителност. Не могат да определят мястото. Сега даже спорят за тези центрове, отричат ги. Те съзнават, че има известни центрове, но не могат да ги определят. В окултната наука – там философията е сложна, имаме работа с четири тела, които функционират едновременно. Ние едва можем да се справим с физическото, а там са астралното, после причинното. И тези тела едва сега се организират. Тъй както нашето тяло е организирано – има области, където се развива мисълта. И всеки от вас може да направи един опит. Ако той развие своята чувствителност на върха на пръстите, тук се развиват едни малки папили, тях трябва да ги пази човек. Ако се допрете запример до известна част на главата – в България съм срещнал само един човек с такъв развит орган – съзнание на неговата справедливост. Човек, който е идеално справедлив. На това място, щом бутнах, бяла светлина се яви на главата му. Тази светлина показва, че има накопление на светлина вътре. Идеите органически растат.

Когато се срещнете с един добър човек, той е като един проводник. Ако живееш с глупави хора, в

които няма набрана тази енергия, не може да се пробуди в душата ти никакъв интелектуален стремеж. Умните хора трябва да се събират, тази светлина се предава. Въздействат си един на други. В този свят функционира само единицата. А двойката, това е дроб вече от единицата. Числото три, това е само един резултат. Същност число три няма. То съществува като един резултат на единицата. Две-те съществува като форма, наричат го отражение на единицата. А три-те е един резултат, едно отражение на едно и на две.

Сега нека да разберем смисъла, нека вземем човека. Кое считаме най-реално в човека? Ще кажете – душата му, нали? Но пътищата, за да се види душата има ли път, виждали ли сте някой път душата? Някой път вие сте я видели, но у вас съзнанието не е било будно. Сега за ума, за интелекта – по-лесно може да го проследите.

Щом работите с математиката, вече за ума то е резултатът, може да видите тази интелектуална сила да се проявява. Тогава според вас нали човекът е неговата душа. Душата му, външното облекло – това е съзнанието. Там, където има съзнание, всякога ще се забележи една светлина. И някой път ще забележите, човек образува една елипса светла. Приятна е тази светлина. И даже в тази елипса, в горната част, където сега се проектира нашият мозък, тази елипса е малко по-светла. А у по-напредналите души в центъра тази елипса е по-светла, а у най-напредналите светлината навсякъде е еднаква. Туй подразбира едно същество от друга категория, разумно същество, с което не можем да правим никакъв компромис. Пред него ти се усещаш страховит, ако имаш нещо нечисто в себе си. Като се отстрани, ти се усещаш разположен, щом се отмахне, ще усетиш приятност, понеже това е същество, което няма никакви задни цели. Същество, което във всеки случай може да ви помогне.

Та ще работите. Трябва да се заемете да работите над себе си, да дойдете до облагородяване, да може да схващате вашите чувства. Не критически. Ако критически се отнасяте към вашите чувства, може да се осакатите. Ако критически се отнасяте към вашата мисъл, може да я осакатите. Човекът трябва да има едно решето – да пресява. Едно желание ще турите на една страна, друго – на друга, докато намерите само онези желания. Понеже представлявате клетки на един велик организъм, във вас са складирани не само вашите желания, но и желанията на милиарди същества. И от този склад трябва да изберете онова, което е полезно заради вас. Тогава няма защо да си губите времето, ще изберете в дадения случай най-необходимото. Така е и за мислите.

Във всички неща има едно пресищане. Ако една-две години само пеете, ще дойде пресищане и ще престанете. „Не искам да пея.“ Всички трябва да се пазите от пресищане. Постоянно трябва да има едно разнообразие – едно разнообразие в енергиите на живота. Музиката сама по себе си – и в музиката има едно разнообразие, и в математиката има едно разнообразие. Съвременните математици страдат от еднообразие. Искат да сведат математиката само към онова видимото. Те са забелязали, че в математиката има нещо, което не могат да си обяснят, но си правят оглушки. И сега го откриват наново. Казват, че по-рано не са знаели. Как да не са знаели? В по-раншните времена е имало математици, които са изчислявали с такава точност – до една милионна част от секундата, какви ще бъдат хората в двайсети век. Какъв ръст, големина ще имат, колко хора ще бъдат с черни очи от тях, колко със сини, какви ще бъдат мислите им, идеите им, общественият строй, всичко това – с математически данни.

Тъй че, ако влезнете в една окултна школа, ще видите картини, начертани преди петдесет, шейсет, сто

хиляди години. Тези хора са изчислили, и сега съответстват на сегашните. Тези хора са знаели. Тези, които не знаят, казват – ще го видиш изведнъж. Виждането е знание. Ти може да гледаш, но да виждаш, трябва да разбираш отношенията на нещата, които съществуват. Или както казват философите, съзнанието на един понапреднал човек може да обхване другите съзнания. Но същевременно едно съзнание, което прониква другите съзнания, то се пази да не спъва другите. Понеже, ако туй съзнание, което прониква другите съзнания, внесе най-малката дисхармония, кармически се обвързва. Ако видите един човек, че се моли и не можете да си изтълкувате какво прави, кажете: „Какво се е изправил?“, опетнявате се. В дадения случай трябва веднага да схванете какво прави и да не си създадете един крив образ в съзнанието.

И липсата на съвременното възпитание седи, че учители и ученици са в една дисхармония. Учителят, като погледне ученика, състави си едно понятие, един епитет си тури. И някои ученици, като погледнат учителя си, също направят едно криво заключение, и веднага започне дисхармония – и в туй отношение опорочава се науката. И какъв резултат се добива? Запример за какво се приложи сега математиката – да помогне пътищата, съобщенията, градежите, но същевременно много е помогнала дългобойните оръдия с точните си изчисления. Науката на химиците – разните отрови, задушливи газове, взривове, същевременно науката за отоплението, осветлението, горенето и т.н., самата наука, като дойде да се приложи във възпитанието, не се е приложила.

Може някой път да направим един малък опит. Да допуснем, някой от вас не разбира математика, не му сече акълът. Ще изкараме двама души най-силни, в които тази светлина се е набрала, те ще си турят ръцете в тази област и като ги подържат, ще му зададем една задача, и той ще реши задачата. Ще проработи

умът му. Ще му дойде на ум как да реши задачата. Този е същият закон и за набожността на хората. Хората си предават. Някои хора не са набожни, то се предава по мода. Едно временно настроение религиозно – то не е набожност. Ще работите върху [това], ще се отличавате. Индусите отличават три състояния:

S – sattwa

R – radjas

T – thamas

Едното наричат състояние S (*sattwa*), или равносилно в нас на истината, но думата „истина“ не съдържа всичко на *sattwa* – когато съзнанието е свободно от всякаква користолюбива цел, но в самата душа има любов към самата истина. Любов за самата любов. Абсолютно безкористие. Когато човек така е проникнат, в съзнанието му има една светлина. Този човек усеща една светлина в сърцето си, в ума си. Той се усеща тих и спокоен. Най-трудните задачи лесно решава. Всички тези неща – завист и др., са несъвместими за него.

Radjas – деятелни хора в културата, волеви хора. Ние най-малко хора имаме от *sattwa*, светите са били, но има много светии от църквата, които са от *radjas*. В R вече се явява активност, явява се добрина, но същевременно, щом не се оцени неговата добрина, заражда се едно чувство на отмъщение, злоба. За всяко нещо, което направи, той иска да се запише неговото име някъде. Да обърне някъде най-малко внимание. Има известна тъмнина в съзнанието вътре.

Тези хора S употребяват сладки храни. А тези на R употребяват киселичко, лютичко и те всички са изобщо все месоядци. Те са от *radjas*, у тях S няма. Човек, който яде месо, завист има в душата му. Ама не сега да се отречете, той трябва да се роди вегетарианец. Някой казва – вегетарианец, какъв вегетари-

анец, баща ти, майка ти са вълци. Как от този вълк може да се роди агне. То е както кучето, което се отказва пред господаря си, като няма месо – яде хлебец. Човек трябва да се роди вегетарианец, абсолютно да го не съблазнява месото. Ако погледне вече месото и му се прияде, то е вече една съблазън и опетняване в съзнанието. Много дълбока философия е то, как се е заразил човек.

Thamas – щом дойдем до тези хора, те са полухора. Те обичат да ядат каквото и да е. У тях е свойствен мързелът. Те не обичат да работят, не обичат да мислят, не обичат да се учат. И аз ги наричам кучета – орела, котката. Thamas е това. Тази кокона, която, като дойде до вратата, ще седне, ще си изчисти краката да покаже на господаря си, че не е окаляна, ще помърка, ще се поглади: „Как си господарю?“ Но щом хване една мишка, с червата, с козината глътне я.

Ще избягвате най-първо... Някой казва: „То и с немити ръце може да се яде.“ В съзнанието вътре трябва да се създаде чистотата навсякъде. Някой казва: „Няма време.“ Измий се. Хлябът окалян – изстържи го, не яж. Нищо повече. Дадат ви хляб окалян, три дена не сте яли, три положения има. Ако се откажеш – S. Ако го остържеш – R. Ако кажеш: „Може и окалян“, вие сте T. Нищо повече.

Човек трябва да се съгради. Да се съгради човек, това е една от най-великите философии. Да съгради човек себе си – той е съграден, но ние изучаваме сега строението на нашето естество. Изучаваме нашата мисъл. То е било задача на древните философи. Сега изучавате своята мисъл, а в другата раса ще изучавате своите желания от друго становище, на инволюцията. После ще влезнете да изучавате своята душа, този благороден порив, и ще знаем в света как да приложим закона на любовта. Ще бъдете не критици, но умни деца, които изучават естеството, тъй както себе си. Тогава ще дойдем до новата ес-

тествена наука – математиката, музиката, всички тези отрасли идват на помощ.

По някой път се отнасяме критически към науката. В света има една друга наука. Аз съм против лъжливите преводи. Това не е хубаво описано. Вие сте предали качества на едно същество, които не съществуват у него. Един естественик трябва да влезне в съзнанието на един бръмбар. Той трябва да знае този бръмбар, като си прави гнездо или нещо, да влезне в неговото съзнание. Този бръмбар мисли. Онези оси, които правят гнездата си от кал пет-шест сантиметра дълги, хванат един паяк, но не го умъртвява, парализира го тъй с жилото си, знае колко да натисне, после втори, трети. Приготвя храна за личинката, да се запази прясна, да не се развали. Отлични хирурзи са те. В тези оси има съзнание. Види някой тарантул, почва да се върти около него, омагьосва го, жилни го.

Като влезнем в духовния живот, тези процеси, които стават – обикновените процеси на вашия живот, които нарушават хармонията – неразположен сте, духом отпаднали, не искате да говорите с никого, животът ви е обезсмислен. Защо? По някой път причината е даже толкова смешна, даже няма никаква причина. Но съществуват тези положения. Те произтичат от тези лъжливи схващания на нещата. Вие трябва да знаете тези три категории, къде сте. Какво положение? Щом знаете, ще знаете вече да функционирате с материята и с тези същества около вас.

Никой не живее за себе си. Най-първо всички същества си влияят едно друго. Щом си легнете вечерно време, хората, с които живеете – съзнателно или несъзнателно става обмяна. Давате и вземате. Станете сутрин бодър, весел – спечелили сте нещо. Някой път станете сутрин, неразположен сте – изгубили сте нещо. Нищо повече. Ходите, търсите, бори се вашето съзнание, вземе си го пак назад – дойде у вас туй успокояване.

Аз не искам да дам направление на ума ви да станете еднообразни в някое направление. Запример да се събуди във вас по-голям критицизъм, критични да станете. Доколкото виждам класа, у всички ви, като се пробуждате, същевременно ставате много критични. Индивидуализирате се. Вие сте всички в R. Тук S почти не зная. На това колко души туряте? (*Учителят посочва sattwa.*) Щом се зароди едно желание на немарливост, леност – ще работите всякога. Всякога човек трябва да работи физически. Ученикът трябва да работи умерено. Той не трябва да прахосва своята енергия. Пред него има три рода сили. Божествени, които изискват съзерцание. След като свърши тази работа, ще дойде до активността, т.е. неговите чувства. Най-после ще дойде до физическия свят. Ще слезне във физическия свят, но трябва да бъде много буден. Съзнанието му трябва да бъде много будно. Някой път сте задължени да вършите работи, които са свързани с оцапване. Това е този вътрешният синтез. Той е единственият метод, който трябва да приложите в даден момент.

Ще ви дам едно обяснение. Всякога, когато във вашата мисъл или вашето съзнание има едно разширение, един полет нагоре, тези сатвически енергии работят. Когато искате нещо да вкусите, например плод вземате от някое дърво, имате силите на R, които действат по права линия. А когато сте тъй индиферентни, каквото и да е, видите на пътя някой плод, вземете го и започнете – вече действат силите на T. Някои деца обичат да ядат гнили плодове, пръст, те са силите *thamas*, атавистически действат. Някой път хора, които са били чисти, дойде един период на нечистотия, оставят се. Иска той да умира, туй е идеята, и тя е права. Той иска да се освободи, но избрал един крив начин. Не е единственият начин на освобождение чрез смъртта. Да умреш, но как. Ами ако умреш, че живееш и носиш туй покварено съзнание, че носиш тази

черна кожа? Ако умреш, че се освободиш от кожата, то е добре.

Ще работите върху науката. Тази философия трябва да ви даде полет. Новото в математиката, в науката, в живота трябва да внесе туй разширение в съзнанието, активност и после да ви даде предпазни мерки да се пазите от лошите навици на вашето минало съществуване. Тъй бих желал всякога да бъдете бодри и весели, всички да бъдете замислени, но съзнанието ви да бъде бодро и весело вътрешно. Защото разумната вселена сама по себе си в своята целокупност, то е велика радост.

Като се приближавате до Божествения свят, навсякъде лъха тази интелигентност, изблик на знание, музика, философия, отворени са тези души. Щом почнете да се приближавате до физическия свят, настъпва туй ограничение, студенина, всеки се свил в своята черупка. Всички сте сега в най-големия студ, и толкова голям е този студ, че ледът от големия студ е почнал да се троши. Като се увеличава силата на студа, тези тела почват да стават хрупкави. Един камък при 150 градуса студ ще почне да се руши. Един камък при колко градуса ще се топи? При 2000 градуса, към 35 000 градуса се изпарява вече.

Известни наши чувства, страстите при висока температура се изпаряват. Някой път и студът е послужил за поквара. Някой път в алхимията, в окултната наука е хубаво, адептите са го употребявали. Те минават бързо и рязко от едно състояние към друго. Но те са много майстори. Но обикновените ученици трябва да се пазят от големия студ и от голямата топлина, за него не са. Той трябва да оперира с топлина, при която глината му не се топи, и трябва да работи при онзи студ, при който камъните му не се рушат – при обикновения студ и обикновената топлина, при която животът правилно функционира.

Това са практически правила, които някои от вас може да приложите в миниатюра. Да направите един малък опит във вашето съзнание. Вярвам, ще даде добри резултати.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Тайна молитва

*Трета лекция
на Младежкия окултен клас
29 ноември 1925 г., неделя, 19.30 часа
София – Изгрев*

КАКВО ПРИЛОЖЕНИЕ ИМА ЧИСЛОТО ДВЕ

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

*Зададени теми: 1. Еволюция на елементите.
2. Най-умният бръмбар. 3. Какво мислят птиците.*

Приблизително ще пишете какво мислят птиците.

Какви бяха основните положения в миналата лекция? (За трите състояния *sattwa*, *radjas* и *thamas*.) Кое е състоянието на *sattwa*? (Състояние *S* е състояние на абсолютно безкористие и истина.) А състоянието *radjas*? (Деятелност, енергия, активност.) Тази на *thamas*? (Закон на инертност, която в тяхното естество се проявява като леност.) Изобщо, когато почне да настава това състояние, тогаз хората обичат да ядат развалени плодове, вмирисано месо, вмирисано сирене, обущата – съдрани, дрехите, каквото да е. „За мен е безразлично“, казва той. За него не остава никоя свещена идея и мисъл. Като че е завършил, казва, нищо не струва. Изобщо тия хора не мислят.

Разбира се, като знаете тези състояния, ще знаете всеки ден къде се намирате. Разумната природа използва тези състояния. Тези сили ги използва. Но човек още не се е научил да ги използва. Запример взе-

мете най-спокойния човек, който има състоянието *sat-twa* – разположен е, говори за братство, равенство, ехе – възвишени работи. Обаче, ако този човек даде десет хиляди лева някому, и той не иска да му ги върне, веднага той слиза до състоянието *radjas* – активност. Най-първо чака да му ги върне, но после казва, трябва да му кажеш да бъде по-честен. И като дойде да го морализира, изгубва вече равновесие, почва да говори: той е безчестен, излъга ме – и всичкото му състояние отиде. Можете ли да определите кога започва туй първо състояние, най-хубавото, Божественото състояние, на истината? В коя възраст? По естество така, кога съответства туй състояние? То е изобщо детинската възраст. Има един процес – като стане към трийсет години, той нож вади, активен е, стане, *radjas* има. А в старо време той е вече на почивка. Той е *thamas*. Старите хора от всичко са недоволни. Човек трябва да се приготви да не изпада в тези смешни състояния.

Можете ли да убедите хората в онова, в което не вярвате? Например ще ви разправя един анекдот, който е верен като факт, обаче в своите подробности може да има нещо невярно. Във Варненско, някой си Нойчо, човек със силно въображение, и всякога той си мислел, че е богат. А той е обикновен човек, няма никакво богатство. Където иде, той все разправя, че има чифлици, слуги, хамбари пълни, толкова овци – разправя той и всички го мислят за богат, пък той няма нищо. Отива една вечер в кръчмата – насъбрали се, насядали селяните, пълно. Почва да им разправя той къде имало пари, заровени в земята, единак кое място скрито съкровище, и хората повярват, вдигат мотиките и отиват. Остава той сам в кръчмата. Като излизат другите, повярвал си и той сам и си казва: „Да не би пък наистина да намерят пари.“ Взема и той мотиката и отива след тях, та ако намерят, да каже: „Нали аз ви казах“ и да вземе и той дял с тях.

Към коя категория ще спадне такъв човек, който казва, че всичко има, а нищо няма. Защото има друга категория, които казват, че нищо нямат, а всички имат. За това именно човек трябва да премине всички тези състояния, докато е в света, в широкия свят. Аз го наричам, да преминеш калното поле с вехтите дрехи. И когато дойдеш до планинския поход, където е всичко зелено, там няма никаква кал. Облечи се с хубавите си планински дрехи. Да няма никаква кал по тях. Ние казваме, че не трябва да живеем по светски. Ако ти минаваш през полето, и тогава валият дъждове, почвата – глинеста, можете ли да минете, без да се окаляте?

Сега според вас в какво седи онова вътрешно доволство на човека? Запример с малките деца се случва често, ще декламира детето, и цяла нощ си приготвя стихотворението. В какво седи приятното? Кое е, което го радва – самото стихотворение, което ще декламира, сцената, на която ще излезне, или хората, които ще го чуят? *(Най-приятно е самото приготвяне, значи може да се изкаже детето.)*

Значи в него има известен стремеж, който трябва да се прояви по един или друг начин. Вътрешен стремеж. Според вас причините на горенето кои са? Може ли едно тяло да гори, ако няма въздух, може ли да се образува горение? Тогава направете едно сравнение. Ако духането, това е процес на мислене, а горенето – това са чувствата, това е проявяване на живота.

Животът се проявява. Живот без мисъл може ли да се прояви? Ние живеем, понеже Бог е мислил преди нас. Следователно сега каквото преживяваме, това е един израз на Божията мисъл. Това са изводи само. Някой ще каже: „Защо аз така живея?“ Защото така е мислил Господ. „Ама защо зле живея?“ Защото зле си разбрал Божествената мисъл. „Защо добре живея?“ Защото добре си я разбрал. Нищо повече. Няма никакво изключение. Ама ти ще кажеш: „Аз не съм

направен както другите хора.“ Там е твоето заблуждение. Когато хората казват, че той е като хората, какво мисли в ума си? Като какво е направен? „Ама, казва, аз не съм направен като обикновените хора.“ Какво мисли той, каква форма можем да му дадем? (*Два случая има: ако се мисли по-ниско от хората или ако се мисли по-високо.*) Да, много е право.

Да ви приведа едно сравнение. Някой човек казва: „Аз съм много слаб, не съм физически. Да дойде силният.“ Физически силният при работа той може да вдига чувалите. Защо казва, че е слаб? Да не дига чувалите. А щом дойде до яденето, ще изпъкне. „Това ядене аз го разбирам.“ Я му дай една чорба, която не е сготвена добре. Ще каже: „Слушай, тази работа аз много добре я разбирам.“ Как тъй чорбата разбира добре, а другите работи не разбира?

Та кога хората някой път се показват смирени, казват, аз не съм като хората, подразбират, че нямат тези условия. Като че при изключителни условия той е поставен. Възможно е, има такива състояния, то са все минуси, отрицателни числа: -1, -2, -3, -4, -5, -6... -9, -10. Повече не може да има. (*Като се съберат минусите, ще се получи +.*)

Знаете ли какъв плюс ще получи, след като мине този кръг, той ще стане активен и положителен. Той не може да иде по-далеч от -10. Защото всякога в природата едно активно състояние се слива с едно пасивно, и обратното – едно активно се сменя с едно пасивно. Става едно променение. Математически можем да знаем след всяко едно състояние какво ще бъде следущото. Има и други междинни състояния. Две състояния активни не можеш да имаш последователно. Вие може да направите опит. Да кажем, декламираш едно стихотворение на сцената, ръкопляскат ви. Втори път ако излезнеш, няма да имаш същото състояние. Вие ще имате един отлив. Туй може да го забележите, ако отидете в Америка, една културна страна, всички

американски проповедници минават по този закон и са се намерили в чудо, не знаят как да се лекуват.

Виден проповедник държи беседа, приготвя се, приготвя се, въодушевява се, доволен е от себе си. Следующата неделя върне се недоволен от себе си. Крайно недоволен: думите не са вървели, идеите някак – една вътрешна спънка, хората му се виждат, че са странни. Иска да свърши, иска да поправи някак работата, а все повече ги заплита. Като изкара най-после някак, излезне из задните врати да го не срещне никой, и ще му вземе няколко дена – вторник, сряда, докато тези наранявания почнат да заздравяват.

Питам, защо се явява такова състояние? Можете ли да си дадете един отчет? Запример вие [го] претърпявате често. Някой път се зароди една идея, тъй в науката да изнамерите нещо, тъй се въодушевявате, аз това ще направя, аз онова. Периодически върви ден, два, три, един месец, два или година, дойде обратният процес. Почне да се намалява. Ти казваш, тази работа няма да я бъде. Втората година напуснеш, но третата година почнеш: „Мен ми дойде нова идея.“ Пак вървиш, вървиш, минава една година в прилив, една година в отлив. Туй е закон на човешкото развитие. Това са състояния на животните. Трябва да го знаете. Приливи и отливи са състояния на животните. На едно царство по-ниско, щом дойдете дотам, вие сте под влияние на същества, на които материята бързо се трансформира.

Следователно трябва да бъдете бързи, да използвате условията. Аз мога да ви предскажа как ще се изменя вашето състояние. Ако имате един барометър, аз ще ви кажа как ще се измени вашето състояние. Денят е много хубав, вие сте се облекли хубаво – с шапка, лачени чепичета, най-хубавите дрехи. Аз знам, че след два часа ще има такъв проливен дъжд, че той ще се върне като пеперуда. Аз казвам, след три часа в този приятел ще има един отлив, той

няма да бъде в духа си. Е, как го знаеш? Ще видите. То са външни условия, които изменят живота. Настроението всякога се дължи на външни физически условия. Този сняг, ако го не знаем, може да ни изненада и да промени нашето настроение. Настроението се дължи на чисто физически условия или промяна вътре в природата на силите, които действат извън нас и които ни обуславят.

Мнозина искат да се борят. Ние можем против студа. Може човек и против вятъра, ще се бориш и против вятъра. Но колко? Един, два, три, четири, пет, десет часа най-много, но ще паднеш някъде на земята, и всичко ще се свърши. Тогава ще имате вашия барометър. Всеки от вас има един отличен барометър. Десет милиона струва този барометър. Той отбелязва всички положения. Всякога ще ви подсказва кога да започнете работа.

Някой път искате да започнете нещо, но дълбоко някъде в душата той ви казва: не тръгвай, ще има буря, сняг един метър, земетресение. Ама, казваш, земетресение, вятър, кал, не ме е страх. А-а, герой. Но като излезнеш герой, паднеш някъде, върнеш се, кажеш: „Аз изгубих.“ Какво е загубил? Изгубил си, защото си се борил с голямата мечка. Тази мечка змия е и е много, много опасна. С нея са се борили само светиите, които са прекарвали един живот. Понякога я хващат за врата за известно време, подържат я, и я пуснат. В туй отношение трябва да се вслушвате във вашия барометър. Аз го наричам това състояние дълбоко.

Не търсете философията. Някой път това състояние иде като един дълбок подтик да извършите нещо – и в ума, и в сърцето няма никакво противоречие. А някой път като глас нещо ви говори тихо, приятно – пак слушайте. А някой път, като ще работите нещо, вие се намирате в една светлина, като че виждате всичко какво ще стане – тръгнете. На този барометър всякога трябва да вярвате – и стари, и млади трябва да се

водите. И нещастията ще бъдат по-малко. На това трябва да се учите.

Какво казва Соломон: много знание изтощава човека. Да кажем, знаете да изваждате корените на всички числа. Какво ще се ползвате от тези корени. Ама че то има приложение изваждането на корени. Вие изваждали ли сте корените на злото? Какъв е коренът на злото? Какъв е квадратният корен? (*Корен квадратен от две.*) Коренът на 10 колко е? (*Три, и остава.*) Тогава как са произлезли, как е произлязло 6? Нали всяко число, казват, 6 съдържа шест единици. Но как се събраха тези единици? Нали ще кажете – тъй! Да се обясним. Шест съдържа шест единици. Вие ще кажете $6=1+1+1+1+1+1$, за да се образува шест. Има известна еволюция на туй число 6. Защото в природата числото 2 е излезнало при една голяма борба. Затова то е пасивно. Такава борба е станала в света, когато се е родило две-те вътре в космоса. Тогава са се образували огньовете, тогава са се разделили светове, тогава са паднали ангелите. Две-те започва с творчество, а същевременно и с падение на известни, падение по нашему. Само двама души, когато се съберат, могат да се карат. Две страни. Десет души все ще се разделят на две партии, ще се бият. Трима души могат ли да се бият? Трима души един против други не могат да се бият. Турците имат една поговорка: „Уран – урана“, т.е. двама, след явяването на тези двама.

Щом кажем две, то трябва да произведе. Всяко едно число, то означава един творчески процес в природата. Като кажа две, значи се заражда как светът се е създал, ангелите са падали, едни са слезнали, други са останали. Има смисъл тогава. Ще каже някой: „Обичаш ли двете?“ Обичам го, понеже светът се е създал. Ще каже някой: „Има падане.“ Едни са паднали, а други са останали, то е поляризиране. При всяко творчество трябва да се дадат нови жертви. Ако тези същества падат, за да се създаде светът, те ще имат една опит-

ност. По-добре да се създаде туй раздвоение и осмисляне, отколкото светът да е мъртъв. Този закон се прилага и в нас. Понякога, за да бъде създадена някоя идея във вас, вий сте един, умът ви не работи. За да създадете нещо, вие се разделите, ще дадете нещо от себе си, и ще спечелите. Вие казвате: „И питата цяла, и стомахът сит.“ Питата трябва да пострада, за да бъде добре на стомаха. Следователно ще приложите този закон.

Какво приложение има числото 2? И в нас има. Всяка една нова идея, всяка една нова мисъл – числото 2 трябва да се намеси. И тогава, щом ви дойдат всички изпитания, вие ще се радвате, че числото 2 се е родило, и вие го разбирате. Засега хората разбират само числото 2. Разбират го, понеже страдат. Като страдат, то е числото 2. На числото 2 обратният процес кой е? Кое е равносилно на двете – четирите. След две се е родило четири по закона на еволюцията. Трите се е родило после. Вие мислите първо едно, после две, после три. Не е. Най-първо се проявява двете, после се проявява четирите, а после трите – светът се оформява и самоопределя се. Взема една разумна насока. Туй означава 4. Туй число още не го разбират, то сега влиза в света, и ще го разберем. Сега разбираме 2, и ще минем в 4 – и започваме да разбираме вече четирите. След туй ще минем към трите. Три спада вече към Божествения свят. Четири е човешко число. Вие казвате: след двете – трите. От човешкото Божественото не се ражда. Когато изучавате кабала например, геометрически човешкото и Божественото – то образува дома. Появяването на числото 5. Искам да ви оставя идеята за числото 2. То ще роди една нова мисъл. И всякога, когато дойде числото 2, ще знайте, че то носи нещо хубаво. Може да започне зле. Но всякога то носи нещо хубаво.

Упражнение. Всякога, когато искате да имате контакт, ще изтегнете всички мускули. Когато видите, че мускулите са станали яки, то е вече контакт. Какви бяха резултатите от първо упражнение, нали десет денна изминаха?

Първо упражнение. Изнасяне десния крак напред, ръцете отстрани, отпред пред гърдите, дланите надолу, пръстите изопнати едни срещу други с върховете си; широк полукръг настрани хоризонтално, ръцете изопнати. Полукръгове напред, приклякане – ръцете идват в първото положение пред гърдите. Ставане с широк полукръг настрани, ръцете хоризонтално, силно изопнати настрана. След това левият крак напред, повтаря се същото: три пъти напред, три назад.

Второ упражнение. Ръцете силно изопнати настрана, хоризонтално с дланите надолу. Трептения на дланите. Отначало леко, засилва се, засилва, най-силно, постепенно отслабва. Няколко пъти се повтаря.

Трето упражнение. Лявата ръка изопнатата настрана. Дясната ръка с широк полукръг отпред отива над нея и от върха на пръстите ѝ бавно, съсредоточено, леко минава над нея по цялата ѝ дължина до рамото, пред гърдите, под брадата, бавно се изопва настрана. Лявата прави сега широк полукръг отпред, прави същото над дясната. Три пъти едната и три пъти другата. Ръцете силно се обтягат през време на упражнението. Мисълта силно концентрирана към върха на пръстите.

Четвърто упражнение. Ръцете изопнати настрана. Поемаме въздух колкото може. Задържаме. Бавно спускаме ръцете настрана, надолу с прекъсвания, издишваме бавно, съсредоточено, четем до двайсет. До колко може да издържите?

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

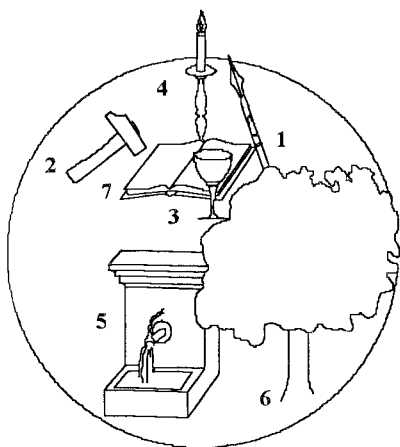
*Четвърта лекция
на Младежкия окултен клас
6 декември 1925 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

ЖИВИТЕ СИМВОЛИ В ПРИРОДАТА

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Продължи се четенето на темите „Най-любимата ми тема“.

Кой знае да рисува добре? (*Излиза сестра Цветана.*) Нарисувай едно копие. Нарисувай един чук. Нарисувай чаша за пиене на вода. Нарисувай светилник със свещ. Нарисувай чешма (*извор*) с каменна курна. Нарисувай плодно дърво. Нарисувай книга. Направи ги сега с числа.

19.45 часа

Копието – 1, чукът – 2, чашата – 3, светилникът – 4, чешмата – 5, плодното дърво – 6, книгата – 7. Сега вие, астролозите, ги наместете. В кои планети могат да се наместят? Копието – на Марс, чукът – и той е Марс. (*Не, той е на съдбата – Сатурн.*) Хермес в гръц-

ката митология е в близки отношения с Марс. Копието е направено за биене. Чукът е направен за строеж. Чукът е направен да троши камъни, може случайно да попадне и по главата на някой човек, но то случайно. Къде ще го турите? Светилника къде може да го турите? Чука, знайте, много мъчно може да го наместим. Противоречие голямо. Той две неща изпълнява. Значи има две служби той. Сега да дойдем до чашата, къде можем да я наместим? (*Луната – празни се и се пълни.*) А плодното дърво, ябълката – Венера. Книгата? (*Свещта ние можем да я представим на Слънцето.*) Да. (*А книгата – на Меркурий.*) Да. Чукът? С какво воюва Юпитер? (*Той мята стрели.*) Значи служи си той със стрели.

Да допуснем, че вие имате едно желание. Числото две, да кажем, което е нито стрела, то ще е чук, желанието вътре. Как ще се справите с туй желание? Вие трябва да го класифицирате към някоя категория. Запример и чукът, и стрелата едновременно се управляват от ръката, но центровете, събудени в мозъка, при чука са други. Други центрове действат. И при стрелата са други. Следователно не действат едни и същи центрове. При отваряне на книгата – също, при светилника, при чашата, при чешмата – не са същите центрове.

Сега този чук къде ще го намерите в човешкия характер? Къде е човешкият чук? (*Юмрукът.*) Копието? (*Езикът.*) Светилникът? (*Мозъкът.*) А чашата? (*Сърцето.*) Чешмата? (*Сърцето.*) Че то е един начин на учене. Символика в природата. Щом се намерите в дадена местност – да се ориентирате, да знаете какво положение да вземете в природата, да се нагласите спрямо всички нейни течения. Защото, ако чашата не я турите на мястото ѝ, ще се образува едно криво течение. Ако тази чешма вие не можете да я турите на мястото, ще се измени вашата мисъл, ще стане една дифлексия.

Сега запример онези от вас, които изучават астрология, този закон трябва да спазвате спрямо звездите. Като погледнеш небето, изпъкват всевъзможни фигури: триъгълник, някой път петоъгълник, някой път квадрат. Веднага трябва да се ориентирате на какво съответства тази фигура, а може да има уподобление на някое животно, на някое копие.

Задава се сега въпросът, каква е била целта на природата, когато тя е създала ябълките. Каква идея тя е вложила в ябълката. Разбира се, в нищо няма да бъдете виновни, понеже тя е една далечна идея, над която в миналото някога природата е работила. Сега човек трябва да се стреми да разкрие какво се крие в тази форма. Тъй както аз наредих тези символи, има известен план, известно съчетание. Значи най-първо, за да върнете своята свобода, вие трябва да имате копие. Трябва да знаете как да го употребявате. Но след като извоювате своята свобода, вие трябва да имате един чук, да знаете как да градите, да се оградите наоколо. Туй показва онази алхимическа сила, с която вие може да се справите, да наместите нещата на мястото. Тоест чукут е сила, която има да борави с неорганически и полуорганически вещества. А копието – с него вие ще боравите против живот, по-нисш от вашия, за да се браните.

Питам сега, вие вашето копие можете ли да го употребявате против въшките? Защо запример българинът взема въшката между двата си нокъта? Вследствие на това единият нокът е наковалнята, пък другият – чукут. Значи какво иска българинът да каже? Той казва на въшката тъй: ти не трябва да бъдеш паразитно същество, а трябва да вършиш някаква работа. Той разваля тази форма, спитява я, за да се освободите от едно паразитно състояние – философията е там. Туй паразитно състояние в себе си ще му дадете само едно измерение. Туй измерение да няма никаква дебелина. На паразитното състояние не трябва да му дава-

те никаква възможност да расте у вас – туй значи, българинът, като приложи този закон. Ще я смачкаш. Един паразитен навик или една мисъл в себе си – ще я смачкаш, няма да я унищожиш, но да не ѝ даваш възможност втори път да расте. Да си остане тъй, както си е.

Защо едно паразитно състояние трябва да се избягва? Понеже паразитизмът, тези течения, които влизат в човешката душа, опорочават благородните чувства и способности в човека – спират всеки прогрес, щом се зароди каквото и да е желание да се ползвате от някого. Най-първо човек трябва да постави своите способности и чувства да работи: туй, което природата е дала на човека, трябва да го тури всичко в действие. И след туй ще дойдеш в съприкосновение с други разумни същества и ще кажат: дайте ход на тази енергия. Когато свърша една работа и дойда в контакт с други, вече могат да ми услужват. Тогаз услугата е разменяне, понеже между моята работа, която съм свършил, и тази работа, в която той ще ми помогне, има едно съответно съчетание.

Учените хора от една професия идват във връзка. Един химик идва във връзка с друг химик, и двамата работят, разменят мисли, помагат си един друг. Тъй е с астрономите, математиците, всички работят и всеки може да подпомогне, тъй е и в духовния живот. Същият закон трябва да спазвате. Тогава ще дойде една обмяна: едновременно, да кажем, седем души сте, ако ви дам едно копие, веднага ще се роди един спор на кого да се падне. Трябва да хвърляте жребий. Но ако на едного дам светилника, на другиго – чука, на третия – чашата, на другия – книгата, копието, ще ли има спор?

Следователно в дадения случай, ако имаш една идея, която не можеш да разрешиш, някой държи копието, ти ще хванеш чука. Когато някой държи книгата, ще хванеш светилника. Онзи с копието, ка-

то е воювал, ще дойде да помага. Между чашата и чешмата има ли съответствие? Единият отваря чучура, другият с чашата налива. И двамата могат да си помагат.

Остава сега ябълката. В туй съответствие ще се стремите да опознавате човешките души. Запример вие страдате, често имате някое неразположение на духа. Не можете да разрешите трудното положение, в което се намирате, но същевременно тези трудни задачи в живота у всички хора ги има. Тогава едновременно с мъчнотиите, които претърпявате, трябва да влизате в мъчнотиите на всички хора, да участвате. Човек, като разрешава своите мъчнотии, едновременно с тях разрешава мъчнотиите и на другите.

Тъй и в науката е същият закон. Понеже има едно съответствие. И в науката, щом влезнете, и във всяка една област вие влизате вече във връзка с всички онези хора, които действат в тази посока. И като работите самостоятелно, вие във вашите допирни точки ще си помагате. Само при такова едно разбиране може да се роди вътрешното хармонично разбиране на великия закон, който съществува в органическия свят. И само по този начин човек може да пази енергиите си, да ги не изразходва напразно.

Сегашните хора изгубват своите енергии. Защо? Те копие нямат. Ама един човек, който не знае как да употребява езика си, има ли копие? Сега някой казва: „Аз имам копие.“ Ако вие имате едно перо, с което не можете да пишете, перо ли е то? Ако имате копие, с което не можете да воювате, копие ли е това? Чук, с който не можете да трошите камъни, чук ли е това? Ако имате свещ, с която не може да си светите, свещ ли е това? Или книга, от която нищо не може да научите, книга ли е? Това е сега аналогия, това са символи. Ще приложите. Ако вие имате сега едно състояние, което мяза на книга, ако ти си една отворена книга, и хората нищо не могат да четат, книга ли си? Не

си. Тя е някоя халваджийска книга, в която само халва може да се увива.

Добре, ако вие сега сте светилник, и не светите. Ама аз имам ум, мога да мисля. И ако с вашия ум сте мислили двайсет години, и нищо не сте намислили, питам, какъв е вашият ум? И ако след двайсет години сте свършили един факултет, два факултета, нямате нищо, само преговаряте чуждите работи, питам, гори ли вашият светилник? Не, в природата всеки човек, който има ум, той си има специална работа и всеки един ум в природата е произлязъл да роди нещо ново. Не се стремете да родите нещо, както другите искат. Вие ще родите нещо специално, което ще ви радва. То ще бъде само за вас. Вие може да бъдете гениален само за себе си. Не и за хората. А гениалността, която хората признават, не се знае доколко е гениалност. Не се знае доколко хората могат да оценят дали някой човек е гениален. Как определят сегашните хора гениалността? В какво седи геният? Че той всичко твори, нали? (*Смята се, че геният е нещо вродено.*) Кой от вас знае гръцки? (*Гениус – раждане. Оттам произлиза „инженер“.*) Гений – който постоянно ражда. Геният ражда, а инженерът обвива нещата, опакова ги.

У всички ви трябва да се заражда едно желание, през празното време да се занимавате със символите на живата природа. Тези са едни съчетания, както съм ги извадил от живата природа. Ще се занимавате със символите на живата природа. Тези символи ще внесат винаги една нова струя в ума ви, ще ви дават обнова. Запример вземете някой път – лекари лекуват някой болен, не дават никаква свещ да има, без светлина при нервните болести изобщо. А за някои случаи светлината е необходима за лекуване. При някои случаи, при известни болни лекарите забраняват да се отваря книга. Казват, не трябва да чете. А има болести, които могат да се лекуват чрез книгите. Има болести, които могат да се лекуват с чука, има болести, които могат да се лекуват с копие. Онзи болен човек е в едно пасивно състояние и ако в него ти можеш

чрез копието да произведеш едно стряскване, понеже болните хора се съсредоточават, но като покажеш копието, този човек да се забрави, че е болен, този човек може да стане от леглото и да оздравее.

Живата природа е създала всички свои символи, с които лекува хората. Апатичният човек, ако някой път изгубите смисъла в живота, че нищо не ви радва, нищо не ви интересува, ако ви заведат в някое планинско място, където скалите са отвесни – имат най-страшно положение, и ви поставят на някоя канара между чукари, веднага вие ще се стимулирате, ще почнете да мислите тъй хубаво, че като слезнете от тези два върха, ще се върнете при другарите си обновен. Защо? Вие сте се занимавали с разрешаване на една велика задача, как да слезнете от високия чукар долу. Питам, ако вие употребявате копието, тази енергия каква е? Когато онзи противник иска да поразим своя противник, нагоре ли отива или надолу слиза? Надолу. Изобщо с изключение на свещника – само нейния пламък отива нагоре, всички други, изобщо чешмата, техните действия са все обратни.

Тази вечер, ако туй е подарък, кое бихте си избрали? Защото копието може да го направите перо. В какво може да еволюира копието – в перо. То е живо копие, значи може да еволюира. Чукът в какво може да еволюира. Еволюция има във всички тези символи, може да се видоизменят. Туй в мъртвите копия не може да се измени, но в живите копия може. Значи военният може да стане учен, с копието си може да пише. А зидарят с чука си какво може да стане? В какво може да еволюира този чук? (*Скулптор.*) А чашата на какво може да се обърне? Ще ги оставим неразрешени, вие да ги разрешите.

Сега кой е най-силният символ от всичките според вас? Най-изразителният кой е? (*Светилникът, книгата.*) Книгата още в какво може да еволюира тя? Нали в книгата се записват нещата. Човешката памет, това е книгата, в която се вписва. Книгата може да се превърне на памет. Значи, когато

човешкият ум мисли, неговата мисъл може да се запечата върху книгата, върху паметта, а пък с копието може да воюваш, а може и да напишеш, то е перото. С копието на тази книга може да напишеш. А в този случай ябълката каква роля изпълнява? Тя придава жизнени енергии. Тогава чешмата, това е мастилото. А чашата, това е мастилницата, в която топваме и пишем на книгата. Те са хубави ребуси. Ще започнете с такива изкуствени, но със символите, които съществуват, ще ги превърнете. (*Една тема може да се направи от тях.*) Кой от вас би направил една тема? Само с чука е малко мъчно. Имате шест известни, остават две неизвестни. Направете един малък разказ. (*Георги Радев и сестра Гена.*) Най-приятно число е две, понеже, като се бият двама, показва, че е нещо реално. Не е фиктивно, понеже и единият налага, и другият налага. Това са все символи, криво разбрани символи. Когато хората се бият, това са символи. Един ден хората ще дойдат до едно споразумение, да знаят, че и без бой може. Може да се превърне боят в нещо по-красиво. Сега в съвременната наука ще създадете онези красиви символи, трябва да има нещо силно, което да стимулира човека. Трябва човек да има идеал, който да не се засяга, светът да не може да повлияе. Тези извори трябва да бъдат толкова високо и толкова дълбоки, никога да не се размъщат. Отвън може, като мине границите на извора, да се размъти. Но вътре извоят трябва да бъде чист. При това свещите ви трябва да бъдат такива, че никой да не може да ги изгаси. Щом се изгася свещта, слаба е тя, обикновената свещ се изгася. Значи обикновената мисъл всеки може да изгаси. Необикновената мисъл не се изгася.

Добре, кое е сега първо чукът? Нали е човешката ръка. Ръката е чукът, тогава вашият чук никога не трябва да ходи в чужди хора. Живият чук в природата назаем не се дава. Той може да помага на другите хора. Чукът е

символ на човешката воля. Щом имаме чука, това е волята на човека. Имаме числото две, това е човешката воля. Както виждате този чук, тъй както е направен, той става буквата „а“. „А“ е символ на онази първоначална творческа сила, с която човек започва. Желанието да се проявява. Всяко едно желание, то е вечно, произтича от един разумен принцип. Тъй щото имаме човешкия език, словото. Като се каже словото, чукът дойде да работи. Значи стрелата заповядва, езикът заповядва на чука, на ръката. Гогава по категория кой символ е най-близко до ябълката – чешмата. Подир чешмата? (*Чашата, светилникът.*) Сестра Цветка, можете ли да съпоставите тези символи в един кръг, да ги турите хармонично? Да видим как ще ги разпределите като художничка. Да кажем, направиш една декорация, как ще ги туриш вътре в кръга? Да бъде приятно, всеки, като ги види, да го привлече да купи картината. Тъй ще си представите, че изнасяте туй на изложба, за да се хареса. Ще ни представите една жива картина, ние ще се произнесем. Вие си ги запомнете тези чукове, цяла седмица ще мислите за тях.

Мен ми трябва седем седмици по една лекция да държа върху копието, чука и т.н. – аз не искам толкова. Тази работа е за вас. Това са все ред сили в природата, които работят. Копието е сила, чукът, чашата, светилникът, всички. Това са символи, форми, начини, чрез които живата природа работи. На пръв поглед, ще каже човек, колко е просто – чук, чаша, просто. Като почне да вниква, да свързва, тези символи оживеят. Да ги съчетае в себе си, че тези сили са у него самия – веднага ще се отвори един широк свят. Картината, ако стане сполучлива, може да се направи хубаво, да се закачи. Чешмата може да се направи хубаво. Виждали ли сте български чешми? Стари български чешми. Идејни са те. Те не са толкова хубави, но са идејни.

Сега аз ви правя по един подарък на всички ви – и копие ви давам, и чук, и свещ, и всичко. На всекиго давам по един комплект, и всеки ще си тури комплекта вътре в

куфарчето. Ще си вземете комплекта и ще си идете дома. Ще работите с тези инструменти. За една седмица вие ги отваряйте и ги разглеждайте тези символи и вижте какви идеи, нови съчетания ще ви хрумват. Всеки ден като ги отваряте, какво съчетание, фантастични идеи ще ви хрумнат, каквото и да бъде – запишете го. Защото някой път, като напишете нещо, първоначално вижда ви се гениално. След един месец виждате го по-просто. След година – съвсем просто. А някой път, обратното. Напишеш, мислиш го съвсем просто, отворите го след една седмица – вижда ви се, че то не било тъй просто. Колкото време минава, това нещо става още по-красиво.

Човек не може веднага да оцени хубавите неща. Хубавите неща само времето оценява. Колкото повече минава време, някои стават по-ценни, а някои се обезценяват. Сега тия са от скъпоценните, които минават времето. Тези чукове ще ги турите в ред и порядък. Сега ще забележите, ще намерите – тези символи съответстват на известни състояния на човешката душа.

Тайна молитва

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Пета лекция
на Младежкия окултен клас
13 декември 1925 г., неделя, 19.30 часа
София – Изгрев*

ЖИВИТЕ СИМВОЛИ КАТО МЕТОДИ ЗА РАБОТА

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Ще се спрем сега върху стрелата. Харесва ли ви картината? Идеята предадена ли е? *(На черната дъска е изложена една цветна картина на символите от сестра Цветана Щилянова.)* Вие можете да си представите тази идея и по друг начин. То е ред за разсъждение. Представете си, че вие имате копие. Най-първо, при това копие седи войник, седи и се радва той, че е намерил оръжие, с което да се брани. Представете си тази идея, тогава пък минава онзи, намира чука. Този човек иска да гради някоя къща, ходил е, търсил е чука. Войникът носи копието, той ще мисли начина – какво да прави с това копие. После ще влезнем в техните размишления вътре. Радва се, че е намерил това копие и го държи. Един от вас е намерил чука, мисли да гради къща. Допуснете, минавате, имате една чаша. С нея може да гребете вода от един извор. Представете си, че това е една малка кофа, с която можете да си извадите вода от кладенеца, като я спуснете и извадите. Значи едно движение надолу и едно нагоре. Две движения има вече в ума ви. Ще тълкувате тези движения. Най-после спирате се при свещта. Представете си,

слънцето залязва и намирате този светилник запален. Вземате го вие и се радвате, че слънцето, което вече залязва – имате с какво да се ръководите. Туй е естественото приложение, което дава цена на светилника.

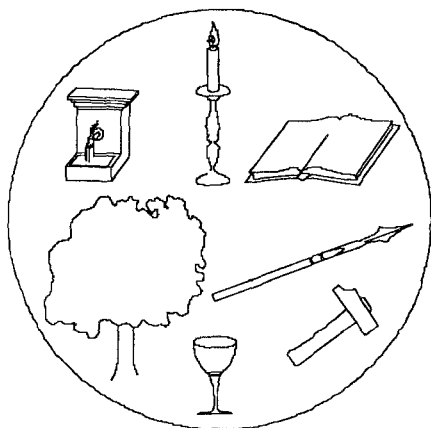
Чешмата. Вие сте пътник жаден, намирате тази чешма, няма ли да седнете при нея – гледате водата и се радвате. Вие сте гладен. Намирате ябълката, спирате се, гледате най-първо има ли плод, няма ли. Ако има плод – внася радост във вас. Едно дърво може да ви причини радост само ако има плод. Ако торбата ви е пълна с хляб, ще се радвате на сянката му.

Книгата. Тя представлява най-важното, което човек може да търси. Тези символи може да ги съчетаете как? Кой е най-естественият начин? Вие може да дадете много съчетания, и всички може да са прави. Може по разни начини. То само ще определи вашето състояние, но кой символ с кой се хармонизира? Свещта с книгата. Чашата с чешмата. Светилникът с книгата. Ябълката с чешмата. Следователно вие ще ги разпределите, както те си хармонират. Тогава ябълката ще турите близо до чешмата. А копието и чука къде ще турите? Тогава символично може да направите, може да турите едно човешко сърце пронизано – войникът, сърцето и копието.

Чукът – ще направите онзи зидар, който гради къща, къща ще направите там, а при това ще направите двама, които чакат да се съгради къщата, че да живеят. Кълвачът кълве тук-там по дърветата, търси червеи, а косът като намери дупката, направи си от нея къщата. Кълвачът разрешава въпроса за прехраната, а косът разрешава жилищната криза, влиза вътре, сондира, казва – хубаво. Можем да направим къща, чук при къщата, зидарят и двама – майка, която седи със своето дете или деца, или ученици, гради се училище и те чакат – различно може да представите идеята.

След това при чешмата може да представите един уморен пътник. Но хармонично, къде трябва да поставите светилника? На най-високото място, понеже той осветя-

ва. След светилника чешмата трябва да се постави отляво, понеже отъждествява чувствата, също и чашата и ябълката. Отдясно какво трябва да се постави – книгата. Чукуът при краката. Кой от вас знае да рисува, да видим как ще ги наредите? (*Излиза брат Георги Томалевски.*)

Сега къде може да ги поставите тези символи на човешкото лице? Светилника къде може да го поставите? Аз имам един проект – как биха могли да се съчетаят тези символи. Един път, в далечината в тоя път – една чешма, един човек приближава до чешмата със светилник в ръка, подпрян на копието и с чука на по-

яса. На чешмата – чаша, над чешмата – плодно дърво. А звездното небе представя отворената книга, която след това ще чете (*брат Цветан Стайков.*)

В символистиката важи с коя ръка човекът ще държи копието – с дясната или лявата, чука, книгата, ябълката. Писанието казва: „Светилник на нозете ми е Твоето Слово.“ То е разумното в човека. Светлината е необходима за физическия живот на човека. Чешмата е една необходимост. На какво е символ водата? (*На живота.*) Ако пийте вода от някой бистър извор вечерно време (*насън*), показва, че ще научите нещо ново. Ако вечерно време вие намерите някое копие и го носите някъде, показва, че ще придобиете в будния живот сила. Чука ако сънувате, изкуство ще придобиете. Ако държите празна чаша, надеждите ви празни

ще останат. Ако сте при някое плодно дърво и ядете от плода му, в будния живот ще имате обратната опитност. Ако ядете плодове насън, в будно състояние ще имате неприятност.

Най-хубавите неща на земята в сънно състояние имат точно обратните резултати. Тоест, насън ако видите онова, което е най-хубаво, то на физическото поле ще имате обратни резултати. Ако ви дават пари насън, много лоши работи ще има, казани за вас. Понеже парите дрънкат. Ако въшки ви лазят, пари ще ви дават. Туй показва, че въшката е емблема на службата на парите. Както въшката е паразитна, тъй и парата е паразитна. Ако в невидимия свят светилникът е запален, вие вървите и светилникът е запален пред вас, добър признак е. Ако влезнете в стаята, че изгасне светилникът – един лош признак е. Тъй щото идеите, които изведнъж загасват, а други идеи веднага светват – то е светилникът.

Тогава чашата е свързана с всички онези процеси само за чистене. Когато човек иска морално и физически да се чисти, трябва да употребява метода на чашата. Като вземете най-първо чашата, какво я правите? Измивате я отвътре и отвън. След това почерпвате вода и пиете с нея. Същият метод ще употребите. Ще се почистите като чашата. Някъде искаш да бъдеш, да кажем, усещаш се усамотен, хората нямат уважение, изгубил си приятели, нищо не върви. Ще употребиш метода на чашата. При сухата чешма хората отиват ли? Има някои чешми, които текат само кога вали дъжд. Не. Постоянни извори. Хубавият извор трябва да дава нещо. Същият метод. Вие трябва да извирайте постоянно и безкористно. Непременно вашият живот ще се поправи. Онзи, който върви по положителната страна на живота, не трябва да очаква резултати. Трябва да гледа само положителната страна. А в положителния живот всякога има резултати. Те ще дойдат.

Най-първо човек трябва да започне с методите на копието. Само силният може да употребява копие-то. Само силният може да употребява копието и само силният може да употребява чука. Чашата и децата може да употребяват. Той е метод и за децата. Книгата пак е за възрастните. На дървото и малкото дете може да се покачи и откъсне, при чешмата и малките птички могат да идат, буболечиците. Едно състояние – близко до материалния свят – с него трябва да започнете. Свещта е опасна. С нея трябва да бъдете внимателни. На едно дете, ако му дадете свещника и кибрита, ще запали свещта денем и ще я изгори, без да мисли, че ще му трябва нощем. Светилникът е за възрастните. Книгата и чукът е за възрастните. Чашата е за човека, който трябва да се поправи. За начинаещи – трябва да употребяват метода на чашата. Ябълката е за децата, чешмата, и тя е за децата.

Можем да кажем, че ябълките се отнасят до физическия човек. Първо, човек е започнал живота си с чешмата. След това се е явила ябълката, то е вече организираният живот, жизнените сили, които са се появили в организма. След това се явява чашата като едно преходно състояние – желанията на човека, неизпълнените му желания, разочарованията. Затова чашата е отворена отгоре. Всичкото лошо в чашата седи там. Чашата – каквото вземете, трябва да го изпиете, не може да седи. В момента може да си служите с нея. Чашата показва, че каквото намислиш да правиш, ще го правиш в момента. Отложиш ли го, ти ще имаш процес – тази чаша ще се строши, а строшаването показва, че може да пострадаш.

Тези символи, които ви дадох, те са методи за работа. Всеки разумен човек може с тях да борави. Копието показва, че противникът, с който имаш да воюваш, той е умен и трябва да вземеш всички предпазителни мерки. Да не се осланяш. Да се приготвиш добре. Чукът не е страшен, но трябва да знаеш да го упот-

ребяваш. Този, който не знае, може да го носи цял живот само да тежи.

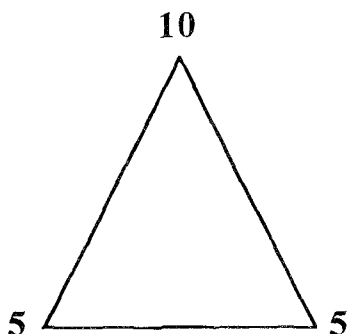
Някой свършил гимназия, университет, не знае защо е свършил. Попитат го, защо свърши? Не зная. Той знанията на гимназията не може да използва и знанията на университета не може да използва. А в живота нещата трябва да се използват в този смисъл, че всяко нещо трябва да се тури на работа. Колкото то и да е малко, човек трябва да работи. Представете си ползата от едно копие, то е толкова остро. Може да го употребите, с него може да пробие едно нагноясало място и да изтече всичката гной. Значи в разумния живот може да ви послужи. Видите – някой ваш приятел има някой цирей. Ще мушнете не здравето място, онова място, което е нагноило, и то толкова, че да може гноята да изтече навън и вашият приятел ще ви благодари, че сте го освободили. Това е до онези от вас, които са критици. То е да знаете как да употребявате копието си, а чука къде може да го употребявате разумно.

Кой от вас вече знае добре френски. Да напише едно изречение. (*Брат Г. Радев написва изречението.*) Dieu est l'amour. С туй изречение чукът има ли връзка? Има, точно връзка има. Този човек няма къде да живее. Ето един чук, с който може да съгради къща. Казва, Бог е Любов. Значи, вярвайте в любовта. С едно магическо чукуване любовта съгражда една къща, казва: „Влез тук, живеј, не бой се.“ Питам сега, написаното тук съвпадение ли е? Какво е? Вие как наричате тези съвпадения?

(*Учителят подава един канал.*) Подайте го по права линия до края. Колко е дължината му? (*Обаждат се мнозина, един пише на черната дъска: 8 м, 7.30 м, 15 м, 7.5 м, 8.5 м, 7 м, 10 м, 9 м, 11 м. Измерваме, оказва се 7.25 – 7.30.*) Приближава се. Да направим сега един триъгълник. Едната страна знаем. Другата страна колко е дълга? (*8 м, 6 м, 7.3 м, 6.5 м, 7.4 м, 7.9 м. Измерена дойде 7.05 м.*) Останалата страна колко е? (*6.5 м, 5 м, 6 м, 5.5 м, 5.8 м, 5.2 м,*

6.8 м. Измерваме: 5.40 м.) Приближава до 5.5 м с 0.10 м. Тогава приближенията [са] 5:5:10. Едно отношение направете сега. Триъгълникът е един символ на Духа. Най-възвишеното у човека. Триъгълникът е емблема на Духа, на съзнателния живот.

Пет показва, че ако някой път правите отклонения вътре в живота си, то е по причина. Неточностите

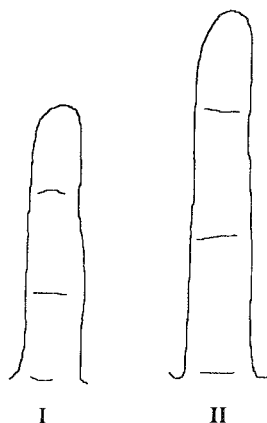

произтичат от волята и от чувствата ви, а не от ума ви. Когато чувствата се намесят в каквато и да е работа, те спъват човека. Където се намесят чувствата, човек почва да се колебае. Може да е близо до истината, но щом дойдат чувствата, понеже чувствата представляват една по-гъста среда, пречупванията са по-силни, намалява умът.

Ако наблюдавате предмет от една по-гъста среда в по-рядка, ще го видите ли на мястото? Или ако го наблюдавате от по-рядка среда в по-гъста, как ще го видите? Сега може да приложите закона, какво е отклонението. Всеки един от вас трябва да знае в каква среда живее. Къде мислите според вас средата е най-гъста? Числото 10 е положително число. В положителните числа средата, която е по-активна, по-гъста ли е? По-рядка е всякога. Разбира се, тези числа 5 и 5, 2 пъти по 5 имат смисъл само когато животът е разумен. Тогава този закон работи. Щом животът не е разумен, тези отношения не работят. Ако на разумния човек му представите този триъгълник, той веднага ще съобрази, веднага ще се ориентира, той ще чете като една написана книга – разумно, какво означава. Той ще знае, че сме правила

измервания на този триъгълник. Ще знае колко души ученици и какво сме разговаряли, ще знае колко души са казвали там, той ще ги знае. Малки работи са това, но той ще ги знае. А който може да знае такива нищожни работи, ако тях може да знае, колко повече важните работи ще знае още по-добре. (*Как може да знае?*)

Вземете един хиромант, как ще може да знае, аз няма да обяснявам този закон, но да вземем хиромантията. В дадения случай ние можем да си послужим. Допуснете, това е пръст. Той е дълъг седем сантиметра показалецът. Допуснете, че двама души са на една и съща възраст. Допуснете, че този човек е на трийсет и три години. На първия показалецът е от 7 сантиметра, а на втория – 12 сантиметра. Какво заключение ще направите по пръстите? (*За височината.*) Височината им е еднаква, ръцете еднакво дълги. Само пръстите [се] различават, на единия са по-дълги.

Какво заключение ще направите? Единият е човек на фактите. На дробните. А онзи с късите пръсти никакви факти не го интересуват, той работи общо. Между числото 7 и 12 в дадения случай има известно отношение 7:12. Резултатите са неизвестни, *х:у*. Да кажем, 12 е резултат на *у*. Разбира се, хиромантите са дошли до тези заключения от наблюдение. Те знаят най-после как е сформиран пръстът. Изобщо всички хора с дълги пръсти са хора на фактите. А онзи с късите пръсти казва горе-долу, пет-десет метра. И много от астрономите са с къси пръсти. И когато определят

разстоянието до слънцето, изчисляват приблизително. Един, два милиона – нищо! И действително те са прави, някой път слънцето е по-близо до земята, друг път по-далеч. Някой път сме два милиона километра далеч от слънцето и в своя път слънцето опира до нас, от чисто тяхно гледище трябва да има промеждутък. Да не би слънцето да се сблъска с нас. Това не са точни изчисления. Обаче има методи в окултната наука, с които точно определяме колко е далеч слънцето. Онези окултни учители имат съвсем друга задача и не им е да поправят хората. Оставят ги да се занимават, понеже хората, които правят погрешките, сами трябва да ги изправят.

Числото 5 е число на чувствата. То има добри страни, има и лоши страни. Може ли 5 да го съкратите? На какво? А 10 на какво може да го съкратите – на 2 и на 5. А 10 съкратено на 10 дава единица. Пет делено на себе си дава 1. Всички числа, които се делят на себе си, дават единица. Единицата от това гледище всякога показва произхода на нещата. Тя е абсолютна мярка, с която човек трябва да мери нещата. Единицата, в такъв случай, означава разумното. Ако той е разумен, с единицата има мярка, с която може да мери вече. Като прилага единицата, той ще придобие знанието. А в дадения случай сегашните учени хора си служат с 0, то е условие. Единицата, тази абсолютна мярка с нулата (10) показва при условията, при които се намира, какво може да извърши. Тук са положителните творчески условия. Но ако турите пред 5 нула (0), ще имате същите резултати.

Някой път трябва да се подберат някои числа, да се обясни как известни числа могат да ни покажат резултатите за някои събития. Вие не сте правили измервания, да видите колко са дълги пръстите ви. Колко е дълъг носът, веждите и да видите отношението в сантиметри, каква е разликата. Вие не знаете какво число има вашият нос. И ако носът ви може в разсто-

яние на десет години да нарасне с половин милиметър, направили сте голям прогрес в умствено отношение. Сега, мислите ли, че когато се построява едно живо същество, че неговият нос има четири сантиметра или пет, или шест сантиметра. Това число случайно ли е?

Онези, които се занимават в другите светове с човека, имат една по-точна наука. Те знаят, че той има вежди, знаят колко косъма имат веждите му и дължината на всеки косъм колко е. Знаят и колко косми имаш на главата, колко пъти си ги стригал и по колко. Знаят колко косъма имаш по тялото и по колко е дълъг всеки. По космите те четат. А за нас туй не важи. За тях важи, откак човек се е родил, докато умре, колко е пораснал косъмът му, те знаят вече. Ако тези неща разправяте на един човек, който не е запознат, той ще каже, много надалеч сте отишли. Защото наистина абсолютно никаква връзка няма. То са само такива предположения, или разкази от „Хиляда и една нощ“.

Човек трябва да има грамадна вяра. Да вярва. Сегашните хора са много суеверни. Кажете на някой човек това, което той желае, той ще ви повярва. Идете, кажете на някой човек, който има критически ум, еди на кое място има пари, той ще повярва. Отблизко, което засяга живота му, той ще повярва. Аз зная – във Варненската гимназия има един ден, когато учениците обичат да се надлъгват. Имаше един учител по гръцки, много строг. Казват му: „Пощалъонът ви търси, една много важна телеграма.“ Той става, напуска класа, търси, праща, няма никаква поща. Влиза в учителската стая, учителите се смеят – кой как го излъгали учениците. Защо учителят не се сеца. Защото му е толкоз близко до ума, че не допуска друго. При това учителите не се обиждат, днес е ден, когато учениците изпитват учителите си

колко са умни. Един ден им се позволява. Само този ден имат.

Такива шеги си позволяват и американските ученици и позволяват си със своите професори и учители. В един от видните университети преди двацет – двацет и пет години в щата Масачузетс отива бащата на един студент да види как се учи син му. Спира той своя файтон с едно конче, отива при ректора. Обаче в туй време студентите излизат, отвъртват колелетата и целия файтон качват на покрива на зданието заедно с коня и нагласяват колата. И седи като паметник. Слиза председателят, гледа конете му и чуди се как е възкръснала колата му на покрива. После взема, почва да се моли на студентите, най-послед плаща им да снемат колата отгоре. Обаче студентите не се спират, един ден те изнасят кравата на този председател на третия етаж на зданието горе. Как са я изнесли?! Три дена седяла кравата горе. Как да я снемат? Трябва да се развалят стълбите. Най-послед студентите си предлагат услугите, та му снемат кравата долу.

Питам сега, кое е онова, което подбужда? Не е злоба, то е шега, такава доста духовита, която понякога учениците употребяват. Такива шеги стават и в живота. Но може да се наблюдават нещата. Трябва да се правят много точни изчисления. Човек от числата може приблизително – на земята абсолютно не може да се изчисли, – може да се направят известни изчисления.

Упражнение. Постава се дясната ръка на лявото рамо. Изнася се десният крак напред изопнат – бавно, съсредоточено спущане на ляво коляно и бавно издигане. След това лявата ръка на дясното рамо, левият крак напред – спущане (*коленичване*) и издигане.

Туй е сега волево упражнение. Концентриране на ума, да контролира малките частици. Имате ня-

кой път неприятност, неразположени сте духом. Туй упражнение е хубаво. В тези движения да присъства съзнанието. Десет дена ще правите упражнението. Три пъти вечер преди лягане.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Шеста лекция
на Младежкия окултен клас
20 декември 1925 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

ПЪЛНЕНЕ И ПРАЗНЕНЕ

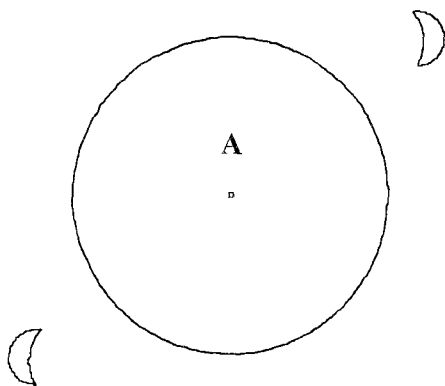
„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Прочете се резюмето от темата „Най-любимата ми тема“. Четоха се темите „Еволюция на елементите“.

Зададени теми: „Най-умният бръмбар“, „За какво мислят птичките“.

След тях ще пишете Тема 5: „Най-полезното растение“.

Допуснете, че кръгът, това са възможности на един разумен живот. Що е кръгът? Кръгът представя хармоничните възможности на разумния живот. Тогава в тези възможности какво влияние упражняват планетите? Само малко ще засегна този въп-

рос. Това са възможности на целия космос, понеже човек е един малък свят. Какво означава този знак? Луна, която се празни, и луна, която се пълни. В тези два случая месечината ще упражнява противоположни влияния. Ако вие сте посели боб или любеници, когато месечината се пълни, тя спира растенето на дините, не действа благотворно. Затуй е хубаво за вашите дини, когато ги сеете, месецът да бъде в разсип, защото отразената светлина, която месецът изпраща, тази светлина, която идва от месеца, действа отрицателно върху растежа на растенията. Този е същият закон, когато органически искаме да растем, да се поправи нашето здраве. Ако болният човек вечерно време гледа повече месечината когато се пълни, не действа тъй благотворно. Затова лекарите затварят, да не прониква светлина, но коя светлина? Светлината на месечината. А тези лекари казват по някой път да не прониква слънчевата светлина. Разбира се, това са специални схващания.

Когато човек се ражда, зависи какви са неговите отношения, степента на неговото развитие, как ще му подеждат известна месечина. Ако искате вашите идеи да растат, месецът ви трябва да бъде в разсип. Ако искате вашите добродетели да растат, месечината трябва да е в пълнене. Следователно, когато месечината се пълни, действа благотворно на духовните хора, които искат духовно да растат. Сега няма да се спирам да ви обяснявам защо. Такива влияния има и Венера, по същия начин и тя се пълни и се разпада. Тогава и Юпитер, и той празни ли се и се пълни – фази и той има. Марс и той има. (*Венера как се отразява?*)

Венера действа върху чувствата, нейните влияния са върху сърцето. Когато зреят вашите чувства, по същия закон Венера трябва да е в разсип, когато растат вашите чувства. А когато посадждате вашите идеи, месецът трябва да е в пълнолуние, когато посадждате нещата. Сега туй съчетание, този хороскоп, този път,

по който върви земята, в него се отразява влиянието на планетите. Те са живи и разумни отношения, които съществуват, изразени в този алегоричен смисъл. Ние не искаме сега да разкриваме тайната. Под името Венера, под името Меркурий, Слънцето се крият съвсем други истини, които сега не могат да се разкрият на сегашния свят. Обаче те седят като символи и казват – влиянието на месечината, влиянието на Меркурий.

И действително виждаме – месечината упражнява доста силно влияние върху чувствителните натури и всеки чувствителен човек при новолуние се чувства по-раздразнен, неспокоен, а щом почне да се празни – успокоява се. Да допуснем, вие сте под едно такова влияние. Намирате се в едно безпокойно състояние, как ще си помогнете? Опитвали ли сте се да се освободите от едно неприязнено състояние? Това е излишна енергия, която трябва да изпратите извън тялото, нея не може да я употребите. Тази енергия може да е в мозъка ви, стягане в главата може да усещате. Или стягане в дихателната система или в стомаха усещате някаква тежест.

Сега аз ви говоря, понеже спадате към културните хора. Искате да живеете разумен живот и да може да обосновате вашия живот за бъдеще разумно. То ще възпитава вашата воля. Ще ограничавате вашите желания. Ще видите известни желания, които имате – трябва ли да ги реализирате, или трябва да ги спрете. Известна мисъл може да имате. Всяка мисъл, която минава през вашия ум, да знаете трябва ли тази мисъл да я реализирате, или не. За вас ли е тази мисъл, или не. Тогава – поговорката: „Всичко, което хвърка, не се яде.“ Не всички мисли, които минават през човешкия ум, трябва да се реализират. И не всички желания, които масагат човешкото сърце, трябва да се реализират. Понеже, ако биха се реализирали всичките, би било най-голямото нещастие. Някой път е красиво. Нереализираните идеи причиняват по-голяма радост.

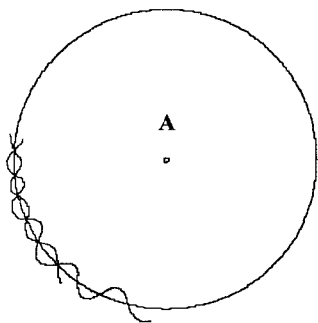
Сега ще ви приведа един пример. Вие сте тръгнали на път и знаете, че ще минавате една голяма река през мост и не знаете, че гредите на моста са изгнили. Пресрещне ви един човек и ви каже: „Не минавайте през моста, че гредите му са изгнили.“ Вие се радвате, че няма да минете по моста. Вие имате предвид, че ако бихте минали през този гнил мост, щяхте да намерите дъното на реката. Вие не съжалявате, че се спира пътят ви. Вие се радвате, че вашето желание да минете на срещния бряг не се е реализирало. Значи няма възможност.

Друг пример. Вие знаете, че през тази река ще минете. Но знаете, че няма никакъв мост и вече сте се упражнявали в плуване и знаете – като идете на реката, ще си съблечете дрехите и ще преплувате, но доста трудно е, мислите: „Дали ще мога да преплувам?“ Но среща ви човекът и казва: „На тази река има построен мост.“ Вие пак се зарадвате. В първия случай защо се зарадвахте? Че спасихте живота си. Във втория случай вие се зарадвахте, че вашата идея се реализира, ще минете лесно на другия бряг.

В живота това е вярно. Някой път мястото, по което ще минете, гредите му са чурук. Не минавайте! Нищо, спрете се: една, две, три, десет години. Не минавайте. По-добре е десет години да прекарате в живот, отколкото десет години в смърт.

Друг пример. Допуснете, дойте някой, че ви предложи да започнете някоя сделка и ви казва, че в една година отгоре ние ще спечелим най-малко 200 хиляди лева. Въодушевите се и предприемете, но освен че не спечелите, заборчлеете 200 хиляди лева. Колко години при нормален живот трябва да печелите, за да го изплатите? Ако сте чиновник и може да отделяте по 3 хиляди лева на месец, колко години ще ви вземе? Седем години. Печалба ли е това? Седем години трябва да изплащате, и при това 200 хиляди лева са изгубени. Ако имате едно желание,

което искате да реализирате, ако туй желание ви кос-
тва двеста хиляди лева и седем години терзания, фи-
лософия ли е това? Ама хората казват, трябва да
живеем. Как? Седем години терзания и двеста хиля-
ди борч? Седем години радост и двеста хиляди пе-
чалба, това разбирам. Това е растеж. Двеста хиляди
лева, това е плод, това е разумното. Следователно

при всяка една нова фаза
аз наричам – казах ви та-
зи сутрин, че правя път –
това е прикосновение с
реалността. Някой път
може да се направи една
картина, графически да
се определи съприкосно-
вението със самата тази
реалност.

Всяко едно възходя-
що желание у човека вся-
ка една права мисъл, ко-
ято може да се реализира, вие трябва да бъдете в съ-
прикосновение с реалността. Не започвайте работа, в
която нямате вяра. Щом се колебаеш – започни оно-
ва, в което имаш пълна вяра и нямаш никакво съм-
нение. Има една вътрешна вяра в човека, която не
зависи от неговото разположение. Едно вътрешно чув-
стване. Отвън всичко е противоречиво, но дълбоко в
душата нещо подсказва, започни! По-дълбоко от това
чувство няма. И ако направите опит, в подшепването
на това чувство изключение няма. Някой път това
чувство не говори, тогава умът идва: „Туй ще бъде,
онова ще стане, казва, ще станеш виден писател, та-
кава книга ще напишеш, такова разпространение ще
има.“ Но като напишете книгата, никакво разпрос-
транение няма. Не само не са я отбелязали, но и кри-
тиката ще ви нареже тъй, че втори път няма да по-
мислите да пишете.

Светът е пълен с критици. Най-големият критик кой е? Знаете ли? Луцифер. По-голям критик от него няма. А той е вещ във всичко. Напишеш нещо, нахвърля се. В науката е вещ, в религията, в музиката, в живота на младите, познава всички потънкости. Всякъде знае накъде да бутне. И той, като дойде някой път, в която къща влезне – прах и пепел се повдига. Често пъти и между вас го виждам – като влезне, вие почвате да се ритате. Казвате: „Аз имам особено мнение.“ „И аз имам особено мнение.“ Казвам, критикът Луцифер е влезнал. Какво мислите, какво мнение няма. Единият казва: „Ако посея боба в април, по-добър ще стане.“ „Ама, казва другият, ако го посеем в март – по-добър ще стане.“

Казвам, братя, направете опит. Ти го посея в април, ти – в март. Ще направите два опита. Но да се спорите дали в април, или в март, то е безполезно. Не трябва да бъдем дребнави. „Ама ти знаеш ли какво мнение имам? В април трябва да се сее бобът.“ Други ще каже: „В март трябва да се сее.“ Трябва да направите опит. Един ще го посея в март, друг в април – ще видим кой е по-вкусен. Ще кажем – и в април, и в март се сее. Тогава според сегашните наши земеделци житото може да се сее кога? От Димитровден го сеят до декември – по-после зимница не става. Чак в пролетта го сеят пак – летница.

А в законите на природата всякога сеят. Астрологически в кои знаци идват хората през годината? Във всички знакове. Но през всички знакове, които идват, животът им еднакво ли е успешен? Право е, че бобът не расте еднакво. Ако някой дойде в декември при едно съчетание, когато луната се пълни – бобът няма да расте добре. От чисто астрологическо гледище аз го разглеждам така.

Във въображението на този човек има нещо изчовъркано. Този човек всякога ще си представя нещата тъй, както не са. Срещне някой, казва, ама той е

гениален човек, той има дарба, свири хубаво, като него не е слушал. Е, хубаво, не се минава една-две години, казва, аз съм се лъгал, той не бил толкова способен. Месечината е в обратното положение, на разсип. Питам, кои са подтиците, когато хвалим някой човек? Нали разправят онази поговорка за лисицата, която казва на петела: „Ти си много красив.“ Защо го хвали? За сиренето. Тази басня е казана само наполовина. След като изяла сиренето, лисицата казала на петела: „Ти разбиране нямаш, философия нямаш.“ Петелът казал: „За втори път ще си помисля.“ На другата година, като минавала лисицата, хвалила пак петела, но той изял първо сиренето. „Много си поумнял“ – казала лисицата. „Е, много добре ми предаде урока.“ И тъй, като дойде да ви хвали някой, ние ще изядем сиренето, но ако искаме много да получим един урок, ще му пушем сиренето и той ще ни каже: „Голяма будала си ти!“ „Ще имам в съображение урока, който ни предаде.“ Кои са побужденията на лисицата да каже на петела, че е много будала? Глупава ли е толкова и може ли да го каже лисицата?

Всички тези поговорки, които съществуват, тези примери, това е израз само на всички онези промени, които стават в човешката душа. Тънки промени, някой път на неудоволствие – често усещате неразположение. Някой път се съмнявате в постижението на вашия идеал. Някой път се заражда желание да се учите. Някой път казвате, толкова наука ми стига. Казвам ти, още нищо не си научил. Питам сега, ако този петел имаше двайсет килограма сирене горе на клона, тази лисица би ли била в състояние да изяде сиренето? Лисицата казва на петела: „Много си глупав, че много малко сирене си имал и като изкукурига, изядох сиренето, не остана за тебе. Бъди умен, втори път като дойда, повече сирене да имаш, да остане и за тебе, и за мене.“ Това е вече продължение на баснята. То е примирение на нещата.

Благото, каквито и да бъдат нашите подтици, от благото, което ние искаме да реализираме, от туй благо да остане и за другите хора, за да няма противоречие вътре в живота. Този закон съществува между ума и сърцето. Аз го превеждам. Вземам сега месеца при изпразване и при пълнене – означава две състояния на човека. Едното състояние – на ума му, а другото състояние – на неговото сърце. Следователно умът и сърцето не могат да бъдат в едно и също състояние. Когато сърцето се изпразва, умът се пълни, а когато умът се изпразва, сърцето се пълни. Туй е закон. Същевременно празненето на сърцето се компенсира, става пълнене на ума. А с изпразване на ума се компенсира сърцето, а през това време умът си почива, набира нови енергии. Сега не трябва да тълкувате, изпразва се умът. Този ум, който се изпразва в друго едно отношение, той чрез сърцето набира нови енергии да се прояви в ново направление. Този закон е верен. При появата на всяка една нова култура става един упадък. На какво? Явява се умствен упадък, те го наричат морален упадък. Не е морален упадък. Културните хора започва да не ги интересува науката, а ги интересува само широкия живот, удоволствието, значи сърцето се пълни. А с появата на всяка една нова култура в света, започва умът да се пълни, а сърцето се празни. Тогава се явяват малки страдания и несгоди, но ние се радваме, че сме придобили новите идеи. За всяка една нова идея ние трябва да жертваме нещо. Една малка жертва от чувствата. Не всички желания в дадения случай могат да се реализират и не се стремете да ги реализирате. Реализирайте само онова, което е възможно. Жизнените въпроси тогава вътре в живота ви може правилно да ги разрешавате, няма да влезнете в противоречие със себе си.

Вие сега се занимавате с науката. Науката за вас да не ви бъде една спънка, но стимул. Ако се занимавате с духовен живот, той да ви бъде един

стимул, един подтик. Всичко, към което се стреми-
те, да ви бъде един подтик, да имате една широка
душа, която надлъж и нашир схваща нещата. Само
по този начин вашият ум може да стане – какъв?
Какво прави умът, нали твори? А сърцето какво
прави? Творчеството на какво се дължи? Кой твори
– сърцето или умът? Сърцето само свързва хората.
Когато някой човек иска да го вържат, то е да пос-
луша сърцето си. Сърцето има много юлари. То има
много юлари в своите складове. Ще те върже, нищо
повече. Аз вземам тази връзка тъй общо, но да те
върже умен човек. А като те върже глупав, знаеш
ли какво нещо е? (*Значи сърцето се явява като ед-
но зло?*) Не е зло. Но това е работа. Щом поискаш
помощта на сърцето, то казва, най-първо да те вър-
жа, аз трябва да те подкова, а ти обичаш да риташ.
И тогава ще ти удари петалата хубаво. (*Никак ли не
трябва да се слуша сърцето?*) Отлична работа ти
ще извършиш, отлична работа, почвата е само ка-
мениста, трябва да ти подкове налчета. Сърцето ви-
наги свързва – обаче онова, разумното сърце, върже
с ключ по-лесно. Като хванеш крайчеца, а има едни
възли, че и онзи, който ги е вързал, и той не може
да ги развърже. То си има добрата страна. Човек
трябва да бъде разумен. Човек, който слуша сърце-
то си, той се връзва. Онзи, който слуша ума си, той
се развързва. И тъй, слушаш сърцето – връзваш се,
слушаш ума си – развързваш се. Следователно, щом
и двамата слушаш, ще знаеш как да се връзваш и
развързваш. Когато умът и сърцето работят в съг-
ласие, ти се връзваш и развързваш. Едновременно
ще слушате и сърцето си, и ума си – да знаете как
да се връзвате и развързвате. И то е хубавото в жи-
вота. Има положения, когато човек трябва да бъде
вързан. Свързването значи съприкосновение с ре-
алността. Но да не бъде тази допирна точка едно
залепване. Щом се залепиш, ще се обели кожата.

Като малки деца карали ли са ви да близнете желязо, когато е много студено? Вас езикът ви обелвал ли се е? До какви изводи дойдохте? *(Човек трябва да слуша и ума, и сърцето си и да знае как да се връзва и как да се отвързва, за да има равновесие.)*

Ще превода този символистичен език, какво значи да бъдеш свързан. Значи да бъдеш едно растение, посято в земята. Ако не се свържеш ти със земята, никога не можеш да растеш. Обаче, щом станеш едно животно на четири крака, ти ще се развържеш от земята. Растенията са свързани, живеят по сърце. Животните са развързани, живеят по ум. Аз не взимам сегашните животни. А животът в своето движение – освобождава се.

За да можете да изразите известна ваша идея, непременно трябва да се свържете. Ако не се свържете в университета четири години, може ли да научите нещо? След четири години ще се развържете, ще излезнете навън. Но всякога връзката трябва да бъде разумна, да знаеш защо се връзваш и да знаеш после защо се развързваш. Защото има едно развързване глупаво. Често децата обичат да развързват яйцата, обичат ги и ги развързват. Питам, какво се ползват яйцата, като ги освободите от черупките? Следователно онзи, който иска да ти помогне в дадения случай, ако те освободи като едно яйце, какво струва тази свобода? Свободата трябва да бъде по един органически начин, както растенето на плодовете. Растенето, това е закон на освобождение. А свързването е закон на развиване. Защото развиването в своята пълнота е едно освобождение на духа от неговите връзки в миналото.

Следователно еволюцията е освобождение на човешкия дух от неговите връзки в миналото. Затова трябва да се развива. Да се освободи и като се освободи, втори път като слиза, ще помисли по кой начин, как да се свърже. Пак да се навие на нещо – човек без приключение не може. Даже един ангел, като поседи милиони го-

днини, стане му мъчно, и търси някое приключение. Ама че и най-щастливите хора търсят приключения. Баща ти, майка ти, брат ти като писано яйце те гледат, но дойде ти един ден идеята да странстваш. Навсякъде странстваш, а после казваш: „Защо не си седях аз вкъщи?“ И почнеш любезни писма: „Милички ми татко, аз направих много голяма грешка, като излезнах от къщи, моля да погледнеш много снизходително към погрешката ми, да ми пратиш малко парици. За бъдеще ще бъда много послушен, ще ви питам всякога, когато излизам.“

Упражнения.

Първо упражнение. Изправени стройно. Ръцете пред гърдите една срещу друга с длани надолу. Десният [крак] напред изопнат, стъпваме в широки полукръгове, разтваряме ръцете настрани, приклякваме бавно, обратно движение на ръцете, леко докосваме с коляното пода, ръцете пред гърдите. Бавно издигане, ръцете разтваряме пак в широк кръг настрани. Повтаряме това и с левия крак. Три пъти с левия и три пъти с десния.

Второ упражнение. Изправени, краката прибрали. Ръцете пред гърдите, обърнати с върховете на пръстите една срещу друга, дланите надолу. Дясната в полукръг настрана, прибира се. После лявата. Няколко пъти се повтаря. Двете ръце едновременно настрана, леко трептене на дланите, усилва се, бурно, утихва. Три пъти се повтаря.

Трето упражнение. Ръцете пред гърдите (*горното положение*). Разтваряне настрани, безшумно духване с уста. Прибират се ръцете, вдишване, разтварят се с духване. Три пъти.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Седма лекция
на Младежкия окултен клас
27 декември 1925 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

ДЕСЕТТЕ ДУМИ (Графология)

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Прочете се резюмето от темата „Еволюция на елементите“. Прочете се темата „Най-умният бръмбар“.

Някои от вас, които обичат да пишат, да излезнат да напишат десет думи. Всеки по една, но тъй, естествено, както си пише. (Излязоха десет души и написаха подред думите.)

1. Начало	1. Начало
2. Истина	2. Истина Ист. Ист.
3. Виделина	3. Виделина Виделина
4. Правда	4. Правда
5. Проникване	5. Проникване Проникване
6. Въдъхновение	6. Въдъхновение
7. Майка	7. Майка Майка
8. Красота	8. Красота Красота
9. Дух	9. Дух Дух
10. Безконечност	10. Безконечност Безконечността

По какво се отличават тези думи? Защо не са написани еднакво? Сега как ще обясните? Вземете пър-

вата дума: „Н“ е отделно, а другите четири букви са съединени. Случайно ли е, или не? Следущият има всички букви свързани, когато третият има три букви разделени, а другите са свързани. После как е в числото 5? „Про“ е разделено от „никновение“. Сега отгадайте защо първият тури „начало“? Каква е подбудителната причина. Ще разсъждавате много, естествено, обективно. Ако отидете при някой човек земеделец, който произвежда само жито, че му искате нещо, нали ще ви даде жито. Ако отидете при някой, който изкарва само царевица, нали ще ви даде царевица? Тъй че всеки според занаятието си ще ви даде. Питам сега, вие като производители – това са произведения на вашия живот – може ли да отгадате каква е мисълта, която произведе началото?

Вторият пише: „Истина.“ За да има начало, нали някой работи, трябва да има условия, път, простор. За да има начало, трябва да има свободни ръце, трябва да има работници, които да градят. Значи истината в дадения случай това са условията, работниците, които могат да съградят или да изпълнят това начало. Но за да се гради висшето, какво трябва? Трябва да има виделина, после – правда. На тези работници трябва да се плаща навреме. Думата „проникване“ каква връзка има? Да кажем, сеете нещо, трябва да проникне. Но ако им се даде на тези работници да сеят и не проникне, каква работа би била тя? Значи, като садите, всичко редовно трябва да проникне. После „вдъхновение“. Онези, които работят с вдъхновение, трябва да работят. Да работят за кого? Както майката работи без користолюбие, да влагат в сърцето си и после да виждат красивата страна на своята работа, после да има сила и дух в него, да може да победи, и безконечност – като че работи тази работа за безконечност.

Десет души дадоха основните точки на една лекция. То са елементите на една цяла лекция. Може да се развие една цяла тема. „Начало“, много хубаво. Вся-

ка работа трябва да има начало. Началото е човешката глава. Щом като има глава, началото започва. Къде е истината? Истината в човешкото лице се изразява в очите. Истината в обикновения живот се изразява в свободата, която можем да дадем на другите. В човешкото тяло къде бихме ги турили – началото, истината, виделината и т.н.?

Защо онези думи не са написани еднакво? Защо се различават? Нали вие сте учили правилото как да пишете? Краснописание всички сте учили. Според вас коя дума по законите на краснописанието е най-добре написана?

Да допуснем, някой пише тъй, пък други , други пише или . Защо някой пише „д“-то нагоре, друг надолу?

Запример „Н“-то е отделено, според правилата написано ли е както трябва? Според законите на краснописанието как го пишете? Забележете, че тези букви са вземати от стари йероглифически, те са символистични. Тази черта – това е течение – само

 между две разумни същества може да се прояви мисъл. Или само между два бряга може да потече река. Туй показва възможностите да се появи едно течение.

В дадения случай „а“-то – това е растение, нали това е семенце? Туй семенце пуска най-първо коренче надолу, после израства нагоре. За да има каквото и да е начало, трябва да има условия, при които туй начало може да се прояви. В дадения случай началото , това са закони. То е пак един символ, йероглифически, който показва с какво почва органическият живот. С растенето, нали? Тогавя каква роля играе „л“-то и „о“-то? Л

Този ъгъл колко градуса е! От 30 градуса. В астрологията какъв аспект представлява? Хармоничен. А същевременно сега може да ви се вижда малко пресилено, туй е закон на противодей-

ствие, тези две линии. Значи любовта произвежда закон, който противодейства на всички нисши прояви на човешкото естество. Да любиш, значи да въздействаш на себе си или да въздействаш на всички свои лоши пориви. Тъй е, когато пентаграмата е обърната с върха надолу – противодействие на небето. Обърната нагоре – в съгласие с небето. И в дадения случай „л“ – любовта започва на български, не можем да любим, докато не противодействаме. Или с други думи, казано на съвременен език, в любовта се изисква жертва, ще противодействате, от вас трябва да излезне нещо.

Появява се друг един въпрос? Пет – „л“-то, противодействието се явява пето поред от началото. Едно съвпадение. Началото показва в своята пета степен, [че] се появява човешката интелигентност. Тогава ние имаме през колко основни стадии е минал човек: 1. през растенията, 2. през рибите, 3. през птиците, 4. през млекопитающите, 5. човек.

Ще се спрем върху проявата на човешкия характер. Първото, ще забележите – буквите са хубаво написани. „Н“ – тъй както е написана първата дума, показва едно разположение, душевно спокойствие и с добро разположение на душата. Тъй както са поставени буквите, показват едно душевно разположение. Вторият, който писа, показва, че в него има промени. Той не е от спокойните натури, но малко нервозен, сприхав. Не е до неговото съзнание, а органическа проява. Сега „виделината“ показва самонадеяност, самоувереност. Тъй както е написана, показва в характера самоувереност. А „правдата“ – практичен е този, който го е написал, той предпочита един заек в кошарата, отколкото два в гората. Петият – „проникване“. Какво впечатление ви прави по външната форма? (*Деликатност.*) Самата дума, както е написана, показва едно преодоляващо влияние на мекота и черти, които той е наследил по женска линия. Този, който написа „вдъхновение“, в него има повече въображение и красота. „Майка“, който

написа, в него жест има, щедър е, като има. „Красота“ – познат е със света, казва, много нашироко няма да се простираш, пестелив е много. „Дух“, който написа, той пише много хубаво, само всякога оставя работата си в някои отношения недосвършена. Този, който пише „без-конечност“, той не е разточителен.

Често вие може да си въздействате чрез писане. Някои недъзи, които има у вас, може да ги поправите чрез писането. Писането е един начин за самовъзпитание. Като метод хубаво е по някой път човек да седи и пише, да се учи на търпение. Онези, които нямат търпение и бързат, може да развиват търпение и чувство на красота. Има известни черти, които съответстват. *(На българския характер ли се дължи, че на*

£ £ £

o o o

всички българи писмото е много различно,

а на другите нации – почти еднакво?) И в

тях има много голямо разнообразие. Оне-

зи, които изучават графологията, обръщат

внимание, в тях някои турят на „т“ черта-

та (t) по-горе или по-долу. В български е

важно кога пишат „о“. Когато „о“-то отгоре е отворено, тези хора са искрени. На тях и строението на пръстите съответства. В едно отношение има една добра

страна, но в друго отношение по някой път показва

нещо, което трябва да задържа в себе си. Някой задържа

повече, отколкото трябва, други казва повече, от-

колкото трябва – две противоположности.

Законите, които така се отразяват върху почер-

ка, отразяват се и върху човешките черти. В изкуство-

то се отразяват, в говора, навсякъде. *(Какво значение*

има дали са отделени първите букви?) Можем да ка-

жем, първата буква, както е отделена, иска да каже –

всяко нещо, което започва, да има един план, да бъде

сигурен, да има една определена идея. Затуй отделя „Н“-

то *(Начало.)* Работа, с която започва. Ако вие бихте

писали с печатарски букви писмо, тогава характерът

ви би ли се познал? По какво бихте познали у някой

дали има изкуство музикалност? „Начало“, „вдъхновение“, „виделина“ донякъде си приличат, има някои общи черти. Това значи има изкуство, приличат си – стремеж към изкуството, каквото и да е. „Начало“ има един малък стремеж към изкуството, проявява се.

„Истината“, който писа. Сега запример в нея „и“, после „с“ го прави по-малко, понеже това показва промените. Тя иска по възможност да ограничи известни промени, които стават, та на „т“ той е закон на промените в материалния свят, туря по-голям устой. Един вътрешен стремеж бързите промени, които стават в нея, да може да ги овладее. Тя може да го прави по-голямо. Напишете още сега всеки по едно предложение, че да влизат в него всичките думи по ред, както са написани, да има смисъл. Глаголи може да си турите каквито искате. *(Десет души прочетоха своите предложения, повечето бяха доста сполучливи. „В началото на всяка работа трябва да има истина, виделина и правда, за да проникне вдъхновението, както в майката красотата, която носи духа на безконечността.“)*

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Осма лекция
на Младежкия окултен клас
3 януари 1926 г., неделя, 19.30 часа
София – Изгрев*

ДЕЙСТВИЕ И ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ

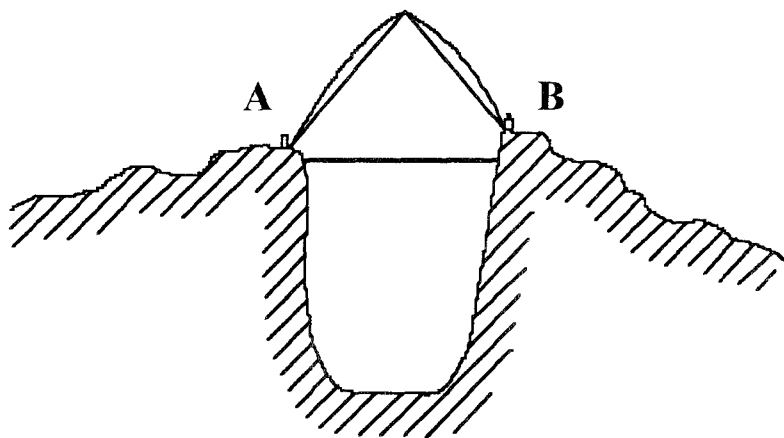
„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Прочете се резюмето от темата „Най-умният бръмбар“. Четоха се темите „За какво мислят птиците“.

Темата за следуюция път „Най-полезното растение“.

Представете си, че две разумни същества се намират на два бряга. Туй разстояние между тях е цял

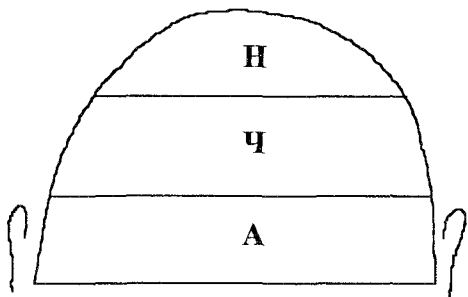
километър и отдолу има вода, и тази вода е бързотечна. Тези две същества трябва да се срещнат. Какво трябва да правят? (Мост.) Ако това място е по-тясно и могат да го прекрачат, ще мислят ли за мост?

Следователно малките мъчнотии ние ги прескачаме. Ако човек дойде до някоя рекичка, прескача я, не мисли да туря мост, а щом дойде до някоя голяма река, туря мост. Не е ли това един дефект в човешкия характер? Да допуснем, че реката е много бързотечна и широка и вие дойдете. Най-обективното в дадения случай кое е? Да се върнете назад, да търсите други някой път, да заобикаляте. Нищо повече. Всеки трябва да се върне назад. Туй показва, че и двамата са избрали един лош път. И А, и В са избрали крив път. Двама лоши хора са те, които мислят да извършат едно престъпление. Туй е място на престъпление. Да ги съединим с мост, значи да извършим престъпление. И всички сегашни хора са майстори да правят престъпления. За да бъдете добри, трябва да минете отгоре, трябва да има някой планински връх.

Сега този закон вътре в живота действа. Когато дълго време човек не може да постигне едно свое желание, почне да се образува такава долина вътре в него. Почнат да потъват очите му. Щом човек е разочарован в едно, второ, трето, четвърто, в него се заражда една лоша мисъл. Природата не се церемони. Развалянето на тези мостове, тези празници зависят все от лошите желания. Лошите желания развалят. Всяка една лоша мисъл, която може да се всади във вашия ум, в дадена област тя може да парализира вашите клетки. Лошите мисли парализират известни мозъчни центрове. И енергиите на мозъка тогава вървят по обратен път.

Ако това вземем да представлява човешката глава, тука „Н“ е небето, тука е човешкият живот „Ч“. А тука „А“ е адът. Адът е при ушите. Щом вие противодействате на вашите морални сили, тези клетки прес-

тават да работят и тази енергия слиза долу в „А“. Такъв човек ще прояви най-лошия характер. Следователно на всяко едно добро желание, което се подбужда в човешката душа, трябва да му се даде място. Трябва да се даде простор на клетките на човешкия мозък, да могат да работят. Изобщо трябва да пазите туй правило. Не реагирайте върху вашите добри желания. Всякога реагирайте върху вашите лоши желания. Против вашите лоши склонности реагирайте, защото тази енергия на тези ваши лоши желания ще премине.

И злото, и доброто са енергии, които действат в природата. Щом се запознаете с доброто, ще се запознаете и със злото. Понеже сега човек е поставен на полюса на доброто, той трябва да прояви доброто, неговото желание трябва да е само да прояви доброто. Тъй може да имаме една нова култура. Тъй може да се развивате правилно. У едни хора умът е осакатен, чувствата болни и всичко добро, а са останали само тези животински инстинкти на „А“. Те стават или пехливани – да се борят по игрищата, или имат лошия навик да седят все из кръчмите и да пият, изобщо с празни работи се занимават.

Красотата на един човек е в неговата мисъл. В птиците има чувство за хубавото, чувството за цветовете е развито, разбират. От чисто френологическо гледище центърът за красивото е развит, центърът за музиката у някои от тях, наблюдателността, после много са страхливи. Страхът са развили до съвършен-

ство. При най-малкия шум избягват. Геройство няма у тях. Само когато дойде да защитят малките си, показват геройство.

От вас има ли някой поет, да каже три думи, но намясто, хубави думи. Едната да започва с „д“, другата – с „о“ и третата – с „ч“ и да ги свърже тези три думи? (*Духът обича чистотата.*) Сега изпейте ги. Чистотата, разбираме моралната чистота, чистотата в мисълта. Духът обича чистота. Е, може ли тогава „Дух обичен и чист“, можем ли да дадем още по-хармонична постройка на това предложение.

Дух о - би - чен и чист.

Дух о - би - чен и чист.

Дух, Дух, Дух, Дух, Дух, Дух, Дух.

Тъй както е тази мелодия, показва, че Духът е нещо далечно, идеализираме го. (*Учителят приглася на горната мелодия с баса – Дух, Дух...*) Сега Духът идва по-близко, как ще го схванете? При известни условия музиката трябва да се употребява, за да се трансформира човешката енергия. Някъде има – не може, но някъде може. Там, където може да се трансформира, спрете се и направете едно музикално упражнение,

за да прекарате своята енергия. Понеже има един център, на който се е спряла – прекарайте. Вие, като си турите – някой от вас казват, аз не съм музикален. Музикални сте. Само че в едни музиката е вътре, в потенциално състояние, а в други – в кинетическо. Ако не се проявявате музикално, не може да потиснете музикалното чувство у вас. Чрез стремежа си към музиката може да се даде подтик, стремеж на тези, които се проявяват. Има певици и свирци, които дължат своя талант на други индивиди, които сега не се проявяват, но са талантливи. Те внасят тази енергия. Ако тези лица ги напуснат, те изгубват таланта си. Тъй е с много писатели, всички поети, въобще трябва да има някой, който да ги вдъхновява. Планината ли ще бъде, цветята ли ще бъдат, реката ли ще бъде, отечеството ли – но зад всичко това седи нещо по-далечно.

Зад човека седи най-после Бог. И зад човешкия дух има нещо по-далечно. Поетът всякога се разочарова от живота и отлита към небето, но той се спира до човешкия живот, до тази последна форма, която е понятна за него. Красивите форми, това са носители на красивите идеи. Щом се разрушат формите, никаква обективна или субективна мисъл не може да се създаде. Всяка обективна или субективна мисъл има зародиш в известна Божествена форма, която съществува. Има неща в нас, които могат да се разрушат, но има неща, които ще останат. Всъщност нищо не се разрушава, трансформира се само.

Станете сега, наредете се на кръг. *(Всички ученици се нареждат в кръг. Учителят подава края на един канап, който бързо минава от ръка в ръка и развива от едно кълбо, докато канапът обиколи всички и всеки задържа по малко, колкото ширината на гърдите.)*

1. Дясната ръка косо напред, а лявата надолу, колкото позволява канапът. *(Всички държат с двете*

ръце канана.) Ритмично клякане, при което дясната ръка се спуща до земята, клякането се ускорява.

2. Двете ръце нагоре. Бързо, но ритмично клякане, при което и двете ръце пак се спущат до земята.

3. Дясната ръка напред, ръцете нагоре. Бързо ритмично клякане, както горе.

(Общо весело разположение, смях и оживление.)

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Цветета лекция
на Младежкия окултен клас
10 януари 1926 г., неделя, 20 часа
София – Изгрев*

ИЗВАЖДАНЕТО

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Чете се резюме на темата „За какво мислят птиците“. Четоха се темите: „Най-полезното растение“.

Тема за идния път: „Най-силната гласна и най-меката съгласна между буквите“.

Тук вие имате едно предметно обучение. Прекарайте всичките букви, спрете се върху тях. Не бързайте да философствате. Ще се спрете на гласните – тук вече философия, както при житното зърно, няма да има. Ще се спрете, ще видите как ще действат. От ваше гледище какво казват гласните? Не какво казват другите, а вие как намирате, като произнасяте.

Десет души кандидати ми трябва, пет братя и пет сестри. Първият от братята да напише едно число и да видим какво ще му приложи. Увеличете това число чрез събиране и отгоре турете една буква. Да видим [каква] буква ще турите. (*Един брат написва, излиза една сестра.*)

$$5+3=a$$

$$9-4=o$$

$$2.4=k$$

$$10-2=ж$$

$$7.3=n$$

$$5:2=и$$

$$\begin{array}{l} 8:2=\delta \\ 9+2=6 \end{array}$$

$$\begin{array}{l} 4+4=\lambda \\ 7-2=\epsilon \end{array}$$

Ще турите едно число, ще извадите от него и пак една буква. Сега едно число, което да умножите. (*Един брат написва.*) Една сестра – едно число, което да разделите. После един брат – със събиране. Една сестра да напише с изваждане и т.н. Десет.

Сега какво можете да извадите от това упражнение? Това е една задача, нали? (*Най-много се повтаря числото две.*) После кое се повтаря след него? Може ли някой да излезне да ги нареди? (*Един брат написва числата според това, кое най-много се повтаря.*)

2 – 6 пъти
4 – 4 пъти
3 – 2 пъти
5 – 2 пъти
9 – 2 пъти
7 – 2 пъти
8 – 1 път
10 – 1 път

Какво още можем да извлечем? (*Резултатът на четири от тези действия дава 8. $5+3=8$; $2.4=8$; $10-2=8$; $4+4=8$. Числото две е все отляво, само един път – отдясно. Липсват числата 1 и 6.*) От тези букви какво можете да направите? Колко думи може да извадите със съдържание? Най-първо поне една дума със съдържание. (*Вода, лодка, кола, плава, кожа, болка, вложка, влакно...*) От всичко това извадете едно изречение. (*Един брат написва: „Обикнете дълбоката красота на проявената жива любов в Бога. Амин.“ Но той е вземал само буквите като начални и е образувал думите.*)

От числата какво може да извадите? Забелязали ли сте кои числа какво влияние имат в различните дни и часове? В дадения случай трите, тъй както е

написано, то е процес на размножение. Спира се процесът на размножението. Този процес се обръща вътрешно. $5+3$ означава – от невидимия свят ви казват, че вие трябва да почнете да растете отвътре, а не отвън, със събирането. Изваждането $9-4$ – четири, то е число положително, щом дойдете да разрешите един въпрос, ще бъдете тъй смели, че веднага да разрешите кармата си. Като дойдете до числото 9, веднага перото, плаща! Ще си плащате. $9-4$ значи да ликвидирате всичките си сметки, без да ви мръдне окото.

Второто 2.4 – едното е пасивно число, другото положително, умножават се. Значи двете в дадения случай означава онзи Божествен принцип, 4 е пак Божествено число, дадено, ще умножавате нещата, ще имате числото 8. Когато работите за една истина, не очаквайте бързи резултати, понеже ще получите числото 8. Числото 8, това е дългият процес на вечността. Когато боравите с истината, да нямате предвид тези материални дребнави работи, а с жест, тъй. Трябва да имате търпение. Тогава имате $8:2$ – показва същия закон. Тук процесът е обърнат. $8:2$ значи процеса на вечността, тоя дълъг процес, можем да се ползваме от него, да делим, да даваме само когато работим по първия начин. Този е окултният урок, който можем да извлечем.

В първите пет числа туй е принципално, другите числа се изменят, полака влизат, настъпват в материалния свят. Първите числа може да ги вземете като правила. Ще събирате 5 с 3, 4, то е знак на Юпитера. Според астрологията 9 към кои числа спада? Коя планета управлява числото 9? Луната. А 5? (Меркурий.) Може да ги извадите.

Ще ви дам една задача. Между плодните дървета направете едно изследване, колко листчета има в цвета. Запример цветът на черешата, на ябълката, после тиквата, сливата, крушата. (Цветовите им са построени по типа „пет“, т.е. имат 5 чашелистчета и 5 венчелистчета.) Можете ли да се досетите защо имат

5, а не 6 листчета? (*Плодове на петата раса.*) Възможно е. Може ли за идния път да прегледате в астрологията към кои растения спада любеницата, пъпешът, ябълката, кои планети ги управляват. Запример за бъдеще вие трябва да проучите житото, понеже идва от Венера. Кое има по-голямо влияние върху житото – дали Венера, или друга някоя планета. Хубаво е да се запознаете, понеже, когато искате да си въздействате, искате някоя планета да ви упражни по-благоприятно влияние, ще употребявате съответстващите плодове. Вие не сте опитвали какво влияние упражняват черешите. (*Този опит правихме веднъж, да изядем половин килограм череши.*) Спомняте ли си какво влияние упражняват черешите? (*Преснота, веселие.*) При възпитанието на децата и при възпитанието на човешкия характер човек трябва да знае как да употребява плодните дървета. Не постоянно, но през известно време. Когато той иска да си въздейства разумно съобразно със законите на природата.

Някои правила могат да ви се дадат, но западните хора имат един критически ум, ще почнат да философстват, и всичко се разваля. На западния човек трябва да му се даде един опит, дълго време да работи, сам да дойде до заключение, понеже той минава през гъстата материя, трябва да пъпли от долу на горе и като излезне на високия връх, той цени колко енергия е изразходил и ще си даде сметка дали трябва втори път да слиза и още веднъж да качи върха. Когато източните народи за слизането много са майстори, а за качването имат мързел. Индусите толкова години не са се качили на Хималаите, а англичаните сега се опитват да се изкачат. Има известни правила в окултната наука, които не търпят. Правилото е такова, човек има право да разсъждава само след като направи опит. Върху резултатите ще разсъждаваш. Имаш ли резултати, ще разсъждаваш, нямаш ли резултати, ще мълчиш. Ще мълчиш, тъй както пилето в яйцето. Пилето, докато е

в яйцето, ще мълчи, като излезне из яйцето, може да се произнася за света. Докато човек се намира в стеснителни условия, трябва да насочи ума си навътре, докато благоприятните условия отвън му помогнат да се премахнат тези ограничения. Тези ограничения не са едно зло. Стеснителните условия в живота не са едно ограничение, но ако ги оставим да мине повече време, отколкото трябва, яйцето ще се развали в черупката. След една-две години яйцето изгубва своята сила. Тогава имаме един вътрешен закон, който определя възможностите на нашите желания, нашите мисли, нашите действия – в какъв период могат да се изпълнят. Просрочим ли, ние изгубваме възможностите. Затова в някои отношения не трябва да се бърза. Преди време, докато не е снесено яйцето, не може да се мъти, а като се снесе, не може да се остави дълго. Тъй е за всички семенца, за всички плодове. Този закон можем да го отнесем вътрешно.

Когато човек се домогне до една мисъл, която е в хармония с природата, веднага в него се забелязва един процес на разширение. Щом е човек съгласен с природата, усеща една вътрешна лекота. А някой път, когато сам работи, среща мъчнотии. Разбира се, това са само упражнения. Когато няма работа, няма с какво да се занимавате, когато не знаете какво да правите, може да си правите наблюдения.

Сега за пример забележете онези тънки наблюдения, които могат да ви доведат до суеверие. Движението в „А“ започва откъде, отляво или вдясно? Вляво, после надолу, нагоре, свършва вдясно. „О“-то започва наляво, свършва нагоре. „К“-то свършва надолу вдясно. „Ж“ – пак вдясно. „П“-то – пак вдясно. „Н“-то – пак вдясно. „Л“-то – вдясно. „В“-то – вляво и нагоре. „В“-то – заключавате, значи има у вас една опасност, на десет неща в девет вървите по правия път, а като дойдете до заключението – кръшнете вляво. Всички вдясно, едно изключение

има „В“-то. Онзи, който го е писал, тоя не е мислил за това, но се издаде. Туй „В“ според законите, направете една пермутация, че да се избавите от този закон, ще го турите в началото или в средата. Първо място не може да му дадете, защото то е при събирането, а вие ще направите тази погрешка не при събирането, а при изваждането. Следователно ще му дадете второ място. Значи, когато изваждате, има опасност да кръшнете. 7-2, двете – женски принцип е той, слава, величие, богатство, залъгалки са те, привидни неща са те, които могат да ви оплетат. Седем е силно число – знание, сила, число, което всичко може да направи, човек, който е свършил. Две – това са усилията да си уреди работата, казва: „Ще ударя наляво да угодя на хората.“ А за да угодиш на хората, трябва да идеш с тях заедно. Щом изваждате, ще се пазите. Ще се пазите в изваждането си. Когато търсим погрешките на хората, изваждане е и когато търсим своите погрешки, пак изваждане е. И към себе си трябва да бъдете много справедливи, нито да намалявате, нито да увеличавате погрешките си. Да я теглите на везните, да бъдете безпристрастни. При такъв един навик може да се създаде една трезва мисъл, един постоянен характер, или силите на природата ще действат по-хармонично, по-уравновесено.

Да направим сега едно упражнение!

Наредете се всички в кръг един до други. 1. Ръцете назад изопнати силно. 2. Десният крак изопнат, изнасяме напред. 3. Приклякане. 4. Ръцете напред хоризонтално, бързо, изведнъж назад, пак напред, назад и т.н. много пъти. Всички мигновено, ритмично. Повтаря се същото с левия крак напред. Изправяме се, левият крак остава напред, ръцете напред хоризонтално, бързо назад! Напред, повтаря се много пъти. Прибира се кракът, ръцете настрана, полукръг напред пред гърдите, дланите надолу, върховете на пръстите едни

срещу други. Ръцете описват широки полукръгове настрани, надолу.

Повтаря се упражнението, прави, с десния крак напред и удари с ръцете отпред назад, и обратно. Много пъти – отначало по-бавно, после – по-бързо, ритмично.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Десета лекция
на Младежкия окултен клас
17 януари 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

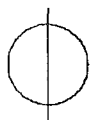
ГЛАСНИТЕ И СЪГЛАСНИТЕ БУКВИ

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Прочете се резюме на темата „Най-полезното растение“. Десет души прочетоха темите си върху „Най-силната гласна и най-меката съгласна“.

Желая всички да бъдете свободни, понеже това са пробни упражнения. Вие не сте ангажирани, това са опити. Това е едно упражнение, затова искам да бъдете свободни. Напишете буквите **х**, **у**, **з**. В тематиката вие ги вземате фигуративно като известни числа. Защо **х** се взема да означава неизвестното? (То е едно условие, първите букви в азбуката се вземат за известни величини, а последните – неизвестни.) Аз наричам туй едно случайно съвпадение на **х**. **Х** е неизвестно, понеже ние не можем да си обясним как се е разделил кръгът и как се е обърнал. И искам да обясним този процес в природата, как е възможно да се обърне. Кой са силите, които са разделили кръга и образували **х**. Има известна сила, която е обърнала, разтворила кръга. В житното зърно вие имате същия закон.

В у имате един символ, който означава човека. Тук човекът е обърнат с главата надолу. У според латинската буква, а той трябва да се пише тъй. Сега ние не можем да си представим как се е обърнал У, човекът, как е станало да се обърне главата на човека надолу, както при растенията – защо главите им трябва да бъдат в земята?

След това идва другата неизвестна, З. З – кръгът е разделен за размножение. Ние пак искаме да знаем къде е границата на разделението. Три букви – съвпадение. Някой път идеята се определя от самия знак, който е фигуративен. Да дойдем до буквите. Вие считате „а“ за най-силен знак. От десетте души кои гласни посочиха за най-силни? „А“, „о“, „и“. Може би друг някой да каже „у“, има ли някой? Вероятност за „у“? Има. Има един природен език, еднакъв за всички народи – ах: и англичани, и немци, българи, турци – ах. После ох, oh.

За най-меките съгласни на кои се спряхте? „Х“, „м“, „л“, „с“. Как може да докажете, че известна буква е мека? (*С оглед на това, какво съпротивление срещаме, кога я произнасяме.*) Вземете „м“. Ма, мо, ми, му – кои са по-меки? (*Ми.*) И значи смекчава. „М“-то ли смекчава „и“-то, или обратно? Ако „м“-то смекчава, тогава: ам, ом, им, ум – им, тогава кое на кое придава някои качества? Някой път гласните придават, някой път съгласните. („И“-то смекчава „м“-то в два случая, но във втория случай „м“-то втвърдява малко „и“-то.) Ще обърнете внимание при съгласните кои органи вземат участие? Вие трябва да изучавате съгласните по вътрешното напрежение. Къде е тази мекота? Нещо спира „м“-то. „Х“-то е в ларинкса. При „л“-то има едно препятствие, езикът взема участие, „с“-то – има го при змиите. Един предпазителен знак. Гъските и те съскат, някои го вземат „ш“. Не е

„ш“. Змията казва – има опасност. Тука има пропаст, ще паднеш. „Ш“ означава един знак от астралния свят. „Л“ – той е човекът, който се е спрял някъде. Откъде е дошло наум някои животни да употребяват знака му? „М“-то е символистична буква, вземата от старите езици. Тя означава субстанциалното състояние на материята и понеже е в потенциално състояние – тиха е. „Мама“ – туй, от което сме направени. Туй, което ни е дало форма, и туй, което се проявява в нас, туй значи „мама“ – нали два пъти се повтаря. Англичаните, които обичат да съкращават думите, казват само „ма“. У българите употребяват „мо“. При какви случаи? „Кажи му мо.“

Какво означават съгласните? Аз ви зададох тази тема с цел да може да се употребяват гласните и съгласните букви като един метод за възпитание. Известно неразположение може да премахнете чрез гласните, а друго чрез съгласните. Допуснете, имате някаква несполука, студент сте, скъсали са ви. Връщате се неразположен, с гласните или със съгласните ще се лекувате? По кой начин ще си въздействате? (*Със съгласните.*) Вие сте чували – подобно с подобно се лекува, някой път и с контраст се лекува. Повече подобно с подобно се лекува. Ако има рана, произлязла от замръзване, пак със студена вода ще я лекувате. Ако турите топла вода, ще ѝ навредите. На изгорено няма да турите сняг. Ще турите масло. Маслото задържа топлината. Изгореното показва, че на организма му е придадена повече енергия, отколкото той издържа. Ще турите масло. Маслото поглъща тази топлина в себе си и облекчава организма. При изстиване организмът пак не е изгубил нещо, той само е възприел друг род енергия, която не е в хармония с него. И тази енергия не може да я трансформира. По кой начин трансформират тази енергия? Простите хора вземат сняг и търкат, та снегът като се превърне във вода, тази вода да изтегли.

Представете си сега този студент, който се явява на изпит или със своята дисертация за докторат и е пропаднал. Можете ли да си го представите? Ако той иска да се лекува, с гласните ли, или със съгласните трябва да си въздейства, каква поза ще вземе? Какво е вашето мнение? Като се върне, каква поза ще вземе? (*Зависи от темперамента.*) Като дойде в стаята си, какво ще прави? Най-напред ще седне тъй, отпусне главата си. Защо сяда, психологически казва: „Насади ме.“ И седне на стола. „Право ли е да ме насадят? Туй насадяване не е заради мен.“ Като поседи пет минути на стола, той стане и казва: „Аз на този... Имат ли право... Те ме скъсах... Не, не, не, онзи професор, той иска да ме насади.“ Седне и казва: „Не е право.“ Той усеща, че на стола са го турили преди време. „Аз тази материя съм я проучил, несправедливо е това нещо.“ И почва да ходи назад-напред из стаята, маха с ръце, свие юмрук, казва: „Хм...“ След това усеща, че това няма да го бъде и почва да мисли. „Втори път ще се приготвя, ама няма да ме скъсат.“ И тогава седне, най-първо главата му беше надолу, после, като седне, вземе една поза свободна и казва: „Втори път... хм.“ Издържи ли вече изпита, разхожда се по друг начин.

Това са психологически моменти на неговия живот. При туй страдание, което има, ако не направи тези движения, той ще се пукне. „Не, не, не.“ Дойде му една светла идея. „Втори път! Ще уча, ще издържа изпита, че тогава... Ха...“ Седне на стола, тогава е доволен, издигне главата си нагоре. Всичкият този вътрешен процес все трябва да се изрази символистично. Някой път ви скъсат, то е нарочно, вие трябва да минете през известни фази. То е един изпит, и да видим как ще разрешите въпроса. Някой ще каже: „Е, седнал този!“ Не е, ще наблюдавате, седнал този, седнал той, цяла една буря минава в неговата душа. И ако не разберете тази

душа, може да се пръсне, ако не издържи, може да се пукне сърцето. Докторската теза, тя е опасна.

Ще се върнем към гласните и съгласните букви, ще ги вземем като методи. Може да направите известни опити. Ще направите сега първия опит. Да кажем, едно тъжно чувство някой път минава. Неразположение всеки един човек е имал, във всеки един живот те идват периодически. На деня по няколко пъти идват. Употребявайте сега най-първо съгласните и започнете с една, втора, трета, четвърта и т.н. и вижте при коя буква състоянието ви ще се измени. Тогава – спрете се. Щом вашето състояние се измени, спрете. Ако употребите съгласните, минете към гласните и ако вашето състояние се измени, запишете си буквата. Ако и това не помага, употребявайте ги двойни – гласни и съгласни, и вижте при кои от тях ще се измени вашето състояние.

Туй е един психологически опит, ще имате търпение. Ще употребявате поне половин час. Ако някой от вас няма такава скръб, ще намерите един свой приятел, с него ще направите опита. Туй ще направите вечерно време, когато свършвате – между 9 и 10 часа. Туй упражнение с буквите ще имате за десет дена поред, по половин час само. Десет дена – пет часа. Ще се произнесете, ще наблюдавате езика си, ще произнасяте и ще наблюдавате тези вътрешни вълни.

„М“-то – това е подпушване на известна енергия. Като кажете „м“ – спирате известна енергия, а „а“ – давате вече ход. Гласните, те отварят, а „м“-то – затваря, и тази енергия е под твоя контрол. А при гласните, ти я пущаш да се проявява. Когато някой срещне някого, когото не очаква, веднага казва „а“. Понякога, когато искате да реагирате върху някои свои чувства, ще употребявате тези букви, само някои от тях, най-важните съгласни, които имате там – 10–15. Тях ги представят като спирки на известни енергии вътре във вашия организъм. При това тези букви могат да ви

помогнат и в друго отношение. Да кажем, развивате вие някоя тема, не ви идат мисли. Станете, започнете с „а“ тихо произнасяйте „о“, „и“, „у“, произнасяйте тихо и някои меки букви, съединете тези слогове, и няма да мине дълго, все ще ви хрумне някоя малка идея. Всеки един от вас в живота си ще има достатъчно случаи да опита.

Който е измислил тези букви, аз ги наричам хубави сечива, с които опитният може да работи отлично. Запример вие казвате: „Ох.“ В слога има самото разрешение. Защо казваш „Ох“? Показва – ти си се отдалечил от онзи правилния път, който природата е поставила, излязъл си от онзи естествен кръг. „Ох“ показва по кой начин да се върнеш назад. Тогава ще знаеш на какво е равен х. В математиката какво значи х? *(Един кръг е направил едно движение в безкрайността и се е върнал.)* Тогава ще се върнеш по обратния път. Когато някой човек се изгуби някъде, ще продължава ли пътя си, или ще се върне назад. По този безконечен път ще се върнеш пак назад. Щом направиш една погрешка, ще се върнеш пак по обратния път. Една погрешка се изправя – като я прекараш два пъти през ума си. Най-първо, като си я правил, то е приятно. Втори път ще я изповядаш, ще я знаят и другите. Направил си някоя погрешка в тайна, а законът е такъв, че трябва да излезе наяве. Другояче няма лекуване. Да кажем, разгневил си се и забиеш един нож в ръката си. Хората ще те питат защо ти е вързана ръката? Може да кажеш истината, но може и да скриеш. Ако кажеш истината, раната ще премине, ако не кажеш истината, тази рана ще те преследва. Ако кажеш: „Направих една голяма глупост“ и разправиш, ще почнат хората да те морализират, че тебе толкова ли ти стига умът, толкова ли си глупав, ние те мислехме за по-умен. Ти ще се свиваш, ще мълчиш, ще трябва да понесеш всичко това. Ще кажеш: „Много ви благодаря! Да имах тази светлина,

не бих го направил. Аз бих желал да имам тази светлина в себе си.“

Трябва смелост в живота, когато се изправят погрешките. Но всякога хората са страхливи. Когато правим туй, ние няма да го правим заради хората, но заради онова дълбоко вътрешно убеждение, заради един принцип, когото ние изповядваме. Най-първото нещо в класа – да се образува морален устой. Устой не само в един случай, при всички случаи с малки изключения. Да кажем, на 100 – 10 изключения. Но когато на 100 имаме 60 изключения? Колко изключения, колко вероятности допуска математиката на сто случаи за погрешка?

Да кажем, някой ученик има нужда от пари, а има сто каси пред него. Каква вероятност има в коя каса да бръкне? Сега допуснете следующото. Имате неизвестната x . Тя е една погрешка извършена. Да кажем, този x е извършил, туй „г“ е извършило тази погрешка при глад, а други иска да си купи книга „к“, а други иска да даде милостиня „м“. Къде ще бъде желанието най-силно? Този x тогава можем да го определим. Тогава на сто случаи, колко изключения ще има? Колко допускат най-много на 100? 90. Значи x може да се определи. При глада x знаем на колко е равен, допуснахме на 90. $X=90$. Този x иска книга, на колко ще бъде равен? $X=50$. А за милостиня? $X=10$. Тук при глада индивидът е вече в тази гъста материя, в него моралните чувства не работят. В тъмнината е той. А към книгата предполагаме материята, в която живеем, е по-рядка, има разумни хора, които ще му помагат. При глада има най-неблагоприятни условия, следователно ще направи повече погрешки.

Сега друг закон, който може да извлечете. Как можем да избегнем глада? Чрез какво можем да избегнем глада? Трябва да наблюдавате болните хора. Когато човек е боледувал цяла година, че не е ял и когато прояде. Аз знам един само такъв пример, и той

е за една жена, дъщеря на един български чорбаджия. Цяла година я тресло, станала само кожа и кости. Като я напуснала треската, баща ѝ заклал цял един вол и тя го изяла, не изведнъж, но направили го на суджуци, пастърма и др. Такъв апетит – никой не е ял, само тя. Единственият пример, който аз знам. Значи в дадения случай колкото въздействието е било силно, толкова и реакцията ще бъде силна. Та именно от тази страна човек на себе си не трябва да реагира. Никога човек не трябва да реагира на известни пориви на душата си, които ще произведат този глад. Спирачките трябва да бъдат плавни. Ще употребяват меките букви тъй плавно, по възможност най-малките търкания да се образуват.

Когато човек действа разумно, трябва да се спре и да обсъжда добре законите на природата. Сега вие срещате тези мъчнотии в живота и ако не изучавате законите, ако постъпвате, както обикновените хора постъпват, ще имате обикновената опитност и резултатите ще бъдат пак същите. Колкото спечелиш, толкова и ще изгубиш. И колкото научиш, толкова ще изгубиш. Щом работите по този разумен закон, всякога във всеки един живот трябва да остане едно изобилие, нещо съществено на човешката душа да носи в себе си като една придобивка в себе си – туй е хубаво и красиво.

Вие не сте правили още опит, че като направите вечер отчет на живота си, вие се усещате, че сте придобили нещо, нещо много малко, светът да го не вижда, но ти да си доволен. Всеки един ден все трябва да има една микроскопическа придобивка. И ако така си отдавате всяка вечер, преди да си легнете, 10–15 минути и си правите отчет какво сте направили целия ден – вашия плюс и вашия минус, загубите, речено-казано – и най-после да остане една малка придобивка. Едно зрънце може да е, но е ценно.

По този начин може да развивате правилно ха-

рактера си. По този начин природата може да ви разкрие съкровищата си. Щом имате морален стабилизатор, ще отвори касите си. Ще ви има доверието. Някога и други се добират до касите ѝ, но за такива тя има такъв камшик. Вие сте живели, живели, живели, ако ще живеете, както са живели в миналото – не! Ще живеете сега разумно. Ще имате резултатите, които ще отличават вашия живот. Те могат да бъдат микроскопически, може да не бъдете някой виден списател, държавник, оратор, може тъй да си заминете от този свят, никой да не знае за вас. Но за бъдеще природата ще вложи нещо хубаво и красиво, което ще бъде радост за вашата душа, на небето ще бъдете известен, казано на религиозен език, на земята неизвестен, на горе, в невидимия свят, известен.

Станете да направим едно упражнение.

1. Ръцете настрана.

2. Дясната ръка – широк полукръг, отпред отива над лявата.

3. Бавно я прокараме над нея по цялата ѝ дължина, като се произнася високо звукът „а“. Ръката минава пред гърдите хоризонтално, отива пак надясно. После лявата повтаря същото над дясната, пак се произнася „а“. Същото и с другите букви: „о“, „м“, „л“. После с произнасяне на група от по две букви: „ао“, „мл“. Ръката, докато преминава от върха на пръстите досред гърдите, произнася се едната буква „а“. Оттам, докато се разтвори, другата буква „о“. Тъй и с „м“, „л“.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Единадесета лекция
на Младежкия окултен клас
24 януари 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

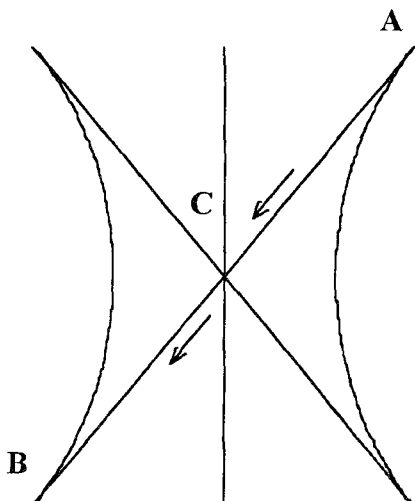
ПРОСТИТЕ ЗАДАЧИ В МАТЕМАТИКАТА

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

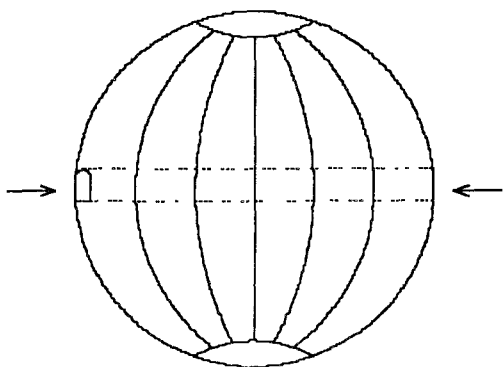
Размишление

Кои бяха основните положения на миналата лекция? (*Значението на гласните и съгласните букви и влиянието им за трансформиране на състоянието.*) Хубаво, тогава какво съотношение може да има между звуковете и идеите на човека? Запример слушате – цигулар произвежда звукове. Може ли да се произведе какъв да е звукът, без да мислим, че зад този звук седи една интелигентна сила? В природата законът е такъв – и най-малкото движение в света, това е един признак на живота.

Напишете буквата „ж“, но хубаво. Защо другите две линии (*диагоналите*) са по-дълги? Значи първото ограничение – това е кръгът. Следова-

телно в кръга има само четири важни точки. Но понеже тези точки се движат, всяка една точка на кръга става важна. Това са точките на живота, двете са отрицателни (*магнетични*), а двете положителни (*електрични*.) Геометрически тази същата идея можем да я изразим с „ж“. Сега според същия закон да допуснем – това са действащи сили. Първата сила действа от А

към С (*центъра*). Тук – С, падането ще бъде най-голямо и от С към В – от С ще започне слабо, а при В ще бъде по-силно. В С падането ще бъде най-силно. Могат ли да пробият тунел през центъра на земята?

Едно същество, което влиза към центъра на земята, не може да влезне със своето физическо тяло, но може със своето астрално тяло. Този закон е верен психологически. От А към центъра всякога има известни страдания. Този закон е верен, ще го проверявате. Когато започне известна мъчнотия, тя е един кръг. Ти не можеш да се справиш с нея, докато не влезнеш в центъра. Щом влезнеш в центъра, ти ще минеш в противоположната посока, ще имаш възлизане нагоре, ще имаш най-малките съпротивления. Всичката опасност е до центъра. Ако можеш да влезнеш безопасно до центъра, навън можеш да излезнеш. Никога не трябва да се хвърляш, при падането към центъра ти ще бъдеш като парашут. Като слизаш към центъра на земята, ще разпериш крилата си. Тези крила, то значи твоят ум, ще имаш присъствие.

От чисто окултно гледище при най-големите мъчнотии, които те очакват, ако умът ти е буден, ти пос-

тепенно ще слизаш, и нищо не е в състояние да те повреди, или казано – ако държиш връзката с Бога, ти ще преодолееш всички мъчнотии. Това първите християни са го знаели. И те са поддържали тази връзка чрез постоянна молитва. И учените хора, и те тъй разрешават въпросите. Всеки един учен човек има известна основна идея, за която се държи постоянно, и от нея изхожда и се връща. Чрез нея разрешава всички задачи. За да решиш една задача, колко положения трябва да имаш най-малко? За да почнеш, трябва да имаш две положения най-малко. Да кажем, основното положение „а“. „А“ може да се превърне на „b“. Туй превръщане може да стане тъй, чрез плюс може да стане и чрез минус. Превръщането, или скритата енергия на „а“, може да се изрази или по закона на съпротивлението, или чрез живота. По единия начин $\pm a = a$ (като махнем на + вертикалната черта) ще се образува равенство.

Когато вие примирите плюс и минус, образува се равенство. А щом се образува равенство, има една разумна причина, която работи по всички направления. И в математиката, като работите, плюс и минус ще трябва да ги превърнете, да имате едно равенство, т.е. да намерите един метод, чрез който да работите. Щом добиете равенство, имате всички методи за разумния живот. Туй не е в знаците, а в превръщането. Да кажем: $a+b$, $a-b$. Ако ги съберем, ще получим $2a$. Ако извадим, ще получим $2b$.

Сега представете си, че „а“ е една ябълчена семка, „b“ на какво ще бъде равно? (Да кажем, почвата.) Тогава туй семенце казва така: повдигаме на квадрат a^2+b^2 . Ако „а“ е една механична сила, ще се движи в плоскост, но понеже е една жива сила, не може да се движи в плоскост. Защото плоскостта е едно сечение на друга една фигура от по-висш свят. Следователно, какво ще бъде? „А“ е почнало да расте – „a²“ Колко пъти се е увеличило „а“? „А“ пъти. Тогава b^2 , почвата,

какво е станало с нея a^2+b^2 , a^2-b^2 ? Тогава да допуснем, че $a-b$ пак е ябълчено семенце, какво означава? (*Коренчетата, нали смето, като израства, пуска коренчета.*) Да, право разсъждавате. Трябва да разсъждават много тънко. Математиката, тъй както е сега, там се изразява само положението на физическите сили, но висшата математика засега – и висши процеси от друг един свят. Във висшата математика – и математиците вече го осъзнават, то са вече отношения само на живи същества, толкова бързо променливи – и трябва да се изчисляват.

Ако вие посеете тази ябълка в една малка саксия, претеглете я, да кажем, че тя е един килограм и като посеете семката, взните ви са толкова чувствителни, претегляте колко ще тежи – един грам. След пет години, като расте семенцето, колко ще тежи тази саксия? Дървото вече е отделено от пръстта, ще се увеличи ли тази пръст? Тя ще има същата тежест. Тъй че земята обеднява в друго отношение. Обеднява почвата откъм своята потенциална сила. Няма потенциална сила, която да се превърне в кинетическа. Почвата е обедняла, следователно растението няма материал, с който да работи, и неговите процеси се спират. Както една жена, която няма вълна да преде – седи, не работи. Или вие може да сте като поет добър, но лист нямате, мастило, перо нямате – седите вкъщи и само мислите, условия нямате.

Сега аз искам да насоча ума ви да разбере тези най-елементарни алгебрически положения. После в аритметиката трябва да имате едно основно схващане. Туй ще ви даде една нова основа и във висшата математика ще хвъркате, леко ще се движите. Инак има опасност да ви мръдне умът. Понеже вие няма да можете да се ориентирате, и ще влезнете в противоречие. Например тук, на физическото поле, вървите като по твърда почва, но нагазите до едно място, почвата почва да се колебае, става тресавище, почва да се губи

отдолу. Запример в математиката може да се дойде до положения извън физическия свят, да не виждате нещата, а при това математически трябва да се допусне, че съществуват. Вие казвате – извън този свят няма други свят, а математиката казва – има четвърто измерение. Накъде му е посоката на това измерение? Па и не само четвърто, а и пето, шесто и т.н., дойдете в противоречие. Трябва да се разбере туй елементарно положение, че в природата съществуват много възможности, и вие знаете само няколко.

Запример вашият живот може да се изрази по много начини. Днешният начин, както сега се изразява, той е от положението на вчерашния ден. А днешният ден, както го изживяхте, той представлява условия за следующия ден. Всеки един ден създава следующия. Сега във вас може да се роди възражението, ама как е възможно? Тъй е, нищо повече. Но това твърдение да се докаже математически. Е, хубаво, ние сега можем да ви докажем, че $a+b$ и $a-b$ са две величини, равни една на друга. Ако почна да ви доказвам, ще се объркат всичките ви понятия. Това не е само забавление, но ще видите съществуват ли такива положения в природата.

Ако a^2 – аз обяснявам само положението на тази задача, ако a^2 е една житница, един хамбар, а „ b “ – почвата, вие изваждате житото и го посявате в „ b “. Тогава второто положение вие ще имате най-първо, хамбарът ще се изпразни (–). Всичката енергия ще иде в b , а a^2 показва, че това жито е порасло и узряло, вземато е от нивата (+). Следователно подразбира един положителен процес. Питам тогава, това жито можете ли да го съберете в същия хамбар? Житото, което е излезнало (– a), като го турите в „ a “, може ли да го събере? „ A “-то в дадения случай, то е един процес.

Като кажа минус, аз вземам минус в положителен смисъл, във възходяща степен. Имаме „ $\pm$ “, но вие работите с тези величини само в една плоскост по пра-

ва линия. Казвам, има и друго положение, което трябва да се вземе предвид, има плюс в нисходяща степен и минус в нисходяща степен, има плюс във възходяща и минус във възходяща степен. Казвам плюс – ако е във възходяща степен, материята се увеличава, но същевременно тя става негодна за организиране. Образува се вътрешно по-голямо гниене. Следователно в дадения случай материята трябва да се разрежи. А този закон съществува в природата. Когато почвата се вцепнява, сгъстява, защо идва дъждът? Как ще изразите математически дъжда? Какъв знак ще турите за слънчевите лъчи, влагата, водата, алгебрически как ще го изразите? Значи ще трябва да вземе участие и времето „t“. Щом турите времето, то става процес. *(За да може да се работи в дадения случай, всичко трябва да се превърне в еднородни величини, които да се сумират в еднородни енергии.)*

Тези са задачи, върху които ще работите. Алгебрата ще внесете в себе си вътре. Вашето тяло е почвата, вашият мозък. Имате известни идеи, това са семките. Намирате се в известно затруднение. Затрудненията всякога произтичат от факта, че всякога имате повече семки, отколкото почва. Посяли сте толкова много семки, че те не растат, няма храна за всички. Затова ще държите правилото – в определено време определена идея се развива. Две идеи не могат да се развиват едновременно. В дадения случай само една основна идея ще имаш. Последователно ще вървят, и то между тях ще има интервал, и всякога, щом се наруши този закон, ражда се една вътрешна мъчнотия, а тя показва, че ти си постъпил несъобразно със закона на живата природа.

Вие не се радвайте, че някой път ви върви напред. Вие може да сте онова житно зърно, посято на камениста почва. Може да се зарадвате, но може условията ви да са както тръните. Следователно трябва да вземете тръните предвид и трябва да вземете предвид

каменистата почва. Три условия има там: на пътя, трънето и камъкът. Ще проучите кои са тези пътища, където идеите пропадат. Трънете, където растат, почвата е хубава и отлично жито дава, но трънете да се премахнат. Но на каменистата почва, където жито не може да расте? Хубави камъни има, за зидария стават. Умният човек няма да седи там жито, но ще направи кариера, ще вади камъни и ще създаде за себе си същите блага – онзи човек, който разбира живота.

Сега вие разсъждавате тъй, както всички. Всички казват така: „Ние искаме туй, което сега ни интересува.“ Тази идея добре е поставена. Туй, което сега ме интересува, то е най-важното в дадения случай. Но туй, което е важно заради мен, не трябва да създаде нещастие после, то трябва да създаде нашето благо и ако то създава вашето благо, вие вървите по един естествен път на живата природа.

Ще ви приведа един малък анекдот. Някой си рибар хвърлил своята въдица във водата, забил едно колче и я завързал с тънък конец. Една учена рибка, като разглеждала наоколо, разглеждала, размишлявала, най-после казва да опита. Като рекла да глътне, закачило се за гърлото ѝ и почнала да скача наоколо. Минавал по това време оттам един пътник, видял я и я попитал: „Какво правиш?“ „Играя на хоро, но не мога да се откача, туй е радиусът на кръга, в който се движа. Искам да опитам, но не ме пуска сега.“ „Какво има у тебе?“ „Нещо се закачи за гърлото ми.“ Питам, какво щеше да стане с тази рибка, ако беше я видял този, който тури въдицата? Преждевременно щеше да я изнесе в друг един свят, човешкия свят, и тя щеше да се намери в един тиган печена. Ала този, който се разговарял с нея, бил един мъдрец. Той казал: „Ела поблизо до мен и втори път да не опитваш радиусите на този кръг.“ Отворил устата ѝ и извадил хапката. „На всички рибки разкажи да знаят, те не са дошли до туй положение да разглеждат радиусите на кръга.“

Има известни мисли и желания, на които не им е дошло още времето. „Ама не мога ли да ги опитам?“ Ще опиташ, но ще обикаляш наоколо. А щом дойде този рибар, какво ще бъде положението ти? Този мъдрец, това е тази жива интуитивна сила във всякого един от вас. Минава и казва: „Какво правите?“ „Изучаваме радиуса на кръга.“ Когато вържете един камък на края на една връв и въртите, тази връв в своето движение е радиусът. Това е радиусът, с който се образува един кръг. Известни желания, известни мисли може да се опитват, когато дойдете до степен, където може да ги използвате, да бъдете господар на положението. Да бъдете толкова разумни, че да можете да използвате да превръщате енергиите от едно състояние в друго.

Добре, сега да кажем a^2 и b^2 . „А“ – това е човешкият ум, $+b$ – това е човешкото сърце. Какъв резултат може да има? (*Възможностите на ума + възможностите на сърцето = възможностите на човешката воля.* $a^2+b^2= c^2$.) Значи силите на сърцето и на ума се вливат и дават един приток вътре във вас. Тогава на какво можем да уподобим човешката воля? В дадения случай може да направим такова едно сравнение: „а“ – означава водата, а „b“ – въздуха, „с“ са резултатите. Запример въздухът и водата като работят, произвежда се известен резултат. Резултатът „с“ е значи волята. Значи желанието и мисълта ще въздейства. Волята без желание и без мисъл не може да се прояви. А това са елементите. Един волев акт се определя от онези мисли, от онези желания, които в дадения [случай] го придружават. Тогава ще си поставите закона – каквото мисли човек, такъв и става. И щом мисълта ви е положителна, възходяща, тя ще произведе съответните резултати. Всякога ще гледате най-добрите ви желания да бъдат реални. Всяко едно добро желание трябва да има един определен, много ясен образ. Мисълта, и тя трябва да има образ. Идеалните мисли трябва да имат об-

рази. Тогава волята може да се увеличи. Преобладаващите образи вътре в ума, те въздействат върху човека. Образът, който по-силно се проявява у човека, той всякога завладява. Запример най-кроткият от вас, ако му вкарам мисълта, че еди-кой си негов брат, той му е неприятел и че му препятства в живота, да има образа за препятствие, веднага той ще има известно отвращение от него. Този образ му е повлиял и щом го види, почне да трепери.

Запример види змия. Този човек, кавалер, не се бои от нищо, а има една слабост, че се бои от една форма на змията. Кое е, което го е уплашило тук? Да кажем, че е отровна, пепелянка. А има хора, които бягат и от мишка – един малък образ. Не се изисква много. Във Варна имаше една жена Хранова, плуваше като сом навътре в морето, по един-два километра отиваше. Обаче тази, която беше готова да се бие с всяко-го, щом видеше пиявица в шише макар, избягваше, не можеше да издържи. Като ѝ покажат пиявицата, всичкото ѝ геройство изчезва.

Много образи има, които могат да ви обърнат в бягство. Ние трябва да знаем кои образи ни действат негативно, парализират в нас всяко действие, всяко чувство, всяка мисъл – онова възвишеното и благородното и казва: „Аз вече живота не искам да живея.“ Тогава на този образ, да кажем, страх те е от змия, какъв образ ще внесеш, за да се възстанови твоето равновесие? Аз употребявам змията, това е минус. Как може да го оправите? С плюс, нищо повече. А туй значи тази змия трябва да я разпънеш. Ще разпънеш страха. Е, как ще го разпънеш?

В свещените книги се казва така: „Любовта изпъжда във всеки страх.“ Вярата изпъжда във всяко суеверие. Вярата внася светлина. Тази светлина ще дойде по известен път. Ние трябва да знаем пътищата на светлината. Светлината върви по определен път. Да допуснем едно правило, най-обикновеното явление, ко-

сто съществува в живота – това е яденето. Замисляли ли сте се за всеки ден с какво трябва да се храните? В понеделник с какво, във вторник, в сряда... вие ще кажете веднага: „Ние с тези работи не се занимаваме.“ Но тя е една алгебрична задача проста, но като разрешите тази задача, след нея ще дойде друга. Допуснете сега с яденето. След яденето друга обикновена работа в живота е спането. В колко часа трябва да си лягате и в колко да ставате? Изучавали ли сте законите на живата природа – тя е определила. Запример кокошките много правилно си лягат. Кокошката си ляга преди слънце. Имат едно правило – сутрин много рано се събуждат. Събуждат се преди изгрева на слънцето всякога. Всеки един от вас знае ли в колко часа да си ляга? Ама, казвате, времето изисква, условията такива. Никакви условия, това е суеверие у вас, у всички ви. Това не са никакви условия. Ако моят ум тъй е тониран и сърцето ми, имам да разрешавам известна задача математическа, изисква се само един час. С един бегъл поглед вътре в един час ще бъде готов. А други дълго ще размишлява. А сега вие колко пъти трябва да четете, за да научите? Защо? Защото умът не е тониран. Онези клетки не са в хармония. Тъкмо речете да работите, дойде млечната киселина, въздейства на пирамидалните клетки, и те издърпат своите крачка – и вие престанете да работите, заспivate, пробуждате се, заспivate... умора има.

Затуй умът ви трябва да бъде свеж. В природата няма обезсърчение. Тя не е като нас. Понякога ние искаме да заставим природата, казваме: „Ама ти не знаеш ли, че ние страдаме.“ Даже искаме да я заставим и тя да плаче. А природата казва: „Когато ти плачеш, на моите деца са извтели два извора от очичките, колко го обичам това дете, че извори има и много са красиви.“ Когато сълзите престанат, казва: „Туй дете е много умно, държи водата под ключ, отваря и затваря, когато му трябва.“ Казва: „Научи се да мисли.“

Такива са разсъжденията на природата. Допуснете сега най-лошото – ти казваш, че си се отчаял и отиваш да се хвърлиш. Природата казва: „Моето дете е отишло да хвърка преждевременно.“ Казвам сега, вие трябва да се научите да мислите. Условията трябва да бъдат разумни. Казвате: „Аз трябва много да уча.“ Не, малко трябва да учите, много малко. Сега лошото е, че много учим. Малко да учиш, но много да спечелиш. А сега много учим, малко печелим. Тоест малка придобивка имаме ние. Вземете в анатомията, когато изучават лекарите онези кости, ръбовете им, колко мускули, как минават вените, артериите, има такива подробности, но този лекар щеше да се избави от тези мъчнотии – той добре знае, като пипне тези издутости. Допуснете, че този лекар би развил ясновидство. Къде е двама лекари – единият пипа, другият вижда. А сега с рентгенов апарат гледат. Ако лекарят имаше туй чувство, щеше да се избави от този ненужен багаж.

Има някои неща, които са ненужни. Но са нужни само при сегашните условия. Като казвам, ние трябва много да учим, значи намираме се при неблагоприятни условия. Човек, който много учи, намира се при много неблагоприятни условия. Аз вземам думата „много учене“ – четене на книги. Четете всичко и най-после, като си дадете отчет, какво сте научили? По-добре един час учене – аз турям три часа с любов. Със сърцето си, с ума си, с волята си – любовно. Три часа като учиш, дойде вече, почнеш друга работа. Сега с три часа не може да се надвие.

Сега да приложите туй правило, всички вие ще пропаднете. Сега трябва да се учи, много трябва да се учи. Може да измените тези условия за бъдеще. В историята има такъв пример: тридесет и пет хиляди думи му прочели, и той ги изказал напред и назад. Два пъти ги повторил. Ако вие имате такава памет – трябва да се стремите към спестяване. Много учене, ние изхарчваме излишна енергия, а природата достатъчно

време има, но енергия достатъчно няма. Тя не позволява да се хаби нейната енергия. Стрданията излизат от излишното изхарчване на живата енергия в природата. Тя е в изобилие, но никой няма право да я пратосва. Живата природа не обича абсолютно никакво пратосване на нейните енергии и който се опита да ги пратосва, стрданията идват като наказание.

Затуй сега трябва да живеете хармонично, да развивате ума си и сърцето си, да турите тези хармонични мисли. Има неща, които може да ги придобие, да можете да спестявате своята енергия. То е печалбата. Тогава няма да остареете преждевременно.

До крайния предел на живота трябва да спазвате вашата бодрост и като дойдете да преминете периода от земята в другия свят, да бъдете тъй бодри, като човек, който сега се ражда. И няма да се страхувате от външните условия. Нека дойдат, ако има бури. Няма какво да се случи. Ако бури има, ако дъждове падат, те ще извършат своя процес, но вие трябва да мислите добре, да чувствате добре и да действате добре.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Дванадесета лекция
на Младежкия окултен клас
31 януари 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

РЕАЛНОТО В ЖИВОТА

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Тема „За какво мисля сега?“ Всякога е сега.

Защо го е страх човека да каже какво мисли сега? Първо, ако каже, ще се урони неговият престиж. Може туй, което каже или което мисли, да не е разумно. Второ, може да му е поверена някоя чужда тайна, която не може да издаде. Той не е длъжен да казва всичко, каквото минава през човешкия ум. Понеже човешкият ум е една станция, през която минават телеграми през всички области за човечеството и небето. Той като служащ при станцията няма право да издава тайна. Туй, което се отнася до вас, може да го кажете, а другото е държавна тайна. Тайна на природата – ние не можем да изневерим, понеже, ако изневерим, ще заключат ключовете на станцията.

Кое е по-хубаво – да кажеш, което си направил или което не си направил? Кое си направил! Защото, което си направил, то е станало, но туй, което не си направил, тогава какво ще кажеш? Тогава каква е вероятността, че ще го направиш? Каква е вероятността на туй, което си направил, и на туй, което не си направил? Кое е станало вече – и там може да преувеличиш нещо, пък може и да го смалиш. Каква е вероятността тогава да изнесеш фактите тъй, както са? За

да изнесеш един факт, трябва да го изнесеш в неговата основна черта. Запример питам, коя е основната черта, по която се отличава вашият приятел? Три основни черти може да има: по ум какъв е, по сърце и по воля. Как ще кажете? Ако кажете, че той има светъл ум, това е много общо казано. Има ли някой тук светъл ум? Ако кажете, че той е гениален? Ще кажете онази черта, която го отличава. Как ще кажете сега, коя е най-хубавата черта на вашия приятел в дадения случай, по ум ако го цените? Ще кажете – той е поет, пише много хубави стихове, схваща много добре живота, после – музикант е, свири много хубаво. Художник е рисува добре – каквото каже – направя го, досега не съм видял изключение. Аз вземам идейно – общо приятел.

Съмнението в живота – с него започват всички животни. Всички животни започват с отрицателната страна на живота, понеже те са живели при най-лошите условия и в тях се е създал такъв страх, че те навсякъде виждат само опасност – от най-малките буболечици до човека. То е закон. Всички ги е страх, всяко едно животно, вземете например рибите – страхливи са, в тях страхът е развит – при най-малкото помръдване рибата избягва. Вземете мушичките, даже и най-силните от животните все се страхуват. И човек в себе си носи туй животинско чувство на страха. Страхът в този смисъл в животните не е една слабост, означава много лошите условия, при които са живели. Как няма да бягате, който и да е от вас, ако види някоя мечка, няма ли да се качи на дървото или ако е при вратата на къщата – веднага ще затвори и ще се качи най-малко на втория етаж и ще погледне през прозореца. Човек има туй чувство, и то е потребно. Всеки един човек при известни условия все му трепва нервната система, но се въздържа. Колкото смел и решителен да е човек, все трепва сърцето му, но той не казва, че го е страх, все има малко страх, микроскопически.

Нали знаете приказката за безстрашния. Той не знаел какво нещо е страх. Тръгнал по света – дано намери нещо, от което да се уплаши, че да опита какво нещо е страхът. Пътувал по морета, вълни го тласкали, по планини се качил, със зверове, с мечки и с лъвовове се борил, със змии, навсякъде ходил, в гробища седял, с духове се борил и казвал: „Какво нещо е туй страхът, няма го по света, аз не го познавам.“ Един ден, като си извадил торбичката да яде, излязла една мишка, и той се уплашил. Казал: „Разбрах какво нещо е страхът.“ Значи не са големите работи, които могат да уплашат човека – една малка мишка. Как бихте изтълкували онази българска поговорка „Малкото камъче прекатурва колата“? Може би онзи, който е създал тази поговорка, да е имал предвид чисто психологически момент. Малкото камъче, само една дума е в състояние да претури колата. Една дума да каже някой по ваш адрес, веднага се измени настроението ви. Колата ви се претури. Туй малкото камъче, тази дума значи, камъчето, може да означава една мощна мисъл. Ако туй камъче е една бомба, която може да се пръсне под краката ви, няма ли да притури колата? Онези мъдрите хора, когато са казвали „малките камъчета“, ако се вземе буквално, малкото камъче не може да притури колата.

Ще ви попитам кой е най-важният въпрос за днес? Защо Менделеев тури златото в първа категория? Каква е валенцията на златото? *(I и III.)* Тогава разликата между оловото и калая каква е? По какво се отличават? *(Различават се главно по атомното си тегло и за това и другите им свойства се различават.)* Значи по закона на еволюцията по интелигентност атомите на златото седят по-високо, еволюирали са повече. Има известни категории в златото. Онова злато, което е минало през кристалите и което е минало през растенията, онова злато, което е минало през хората, тези атоми – това са все степени на тях-

ното развитие. Туй злато, което влиза в по-благородните форми, развило се е повече.

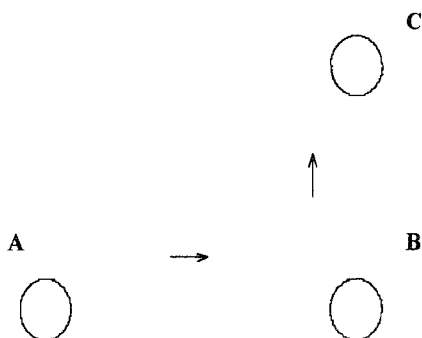
Тъй че зависи какво злато влиза във вас, откъде идва във вашата кръв. Има много категории злато. Всеки атом на златото непременно трябва да мине през тези четири царства и следствие на това известно злато, когато влезне вътре, произвежда хармония, друго – дисхармония. Понеже то е устойчиво, все таки носи някои от качествата на живота – добри или лоши. Златото, като носи някои лоши качества, на някои животни носи и добри. Тъй щото и едното, и другото носи. Умният от златото ще извади хубавите работи, а лошите ще остави настрана. *(Например какво лошо може да донесе златото?)*

Дисхармонията образува закона на алчността, да го направиш като един идеал, да имаш всичката вяра в него, да кажеш – без злато не може, без пари не може, да се вътлипи тази идея тъй, че с клинове не можеш да я отстраниш. Действителното упражнява известно влияние на мястото си и потребно е в организма. И всеки от вас все трябва да има някоя златна монета, да я прекарва през ръцете си и някой път известни енергии може да притегли. Сегашните пари на книга, които имате, те нямат мощ тъй като ги глади човек, те издребняват хората. Ако имате една златна монета, ще стане фетиш във вас. Златото е потребно някой път. В кръвта си човек все трябва да има малко злато. *(Досега от химиците не е намерено злато в кръвта, но намерени са други метали в много малки количества.)* То е толкова фино, понеже влиза във висшите прояви на човешкия живот, във висшия живот съставя едно градиво, затова химиците не могат да го намерят. Не е в нисшите процеси. *(Може би е в друго състояние.)* Да. Понеже златото, тъй както е сгруппирано, то е концентриране на известни енергии в природата. И онзи, който разбира алхимическия закон, трябва туй злато да го разтвори и извади тази скрита енергия и да я употреби за своя организъм.

Хората обичат златото, те имат право, но те не могат да използват енергиите, които то има. Ползват се само от услугата, която им прави златото. Човек, като работи върху своя си характер, трябва да преобрази своите схващания, да мисли тъй, както живата природа е създала законите, той няма какво да влиза в противоречията, които съществуват в съвременното човечество. Вие трябва да се пазите, когато говорите за преобразувания на съвременното човечество. Когато се охлузи вашата ръка, няма какво да се страхувате, ще я превържете, ще намажете, няма какво да се безпокоите, ще засъхне, ще се образува една кора, няма да я чоплите, под нея ще се образува нова кожа. Превържете го, природата работи, и непременно ще падне, ще остане кожата ви свободна. Ако вие се чоплите с един ваш недъг, вие ще образувате язва. Превържете го, погледнете го, кажете – ще оздравея.

Против вашите недъзи не се борете, а развивайте онези нормални състояния на живата природа, която работи. Давайте подтик на живота, а разумният живот, каквито недъзи да имате, той ще ги изправи. Недъзите на живота, те не са създадени от вас. Те са предипотопна работа.

Един недъг е дошъл, той ще се яви в една форма, в друга, в трета. Но всякога един недъг трябва да се изпъди. По този начин вие ще имате един естествен метод за себекултура. Човек е едно живо същество и все ще попадне в някои противоречия, понеже живее между хората.

Напишете един малък кръг А. Този кръг в каква посока може да се движи, най-естествената посока?

Ако запази своя радиус, той би могъл да се движи в посока надясно. Отбележете с друг един кръг. Туй движение каква друга посока може да вземе? (*Може да се движи нагоре.*) Да кажем второто му движение може да бъде нагоре.

За да може да се трансформира една мисъл в един човек, колко елемента са необходими? Коя мисъл можете да трансформирате от едно състояние в друго? Лошата мисъл можете ли да я трансформирате в добра? Може да я заместим. Има ли у човека лоши чувства? Нали зависи от онези стимули? Ако поставя един въглен върху кожата ви, какво впечатление ще ви произведе? (*Неприятно.*) Ако ви капна една капчица студена вода? Какво чувство ще придобиете? Добре тогава, пущам в окото ви един мек светъл лъч на някоя светлина, какво чувство ще произведе във вас? Приятно чувство. Значи в първия случай външният стимул какъв е? Чувствата не може да бъдат лоши.

Следователно, когато кажем – известна мисъл е лоша, подразбираме външният стимул върху ума е подействал, поводът, стимулът ще се отмести. Запример, ако една малка прашинка влезне в окото ви, ще причини едно безпокойство, но горе в пространството може да образува един център на една водна капка. Значи прашинката в човешкото око не е на мястото си, но в пространството горе, където може да образува една водна капка – за растенията тя е полезна. Следователно, когато у вас дойде прашец, той не е попаднал случайно, но вие сте го привлекли.

Някои мисли вие ги привличате. По същия закон има известни мисли, които за вас са лоши, но същевременно в живата природа те са потребни. Ако лошите мисли, които се образуват в природата, не са потребни, не би ги допуснала. Щом ги произвежда, потребни са за нея. Допуснете, че баща ви е химик, има лаборатория с всевъзможни шишета и разни киселини и ви е казал – няма да бутате. Един ден и вие искате

да бъдете химик, бутнете тази киселина, какво ще стане с вас? Ако близнете с езика си, ще се отровите, ще боледувате. Баща ви зло ли ви е мислил? Не. Вие трябва да слушате, да не бутате. Ако искате да бутате, с него ще идете да ви покаже свойствата на тези елементи, как трябва да се справите. Всяка мисъл, като дойде, трябва обективно да я схванете, да видите от кой род спада и да знаете нейните свойства и качества, проучете я.

Колко елемента са потребни за една добра мисъл? Мисълта трябва да се движи около един център, който е постоянен. Да има движение. Нашата земя се движи около слънцето и нашата мисъл трябва да има един център постоянен, около който да градира, – другояче не можем да мислим ние. Дали мисълта може да се образува, ако не съществуват два полюса? Тя съществува в потенциално състояние, но не може да се прояви без полюси. Вземете живота в сегашното му състояние. Съзнанието на земята винаги будно ли е? Осем часа най-малко ние се намираме в спящо състояние. Каквото става на земята, то не е хронизирано. То е хронизирано по съвсем други начин, но не чрез нашето будно съзнание. И тогава, колко знаем ние? Един ден човек ще бъде буден на земята. И горе като замине, ще бъде буден. Тъй че всичко, каквото става, той ще го знае. А сега понеже природата го е лишила от това знание, ако тя би му отворила очите, ще се ужаси от положението, в което се намира. Когато приближи до някое опасно място, потъмнее, и той нищо не вижда. Щом дойде до място красиво, светне пак. Тъмните зони показват, че местата, през които минаваме, са опасни.

Всеки един от вас се движи по един кръг, който отива и до ада, и до небето, и нагребва – и отгоре взема, и отдолу взема. Отгоре донася бистра вода, а отдолу изважда кал. Как ще си обясните, че сте тъй добри като някой ангел, а някой път се разгневите, хората –

те са такива, те са всички лоши? И тогава в кого вярвате? Щом човек в никого не вярва, значи и в себе си не вярва. Той се съмнява. И в себе си човек може да се съмнява. И да се съмнява в себе си, много е естествено да се съмнява в дадения случай. Няма право да се съмнява през целия си живот. Този урок не мога да го науча сега. Тази къща не може да я съгради. Разбира само един момент, но не и целокупния ви живот. За бъдеще може да може.

Представете си, че от три дена пътувате, засъхнало ви гърлото. Коя ще бъде най-приятната мисъл? Водата. Дойде някой, че ви каже: „На десет крачки оттука има отличен извор и дърва има, ще стоплим и ще пием.“ На всички ви ще светнат лицата, ще се зарадвате. Тук не може да има особено мнение. Всички ще кажете: „Ооо, вода!“ Веднага ще се зарадвате и в дадения случай ние казваме – ще вземем туй реалното в живота, туй, от което имаме нужда. Тя е най-важната мисъл. А след туй ще дойдем до особеното мнение. След като си пием водицата, хапнем, тогава ще си изберем място, тук или там – всеки при своето особено мнение. Тогава като си седнете, всички ще се разположите и всички сте при особено мнение. Има ли нещо лошо? Не. Има едно общо мнение – водата. При особено мнение може да бъдете само тогава, когато се задоволи едно основно желание във вас, което природата е наложила, и след водата ще си изберем място, можем да свирим, да пеем, ще си изберем място при особено мнение.

Кое е най-важното за астронома? За живия човек кое му е най-потребно? Според вас кои са най-важните елементи, от които човек се нуждае? *(Това са четирите основни елемента: земята, водата, въздухът и огънят.)* Питам тогава, защо, като имате всички тези елементи, вие пак сте недоволни от живота? То е философията, да бъде човек доволен в незадоволените си желания. Кое е по-хубаво – човек, когато му се изпълнят всички желания, или – на колко желания трябва да се изпълни ед-

но? (На десет – едно.) Съгласни ли сте, вярно ли е? Правили ли сте някой път наблюдения, колко от това, което сте мечтали, е станало? Запример желанието ви да израснете е станало, но толкоз, колкото сте искали, ли е? Искали сте да станете много умен, станали ли сте, колкото сте искали, има ли смисъл да се обезсърчавате, че не сте станали толкова умен, колкото сте искали, или толкова красив, или толкова силен?

Ще ви приведа един пример. Представете си, че имате една ръка само с един пръст. Какъв цигулар може да бъдете? Пак ще свирите нещо. Вие изисквате в дадения случай много работи, когато органи нямате още. Вие искате велики работи, но пет пръста трябва, не един пръст. И ако излезнете да се конкурирате с един, който има пет пръста, и ти, който имаш един пръст? Ще кажете, съдбата е такава, одарила го е природата. Не, но ти си направил една погрешка, дето не са израснали пръстите. Пръстите, това са сили, проявени сили, разумни сили, тези пръсти, докато са израснали, съзнателният човек работил – колко милиона години той е плакал за тези пръсти? Колко сълзи той е пролял? Колко сте плакали само докато пръстите ви израснат, докато дойдете до туй положение.

Има една теория на един учен – малко е смешна, то е алегория. Той казва – в природата възможностите за човешкото развитие седят в разните форми, те са изложени в една витрина всички форми, човек още не знае каква форма да вземе. Там има форми на буболечици, на птици, на пеперуди, все дребни красиви, той още не знае външното съдържание, душата ходи и си избира, облича един костюм, втори, трети. Докато влезне в един костюм, почне да рита, тогава – каквото костюм си е избрала, такава и става. От избора ви зависи. Каквато дреха сте си избрали в невидимия свят, такъв ставате. Следующия път ще бъдете внимателни, при избора – каквато мисъл изберете – законът е верен. Каквато мисъл възприемете, тя ще упражни известно вли-

яние върху вас. Вие не можете да избегнете от последствията. Затова формата, която ще изберете, всякога трябва да бъде най-красивата, най-идейната, в която вашият дух, вашата душа, ум и сърце може да се проявят, при най-добрите условия.

Аз ви приведох тази сутрин за този ангел на светлината, за едно малко учудване – как са се изгубили букви от свещената книга... (*Виж примера от беседа 7. – II, 1926 г.*) Той не е подозирал, че е направил някаква погрешка. Той е един интересен разказ, аз вземах само някои елементи от този мит. (*Следва митът.*) Този ангел не може да разбере защо първия път, като слезна на земята, хората го оттласкват, избягват, а той има всичкото вътрешно желание да им помага, и защо при второто му слизване като царска дъщеря – всички му се кланят. То са тези, които са го гонили тогава и сега са се преродили и му се кланят, благодарят му за доброто, което им е направил, той пак не може да разбере връзката. Той се само учуди, че в свещената книга липсвали някои букви, той допуска само едно малко съмнение в ума си и после с толкова страдания трябваше да го изправи.

Всеки един от вас, щом допусне едно противоречие и се усъмни, във всички ви има тази слабост, че вие се усъмнявате в Божествения принцип, щом видите свещената книга, усъмните се. Едно учудване, как е възможно този човек да греши. Как е възможно този човек – да се изгубят няколко букви, защо той не е внимавал. Същата задача в друга една форма. Първият ангел, като нито най-малко не е бил невнимателен, заинтересувал се да узнае причините тази душа какво я е подбудило да се моли. Любовета ѝ била толкова силна, че тя извадила тези семенца, и те отишли да я утешат. Но ангелът пък остава неутешен.

Има важна развязка в живота, тази развязка ще дойде в далечното бъдеще, тази развязка не е тъй лесна. Всички трябва да се стегнете в една трезва мисъл. Този

живот, който сега имате, да го използвате. Там е всичката философия. Онези ваши предположения, че такъв и такъв може да бъдете – в книгата на природата е писано за вас нещо много по-хубаво, отколкото даже вие си въобразявате. Вие сега ще се задоволите с много малко. Може би в книгата на природата да е писано, да ви се даде по един билет свободен, да направите по една екскурзия до Слънцето, Юпитер, Месеца – без багаж. Вечерно време, когато човек заспи, в сънно състояние къде отива? Пътува, ходи през гори и планини, по море пътувате, нали има такива сънища. Учете някъде, свършвате, изпити давате.

Трябва да си внушите трезва мисъл. Законът на любовта трябва да вземе надмощие у вас. Някой път трябва да ви дам някои примери, ясни тъй, да изпъкне един практически метод за работа. Между другото трябва да имате един метод за работа, при обикновената работа, която имате, да имате един практически метод. Вие от класа трябва да направите връзка с всички други ученици в другите градове. Всеки от вас поне по няколко писма да пише в месеца. Къде трябва да се сипва водата? Ще ви задам една задача, един нов начин за писане и нов начин за отговаряне. Може би следующата неделя.

За следующия път всеки един от вас да напише по десет най-важни въпроса, които са важни за вас, не философски, които нямат никакво отношение, но важни в дадения случай.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Тринадесета лекция
на Младежкия окултен клас
7 февруари 1926 г., неделя, 19 часа
София - Изгрев*

МИКРОСКОПИЧЕСКИТЕ ДОБРИНИ

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Прочетоха десет души темите си „Какво мисля сега“.

За следуюния път пишете на една свободна тема и друга тема: „Най-важният метод, как да се накара човек правилно да мисли“.

Ако всички хора биха били събрани, както са събрани малките камъчета в една голяма скала, какво ще научат? Какво биха научили неподвижни – да седят просто в спокойствие? Живот без страдания и без радости, това са камъни, които седят вътре в скалата в спокойствие. Такова състояние е временно, то не може да бъде едно постоянно състояние. После друго положение, вие искате всякога да бъдете радостни, нали? Но да бъде радостен човек, то значи жив да бъде опечен. Представете си, че слънцето пече отгоре ви непрекъснато, нито капка вода. Представете си сто, двеста, триста години слънцето пече и никакъв облак да няма, какво ще бъде състоянието ви? Значи вие искате да бъдете радостен. Но ако се яви едно малко облаче и капне малко дъждец, какво лошо има. Щом

дойде скръбта в живота ви, това е едно малко облаче, което носи влага, за да се осмисли животът. Зашото другояче, ако светлината би гряла живота тъй, както хората искат, човек би се стопил. Пък и другото положение – ако целият ви живот е покрит само с мъгли и облаци. Те са две крайности. Следователно трябва да се сменят – малко дъждец, ясно облачно време. Всякога, щом се намирате в едно несносно положение, ще ви дам един практически метод как да сменят едно свое състояние, най-лошото състояние.

Представете си, че сте бедняк, три дена гладувате, дрехите ви, обувката ви скъсани, седнете, па почнете да си представяте, че сте цар, че имате държава, войници, министри, представете си, че имате и мантия, каквото ви липсва, създайте го в ума си, и веднага ще се измени състоянието ви. Най-малкото, знаете ли какво ще стане, ще киснете да се смеете. Значи ще се излекувате. В туй положение мрачното състояние, то е дошло като един неканен гост отвън. Минали сте по някоя улица, попаднали сте в някое течение. Както един по-силен човек може да те свърже и да ви бие, да ви налага гърба и да усещате болки, тъй и една силна мисъл по пътя може да влезне в ума ви и да направи цяла една пертурбация.

Следователно седнете да мислите, че сте цар. И действително, човек е един цар. Тъй вие, като не можете да мислите така, най-после невидимият свят ви създава работа. Разправяше ми един приятел: „Казват ми, когато си в мъчнотия, иди се моли. Там е работата, че като ми дойде една мъчнотия, не ми идва на ум да се моля. Тази мисъл като че трябва да ми я напомни някой.“ И действително трябва някой да напомни. Някои от вас, които са скръбни, помислете, и действително човек все в живота си някога е бил цар. Бил е някога цар детрониран и сега е прост един слуга. Най-малкото – играл е някога на театър и е бил цар.

Разбира се, вие се приготвяте за една работа – как

ще изживите живота си. Ако някой от вас стане чиновник и през целия си живот пише само протоколи в някое съдилище или станете учители и заучавате само онези педагогически методи или ги преповтаряте, преповтаряте, това не носи радост в живота, но новото, което можете да внесете между обикновените работи в живота. Много работи обикновени ще имате. Между обикновените работи ще внесете Божественото, и то как?

Дойде ти някоя нищожна безкористна мисъл, тази мисъл, колкото и да е малка, тя образува величието на човешкия характер за бъдеще в неговите съществування, в другия свят тези мисли са, които определят характера. Обикновените неща не оставят дълбоки следи, но човек, който в големите си занимания е имал време да направи едно добро, едно малко добро, толкова нищожно, този човек е с характер. Затуй най-малките, микроскопическите добрини, те са условия, които служат за вашето повдигане и не си щадете времето. Дойде ти някой път на ума да идеш на Витоша, че там ще ти дойде една светла идея. Стани и тръгни. Ще научиш една мисъл в пътя, ще те срещне някой човек, ще видиш някое животно, ще ти обърне внимание някое растение, ще ти направи впечатление реката. В пътя ще ти се даде някой урок. В тези условия ти ще схванеш величието на живота. Много от неприятностите на живота могат да се обяснят по този начин. Ако тръгнете бос в планинско място, където камъните са остри, и ви се изранят краката, кой е виновен – вие или природата? Е, казвате, тези камъни са много остри. Защо говорите за острите камъни, погрешката е в нас, значи трябва да се съоръжим. Ние трябва да предвидим, че естеството на камъните е такова, че ще ни разранят краката. И животните, които с хиляди години са знаели – мечките са си направили от козина на краката. Какви са съображенията на коня, че си е направил копита? Птиците по друг начин са разрешили въпроса. Имали са практически съображения.

Сега и вие ще развиете в себе си онези способности, с които може да си спомогате. Отрицателните неща в живота – да се роди в ума ми едно обезсърчение, съмнение, всички отрицателни идеи – там не се показва човекът, това е нанадолнище. Ограничете вие кое да е животно, вола, мечката, и в тях има обезсърчение, но най-после се примиряват. У човека има една черта, че онова, което човек твори – доброто, което може да направи, само то отличава човека. Да се обезсърчиш, не се изисква голям талант. Да се съмняваш, в това голям талант не се изисква, да хвърлиш някое шише, да го счупиш, и там не се изисква голям талант. Те са от лесните изкуства.

Но това, което носи добро за човека, изисква се едно мощно усилие на човешкия дух, усилия – не се старайте, когато дойде едно ограничение веднага да скъсате. Най-първо се опитайте полека, тъй, постепенно. Ако цял един ден направите едно постоянно напрежение, може да скъсате туй въже, но ако речете тъй един, два пъти изведнъж, и не можете, ще се образува един навик. Тъй се покварява умът, тъй се покварява разумът, вие искате с един замах да разрешите всичко. При сегашните условия не може. Ако вие искате с очите си всичко да виждате, не може.

Има друг един орган, с който може да виждате и отпред, и отзад еднакво. С този орган може да виждате и през дуварите. Като си насочите погледа, веднага ще видите кой какво върши. Сега у вас се заражда един страх: „Тогава, ако туй стане сега?“ Но само високо благородните хора могат да придобият туй чувство. *(Те няма да злоупотребят с тази способност.)* Има с какво да се занимавате. Запример всяка вечер вий се спрете, преди да си легнете, след като сте учили дълго време, направете си едно дълбоко размишление. Помислете защо сте дошли на земята, този живот какъв смисъл има. Животът, който го имаме, трябва мисъл, понеже постоянно трябва да приидват енергиите

за живота. Животът трябва да подкрепя от нещо. Всяка вечер оставете се свободни, дълбоко размислете и пожелайте туй хубавото, великото, мощното в живота ви, то ще дойде.

Има някои въпроси, които не можете да разрешите в размишление. Чакайте, на втората, на третата вечер – тъй, като постоянствате, постепенно ще проникне във вашия ум, в душата ви една светлина. И този въпрос, който ви занимава, ще се изясни. Или невидимият свят ще ви постави във връзка с такива личности, които могат да ви помогнат. Ще се явят и учители, които ще ви упътят. В света има един закон на взаимодействие. През колкото повече хора минава Божествената енергия, без да се развали този ритмус, толкова Божествената мисъл е по-права. За туй се изискват чисти души. Тогава ще имаме култура много по-висока, много по-красива.

Сега някои хора развалят Божественото и след туй не може да се предава, изгубва се Божественият ритмус. Една мисъл трябва да бъде ритмична. Защо ще се обезсърчавате? Ама аз не съм даровит. Ама ти си по-даровит, отколкото хиляда вола. Че не си даровит, означава, че ти не си направил усилия още да развиеш своите способности. Всички ще работите. Трябва да бъдете мощни сега вътрешно, духом. Работете, и ще опитате силата си, когато дойдат изкушенията, тези вътрешни мъчнотии – тогава трябва да се прояви вашият характер. Да опитате силата си, да видите колко сте мощни. Защото всички вас, докато ви носят на ръце, не се знае колко сте мощни. И в програмата си турете едно правило – уповавайте само на краката си. Няма да туряте в програмата си железници, файтони, те са неща извънредни. Те може да дойдат. Първото нещо, аз трябва да разчитам винаги на своите крака. Вечерно време може да стана посред нощ, когато поискам, мога да стана и да тръгна, а по тарифата на железниците аз трябва да я чакам по нейния кеф. По

някой път може да има крушение. Или конете да се подплашат. Вие виждали ли сте обръщане на каруца?

Първото нещо, не търсете лекия живот. Най-мъчния живот – спартански, пък ако дойде... Като отивате някъде в гората, не си представяй, че ще имаш някое меко легло на пух. Представете си на дъските, тъй както птиците, то е най-естественото положение. Щом идеш в гората, гледай да си направиш едно меко легло. Ако си умен човек, ще намериш мъх, ще си направиш хубаво легло, така си правят птиците. Пък ако си някой от тези хора глупавите, те затварят в затвор другите хора, ще те заставят да спиш на камък. Някой казва, ама на дъски ли ще спя? Кой спи на дъски? Аз желая всички вие да спите на чамови дъски. Направете си едно легло за изправление, само от чам, бор. Борът ще ви придаде този духовен импулс. Този импулс да бъдете Божествени. А пък вие какво правите? Турите дюшечи, юргани, перушина, какво става? Мязате на гъските. Турите вълна, мязате на овцете. Казвам, едно легло, не всякога, но да имате. Някоя вечер направите една погрешка. Снемете юрганите, турете тогава само боровите дъски, ще си кажеш: „Слушай, ти ще се научиш да спиш на дъски, без възглавница, да приемеш този импулс, да бъдеш мощен.“ Да си представите как е живял този бор в гората, къде е победил, и да бъдеш като него. Никакви покривки, с дрехите, тъй както си.

Това е един красив метод. Те са методи, които трябва да ги приложите. Не постоянно, но една промяна, да се покаже, че във вас има един силен импулс. И ако излезнете да проповядвате новото учение, на много места ще спите на такива дъски. Боровите дъски доста са умекчили човешкия характер. То не е нещо случайно. Дъбът, аз не ви препоръчвам дъбови, понеже той е материалист и буквите не ви препоръчвам, но боровите дъски, хубавите борови дъски. Здравословен е борът, има нещо приятно. Тези неща са приятни. По някой път е хубаво човек да бъде спартанец. Изне-

женият живот е хубав в някои отношения, но много голямата изнеженост природата я наказва. Тя не обича изнежеността. Изнежеността, тя всякога развързва. Мекотата тя обича, мекотата е свойство на човешкия Дух.

Сега вие разглеждате вашите десет въпроса. Защо човек се е отделил от Бога? Защото главата му станала дебела. Еднообразието в живота отдалечава човека от Бога. Еднообразието ражда недоволството. У всички ви се ражда едно желание или изобщо у хората се ражда едно желание да бъдат почитани, то е право. Свойствено е. То е едно чувство вътре у човека. Това чувство трябва да се подхранва отвътре. Да допуснем, че вие искате да развиете в себе си едно чувство или на милосърдие, или тъй религиозно духовно чувство, любов към Бога – трябва да избирате такива хора, които имат туй чувство силно развито, да дружите с тях. Ако в тяхно присъствие усещате една атмосфера свободна – добре, отивайте, но ако ви стяга, не стойте. Ако учите математика при един учител и вашият ум се помрачава, не стойте там. Този човек, като ви предава, трябва да се усещате свободни, да ви придаде един вътрешен импулс за работа, да хвърли една светлина в ума ви. Туй, което искате да ви се предаде, свободно да го възприемете.

Светът е пълен с обич, само че сега обичта е дълбоко, че трябва със сонди... Течения има, само трябва да знаете как да намерите обичта. Вие мислите, че само хората може да ви обичат. Кое е това у човека, което люби? С кое люби човек? Със сърцето си човек може ли да люби? Като почне да люби, неговото сърце почне да се вълнува и почва да го боли сърцето. Ако много почне да обича, стомахът, и той почва да се бунтува, казва: „Аз не искам да работя вече.“ Ако много люби, мозъкът, и той почва да се отказва: „И аз не искам да работя.“ Тогава?

Следователно трябва да намерите кое е онова, човека което любите. Вие нямате право да заставяте вашия организъм да води един неестествен живот. Вие трябва да съгласувате вашите желания с желанията на онези живи същества, на онези душички, които са вътре във вас. Да не си съставят едно мнение и да кажат: нашият господар е много жесток, и най-после да направят една генерална стачка, и той да умре. Вие сте господари, не можете да реагирате върху себе си. Кое е онова, което любите? Ще попитам всички, готови ли сте да любите еди-кого си? Не само ти, всички трябва да са съгласни.

Това, което хората наричат любов, то е едно удоволствие временно: хайде да си попийнем малко винце. Това са временни състояния. Когато говорим за любов, разбираме човека в неговата целокупност, в онова първично проявление, или аз го наричам: да може да се разговаря с живата природа, с всички разумни същества, да дава и като се върне, усеща се радостен и богат. Разширение има, той е готов на всички жертви, смел и решителен. Щом няма тези правилни връзки, ражда се обезсърчението.

Ще търсите в себе си кое е онова, което любите. На кое място е? Локализирали ли сте го? Има една любов, която ограничава човека. Има една любов, която стеснява ума на човека. Има една любов, която сгърчва краката на човека, не му се ходи, седи само и фантазира. Те са разни състояния. Когато ние говорим за любовта, човек става подвижен, пъргав, умен, изправен е той във всичките си постъпки. Любовта, това е онова естествено състояние на човешката душа. То значи душата да бъде у дома си, тъй както рибата живее във водата. Това е онова естествено състояние, при което животът може правилно да се развива. Туй е схващане. И следователно усилията на цялото човечество е да се върне към туй първоначално

състояние, което е изгубило. И то ще се достигне, някои са го достигнали, някои са още на път, но един ден всички ще дойдете до това естествено състояние.

После друга една черта, всички трябва да се стремите да схващате, да се разбирате и да бъдете много внимателни в онези малки прояви. Има една деликатност. Когато някой има някоя мъчнотия, да знаете как да му помогнете. Мнозина от вас сте безучастни. Безучастни, знаете ли на какво мязате? Минавате по пътя, някое дете хванало някоя птичка, идете, на това дете кажете: „Момченце, колко искаш за това птиченце? Един, два лева?“ Влезте в положението на тази птичка. Като заминете, пуснете я. Не мислите ли, че когато човек попадне в някое страдание, той не е попаднал в ръцете на някой малки деца, в тази клопка? Аз мисля, няма някой от вас, който да не е хващан в такъв капан. И благодарение от невидимия свят някой път сте били хванати в някой по-голям капан и ще дойде някое възвишено същество, ще ви извади и ще ви пусне – и вие ще се почувствате свободни, но не мислите, че някое същество ви е извадило.

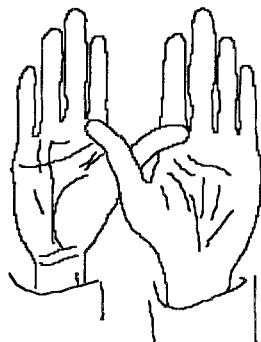
Колко пъти мислите: „Ще ида да се хвърля от някоя канара или ще се самоубия.“ Дойде едно същество от невидимия свят, казва: „Не го мъчи!“ Пуснете, и ти усещаш едно вътрешно прояснение, казваш: „Много хубаво стана, че аз не направих това нещо.“ Този, който ви освободи, казва: „Е, хубаво, още еднаж не влизай в този капан.“ Та еднаж, два, три, много пъти. Има помощници в света. По същия начин и когато трябва да работите. Човек, който помага, и нему помагат.

Помагайте и не бойте се – тайно в душата си, между другите работи. Да правите добро в света, то няма да ви вземе времето да направите едно добро, даже и една минута не отнема. Така подготвени, вие

ще бъдете в състояние туй новото, което иде в науката, изкуството, поезията, литературата, в целокупния живот, по този начин ще може да разберете живота и да се ориентирате при сегашните условия, те са необходими.

Упражнения.

1. Ръцете горе, дланите обърнати напред, палците преплетени. Ръцете се разделят, описват широк полукръг назад със силно изпъване, напред с приклякане, загрибване, изправяне, ръцете идват пред гърдите с длани надолу и пръстите едни срещу други.

(1)

2. Прави, ръцете спуснати. Десният крак вдясно и дясната ръка вдясно (*първо кракът, после ръката*), концентрирано. Вниманието минава от крака в ръката. Същото се повтаря с левия крак и ръка.

3. Силно ритмично движение на ръцете в кръг: нагоре, назад (*тялото силно се изопва*), надолу с приклякане, загрибване, нагоре. Повтаря се от всички едновременно, много пъти, с ускоряване и намаляване. Ритмично.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Четиринадесета лекция
на Младежкия окултен клас
14 февруари 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев

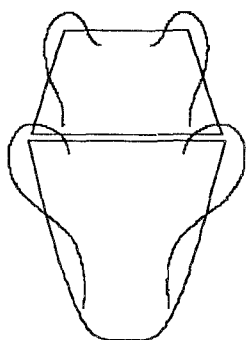
КРАСИВОТО ЛИЦЕ (Изразителното лице)

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Кратко размишление

Чете се резюме на темата „Десет най-важни въпроси“ и на темата „Какво мисля сега“. Пет души прочетоха темите си „Върху една свободна тема“.

Всички вие сте изучавали най-вече естествените науки. Изучавали сте чисто положителни науки. Каква е тази фигура? Трапец. А тази какво представлява?

Обърнат трапец. Кривите линии? В органическия свят всяка една промяна в едно или друго направление има своя смисъл. Представете си, че горният трапец представлява главата на един китаец, защото челото на китайците прилича на трапец. Долната част показва, че природният ум е силно развит. Горната крива линия показва челото на европейца, бялата раса. Тази линия може да расте, щом почне да се увеличава горната част

на този трапец – туй показва условия в самия организъм да противодейства на най-малките препятствия.

Зараждат се известни сили, които противодействат. А слизането на тази линия навътре, това вече се отразява на стомашната система. Щом тази част под скулите се вдаде навътре, почне да хлътва, от чисто органическо гледище стомашната система е повредена, не работи. Затова хора, на които мускулите на лицето хлътват, стомашната им система почва да отслабва. Затова трябва да вземат известни мерки.

Щом се повлече вашата стомашна система, непременно идва едно песимистично състояние на ума ви. И то по простата причина, понеже храносмилането не става правилно, остават повече въгливи вещества, утайки, кръвта не е чиста, остава повече желязо, повече чужди полуорганически вещества и по закона на утайките почват да се напластяват около ставите, заражда се едно анормално състояние. Затуй първото нещо – ще гледате чрез силата на вашия ум да изправите вашето лице. Ако се оглеждате, гледайте да държите мускулите на вашето лице под контрол. Да бъде то тъй изразително, щото всички ваши духовни прояви да се изразяват на лицето. Да не бъдете като една маска. Щом изгубите тази подвижност на лицето, у вас има едно анормално състояние. Седите тъй, със спокойно лице, а има такава дълбочина, живот, изражение, движение. А някой седи тъй (*отпуснат*). Тъй ще мислите. Ще правите тези движения, няма да се отпускате. Ще си турите, пази да имаш съзнанието си върху своята мускулна система, защото всеки един мускул е създаден от една разумна сила. И ако той се атрофира в теб, тази сила вече не действа.

Всички мускули, артерии, всяка една вена, всеки един нерв, той си има своето предназначение. Той е образуван от известна разумна сила и ако този нерв изгуби своята функция в каквото и да е направление, изгубва се вътрешната хармония на живота. Той не е току-тъй създаден, той се е прострял по закона на онo-ва разумното протичане. Вие не трябва да се спирате –

туй да го няма, онова да го няма. Има неща, които не трябва да ги има, а има неща, които трябва да ги има. Запример може да ви излезне гуша, не трябва да я има. Когато лицето ви хлътне, туй състояние не трябва да го има. Вие чрез волята си трябва да повикате всички сили на природата. Природата не иска да има скелети. И онези камъни тя ги е облякла с много лишеи и мъх.

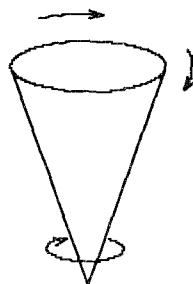
Хубавите неща, които имате, ще гледате да ги не изгубите. Първото нещо, ще гледате мускулите на лицето си. Старайте се да направите вашето лице изразително. Тъй като седите, да имате в лицето си известни черти, които да се не менят, но около тях всичко трябва да се движи. Когато всеки може да чете по вашето лице, вие сте една хубаво написана книга. Един френолог, като идвали при него мнозина, попипвал главите им и за всекиго казвал по нещо хубаво, най-последошъл при него един, попипал го. „За вас нищо не мога да кажа.“ „Защо?“ „Много ситно е написано.“ (*А то значи, че нищо няма.*)

Човешкото лице трябва да бъде една книга. И като мина и прочета, да съм радостен, че съм прочел един лист много хубав. Лицето ви не да пази едно и също изражение. Вие се радвайте, че се е изменило лицето ви. Туй да не ви стряска. Вие имайте предвид, че във вас има живот. Промяната – тя е живот. Според тази наука лицето трябва да бъде израз на човешката душа. И в този смисъл наричам красиви лица, те дават един силен импулс за работа, за наука, за изкуства, и всичкият песимизъм изчезва. Красивото лице, изразителното лице всеки може да го има. (*Когато е разкривено лицето от страдание, красиво ли е?*) Ще му разясним, че страданията са най-голямото благо, ще му разясним, ще му напълним главата, не ще се мине и една-две години, ще се изправи лицето му.

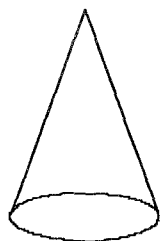
Аз ви навеждам към тези живи линии. Тези са положителни черти (*горните от чертежа*), увелича-

ва се силата, но с отрицателни действия. (Когато се разширява горната част на лицето около очите.) Изобщо, когато се стеснява тази част (долу) – долната част на този трапец, колкото повече се стеснява, толкова умът става по-подвижен, но после дойде до едно положение, че изгуби своето равновесие. Понеже, щом дойде един конус, този конус трябва да се движи, за да седи в равновесие, трябва да се върти бързо.

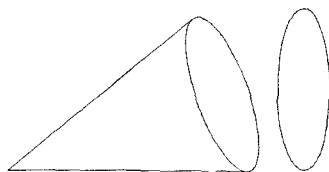
Само при едно силно движение може този конус да седи на тази остра точка. Щом се спре движението, ще се търкули и ще се обърне обратно. Ако аз ви представя тези два конуса и ви кажа – разрешете тази задача? Ако са в движение? Значи конусът В е, който е изгубил своето равновесие, своята сила. Туй означава и следното. Ако вземем за челото такъв един конус, при А показва един много добър ум. А конусът В означава едно животно, рога са му израсли, копитата са се развили на краката му. Следователно в тези два конуса можете едновременно да ги турите. Искате да знаете – да кажем пишете два конуса на някого, ето една цяла телеграма. Една шифровка, по един естествен начин да се разговаряте. Ще кажете, движението се е спряло, моят ум не работи. Добре. Ако този конус го направим тъй, С – то значи към падане.

А

В

С

Всички тези символи съществуват. Ще дойде да изучавате природата по този начин. Може да изучавате планинските пластове в геологията и ако разбирате закона на символите, с които природата си служи, може да отгадате през каква епоха какви са били силите – отвън или отвътре са действали, за да се изкривят тези пластове. И някои учени хора, които дълго време са работили, са се домогнали до това. Тъй като мислят, мислят пет, десет, дваисет годни, като концентрират своя ум, станат ясновидци, дойде им тази идея. Туй, което учените хора казват, че се досещат, то показва, че техният ум е доловил тези символи в природата. Ум се изисква.

Задача. Да създадете у себе си по възможност за бъдеще едно красиво, изразително лице. Туй, което имате сега, е хубаво, доста хубаво, но може да бъде още по-хубаво, изразително да бъде. Може да бъде още по-красиво. Ето една задача, която възнаграждава човека. Всички други задачи вън от това, всяко нещо, което, човек не може да вземе със себе си, то е временно, но всичко онова, което остава като едно качество на неговия дух, то е реално. Сега вие не трябва да се обезсърчавате. Тези неща не се постигат изведнъж. През празното време няма какво да мислите. Когато дойдат големите или малките дяволи да ви изкушават, турете ги да учат. Задайте му на един дявол една задача, отлично ги разрешават те. Накарайте го да разреши задачата на конусите. Да видиш какъв мекичък става. Но вие ще кажете, защо е така?

Ще ви разправа един анекдот. В един двор един от богатите англичани държал две кози и една маймуна. Тези кози, като се връщали вечерно време от гората, майmunата ги посрещала, скачала на тях и изчислявала козината им от циганските тръни. Ала когато нямало какво да чисти, майmunата се качи на тях и почне да им тегли брадите, козите почнат да врякат. Като няма тръни, какво да чисти, дяволът се качи на

гърба ти и почне да тегли. Всички дяволи, които изтезават хората, то е от нямане какво да правят. Мнозина за дяволите имат едно криво понятие, те не са толкова лоши, както ги мислят. Те не са толкова добри, но не са и толкова лоши. Ние ги правим по-лоши, отколкото са. А от наша страна това е несправедливо. Ние не можем да съдим. Само тяхното влияние, което упражняват, е лошо понякога, но от нямане с какво да се занимават.

Ще се стремите да си създадете една идея, да разрешите някои задачи, които са по силата ви. Един висок идеал ще си създадете между обикновените задачи, които разрешавате, да имате една особена задача извън тях. При каквото положение и да си – има една вътрешна задача, и не се обезсърчавай заради нея. И да я разрешиш. В този смисъл всички вие, препоръчвам ви, всеки да си има едно огледалце и да седне, когато е неразположен, мрачен, да направи една маневра пет, десет минути, да измените лицето си и да отбележите онези основни черти.

Да кажем, тъжен сте, недоволен, отбележете на книга в какво седи промяната на вашето лице. Някой път цветът на лицето стане по-тъмен, някой път очите потъмнеят, погледът стане мрачен, някой път джуните или побелеят, или станат червени. Трябва да знаете смисъла, това е израз. Защо устните ви са такива или онаквива? Защо лицето ви побледнява или става дълго? Защо хлътват бузите ви? Ще кажете, имали сте голяма скръб. Не е там причината. Защо има наследствени болестни състояния и човек, без да ги е създал, те периодически идват. Всеки един човек е подложен на промени. Животните пролетно време изпустаяват, а после почват да се поправят.

Искам да се образува във вас един навик да държите мозъка си в движение. Да упражнявате мозъка си, понеже, когато ти искаш да измениш лицето си, ще упражняваш мозъка си. Аз искам да изучавате вашия

мозък посредством лицето си. За да знаеш какви промени са настанали в мозъка, ще видиш в лицето си. Аз искам да изучавате вашето лице, тъй както астрономите изучават небето. Вие се оглеждате, искате да бъдете красиви. Туй е хубаво, но да има човек лице изразително, пластично, красиво, да изразява неговата душа, да се вижда разширение на идеята, един свят красив и хубав – светлина.

Аз бих желал у вас да се образуват новите типове. В България да се образува един нов тип. Един окултен ученик трябва да се отличава – „Лице има в него.“ Всеки да усеща, че вашият мозък е такъв мощен, подвижен, вашите идеи се предават. И с лицето си да говорите. Човек на своето лице трябва да гледа, както един стопанин на къщата си. Ще я поогледа да не би да се е поохлузила някъде, мазилката да не е паднала. Ще се интересува човек от своето състояние. Именно трябва да се създаде не този песимистически дух. Хубавото в човека трябва да се изрази в неговата глава, в неговия мозък, в неговото лице, в неговите ръце, в неговото тяло, най-после в неговото слово, неговата мисъл, неговото чувство, да се изрази в неговата воля, да се изрази в душата му – най-после в неговия дух. Това са степени на човешкото развитие от видимия към невидимия свят. Какво разбрахте? *(Да създадете едно изразително пластично лице, което да изразява душата.)*

Има друга една опасност в хората, които вървят в духовния път – понякога се заражда една отрицателна идея. Вътрешният човек е хубав, но ако не външна, вътрешна красота трябва да имате. В себе си трябва да имате един обект или образ – или външен, или вътрешен, да го виждате или да знаете. Виждането, то е физическото, вие може да задържите своя образ в своето съзнание. Ако той може да задържи своя образ в своето съзнание, то е една сила, която държи човешкия дух в здравословно състояние. Ще ви задам един урок. Втори път, като

дойдете, някой от вас да носи облик на благородство, на милосърдие, друг да носи израз на разумност, че е занят с една велика и благородна идея. Трети да носи образа на един реформатор. Четвърти да носи лицето на един учен човек, който се занимава с малките буболечици, но знае да влиза в тяхното положение. Изберете си като задача всеки един от вас. Ще бъдете свободни, не се стеснявайте. В туй отношение искам да действате свободно, доколкото ще постигнете. Едно малко занятие. Ще отделяте всеки ден най-малко десет-петнайсет минути или сутрин, или обед, или вечер за туй упражнение, за седем дена по петнайсет минути – сто и пет минути. За сто и пет минути човек може да иде до слънцето. *(Като актьори ли трябва да правим упражнението?)* То първо трябва да станете актьори.

Най-първо ще създадете тези мисли. Най-първо ще дадете изход на тези мисли. Постарайте се малко. Какъв е обликът на един човек, който е милосърден? Представете си, че вие се намирате при една вдовица, една, която е работила, трудила се е и се връща – децата ѝ гладни. Представете си, влизате в нейния дом, какво чувство ще се зароди? Ще изпитате едно дълбоко състрадание. Ако имате огледало... Искате да ѝ помогнете, ще кажете тъй – лицето – бъркате, ако нямате нищо, ще излезнете, ще отидете някъде, ще вземете в заем хляб, това-онова и след като благодарите, ще се роди друг един облик, едно състояние на вътрешно веселие, задоволство, че сте извършили една благородна служба. Представете си и този учен човек, как той се занимава с тези бръмбарчета, или този философ, или този реформатор.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Петнадесета лекция
на Младежкия окултен клас
21 февруари 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

СТРАДАНИЕ, ТЪРПЕНИЕ, ОПИТНОСТ, ЗНАНИЕ

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Прочете се резюме от „Една свободна тема“. Чете се темата „Как да се накарат хората правилно да мислят“.

Тема за идния път. Изберете по една дума и пред нея ще турите едно число, едно число свободно, съществително или глагол, или друго по закона на интуицията, да видим какво съчетание може да излезне от всичките думи. По реда на числата ще наредим думите.

Кой е най-важният въпрос за днес? Сега кой час сме? След осем часа кой господства? (*Слънцето трябва вече да започва своето влияние.*)

А̄ 0 6 4

Този ъгъл какво означава? Колко градуса? 30 градуса. Значи известно пространство е ограничено. Откъде идва проекцията на този ъгъл? Този ъгъл как се проектира? (*От центъра.*) Значи в тази сила, която действа, този ъгъл има самоопределение. Какво пространство трябва да заеме. Любовта като сила в своето проявление заема известно пространство. Тя е топлина ̄. Туи означава почвата, това е семето, което е поставено в почвата, следователно това А са лъчите, които слизат върху този зародиш. 4 показва посоката – накъде трябва да излезне. Следователно „в“-то е разпукване.

Тук в любовта е означен целият процес. Когато този процес стане в душата, тогава човек може да почувства силата на тази дума любов. Трябва да почувства онази светлина, която слиза отгоре, и онези благородни чувства, всички семена, заровени в душата почват да никнат, импулс имаш значи, и най-после тази почва. Тръгнал си ти значи, работата е завършена. То е човек, който мисли вече, глава има той, разсъждава разумно. Кръстът е закон на страдание, а котвата е закон на мислене, а любовта е сила, която дава подтик, тя е светлината отгоре. Любовта носи светлина в себе си, това са лъчи.

Следователно трябва да се разреши думата. Тогава, щом се проговори „любов“, ще разбирате колко неща? Светлина, растене на всичко онова благородно, дава плод, една разумна мисъл – котвата. Докато човек разбира тъй любовта, животът е правилен, никакви страдания не може да има. Щом престане тъй да мисли, щом напише само така „любов“, страданията идват вече на гърба му. Затуй, когато се изговаря, окултно да изговориш веднаж „любов“, постарай се да почувстваш какво съдържа.

Всяка една дума си има своя сила, да извадите соковете на тази дума. Ако тя е обезсоляла, турете друга дума, благост, обич. Толкова пъти ви преподавам тази наука, турете тази дума: обич, живот, знание, наредете си ред думи и вижте какво действие ще произведе всяка една дума върху вас. Или някой иска да учи музика, тури думите да видиш как ще даде подтик. Или не можеш да разрешиш някоя задача, или си при известно състояние възбудено, тури думите: търпение, разумност, мисъл, правда, труд, постоянство.

☿ ○ ♀ ☿ ☿ =

Какво има в постоянството? Човек, който постоянства, иска да пие или вода, или да яде хляб. И

животните са много постоянни, изгониш го два-сет пъти от нивата, то пак си влезне вътре. Някое дете изгониш го от градината, щом застане пъдаринът – веднага. Тази чаша означава човешката уста. Това – човешкото гърло. Защото най-постоянни са устата. Каквото турите, постоянстват. Туй е гърлото . Каквото турите вътре, тук са устата, а тук е складът на туй постоянство, ключът , а тук – паницата, с която той обича да яде. А тук неговата масичка, на която може да тури яденето. За всяка една дума сега вас може да ви се видят малко смешни тези заключения. Да кажем, аз кажа така – напиша десет точки. Ако тези точки ги съединя една до друга, ще направя една права линия. Добре. Ако аз сега взема, че направя тъй: тези хиляди линии ги туря една до друга, какво ще направя? Плоскост. Ако хиляди такива плоскости ги туря една на друга, ще направя куб. Тъй че от безсъдържателни неща – една точка, да направите линия, плоскост от тях, куб.

Всяка една дума, това е един резултат. Първоначално думите не са били тъй дълги. Най-първо те са били едносложни, по един слог са имали. После двусложни, трисложни, постепенно са се развивали с развиване на човешките органи, на неговите мозъчни центрове, отпосле думите са станали многосложни. Най-първо човек е говорел, речта му е била кратка – с, и, а, у... този природния говор. После със сливането на човешкото съзнание на физическо поле, когато съзнанието си е създавало тези органи, докато е направило своите органи, докато направи своя инструмент, докато човек организира своя гортан, организира дробовете и говори тази по-сложна реч. Отпосле е дошла речта. Когато стане заболяване на човешкия мозък, най-първо изгубва съществителните имена, след това се изгубват глаголите, след това прилагателните, най-после съюзите. Съюзите остават, и когато човек почне пак да оздравява, по същия начин почват да се проя-

вяват. Значи съществителните са от най-нов произход, на повърхността на мозъка. Щом се засегне горе повърхността на мозъка, съществителните изчезват, остават глаголите. Щом заболее мозъкът, изличават се и глаголите, остават прилагателните, най-после съюзите. Докато у българите се образува постоянство. Често казват постоянство, без да разбират дълбокия смисъл на постоянството. Има ли хора постоянни сега?

Запример вие постоянни ли сте? Постоянен човек е този, който деветдесет и девет пъти като го изхукаш, на стотния път пак ще дойде. Постоянен човек се казва този, който, като предприеме една работа, никога не се връща. Да постоянстваш един-два пъти, туй не е постоянство. Това е опит за постоянство. Да постоянстваш, значи да постигнеш нещо. Идеята е тази. *(По какво се отличава постоянството от нахалството?)* Постоянният човек е умен, а нахалният – глупав. Нахалният например ще вземе някой кол, отива да заплаши някого, излезне онзи с пушка и му тегли куршума, ще го търкули на земята. Постоянният човек, той е осмислил работата добре, той е умен човек, ще избере начин разумно. В постоянството всякога разбираме един разумен акт. В нахалството разумът не взема участие. Нахалните хора са безсъвестни. В постоянните хора има съвест. Нахалният човек иска набързо, изведнъж да свърши. На постоянния човек му взема дълго време. Ако човек развие тази дума постоянство... За това идват мъчнотиите в света. Мъчнотиите учат човека на постоянство.

Запример боли ви коремът, захванете из къщи да се разхождате, въртите се насам-нататък – постоянство. Вие още като ви хване болест, след един-два часа веднага викате вашите приятели, уплашите се. Най-първо отрицателната страна на живота, да издържате страданията. Отивате да помогнете на някой ваш приятел, лекувате го по един начин, по втори, по трети – постоянство, докато ти можеш да му помогнеш. И все-

ки един от вас може да помогне. Ако седнете при някого, който е заболял, и ако вие концентрирате ума си, кажете – ще оздравя, ще оздравя на себе си, след като кажете хиляда пъти, той ще стане. Деветстотин деветдесет и девет пъти като кажете: „Ще оздравя.“ Заболи те зъб, направи един опит. Как ще се уверите в силата на едно окултно знание? Ще кажете тъй: „Ще оздравя...“ Може, като кажете десет пъти, и да премине, но вие, като кажете деветдесет и девет пъти, ще се откажете. Не можете да постоянствате. Я, казва, да го наложим с квас, това са послешни работи.

Всяка болест има възпитателно значение. Болестта продължава живота. Онзи, който от детинство е боледувал, по-мъчно умира. А онзи, който не е боледувал, хване го болест и го поваля. Клетките се каляват в страданията. Ако вие от младини не страдате, в стари години, като ви дойде едно страдание, ще свършите. А като страдате, и да дойде страданието, вие вече сте калени, юнаци, тогава може да издържате. Трябва да дойдат страданията, те са едно упражнение. При това при страданията има и чисто едно обновително състояние. След всяко едно страдание прониква една нова мисъл. И всички учени хора, всички велики хора, всички учители, техните велики мисли се раждат при големи страдания. Работите, работите, работите, искате вече да захвърлите тази работа, мислите, че няма да свършите – изведнъж тази мисъл проблесне. Никои работи не идват наготово. Ако ви дойде някой път мъчнотия, не мислете сега – такъв е законът. Колкото повече идват тези препятствия, считайте ги, че са за ваше добро. Има някой път изключения, когато ние си създаваме сами ненужни страдания. То е друг въпрос.

Тогава изтълкувайте ми вие търпението какво означава? Как схващате вие търпението от ваше гледище? Страданието ражда търпението. Търпението създава условия за опитността, опитността вече носи зна-

ние със себе си. Значи свързани са. Страдание, търпение, опитност, знание. Някой казва, аз много страдам. Търпението дойде ли? Няма го. Това са промеждутъчни състояния (*при припадък, изгубване на съзнанието*), те са чисто прекъсване на съзнанието, тогава има промеждутъчни сили, тогава се появява ненормално състояние на човека. Следователно съзнанието така върви: —「——」, прекъсване на съзнанието.

Най-първо човек трябва да се учи да има будно съзнание. Струва ви се някой път като че сте паднали от кошница, нещо те уплаши, като че ще изгубиш съзнание. Да се не уплашиш! Щом се уплашиш, твоят двойник излезне от тялото. В такъв случай може да се прекара ръката през гръбначния стълб, да се образува тази връзка в нервната система – три-четири пъти тези движения, духне се отпред и отзад. Когато заспива човек, пак се прекъсва съзнанието, но туй се дължи и на пирамидалните клетки в мозъка – те си имат крачка, когато мисълта е хармонична, крачката им се допират едно до друго. Щом се уморим, в мозъка почне да се образува тази млечна киселина, тези крачка почнат да се оттеглят, и ние чувстваме заспиване (*сънливост*), а туй е прекъсване на съзнанието. Затова човек трябва да дойде да държи под контрол тези клетки. Инак човек става мързелив, своенравен, почват те да си мислят тъй, както си искат.

Много болестни състояния у човека се дължат на независимостта на клетките. Някои клетки в стомаха имат склонност да живеят самостоятелно и почнат да градят самостоятелно някакъв тумор, почват да събират всички сокове, направят един тумор – анархисти, те са клетки, които са вземали надмощие и са тръгнали в един крив път. Съсредоточете ума си и ги убедете, като почнеш да им говориш на тези младите клетки, ще почне да спада туморът. Всеки от вас може да прави тези опити, но се изисква голямо концентриране. Тогава можете да турите ръцете си, ден, два, два-

сет и един ден. Някой от вас може да го направи полесно, други по-трудно, но всички имат еднакво тази сила.

Аз пратих двама приятели веднъж да лекуват по този начин – на едного се схваща вратът, а на другия се схвана гърбът. Те го напускат и ми казват: „Не можем да го лекуваме.“ Аз разбрах от това, че той е посилен. Неговата мисъл е толкова интензивна, тяхната мисъл е излязла по-слаба, той им е внушил своето болестно състояние. Понеже болестта идва горе от мозъка, единият почувства във врата, другият в гърба, и се отказват. Когато човек отива да лекува, трябва да бъде положителен. Да не се страхуваш. Уплашиш ли се от известна болест, ще дойде тя при тебе. При лекуването има друго едно положение. Ако по този начин искаш да помагаш, ще почувстваш болката на болния. Ангелът ти не трябва да бъде слаб, туй е отражение само на болката.

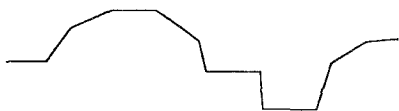
Някой път прекарвате мрачно състояние на духа. Минали сте някъде, попаднали сте под влияние на такъв някой болен човек, на когото мозъкът е в болестно състояние. Веднага ще намериш тази мисъл, ще кажеш – туй състояние не е мое. Много болести в света има органически, пък много болести са натрапени на хората по закона на внушението. Ще гледате да се пазите. Законът на внушението работи много силно. Тези караници между хората, съмнението, лошите мисли, всички неразположения от съвсем друг произход са. Те идат по закона на внушението. Във всяка една школа трябва да възпитавате ума си. Като дойде една мисъл, да бъдете смели, да я проследите откъде идва.

Търпението. Значи търпението е преходна стадия за добиване на опитност. Опитността е едно състояние, за да може да дойде знанието, а знанието е необходимо за самия живот. Тъй че най-първо трябва да дойдат страданията, или противоречивите условия в живота, или според мен един неорганизиран свят.

Търпението – почнал си да правиш своята пещ, опитността, направил си пещта.

Най-първо аз определям така страданието, това е един необработен материал, иска ти да го изработиш. Търпението, почнал си да правиш своята пещ, градиш в опитността, която имаш, съградено е. В знанието – резултатите от това градене, ползата, знанието. Когато дойде думата търпение, втората дума? Страдание, търпение, опитност, познание. А с познанието идва обратният процес, идват всички благоприятни условия за живот. За света съществува едно повторение на нещата, исторически, от дваисет и две години. Започва тъй.

Най-първо има едно положение нагоре – добро, по-добро, най-добро. После идва обратният закон – надолу, стра-

данията – зло, по-зло, най-зло. Дойде ли най-зло, един промеждутък идва – добро, по-добро, най-добро. Ако си разумен, туй повторение на силите ще бъде хармонично. Тази година каквото ви се случи, след дваисет и две години ще се повтори. Ако тази година вие сте се запознали с някой приятел, когото много обичате, след дваисет и две години ще се запознаете с друг приятел, пак ще се случи същото – същите думи ще има, пак приблизително едно такова подобие. Или да кажем, сега сте наследили едно малко наследство от някого, след дваисет и две години пак ще се случи същата вариация. Ако сега ви се е случила някоя неприятност, след дваисет и две години пак ще дойде някой злина. Някой започва с добър, по-добър... Някой пък започва обратно – зло, по-зло, най-зло и после добро, по-добро, най-добро. Този период не е абсолютен. Всеки дваисет и две години преповторение става на някои от психологическите събития, има си своите вътрешни органически причини в самата природа. Това са приливи и

отливи. Ще се учите да наблюдавате живота, вие сте го живяли много пъти, а сегашният живот трябва да бъде като един резултат на миналите ваши съществування. Туй да го оформите, през свободното си време може да работите по-разумно.

Сега друга една работа. Има някои приятели в провинцията, които са станали по-меланхолични, вие младите можете ли да ги вземете да ги спомните? По едно писмо да ги спомните. Като една окултна задача – поне в седмицата да напишете по едно писмо. Туй ще бъде хубаво. Едно писмо десет, петнайсет, двайсет реда. Ще бъде една хубава идея. Хем за тях, хем за вас. Има много работи, които може да пишете. На младите, пък някой път и на старите. Хубаво е някой път да си спомните за по-бедните. Вие като си спомните за по-бедните, Господ ще си спомни за вас.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Шестнадесета лекция
на Младежкия окултен клас
28 февруари 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

ДУХОВНА МЕКОТА

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Чете се резюме от темата: „Как да се накарат хората правилно да мислят“. Чете се темата „Една дума и едно число“. Наредиха се в три редици числата, като се отбеляза кое число колко пъти се повтаря.

I	II	III
1 – IX	2 – II	3 – VI
4 – III	5 – IV	6 – IV
7 – XI	8 – IV	9 – III
10 – IV	11 – I	12 – XI
13 – III	14 – II	15 – 0
16 – X	17 – I	18 – I
19 – 0	20 – I	21 – II
22 – 0	23 – 0	24 – I
37 – I	38 – I	
33=6	16=7	28=10

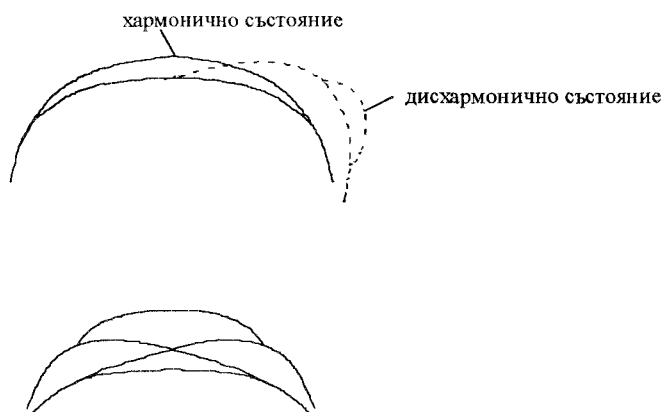
Да видим в коя категория повече числа има. В първа – 33, във втора – 16, в трета – 28. Ако тъй излиза, във вас мекота няма. Онзи принцип, който съзижда, го няма. Тогава вие имате принципа, който руши. Тъй идейна връзка няма. След като се съберат – 33,

едно неутрално число. То е само резултат. В първата категория има начукан пясък. Силата ви е начукала пясък. II – това е творческият принцип, който трябва да направи блокове, тук са майсторите. Тези числа I категория дават материал, а II съграждат. В дадения случай всички числа, които изказахте, показват, че вас ви трябва именно този творчески принцип, който съгражда. Когато човек има много идеи в ума си и не може да ги приложи, липсва му този творчески принцип, който съгражда нещата, борчески принцип е той, който съгражда. Един начин ражда нещата, но принципът, който отглежда нещата, него го няма. Вие ще посееете, а вашите работи ще приличат на онова зърно, което паднало между тръните и което паднало между камъните, понеже онзи принцип, който отглежда нещата, не работи у вас. Понеже това изчисление направихме много набързо, може да има някоя погрешка. Трябва да се направи точно.

Числото едно, то е положително. Идеите се групират. Положителните идеи се групират с числата заедно. Числото едно има вибрации на творчество и като кажеш „аз“ (1), отделяш се от всички хора и може да влезнеш в спор с всички. Искаш да бъдеш офицер, генерал, да учиш, дойде още един с тебе, иска да вземе твоето място, и започне спор. Две единици като се съберат на едно място, започва спор. Защо? И двете числа са положителни. Те са живи числа и искат да заемат едно и също пространство. Борбата в света произтича всякога, когато две разумни същества искат да заемат същото пространство – една нива, която искат двама да сеят, ражда се спор, но ако има този творчески принцип, морал, аз го наричам магнетичен, те споделят, той е разумният принцип в света, който разделя нещата. Ако работи само първият принцип, тогава няма морал, то е неустойчивост. *(Как да я придобием тази мекота?)*

Няма какво да я придобиете, тя е вътре у вас. Вие трябва да я проявите. Когато нивата е разорана и

слънцето я пече, в самите буци има мекота. След като падне дъжд, всмукват влагата и стават меки. А разчупете камъните, като падне дъжд, ще поемат ли влага? Не, камъните им трябва огън, после влага. За буците трябва влага, а за камъните – огън. Ако имате едно желание, което е камък, ще го турите в пещта по всички правила и ще му налеете вода отгоре. Възможностите за мекотата са у вас. Изгубването на влагата в кой да е живот образува тази твърдост. Когато личните чувства вземат надмощие у човека, когато неговото теме стане по-високо, тук отзад дяволът се е качил. Туй е едно аномално развитие на личните чувства.

Следователно туй състояние, за да може да го балансираме, по същия закон и отпред ще повдигнете. На три места трябва да стане промяната – отзад, отпред и на челото. Ако се развива само на едно място, ражда се дисхармония. Тези центрове (х) привличат всичката кръв, следователно там, където кръвта нахлува повече, органите са по-активни. А в дадения случай тези личните чувства се развиват аномално. Тази енергия трябва да се пласира разумно. Разбира се, с тези чувства и другите чувства се развиват аномално. Личните и самосъхранителните и егоистичните чувства

като се съберат, образува се у човека тази коравина, жестокосърдечие, отмъстителност, злопаметство.

Човек трябва да изучава своето естество. Как са разположени силите. Защото привлича известни сили, които не му са потребни. Знаете от физиката – водата, която е тъй мека, ако на тази вода ѝ дадем един наклон, тя става лоша; ако ѝ се даде силен наклон, всичко може да изкопае и завлече – ако количеството и наклонът е голям. Ако един човек със силна мисъл даде наклон на мисълта си в лошо направление, всичко, каквото се намира там, може да помете.

Под думата мекота ние разбираме тези моралните и обществени чувства. Те дават мекота на човека. Човек съзнава, че и окръжаващите около него същества имат право да живеят, да участват в същите блага, в които той участва. Вие ще разглеждате човека нито като добър, нито като лош. Но той може да бъде и добър, и лош. Онзи момент, когато той решава да бъде добър или лош, той е извън времето и пространството, но резултатите на злото и доброто се проявяват във времето и пространството, а причините, от които се заражда доброто или злото, са извън времето и пространството. До едно време си бил с добро разположение и изведнъж настане една промяна в тебе. Не можеш да определиш времето, когато е настанала промяната. Съзнанието не е било достатъчно будно, за да схване онзи момент, когато е станала тази промяна. Ако моето съзнание е толкова бодро, бдително, виждам, че вие носите една губерка, с която искате тъй да ме мушнете. Аз ви виждам, вие се приближавате и аз имам една пластинка желязна, турям я под дрехата, вие мушнете, зарадвате се, и аз се зарадвам.

Съзнанието трябва да бъде будно, да вижда в дадения случай откъде идва неприятелят. Това значи да турите шлема, както казва Павел. Във всички случаи да се пазиш от разжежените стрели на дявола. Будно трябва да бъде съзнанието. Идва някой, иска да ти

говори: „Ти знаеш ли какво мнение имам за теб?“ Слушай, казвам аз, ела да идем на гостилница да се гостим. И след като го гостиш, кажи, извинявай, имам малко работа. Не любопитствай да знаеш мнението му за себе си. Ще чуеш нещо много лошо, което скъпо ще ти струва. Втори път като го срещнеш, пак го гости. Туй е един практически метод. Морала трябва да го приложим. Трябва да бъдем умни. Туй не е отстъпване от нашите идеи. Прилагане на нашите идеи. В повечето случаи хората имат лошо мнение за нас. Не мислете, че ако вие имате двама или трима приятели, които ви хвалят, че всички хора тъй мислят. То са лични впечатления. Някой човек мине, не го познаваш, но казваш, този човек не ми харесва, случи се нещо, не ти харесва. Срещнеш друг, казваш, този човек, нрави ми се. Но с нищо той не е доказал това. Може след време да измениш своето мнение.

За да имаме добро мнение за обществото, нашето съзнание трябва да бъде толкова будно, че ти трябва да знаеш да угодиш на всички. А то е най-мъчното изкуство. Цяла една наука има в окултизма, упражнявате я – да знаеш как да угаждаш на хората. Тогава трябва да заприличаш на един хамелеон, да се мениш. Човешкото естество е сложно. Когато ние говорим за човека, имайте предвид, че сегашното ваше състояние, сегашният ваш склад на мисли, чувства, волеви действия се обуславя от вашите минали съществувания. Сегашният ваш живот е един резултат. Следователно този резултат по никой начин не можете да избегнете. По кой начин може да се измени? Ще направите един прелом в своята мисъл. Ще почнете да мислите по друг начин, да живеете по друг начин. И за бъдеще този новият живот ще измени условията на миналото. Затуй трябва да направите един прелом в мисълта си. Не можете ли да направите прелом в мисълта си, животът ви ще тече по същия начин. Може да морализирате по който искате начин.

Например на човек, който се сърди, не може да го морализираш. Знаете ли какво нещо е сръдлив човек, докачлив човек? Да го похвалиш – лошо, да го нахраниш – недоволен, каквото да му направиш, всякога остава все недоволен. Как ще му угодиш? Как угаждате на себе си? В човека има две същества. „Как, казва, погрешката ми не е много голяма.“ Той е хубав метод. „Погрешката ми не е много голяма.“ Но трябва да изправиш тази погрешка.

Казвам, сега ще се стремите този мекия принцип, който съгражда, да го предизвикате в себе си. Да го извикате по един много естествен начин. Пък от вас, който има мекота и който няма, сега може да направи опит. Да ви туря по двама да седите по пет минути, ти не можеш да го търпиш. Силите действат. Ако се чувстваш стеснен, силите ще са положителни и между тях трябва да дойде един мек елемент да трансформира енергиите. Върху възпитанието на човека мъчно е да се говори. Ако на един човек му изнесеш силните негови погрешки, в него идва едно обезсърчение, едно озлобление, а най-после, след време – едно разкаяние. Най-добрият начин в света от всички методи, които аз съм употребявал – човек да бъде сляп за погрешките на хората. Да се помолиш, да му пожелаеш, без да му кажеш нещо. То е най-добрият метод. Той изисква дълго време. А той нека да вземе пример от теб. А този метод, да му кажеш, носи много неприятности. Той е бърз. Казва някой, да ти кажа моето мнение за теб. Какво ще си казваш мнението? Аз себе си най-добре познавам. Аз за себе си имам най-лошото мнение, но и най-доброто мнение. Ти за мен, колкото лошо мога аз да кажа, ти не можеш го каза и колкото добро мога да кажа, ти не можеш го каза.

Туй правило всеки от вас като ученик може да го приложи. Съзнанието ви трябва да бъде будно. По такъв начин щом мислите, лесно се превръщат енергиите. Обезсърчение, обществено мнение – не, общество-

то и хората не може да кажат толкова лошо, колкото аз може да кажа. „Да кажат хората добро за нас.“ Хората и обществото за мен не могат да кажат по-добро, отколкото аз мога да кажа. А туй ще рече, каквото Бог мисли за мен, туй е най-важно. Лошото, което може да кажа за себе си, аз подразбирам сянката в света, която мога да хвърля. Ако съм една планина като Хималаите, каква сянка може да хвърля? Да му мисли, който е след мене. Ако е пред мен, откъдето слънцето изгрява, той ще бъде на южните склонове и ще се пече. Ако е на северните склонове, той да му мисли. Туй разбирам лошото мнение. Добър човек на южните склонове, лош – на северните. Добър на източните, лош на западните. Тези неща се примиряват от северните склонове, човек трябва да бъде на върха на планината, и от западните склонове той трябва да бъде на върха. Нищо повече. Другите – на източните и южните склонове, те са свободни, но онези от западните и северните склонове трябва да направят всичкото усилие да се качат на върха. И кой човек трябва да прави усилие да бъде добър? Който е на север и който е на запад. Сега всички учени хора къде живеят? *(На запад и на север)*

Учените хора, хората на мисълта, трябва да живеят по най-високите върхове. А хората на чувствата трябва да живеят в големите обширни долини. Туй правило е едно много трудно правило, то е идейно правило. Мъчно може да го приложите. Мисли за себе си тъй – да бъда справедлив. Щом направиш най-малката погрешка, веднага да я определиш точно и като направиш едно добро, правилно да го оценяваш. Будно съзнание трябва. Трябва да имате този мекия принцип, а тази мекота не се добива отвън, вие я имате в себе си.

Ако искате да добиете мекота, ще идете при някои болен човек, но който знае да плаче, да плаче музикално. Ако сте с кораво сърце, след като ви поплаче, ще придобиете мекота. Има някои хора, като плачат, дразнят ни, а някои като плачат, събуждат

умиление, внасят известна мекота в нас. Всяко едно живо същество, с което идваме в съприкосновение, всякога между живите същества има обмяна. Даваме и вземаме. Всички хора, с които идваме в съприкосновение от близко и далеч – и влияем, и ни влияят. Никои не може да се избави от външни влияния. Тези влияния взаимно се контролират, взаимно се регулират, а при това великият закон на Божественото съзнание регулира нещата.

Когато ние говорим за свободата, подразбираме да идем в хармонично съприкосновение с окръжаващата среда. Хармонично да действа върху нас. Сега не трябва да бъдете страхливи. Страхът привлича негативните сили – щом човек се страхува, става негативен. А щом е безстрашен, привлича положителните. Но по някой път положителните сили могат да причинят на ученика толкова нещастие, колкото и отрицателните. Положителен, да кажем, бил си се с някого, наранил си го, турят те в затвора. А други от страх извърши някое престъпление – и той в затвора. И тогава знаете ли на кого ще замаяте? Пуснали един дребен крадец при затворниците – все убийци и големи крадци. Питат го: „Защо те затвориха?“ „Откраднах пет лева.“ Метнали му един бой: „Марш от нас, ти такъв вагабонтин, да те затворят за пет лева.“

През целия си живот човек трябва да се стреми да добие тази духовна мекота. А в света тя се изразява с разумност или благ характер. Много думи има, които означават тази придобита мекота.

Задача. Ако в четири хамбара имате по десет кила жито и всичкото жито посеем, какво остава в хамбарите? Празни ли са хамбарите? Празни са, но идната година ще се напълнят. В дадения момент са празни. Туй показва, че житото е на нивата. Тогава десет кила с колко ще се увеличи? Всяко кило по десет кила – сто кила. Следователно четири нули са равни на четиристотин кила. Допуснете, че това е едно яйце.

Може ли само да се излюпи? Изисква се разумна квачка, слънцето и човек трябва да помогне, за да се излюпи.

Квачката – едно, храната, слънцето, твоята нула ще се превърне, ще стане единица, ще излезе пилето. Когато кажем нула, разбираме известни условия, които сами по себе си не може да се развалят, то е нула. Четири разумни елемента трябва да дойдат, за да изведат силите, които се намират в туй състояние. Нулата какво число съставя? Тези числа имат смисъл само когато се влезне в духовния свят, в психологията на човека. Тогава имат приложение. Ако имаш едно колело с една помпа, завъртиш веднаж – една нула, тази помпа действа. Завъртиш два пъти, три пъти, на четвъртия път водата излезне. Когато завъртиш четири пъти колелото – туй е реалното число. Ако завъртиш два пъти, вода няма, три пъти, на четвъртия път водата излезне.

Следователно, когато едно имагинерно число се поумножи само на себе си четири пъти, значи четири пъти го завъртим, стане реално. Значи с тези въображаеми числа математикът работи тъй, както с положителните. Само че те са от друг един свят. Тяхното приложение е друго.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Седемнадесета лекция
на Младежкия окултен клас
7 март 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

ТРИТЕ СЪЗНАНИЯ

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

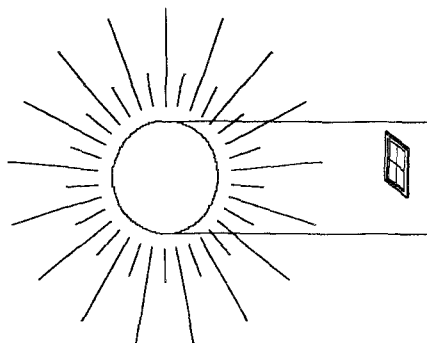
Чете се резюме на темата „Число и дума“.

Ако излезна на черната дъска и напиша, че имам 10 000 лева, туй число придава ли ви някаква стойност? Може да кажа, имам 10 000 лева. Кои идеи са положителни? Запример напишете на дъската: „Аз повдигам ръката си.“ и „Аз повдигам планината.“ Коя от двете идеи е съществена? Коя от двете може да докажем? Може да повдигнете ръката си, но планината може ли да повдигнете? Да кажем, може ли да докажете квадратурата на кръга? То мяза на втората идея, тя е планината. Значи не може да докажете. Но 4² (*четири в квадрат*) може да повдигнете. Каква е разликата между онези идеи, които са възможни и които са невъзможни? „Аз повдигам ръката си.“ „Аз повдигам планината.“ Тази идея е вярна.

У човека има три съзнания. По отношение първата идея на съзнанието – 1. Физическото съзнание е то. Физическото съзнание 1 за втората идея не е вярно. За второто съзнание, съзнанието на един ангел, е в състояние да повдигне планината. Тъй както онзи машинист, който е на машината, туй, което сам не може да повдигне с ръката, посредством своята машина може. Ангелът може да повдигне планината. Тогава третото положение – аз повдигам земята, туй е Божестве-

но съзнание. Божественото съзнание може да повдигне земята. Неща невъзможни за физическото съзнание са възможни за духовното. Има три прояви на съзнание.

Сега, когато ние говорим за съзнанието, ние подразбираме – да кажем, слънцето като един извор на светлина – тук имаме едно малко прозорче, през което влизат лъчите. Колко лъчи от слънцето може да минат през този прозорец? Можем ли да кажем, че всички лъчи на слънцето може да минат през този прозорец? Невъзможно е. Но лъчите на това слънце през пространство, голямо колкото реалния диск на слънцето – могат.

В дадения случай имаме три категории мисли в човека. В първото, физическото съзнание, имаме идеи, които са възможни. Има мисли, които изглеждат невъзможни. Ако се повдигнем на втора една степен, те са възможни. Казва Христос, ако кажете на тази планина повдигни се и хвърли се в морето, и ще се хвърли. Ние можем да кажем, че движението на земята може да се обясни и по друг начин, като едно разумно движение. Земята е един параход, който пътува в пространството и отива по някакво предназначение. След няколко милиона години ще достигне първата станция, където ще остави ред пасажери. На много места в пространството ще остави пасажери, които имат билети. Това от гледището на първото съзнание са само хипотези, тази идея е смътна за него по закона на асоциациите: как параходът оставя пътници на някое пристанище, а то разбира, че онези напреднали същества на земята, на които съзнанието е вече израснало, щом

дойде известно прекръстосване, пристанища има такива. Тези души излизат из орбитата на земята и влизат в други орбити на движение. Често трябва да правите опити със себе си кое съзнание във вас функционира.

Запример, когато на някой човек му се втълпи идеята, че много знае, нека отвори една книга от висшата математика, да се постарее да разреши тези задачи, да не си прави илюзии, някоя трудна задача от химията или музиката. Човек трябва да се дисциплинира, да може да излиза от своята орбита. Ако може да разрешава мъчните задачи в математиката и да свири мъчните парчета, той има положителни идеи. Отвлечените идеи често завладяват човека. Запример, когато кажем, че един човек може да вдигне планината – може, при съвсем други условия да дигне, не при физическите. За бъдеще например в медицината ще има такива уреди, когато някой човек получи някой удар, влезне някое парче желязо, няма да се прави операция, турят уреда – просто този инструмент като една фунийка до главата. Като работи десет минути, всичко основа желязо, което е в главата, ще излезне. Или има подуване, тумор, като се тури тази тръбица, всичката тази нечиста кръв ще излезне навън. Всичко това ще дойде. Ще се впрегнат други род сили, с които човек ще си служи.

Сега ние можем да се самозаблуждаваме. Правили ли сте опит, някои хора имат брадавици, горят ги, но не могат да оздравеят. Взема той малко сол, завърти наоколо, на другия ден брадавицата я няма, изчезва. (*У народа откриват солта.*) Значи не всеки може да го прави. Има известни хора, които имат тази специфична сила за лекуване, те са родени лекари. Известна материя, ако се набира на известно място – подуването, което става по ръцете, то зависи от клетките. Тези клетки са вземали крива насока, която не е в хармония със законите на общия организъм. Следователно тези клетки пак по същия закон разумно трябва

ва да се турят в същата посока, ако дойде една сила, тази енергия, която се проявява в клетките, може пак да се повърне в съгласие и тези подувания изчезват.

Запример има едно състояние на мозъка – хората чувстват, че главата им става голяма. Как го обяснява медицината? (*Набиране вода във вътрешността.*) Понеже тази вода като се набира, хората чувстват състоянието на водата. Тази вода [чрез] прикосновение придава своите вибрации на мозъка и ти чувстваш, че мозъкът се разширява, но туй е едно странично впечатление, което иде отвън, излишна е тази вода. Той не се нуждае от вода. В тази свещена стая само светлината трябва да прониква. В предната част на мозъка, в туй висшето съзнание, сега се формират тънки нишки на нервната система, които се употребяват, за да се прояви туй висшето съзнание у човека. В човека се създават нови органи. Целият човешки мозък се преустройва.

Сега коя мисъл вас ви интересува тази вечер? (*Как да упражняваме търпението.*) Има една най-важна мисъл за днес, всички други са допълнение. Кога е студено зимно време в стаята, какво правите? (*Печка, огън.*) Допуснете, има дърва и печка, но няма кибрит. С какво ще запалите? В търпението се изискват три качества. Човек трябва да има здраво тяло, трябва да има здрав ум, при това трябва да има и здрава воля. Здраво тяло значи добре организирано. Тяло, в което няма никакви мазнини, никакви излишъци. Всичко, което съществува в тялото, това са все клетки бодри. Здраво тяло – когато съществува абсолютна хармония между всички клетки – както на мозъка, белите дробове, стомаха. При всяко едно желание усещаш радост, искаш да се проявиш, да мислиш, искаш да действаш, във всяко едно направление усещаш се бодър, радостен. Туй е едно нормално състояние. Щом някога си неразположен в една посока, не си нормален или искаш да ходиш, но не ти се чете – не си нормален. Или ходи ти се, чете ти се, а някъде

искаш да проявиш милосърдие – не го проявяваш – не си нормален.

Нормалният човек всичко върши с приятност. Той никога не се ангажира с излишна работа. Какво се изисква от мен? От мен не изискват невъзможното, да нося света на плещите си. Какво се изисква от вас? Даже и да учите, не се изисква. Вие сами си го налагате. То е по закона на свободата. Щом кажем наука, разбираме съзнателния човек. Вие сами доброволно ще си наложите и във вас ще има желание да се учите. А щом не ви се учи, ще имате един обикновен живот, анормален живот.

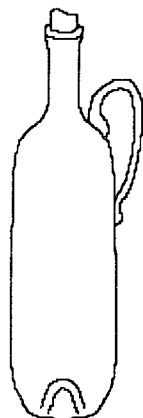
Всяка сутрин като станете, ще опитате тялото си здраво ли е. Най-първо направете едно упражнение, клекнете и станете. Ще клекнете надолу, ще поздравите земята, ще се вдигнете нагоре, ще благодарите на небето и ще започнеш работата си. Коя е първата работа – да си умиеш очите. Напишете една тема – откъде е останал обичаят да си мият хората очите? Миенето го има и у котките. Котката и тя се мие. Тогава в нормалното здраво тяло всички клетки трябва да бъдат млади. Стари клетки да няма. Под думата млад разбираме този Божествен Дух. Щом в една клетка у човека се роди едно желание, всички клетки са толкова чисти, че възприемат туй желание и с радост започват работа. Човек трябва да бъде много умен да се не пресилва. Не се пресилвайте. Туй дете казват: „Аз много уча.“ Сегашният живот ни заставя да учим. В медицината има много неща, които няма да трябва, но медицинът е заставен да учи. Хубаво е за упражнение.

Най-първо трябва да се учат съществените, основните неща в природата. Тя обича същественото. Едно от качествата на търпеливия човек – търпеливият човек винаги е радостен, че е търпелив. Когато ти му сложиш товара на гърба, щом му турите товара, остави го там, където трябва, и е доволен, че го е пренесъл. Да допуснем, че някой ви каже такава една обида: „Сата-

на!“ Нали тази дума е страшна. Да кажем, някой каже: „Син на Сатана.“ Сатана има ли син? SAT – значи проявен. Как ще примириш? Сатана има ли син? То е криво вземато значението на тази дума. SAT-АН. SAT – Божествената сила, която в света се проявява. Тогава може да примирите и думата – SAT-АМАН. Тези две „а“ означават мястото, откъдето и доброто, и злото излизат навън. В живота има две течения: първото – мислещата сила, после формата. А щом дойде човек да се прояви, ражда се злото, но ражда се и доброто. Двете – зло и добро, едновременно са проява на самия живот. Ако кажем на някого, че той е сатана, на сатана става ли? Сатанаил, като паднал отгоре, отнели му „ил“, станал сатана.

Христос казва: „Видях сатана, като падна.“ Трябва да се намери корена на тази дума. Думите Сатана, Христос, Кришна, те са все синоними, те са прояви на Бога. Кришна, „к“ – станало у българите Христос. Англичаните турят „ch“, българите са вземали в началото „х“, „h“ у българите е обърнато „у“. Как този „h“ стана „у“? Латините изтриват опашката, образуват „и“ – „ю“. Как е дошла тази реформа, дали е произволна, или има някои закони? После как се превърна запример в латинската „п“ – „н“ и „п“ – „п“ – в латинската имаме обратното. После как са се заменили „т“ с „м“? Как е станало, че тези знаци имат обратно значение? Кой са били съображенията? Те ги наричат тези, разумните случайни съвпадения.

Когато ние говорим за възможното и за невъзможното, трябва един тънък психологически анализ. Нарисувайте една дамаджана, която събира до десет килограма. Ще говорим сега върху тази дамаджана, ще я вземем за предметно обучение.

10 кг

Всеки един от вас може да има тази дамаджана. Празна може да я вдигнете, и с вода може да я вдигнете. Но ако тази дамаджана е пълна със злато? Може ли да я вдигнете? (*Ще тегне около сто и деветдесет килограма.*) Известни идеи при даден случай са възможни, при друг не са възможни. Дамаджаната празна всеки може от вас. Щом я напълним със злато, тогава вие ще се озадачите. Тъй както ви схващам, предполагам до петдесет, шестдесет, осемдесет килограма може да вдигнете. Има друга сега мъчнотия. Допуснете сега, че тази дамаджана вие трябва да я купите. Ако този, който ви е продал дамаджаната, каже – напълни ми я с вода, излей ми водата и я вземи. Но ако каже – давам дамаджаната, но напълни ми я със злато и ми го дай и вземи дамаджаната? Колцина от вас ще го направят. Първото условие, но второто условие?

Следователно в природата има известни идеи – за да се постигнат, изисква се много голяма жертва. Жертва се изисква. Трябва да дадете в разменна монета жертва. Какъв друг урок може да се извади от тази дамаджана? С тази тънката ръчка вие може ли да вдигнете златото? Не може. Значи дамаджаната не е направена за злато, а за вода. За такива материали, на които силата не е по-голяма от силата на сцеплението, което ръчката има в себе си. Вие, като тази дамаджана, какво е вашето предназначение? Видяхме, дамаджаната не е за злато, – за вода или някоя друга течност. Все таки десетина златни или стотина – може да турите.

Упражнение (21 часа.) 1. Ръцете пред гърдите, една срещу друга, дланите надолу, върховете допрени надолу, нагоре, полукръг настрани с клякане, леко допират пред краката (*ръцете*). Нагоре с бавно издигане, издигане на ръцете по средната линия на тялото – нагоре, настрани, надолу с клякане, повтаря се три пъти.

2. Надолу, обратно движение настрани, полукръгове настрани, нагоре, надолу по средната линия, пак

полукръгове настрана, нагоре, няколко пъти. Горе ръцете, след това дясната ръка – полукръг надолу, клякане, загриба нагоре при другата ръка, допира се. Същото се повтаря и с другата ръка. (Докато едната описва кръгове надолу, другата стои вдигната нагоре.) Сменят се ръцете няколко пъти.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Осемнадесета лекция
на Младежкия окултен клас
14 март 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

ЖИВАТА РЕЧ

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Тема: „Жабата като символ“.

На класа ще обърна едно внимание. Напишете едно изречение от три, четири или пет думи. (*Една сестра написва „Само истината води към живота“.*) Колко от думите на туй предложение са положителни и колко отрицателни? Коя дума е положителна? (*Живот.*) Животът носи страдания. (*Води.*) Тази дума ограничава. Туй предложение, както е тъй, то е един костелив орех. Вие само ще си играете с него. За да можете да извадите силата от туй предложение, трябва да знаете закона на превръщането и трябва да знаете как да съпоставяте думите. Вие започвате с една дума „само“. Значи разнищване. А пък знанието иска да тъчеш. Туй е сегашният език.

Тогава защо като станете сутрин, туй предложение не го повтаряте, а само при такива специални случаи? Защо сутрин или когато сте в страдание, не го повтаряте? В природата как е? Като стана сутрин и съм гладен, хвана хляба, давам му един отличен прием. Казвам, той е дошъл навреме. Хвана го, поздравя се с него. „Аз се много радвам, че ме посети, твоите думи са толкова сладки, че само няколко като ми кажеш, ще бъда весел и радостен.“ Като ми проговори

хлебецът, аз се освежавам, вземам перото и напиша най-хубавите думи.

За да има едно предложение смисъл, всяка една дума трябва да я преживееш. Ако кажа аз тъй, животът носи истината. Животът е живот, той не може да бъде и човешки. Туриш ли ти Божия живот и човешкия живот, ти имаш една дума неопределена. Под думата Божия живот всякога трябва да разбираме съзнателния, разумния живот, когато животът взема онова висше направление във възходяща степен. От нямане на думи имаме едно определение – Божия живот, но не че Божият придава нещо на живота. Но и туй предложение, което аз написах, и то не е пълно. Ами ако кажа тъй, жива истина. Истината може ли да бъде жива? То са разсъждения. Не мислете, че аз искам – вие си дръжте езика. То е един нов начин за разсъждение. Искам само да ви наведе на един нов метод да съпоставяте нещата. Човек може да говори красноречиво, поетически може да говори, музикално може да говори. Поетическото говорене, музикалното говорене има един дефект: „О, водице красива, моя дружке в живота.“ Поезия, но туй не изразява една истина. Водата не може да бъде дружка, понеже тя с мен не ходи. Като хвана водата, или я турям в шише, или в бокал. Не я вземам да се разговарям. Е, вие казвате: „Ох, милички, много те обичам.“ Че то не е вярно това в дадения случай – „много ви обичам“. И някой път се засрамите, казвате: много казах. И усещаш едно стеснение, като че те осъжда нещо. Защото живата природа у нас не обича лъжата. Щом кажеш нещо, което не е вярно, усещаш едно стеснение.

Под думата обичам... думата обичам съдържа три акта, едновременно три качества: съзнателна мисъл, съзнателно чувство и съзнателно действие. Има ли ги тия качества, това е обич. Съзнателна мисъл може да има само разумният човек. Туй е значи предложението, сега да се обясни. Само когато моята мисъл стане

съзнателна, само когато моите чувства станат съзнателни, моите действия – съзнателни, истината води към живота. И туй още не е пълно. Между всички думи в предложението има празнина. И човек, онзи, който дойде да се занимава с живата реч, всички тези празнини трябва да ги запълни. Туй е скритата истина. Обикновеният говор на хората е само за масите. Ученикът, като запълни тези празнини, ще има друго разбиране. Защото в тази дума „с“ означава влиянието на месеца. „С“, то е закон на изменението.

Какво означава този знак? „А“-то, то е едно семенце, което трябва да се посее в земята – първият принцип в живата реч. А „М“ означава условия, материя, от която туй семенце ще вземе сокове, за да израсне. Твоята мисъл, за да оживее, трябва да почерпи от „М“. „М“ е знак на материята – първичната материя, от която живите същества черпят своите сокове. „О“-то означава всички възможности, които туй семенце в дадения случай може да използва. Всичко туй трябва да изпъкне в моето съзнание, като кажа „само“. Едно дете слуша *tres bien*, какво означава? Или *very good*, какво означава това, или Вехашамаим, или Махар Бену? Език е това, трябва да се знае вътрешният смисъл на нещата.

Казвам сега, коя е най-подходящата форма, която при всички условия може да произнесеш? Колкото едно предложение е по-сложно, то става по-непонятно. Като изучавате символистиката, „Н“, „И“ – едното „н“, другото „и“. Единият начин е на отричане на реалността, а другият – потвърждаване на реалността. „Н“ – това е пак един символ, то е закон на примирение. Когато между две линии теглите друга една линия, па съедините, то е закон как да се справите с известни противоречия в живота. Всеки от вас може да напише „Н“, но в живота си между две мъчнотии може ли да напише „Н“? Тогава има един жив език. След тези две

мъчнотии, като напишеш едно живо „Н“, може да ги примириш, да напишеш едно цяло изречение, направено от живи, подвижни букви.

Представете си, че вие имате да давате 10 000 лева и ви осъждат за десет години в затвор, ако не ги платите, седите, нямате нито стотинка. Пред вас седи затворът. 10 000 лева, затвор десет години – тази мисъл върви и ви тегне. И дойде някой и ви каже – има 10 000. Какво ще стане на вашето лице? Веднага затворът ще се стопи като сняг, десет години ще се смъкнат, и вие ще се усетите извън затвора, свободен и лицето ви ще светне. Значи само: „Има десет хиляди!“ Може да не е граматически, по правилата, граматично не е написано: „Има десет хиляди.“ За дадения случай туй е една смислена реч. Сега вие може да кажете – вашият почетен приятел, високоблагороден, който, като се научил за вашето велико нещастие, че сте били осъдени на десет години, имал благородството да изрази своя жест, дошъл лично и т.н., и т.н. Туй ще го изкажете, нали? И то може, и то е право, официалното е, онова е съкращение. Казвам психологическия момент: има 10 000! А че вашият приятел, високоблагороден, то са второстепенни неща, те са от интимен характер. В дадения случай вие се нуждаете: „Има десет хиляди.“ Туй е смислена реч. Станал е един психологически момент.

В школата, в която сте, учението, което вие държите, животът ви трябва да бъде тъй, че всяка истина, като дойде във вас, да дава живот, живот, живот. Истината е живот. Станеш някоя сутрин, осъден си на десет години – ха, има десет хиляди! Божественото ще заговори у вас, няма какво да се смущавате. Само истината. Коя истина? Истината, това е един атрибут на Бога. Истината, тя е неотделима от Бога. Истината сама по себе си не съществува. И когато казваме истина, ние подразбираме атрибут на Бога, Който съществува. Истината е един израз на Неговото величие. И когато

Той иска да се изрази, изразява се в тази форма на истината. Любовта е други атрибут на Бога, мъдростта е трети. Веднага, щом като кажеш истината, ще схванеш разумното, ще схванеш Бога, че в Него живееш, имаш известни отношения. И целият разумен живот трябва да затрепти в тебе, и ти трябва да чуваш в себе си тези дълбоки вълни, които пристигат – и твоята мисъл се понася тихо и спокойно. Бурното море утихна, ти като произнесеш „само истината“.

Сега думата „води“ от какво произлиза? Кой е филолог? (*От желание, искам.*) Сега основната мисъл схванахте ли? Как може още да се напише това предложение? „Води към истината само животът.“ „Към живота води истината.“ Много пермутации могат да се направят. Както и да турите „към“. Англичаните имат „some“, „към“ значи „ела“. Значи като кажеш „към“, българинът ще разбере някаква посока, а англичанинът – ела. Но почти и двата имат едно значение. Следователно първото условие – поне всеки ден, за десет дена, ще си направите един опит да имате една определена мисъл. Сутрин или обед, или вечер, с която да направите опита. Напишете си едно изречение, че като го произнесете, да произведе във вас един малък ефект. Ако произведе този ефект, правилно сте го написали. Ако скоро му се насищате, значи не толкова хубаво сте го написали. В истината „ти“ е важният слог, а в живот – „во“. Като кажа думата „ти“, като произнеса слога „во“, „во“=„во“, ще видите какво влияние ще окаже. Всяка една дума си има един силен слог – „ти-во“. Тогава „ти-ва“ ще стане „отива“. „Т“ – този знак е силен. Той показва, че има едно препятствие отгоре, отпосле. „Т“ е станал котва, или една сила, която се стреми от центъра на земята към слънцето. Тази сила, която е отдолу, може да се изрази така.

Следователно от едната страна ще се направи един планински

върх, а от другата – една долина. Значи силите са във възходяща степен.

А има нисходяща степен – силите, които текат от слънцето към центъра на земята. Тогава имаме „и“, то е едно нескончаемо движение, проява. „И“-то значи – истината се нарича туй, което е нескончаемо в своите прояви. „т“ – и след „И“ следва знак, който показва, че туй е вярно, защото „с“-то в дадения случай показва промяна. Тези промени не само са нескончаеми, но са всякога разумни. „Т“-то показва – и после пак се повтаря „и“-то. „Н“ – в тези промени всички противоречия се разрешават и „а“ – всички зародиши, вложени в човешката душа, израстват и зреят, и плод дават. „Т“ и „а“ се повтарят – показва една истина, която е непобедима.

Във вас трябва да се отвори един прозорец на умовете ви, за да има какво да се занимавате, да учите. Не мислете, че сте дошли до една граница, че няма какво да учите. У всички ви трябва да дойде схващането, че има какво да учите в живота. Ще засегнете по-възвишени области на този живот. В английски истината започва с „Т“. Във френски – с „V“. То са характеристики на всеки народ. В българите с „И“, с нескончаемостта. Англичаните завършват с „Т“, със същественото, с големите противоречия, с върховете и с долините. Българинът започва с проявлението. И всичките му работи съответстват. Той започва работите, но не ги довършва, когато в англичаните това го няма. Той започне – и свърши. Българинът започва с „И“-то – характерна черта. Французинът започва с „V“, той малко особено разбира тази истина. Той приема истината, но все като козела – „V“ – рогат. Този знак, той е вземат от старите езици. Славяните са го вземали и са направили „Л“ – стремеж към Бога. А латинската раса са го вземали и са го направили стремеж към земята – „V“. И като вземем французите, моралния стабили-

тет го няма. Смел е френеът в нападение, но и като бяга – издръжливост нямат.

На латински как е? Verita. Англичаните имат verity – изменена е малко думата. В китайски, в санскритски всички тези езици според своето развитие, буквите са все символи, които съответстват донякъде на вътрешното умствено развитие на народа. То е случайност, съответствие. Азбуката показва каква е културата на един народ. В немски как е? Wahrheit. „W“ – и там истината е свързана с материята, с гъстата материя. Българинът как започва истината, с „И“. „И“-то е като чаша, казва: „Ако сипеш нещо, и аз ще ти дам, ако не сипеш, и аз не ще ти дам нищо.“ Във всяко едно предложение, като го пишете, трябва да има една положителна дума най-малкото, един слог съществен, на който да базирате мисълта си. За да бъде речта ви жива, един слог или една дума трябва да бъде. Разбира се, този начин не е за външния свят, той е аналитичен и за външния свят съвсем не е, те ще се спънат. За външния свят е живата реч: благородния, високопочтения и т.н.

При сегашното развитие на човечеството всички науки, които се изучават, все имат известно практическо приложение. Запример изучаването зоологията или ботаниката. Всички имат известно приложение, затова ни интересуват. Даже математическите науки, и те имат приложение, смятането, геометрията. Всички науки, които имат приложение в живота, хората обичат да ги изучават. Значи всяка една наука има пряко отношение към нашия физически живот, към духовния, а има науки, които имат отношение към Божественото. Да знаеш истината.

Допуснете, имаме един химик, който в своята реторта може да прави цели чудеса. Да кажем, съществуват известни зародиши, които преди хиляди и милиони години са съществували на земята, понеже е имало условия. Погубили са тогава условията да се разви-

ват и сега седят в почивашо, латентно състояние. Един adept, който разбира законите, може да подготви материята, в която зародишите са се развивали, и той може да възкреси стария живот. Има зародиши във вас, които чакат едно бъдещо развитие, ако сега може да дадеш условия, сега може да се развива. Това, което може да почне да се развива след десет години, сега може да му дадеш условия. Науката има за цел да се дадат тези благоприятни условия, при които потребните сили за ума, чувствата и волята да дойдат навреме. Волята по-точно трябва да се подхранва, постоянно трябва да се упражнява, човешките чувства постоянно трябва да се подхранват и трябва да знаем как. И мисълта, и тя трябва да се подхранва, и на нея трябва материал.

Има една положителна наука, с която може да освежавате вашите чувства, да освежавате вашата мисъл и вашата воля. То е една наука, с която може да въздействате. Мнозина от вас ще се срещнат с ред неслоди, обезсърчения, падане духом. Тези мъчнотии и препятствия са общи и за най-висшите същества. Но има една наука, която води към освобождение. Истината ще ви направи свободни! Подразбира се тази велика наука, която ще ни въведе в Царството Божие. Само разумният човек може да бъде свободен, който разбира Божиите закони. Вън от това свобода не може да има, отношения никакви не може да съществуват между хората.

Следователно онзи от вас, който иска да стане музикант, ще изучава законите, ще привлече тези музикални сили. Да свириш Бетовен, Моцарт, то е както едно дете да заучи Вазова да го декламира. Има нещо по-хубаво, ти сам да можеш нещо да напишеш. Ти имаш едно музикално чувство, на което трябва да доставиш храна. Или занимаваш се с някоя друга наука, поет си или художник, или лекар – в каквото и да е направление трябва да привлечеш онези сили, които са необхо-

дими. Поетът трябва да знае как да привлече тези сили. Лекарят трябва да знае да привлече тези сили. И набожен не може да бъде, който не знае да привлече тези Божествени сили. „Той има ангелска душа“ – този, който може да привлече ангелските сили.

Във всички области на науката, където искате да прогресирате, трябва да привлечете тези сили. И в химията, и в алхимията може да правите опити. Може да правите опити в кръвта. Колцина от вас сте запознати с тази наука, може да правите опити със сърцето, опасно е. По-добре да не бутате сърцето си. Най-първо ще поставите една база на един характер смел и благороден. Науката ще ви бъде потребна не само тук, на земята, но и като минете оттатък през гроба, пак ще ви трябва. Като минавате през най-големите мъчности.

Упражнение.

1. Ръцете нагоре с дланите обърнати напред.
2. Бавно съсредоточено клякане, ръцете остават издигнати нагоре.
3. Ръцете правят полукръг надолу до краката.
4. Издигане ръцете отстрани, горе, запазва се положението – клекнали.
5. Издигане на тялото, като същевременно ръцете в полукръг се спускат долу.

Повтаря се упражнението няколко пъти.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Цветнадесета лекция
на Младежкия окултен клас
21 март 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

ДОБРО И СВОБОДА

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Чете се темата „Жабата като символ“.

Тема за следния път „Произход на десетичната система.

Ако съберете две еднакви числа: $2+2=4$, тези числа равни ли са по количество? Равни са. Но представете си, че те са два коня. Тогава събираме – два коня могат ли да бъдат равни? В какво отношение може да ги сравните. (Ако кажем „две конски сили“.) Следователно имаме градация на числата. Можем да кажем двама души, но единият е химик, а другият – естественик. Тогава еднакви ли са? (Ние събираме родовете, а не видовете в дадения случай.) Сега всъщност какво трябва да разбираме под думата „двойка“? Те казват с двойка. Често хората събират. Има едно особено събиране, двойка правят от едни неестествени числа. Събират мъж и жена. Мъж и жена може ли да се събират? Тогава? (В природата имаме естествена двойка, магнита – двата полюса.) Двойката е цел. Движението става в двойката. Същевременно се казва два коня, двойката означава – има и друго специфично значение, означава една сила, която има две проявления. Но те не са отделни, когато двата коня са отделни.

Да допуснем, някой казва: „Аз имам две идеи или имам една идея.“ В какъв смисъл трябва да разбираме „той има една идея“? С тази идея може ли да работи? А също когато казваме: „Той е човек с две идеи“, вземаме го в лош смисъл. Ако кажем двоеумен човек – с два ума, считаме го за лош. Двоеумен човек е непостоянен човек във всичките си пътища. Следователно в числата някой път двете може да се вземе в смисъл на раздвояване, двоеумен, двойствен. Защо тогава е опасно човек да има две идеи? *(Ако има две идеи, които се движат успоредно, опасно ли е?)* Не е опасно. В растенията има една вътрешна борба. Раздвояване има и в човека, и в животните, и в растенията. Лошото разположение, което човек има, това е раздвояване. Лошото разположение това са корените, доброто разположение отива нагоре. Лошото настроение това е растителното царство, то е вече в борба с една по-гъста среда.

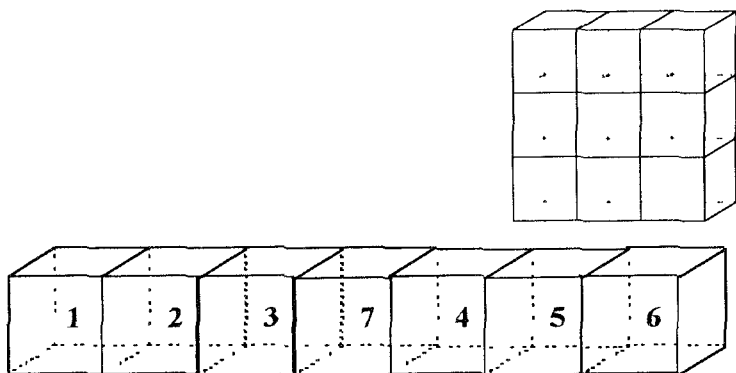
Но всички вие трябва да се справите с един много важен въпрос, и той е следущият. Някой път вие започвате като българи и свършвате като българи. А българите започват горещо и в края на краищата не свършват работа. Когато англичаните започват добре работата си, и добре я свършват. Точен е той. Даде обещание, той е точен навреме. Англичанинът, той идва на времето си. Ако поръчаш книга, той е точен. Аз имам един приятел англичанин, от пет-шест години всяка година ми пише: „Господине, един шилинг има на ваше разположение.“ Толкова години аз не съм му отговорил, той го държи в сметката. Българинът не би си направил труд – и десет да има да дава, не иска да знае.

Ще се стремите в класа да имате английски характер. Да започвате като англичани и да свършвате като англичани. У българина има нещо английско, но не е разработено. У шопа – неговата упоритост. Шопът например не е възприемчив твърде. И англи-

чанинът не е възприемчив. Най-първо електрическото осветление се въведе в Америка, а в Лондон още си служеха с газово осветление. Англичаните не бързат, те пращат своите хора да проучат, и после всички го приемат, но като възприемат нещо, най-хубаво го направят. Шопът не възприема нищо. Нещо по-горе от англичанина седи.

Вие изучавате в геометрията кубовете. Направете пет-шест кубчета отделни. Да допуснем, че седем кубчета са наредени едно до друго. Ако преместите в дадения случай седмия куб, трябва и другите кубове да изменят местата си, ако са свързани. Тогава, ако се премести шестият куб, какво положение ще вземат другите кубове? Ако преместите куба вляво, да кажем? То е един метод за развиване на ясновидство. Трябва да имате около двацет и пет кубчета, стените им са раз-
но украсени. Ще направите един да е централен. Като преместите единия куб вляво или дясно, да знаете всички останали какво положение ще заемат. То е да се разработи въображението. Има една такава система от кубове на Хинтена. Геометрията в туй отношение ще ви помогне. Всеки един от вас трябва да проучвате неговата система.

Някой ден вие имате известно разположение или неразположение на духа. Как ще определите вашето

разположение или неразположение. Всякога, щом почувствате известна радост или известна скръб, вашето положение се е изменило. Радостта и скръбта показват промени в съзнанието. Но същевременно и мястото, в което вие седите в пространството не е същото. Изменили сте го. И същевременно, ако скръбта преобладава, вие сте влезнали във връзка със същества, които са дисхармонични с вас, на които вибрациите не хармонират с вашите, и те въздействат върху вас. Състоянията, които прекарвате са винаги колективни, просто сте скръбен, тъжен, гневен, недоволен – туй недоволство не е една индивидуална черта у вас. Тя е колективна. Вие изразявате една обща идея.

Сега понякога туй ще засегне вашата личност. Ще кажете, аз съм сам човек, свободен. Допуснете петдесет и два клавиша на пианото – те са турени в известна система, допуснете, че всеки клавиш има съзнание. На земята не може да бъдете, но в невидимия свят има живи органи, които мислят. Представете си, на туй пиано дойде един виртуоз и свири и тъй си поставя ръцете, че всички клавиши са в хармония. Клавишите са доволни. Но дойде някое дете и почне да си играе, те какво ще помислят тогава? „Нещо между нас няма хармония.“ Индивидуално всеки тон е на мястото си, няма погрешка, но туй дете като почне да бута, всички клавиши тъй си разбъркват вибрациите, че се поражда просто един шум.

Туй става и в човешката мисъл – някой път се намеси такова едно дете във вашия ум, почне да играе отгоре. Често, знаете ли, вас деца ви управляват. Сега ако имаше между вас някой ясновидец, щяхте да забележите – понякога около главата на някого се сформират десет, двайсет други около неговия двойник и си играят с вас. И след като си поиграят с вас дълго време, казват: „Стига туй представление“, заминат си. За тях е едно забавление, но за вас е едно страдание. Ако веднъж стане в живота ви, разбирам, но ако в седми-

цата идват по два-три пъти и играят тези деца, какво ще бъде вашето положение.

Най-първо ще определите къде вашата мисъл, вашето чувство са индивидуални, вие да сте фактори на състоянието си и че вашето състояние се дължи на вашата воля. Запример някой път не можете да се въздържате, кипнете. Че вие не сте господари. Ама, казва, аз трябва да се проявя. Нима, когато бутнете един клавиш, клавишът се проявява? Не, проявявам се аз. Някой по-умен от мен ще съди доколко аз съм умен. Пианото ще определи моя характер, но същевременно и в единия, и в другия случай ще определи степента на моята интелигентност. По-висшите същества, като гледат вашето разположение, виждат кой свири на пианото ви, кой свири на вашия мозък, на вашите чувства. Някой път не си разположен, те се учат. Някой път се заканяте: аз тази, аз тъй ще я нарежа... туй е безобразие, безхарактерност... безидейност.

Питам сега, туй произтича ли от една вътрешна идея? Ами не е ли същото, ако аз дойда с едно ножче и ви бодна в ръката, вие ходите, оплаквате се. Тази идея ваша ли е? Тя се дължи на моето ножче. Може ли вие да се хвалите с туй, че някой ви бутнал и направил един разрез върху ръката ви? Затуй човек може да бъде самостоеен само в доброто. Човек е самостоеен само в проявление на доброто. Понеже само в доброто има свобода. В злото абсолютно никаква свобода няма. Всеки един недъг, всеки един недостатък, който човек проявява, никаква свобода не крие. Само в доброто седи свободата.

Следователно, когато ние извършим каквато и да е добра постъпка, ние сме свободни. Свободата се добива в правене на добро. То е един от хубавите методи. И за уякване на ума – пак е същото. Да кажем, двама ученици се занимават в гимназията, единият е по-способен. Ако той седне и пожертва част от своето време да изясни на другия урока, туй е едно добро. Той,

като предава материята, обяснява я на другаря си, ще разбере урока си по-добре. Ако се откаже, той не е свободен. Но не всякога да се занимава някой с вас. Ще гледате, ако той желае да му помогнете, помогнете му. Но ако иска да си играе, да изпитва вашите знания, ще бъдете резки, ще му кажете: „Нямам време сега, идете търсете друг майстор.“ Понеже сте млади в живота, има какво да работите.

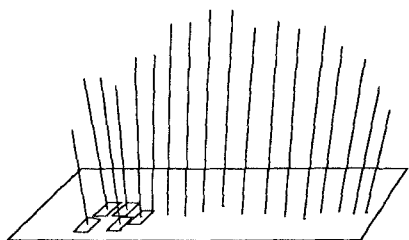
Под думата „младост“ разбирам новото в света, Божественото. Дотогава, докато във вас владее Божественото, всеки може да ви обича. Обичта зависи от Божествените неща. Онези растения, където почвата е девствена, растат и се развиват много добре. А почвата, на която са посетили много растения, тя е бедна, старява почва.

Най-първо ще определите има ли у вас Божественост. Казахте ли тази сутрин, като станяхте, каква беше вашата идея? Всеки един от вас трябва да има идеи. Като стане сутрин, трябва да има най-малко една идея. Хубаво е понякога, поне еднаж в седмицата, като станеш, да отбележиш една основна идея. Да има разнообразие. Еднообразието е остаряване. В живота на всички ви трябва да личи разнообразието. У Бога няма два момента еднакви. И това е красотата на Божествения живот. По това познаваме Божественото. Разнообразие и изобилие. Щом дойдем до границите на човешкия свят, имаме еднообразие и оскъдност. По това се отличават човешките състояния. Ще се пазите. Щом дойде еднообразието и оскъдността, то е областта на човешкото. Веднага трябва да минете в Божественото.

Материализмът, това е човешката страна. Идеализмът, това е Божественото. Материализмът, това е еднообразие. Материалистът си има една норма – като каже „материя и сила“, всичко разрешава. И като каже „човек като умре, всичко ще свърши“ – по-просто от това има ли? И като тури малката клетка, тази

малка клетка станала човек, от единия край до другия, всичко бързо става. Еднообразие е това. Това се дължи на онези хора, които не обичат да мислят, те обичат еднообразието. Запример мързеливият човек, който не обича да се движи, казва – да имам една гегя, тъй да го привлека, да го взема. Защо да не стане, да прекрачи десет, двайсет крачки, да прекрачи да го вземе. Той мисли, че е открил някой нов свят. Всяка сутрин, като станете, ще мислите върху една основна идея. Тогава всички през тази седмица ще размишлявате върху „Разнообразието и изобилието в природата“. То внася красота и сила, светли мисли, бъдеще, в човека дава подтик за новите идеи.

Цяло знание има скрито вътре в съвременната геометрия. Всичко трябва да оживее. Представете си, че това са живи сили. Какво ще бъде тяхното действие върху тази

плоскост? Какъв ще бъде резултатът, математически може да се изчисли. *(В съвременната математика изчисляват, наричат го силов поток, има особени формули, с които може да се изчисли, ако се знае естеството на силите.)* Допуснете, че това е една нива. Тези са новопришълци, идват всеки на тази нива. Какво ще има в този поток? Тези са разумни същества. Тогава – ето всеки ще определи най-първо своето място, района, в който той може да действа, и след като слиза тази енергия, става отражение. В туй отражение ще се роди едно стълкновение, и туй стълкновение ще се определи на тези, които идват перпендикулярно. Там ще бъде съпротивлението най-голямо. Когато много хора са насочени в една област или една сфера, ако пространството, което искат да заемат, е по-малко, непре-

менно ще се роди спор между тях. Често спор се явява в човешкия мозък, понеже има напластени много милиарди клетки, понякога има спор между човешките клетки. Най-ужасното нещо, когато се заражда спор между клетките на мозъка, тогава се зараждат болестите на мозъка. Човек трябва да се научи да задоволява клетките на ума си. Всички може да ги задоволявате, то е най-голямото изкуство.

Някой път вие мислите да оправите света, вие имате толкова поданици. Постарайте се да задоволите всяка една клетка в своя ум. Ако ти не можеш да задоволиш клетките на своя ум, в света твоите отношения ще бъдат същите. Ако със себе си не знаеш как да се справиш, как ще се справиш с външния свят? Всеки един човек, той е цяло едно общество. Външните ни отношения се определят от вътрешните отношения, които имаме към себе си. При възпитанието на окултната наука при сегашната стадия има опасност външният свят да ви отвлече и да търсите спасение, вашето щастие във външния свят. И външният свят ще ви даде известни работи, но тъй както е светът организиран, ще вземе всичко от вас и в края на краищата нищо няма да ви даде.

Ако вие сте един професор по естествените науки и преподавате петдесет-шейсет години, какво ще ви даде науката? Даже и вашите ученици в края на краищата няма да ви разбират. През тези петдесет години науката е прогресирала, а вие предавате все едно и също. След тези петдесет години, като излезнете от университета като пенсионер, вие ще си излезнете с едно разочарование, недоволство. Ще ви остане една пенсия три-четири хиляди лева, с туй ще ви зальгват, докато дойде смъртта и ви задигне в другия свят. Какъв смисъл има в тези петдесет години да разправяте за буболечките или всяка година да разрязвате жабите. Първата година дойдат студенти, разправяте им за кръвообращението на жабите, на бръмбарите, втората година също, а третата? Питам, в

туй разправяне, в туй кръвообращение какъв е смисълът в нас? Ние знаем това кръвообращение, какъв е вътрешният смисъл, с какво е свързано кръвообращението, артериалната система, венозната система, връзките по-нататък, не да се спирате на едно място.

Когато човек намери истинската наука, онзи простор, след като се пенсионира, да бъде обновен, да бъде радостен. Когато някой алхимик остарявал, имали са голяма реторта. Старият алхимик повика всички свои ученици – най-добрите, онези, на които той разчита. Влиза в ретортата, туря всички елементи, и те ще пазят ретортата. Около девет месеца ще пазят своя професор и след това професорът излиза от ретортата с нови сили.

Питам, ако вашият професор повика пет-шест ученици да пазите тази реторта? И вие полюбопитствате да видите какво прави той в ретортата, ще развалите процеса. Какво страхопочитание, какво велико търпение се изисква да го видите, че постоянно се стопява в ретортата и след туй ще дойде новият професор и ще ви разправи за своите състояния. Вие ще кажете – тези неща са неразрешени. Това е новата наука. За бъдеще, когато станете много учени, по този начин вие ще се обновявате в ретортата, вътре и вашите ученици. Знаете ли след колко време? Без разлика колко ще вземе. Тя е една светла идея.

Сега ние ще направим друг един опит. По същия начин има интелигентни клетки в нашия мозък, ние можем да им говорим, ще ги привлечем, и те могат да обновят силата на нашия мозък. Тези клетки са безсмъртни, те разбират законите по-добре, отколкото ние, колективните хора. Понякога те имат свои схващания, дават и свое мнение и казват на стария господар: „Господарю, много зле отивате, зле ще свършите. За нас не, ние ще се освободим, но за вас.“ Туй го казват закон на внушението. Та затуй някой път трябва да се спирате върху себе си. Туй значи да предизвикаме доброто в нас, онези мощни

клетки, да предизвикаме тяхната мощна морална сила, да ви дойдат на помощ – в туй седи законът на самообладанието.

Аз бих ви препоръчал закона на самообладанието. Ако взема одного от вас и му туря една маска, без да го знаете, и го доведа в класа и ви кажа: „Нанесете му разни обиди!“, той ще се смее под маската. Но ако го въведа без маска, може ли да издържа тези хули? Затуй по някой път ние сме длъжни да се маскираме, за да можем да издържаме. Сега аз вземам думата „маскиране“ в добрия смисъл. Да си турите една маска, която отбива всички тези влияния, които могат да се хвърлят върху човешкия ум, върху тези нежните чувства.

Хубавите чувства и хубавите мисли на човека могат да се покварят, ние трябва да се пазим, човек може да се огради.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Двадесета лекция
на Младежкия окултен клас
28 март 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

ТРАНСФОРМИРАНЕ НА ЕНЕРГИИТЕ

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Чете се резюме на темата „Жабата като символ“. Четоха се темите „Произход на десетичната система“.

Откъде е турила природата сто крака на стоножката? Как ѝ е дошло наум да си направи сто крака? У паяците колко чифта крака има? (*Четири чифта.*) Десетичната система съществува в природата. Вземете за пример химиците, които правят разлагане. Известни елементи се съединяват по известен брой. Каква е химическата теория за съединение на елементите? Кой човек е по-учен – който знае да брои до десет или до двадесет? До двадесет. Коя система е по-права – седмичната или десетичната? Десетичната. Кабалистите имат десетичната система. Десетичната система се преповтаря. Има една промеждутъчна система, вече влиза в друг един свят, за пример с мерките, с които ние си служим, не може да се измерва всичко. И числата, с които ние си служим, не можем всичко да измерим. Тогава числата не са пълни. Кръгът е един органичен свят, триъгълникът – също органичен свят, мерки – само при известни условия можем да си служим. Пето-

ъгълникът, шестоъгълникът – също. Трябва да знаем съчетанието какво е, триъгълникът си има свой произход, също и кръгът.

Знанието седи да се стремим към първичните образи. Има една първична геометрия, която съществува, аз я наричам идейна, извън времето и пространството. Сегашната геометрия и математика са преводи, нагодени към условията, при които сега живеем, при които сега материята се развива. Сега вземете в съвременната химия, нали, ако един елемент го турите в ред съединения, в края на краищата той ще изгуби своята сила. Да кажем, един въглероден атом, ако го прекарате в ред химически съединения, прекарате го от едно царство в друго. Най-първо е, да кажем, в неорганическата материя, после влиза в растенията, после влиза в човека, какво ще бъде състоянието му? *(Според сегашната химия няма да се промени, понеже можем и обратно да го върнем.)*

Тогава как ще определите на какво се дължи у нас остаряването? *(Обясняват го със сложните съединения, които образува тялото.)* Да кажем, те казват, че ако клетките са безсмъртни, един ден се разделят, и тогава общият организъм умира. Когато се създава един организъм, образува се една монада, която е център на всички тези клетки, образува се една вътрешна връзка и когато се скъса тази връзка между монадата и нейните помощници, това наричаме смърт. Разваля се съдружието. Но кои са причините, за да се развали туй съдружие? Сега, разбира се, един въглероден елемент може да прогресираща и регресираща, както един човек. Той може да придобие и да изгуби своята сила. Като изгуби своята сила, той стане инертен. Не можеш да го заставиш да влезне в никакво съединение. Където го туриш, той е индиферентен.

И следователно всички онези елементи, които са изгубили своята първична сила, образуват само наслоявания. Може да минат векове, докато отново придобие

силата си. Всеки един елемент може да изгуби своята първична сила, може и да я придобие. Има елементи, които се съединяват само при известни условия. При едни атрофирани органи клетките са изгубили своята сила. Няма туй взаимодействие – не че нямат достатъчно сила тези органи. Ако дълго време поддържахме едно и също състояние, всякога има опасност. Някой път вие изпадате в едно мрачно състояние, но същевременно то е поляризиране – има две идеи, в мъката, през която минавате, дълбоко се крие една надежда. Аз съм болен, но аз си казвам: „Е, ще оздравея.“ Има тази надежда вътре, има една борба. Но има такива състояния, където у този човек няма никаква надежда, и той свършва. Казва, с мен всичко е свършено вече. Докато у човека има известно желание, което е раздвоено (*има две желания едновременно*), докато тази двойственост съществува, човек се движи. Но когато остане само една основна мисъл (*не в този смисъл основна*), а отрицателна основна мисъл, тогава е свършено с него.

Може ли, да кажем, земята да я поставите на върха на една игла, на една обикновена игла, с която вие шиете? Възможно ли е? Същата идея може да си турите и във вас, ако пробиете с една тънка игла една малка дупка, можете ли изчисли за колко милиона години може да изтече великият океан? Вие може да изчислите, но казвам, в коя посока ще го турите да тече? Къде ще прехвърлите тази вода? Може ли да го прехвърлите в друга някоя посока? Не може. Когато един континент се повдига, друг потъва. Когато един се ражда, друг умира. Скачените съдове или тези коле-ла, които гребат водата, – едната когато се пълни, друга горе се празни. От една страна, се пълни, от друга, се празни. Въпросът – още за десетичната система. Природата си има една система, с която си брои нещата. Преди човека са предшествовали други разумни същества, които са го научили, и тази десетична система е предадена от предците на човечеството.

Кога човек е дошъл на земята? Човек е дошъл от друг свят и първите учители са предали тази система и са се върнали назад. Всичко, което е написано от тях, това учим сега. Всички правила и закони, които сега се изучават в науката, те са предадени, те са написани. Сегашните учени хора само превеждат. Един учен човек, той ще мисли двадесет години, казва, измислих нещо. А той като мисли, мисли, мисли, мозъкът стане способен и по закона на телепатията възприеме – тези учените хора му внушат, казват му. Мисълта, да кажем, как е произлязъл един бръмбар. Двадесет години е трябвало да мисли, за да направи една връзка и да му съобщят. Тъй е и с астрономията. Когато ние мислим, свързваме се с интелигентни центрове във вселената. Ако ние направим такава връзка, ще настане една нова епоха в културата. Ще може да добивате направо познания, в каквото да е направление – поезия, музика, литература. Египтяните, онези, които са посвещавали в храмовете, туряли са ги в катафалки, привеждали са ги в магнетически сън, извеждали са ги в пространството, да видят как е устроен светът. Да те изпратят в пространството, да видиш как е създаден светът и да се върнеш, и да помниш, то е висока култура. Дълбоки познания са имали египтяните.

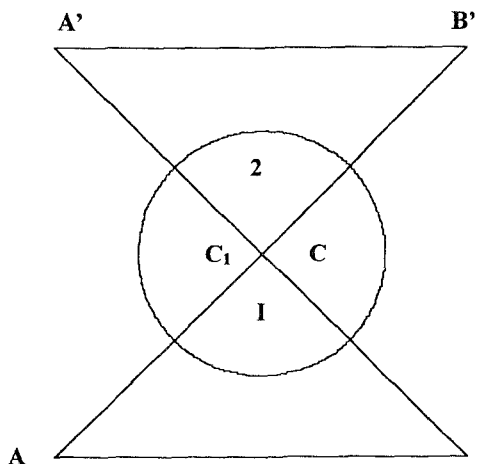
Пред сегашните хора стои едно бъдеще още по-велико. Ние няма да повторим онова, което египтяните са вършили, нещо по-велико иде, нещо по-хубаво. Най-първо човек трябва да напусне обикновения живот, дребнавия. Аз казвам, трябва да се напусне живота на бръмбазънците. Аз гледам тези бръмбазънци, седи пред дупката си, мина, той се крие, казва: „Тази опасност мина.“ Втори път, пак се крие. Някога се заинтересувам от неговия живот, бутна със сламка в дупката, той изскочи. Той си прави разсъждения за сламката. Почне да си мисли по кой начин тази сламка се е създала, аз може да му разправя, понеже аз виждам,

но той не може да разбере как сламката е влезнала в дупката му. Не е ли същото, когато една нова идея влезне в твоя ум, не е ли сламката, която е влезнала? Тя не е свойствена на вашия ум. Влезнала ви една идея на съмнение, тя не е свойствена на вашата душа, тя е една сламка в душата ти, и ти изскочиш. Туй разумно същество казва, дошло е време да излезнеш от дупката. Бръмбазъняк няма да бъдеш. Ами какво? Птица.

Те са отлични мисли, туй е здравето мислене. Ние сега се смеем на бръмбазъняците, но в ежедневието нашият постъпки са точно като на бръмбазъняците. Някой път той е тъй нерешителен, тъй двоюмен, както бръмбазъняка. Пък като човек той трябва да има строго определени идеи – да не го е страх. Не да бъде без страх, но като има страха, той да има един юлар на страха и както мечкарят води мечката си, да си носи тъпана. Страхът ще го извадиш, ще го поразиграеш. Лошото не е там, че има страх, но този страх да си има юлара. Гневът и той не е лош, но трябва да си имаш юлар, да го поразиграваш. А сега наместо човек да разиграва гнева, гневът разиграва човека. За бъдеще много неща има, с които естествените науки ще се занимават. Кои са причините, как растенията се разклоняват? Запример, когато ябълката поникне, как започва разклонението, колко клончета започват отдолу. *(Двата семедла. След туй още два на кръст и вървят симетрично, постепенно се разклоняват.)* Сега откъде се съпоставят тези две клончета в ядката? Тези двете възможности, тези разклонения откъде се появиха? Оттам започваме, а има известна култура, която е направила този план. Има целия план за приготвяне на растението.

Десетичната система, това е начин на живеене, метод за живеене. И като проучвате в кабалата сефиротите, първият сефирот как е името му? Кетер – корона. Евреите в това са специалисти. Еврейска наука е тя. Вие *(към един брат)* можете ли да ни разправите

нещо по сефиротите, можете ли да ни разправите нещо за кабалата? (*Брат Елиазер прави кратко изложение на кабалата, книгите Битие и Зохар.*) Мъдростта като не я разбрали хората, образували магьосничеството, или аз го наричам мъдро забавление наместо мъдро учене.

Тук имате триъгълници, то са все енергии. Да кажем туй (I) е материалистичното положение на човека. При един правилен живот физическите енергии трябва правилно да се трансформират в духовния свят. Туй съществува в растенията – енергиите от ко-

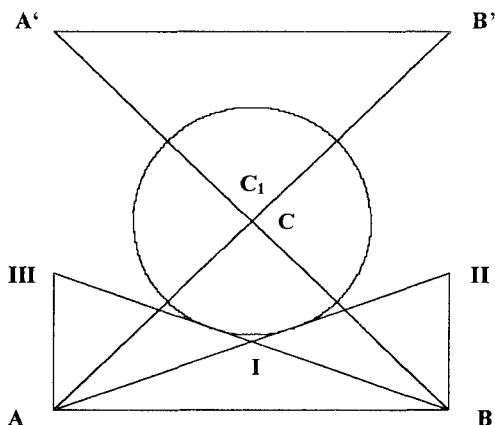
рените се трансформират в клоните и енергиите от клоните се трансформират в корените. Когато кажем, че трябва да живеем духовен живот, не разбирайте един едностранчив – този живот трябва да бъде един пълен живот и за корените, и за клоните, и за цвета.

Сегашните религиозни хора, като кажат „духовен живот“, разбират само горе – и следствие на това настава израждането. Израждането е едно анормално състояние на живота, енергиите не се трансформират правилно. При слизането на човека, на духа от духовния свят трябва да знаете как да трансформирате енергиите и във физическия живот, и при качването – обратния закон. Най-първо трябва да научите да трансформирате енергиите надолу към земята. При възлизането трябва да научите обратния закон – да тран-

сформирате енергиите от земята към слънцето. В тези двата процеса седят условията за истинския смисъл на вътрешния живот. Красивият живот е там.

В средата има още един триъгълник. Тъй аз го означавам с този кръг. Има понякога известни желани-
ния у човека, които трябва да се трансформират. Само по един начин могат да се трансформират. Ако вие не ги трансформирате

правилно и ако те са долу във физическия ви живот, ще образуват едно болестно състояние на физическото ви тяло. Ако тази енергия е в духовния ви живот и не я трансформирате правилно във физическия ви живот, ще образува забо-

ляване на чувствата ви, на душевните ви състояния.

Изисква се да изучавате и физиологията, и анатомията и на астралното тяло – физиологията и анатомията и законите, по които енергиите се трансформират. Всички съвременни болести се дължат на туй неразбиране да се трансформират енергиите. Има ред данни и факти, които още не искаме да изнесем – при сегашното състояние на хората те няма да принесат полза, както и много открития като аеропланите и други послужиха за разрушение. Може за бъдеще да се използват за добро. Значи хората трябва да бъдат морални. И в съвременната наука, и в изкуството, във всички изкуства – пак същото. Вземете в рисуването. Рисуващ един човек, трябва да имаш идея. Тези фотографии, които фотографират хората, вършат голяма пакост, изкарат те, мязаш на арапин, то е толкова смеш-

но. Туй, казват, е портретът на Толстой. Хъм.... Щом видя образа на Толстой, аз вземам какво е неговото чело, носът му какъв е, после веждите, ширината на брадата, фигурата. Донякъде тези външни очертания, вече имаме една груба фигура на Толстой – математически трябва да работите, да си строите. Щом видите образа на Толстой, не се спирайте на външната крас-ка. Най-първо вземете носът какъв е, ушите, веждите, почнете да работите математически – дойдете да разберете какво нещо е бил Толстой. Най-първо как е мислил, какво е било състоянието на неговите чувства, на неговото сърце, и волята му каква е. Ама, казва, някой мяза на учен човек. Че кой не мяза от вас? Някой от вас мяза на Гьоте, други на Платон, на Сократ и т.н., то са уподобявания.

Сега ще дойдете до здравата мисъл. Ние извед-нъж общи заключения не правим. Казват, понеже чо-век имал десет пръста, оттам излезнала десетичната система. Правя следователно възражение, ами стоно-гата, осмокракият паяк? В природата, както ние я схва-щаме, тя е разумна, много системи има. Ние си слу-жим с една система, но по-напредналите същества имат друга система, но тези системи не са в противоречие, съотношения има. Едно дете се научи да брои до три, върне се, разправи на майка си: едно, две, три, негова-та система е три. Друго дете се научило до шест, седем, осем, девет – и аз вярвам, че вие вече до милиард смя-тате. Но до милион никой от вас не е чел. Но колцина от вас са чели до сто хиляди. Правили ли сте опит да четете до един милион? (*Кой ще си губи времето?*) Но ако вие прочетете един милион житни зрънца, ще разберете какво нещо е милионът. Практически ще разбе-рете какво нещо е милионът. Ако аз напиша туй число в реалност, колко дена ще ми вземе? Представете си този триъгълник (*долния*). Това е човекът.

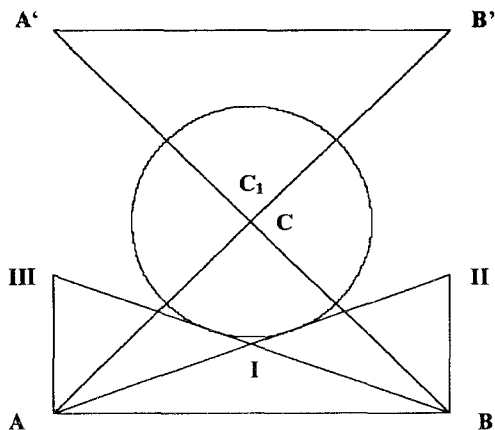
Представете си в този триъгълник (I) – това е човекът, който иска да трансформира физическата

енергия. Допуснете, че стомашната система е по-силно развита и ако неговите нужди са големи, мислите ли, че този човек може да бъде морален?

Щом дойде до стомаха, мъчно ще може да трансформира той своите физически енергии в духовния

свят. Представете си, че другият триъгълник (II) – имате умствения свят. Той е тщеславен, това са набрани енергии, засяга се неговият индивидуален живот. Той иска тук, на земята, да стане знаменит човек. Как ще се трансформира неговата енергия? Преди години имаше в Сливен млада мома, идва при мен и ми казва: „Искам да се оженя еди за кого си, че макар и две години да го вода.“ Каквото желаше, това и стана. След година ги срещам, тя го напуска. „Аман, казва, да знаех, не се оженвах за него.“ Тя го напуска и бяга.

Питам сега, туй разбиране ли е на живота? Туй е напластяване на известни енергии, които разумно трябва да се трансформират в духовния свят, обмяната трябва да бъде правилна. За в бъдеще при възпитанието всеки трябва да знае в неговото естество – той е същество и материално, и същество духовно, значи същество, което е слезнало от небето към земята – туй значи материално. Имало е проекция отгоре надолу. С мисия е дошло. Туй същество е дошло, като е дошло до земята до крайните предели, иска да се върне назад. Тъй че ти не можеш да се върнеш, ще слезнеш и ще се качваш, и при двата процеса трябва да има правилна обмяна.

Казвам, материалния живот разбирам само между слизането и качването – енергиите трябва да са правилно разпределени. Материалният живот без духовния няма смисъл. И духовният без материалния няма смисъл – тъй е за земята. Духовният човек без тяло какво ще прави на земята? И най-силният човек без духа какво ще направи? Пък и най-силният човек с тяло, но без ум, без дух, какво ще направи? Аз казвам тъй, сложете на най-умния човек глава като на мравята, какво ще направи с тази глава? Вас трябва да ви поставят силни контрасти, за да видите колко е смешно.

Човек трябва да бъде духовен, трябва да бъде и материален, но трябва да има равнодействие. Това са само процеси в природата. Това са условия за правилния живот. После ще почнем да живеем. Материалното и духовното, то са само условия за правилния живот. После ще почнем да живеем. Материалното и духовното, това са само условия за онзи живот, към който се стремим, тъй наречения идеен живот. Не е въпросът да отричаме материалния живот и няма какво да отричаме духовния живот – смяна има между.

Станете сега!

21.10 часа

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Двадесет и първа лекция
на Младежкия окултен клас
4 април 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

МАЛКОТО СЪПРОТИВЛЕНИЕ*

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Чете се резюме на темата „Произход на десетичната система“.

Теми за следния път: „Произход на синия цвят на окото“. Мислете върху биологическия произход на този свят. Втора тема: „Защо природата е турила по няколко чифта очи на някои насекоми, а на други – по-малко? Защо човек има само две очи.“ Тази тема е доста трудна, но хубавите неща изобщо са трудни. Хубавите работи идат отдалеч, а лошите – отблизо. Докато са далеч един от други, хората са добри приятели. Щом се сближат, те се скарват и изгубват приятелството си. Въпреки това всички хора искат да бъдат близки, да са близо едни до други. В природата нещата са близо и далеч в зависимост от бързината, с която се движат. Когато предметите се виждат ясно с просто око, те са близо. Когато не се виждат ясно с просто око, те са далеч. За да видим най-отдалечените тела,

* Лекцията е препечатана от Жива реч, лекции от Учителя на Младежкия окултен клас, година V (1925 – 1926), т. III, стр. 42, София, 1937 г. – бел. изд.

ние си служим с телескопи. Като стане въпрос за човешкия дух, трябва да знаете, че той не заема никакво пространство, както материалните тела. Обаче къде може да се локализира той? Мислете върху този въпрос. Той е интересен и заслужава да се мисли върху него. Като говорим за човека, трябва да знаем кои са неговите отличителни качества. Човек се отличава по способността си да говори и да мисли. Колкото по-ясно се изказва човек, толкова по-умен е той. По какво се познава певецът? По пението си. Колкото по-хубаво пее, толкова по-добър певец е той.

Трета тема: „Качествата на идеалния човек“. Вземете тази тема за първа и пишете най-напред върху нея. Колко центъра има окръжността? Един. На същото основание и идеалният човек има само един център. Той не може да има нито два центъра, нито повече от два. Идеалният човек е едноцентров, а не двуцентров. От една пръскалка излизат много капчици вода, но това не показва, че пръскалките са много. Една е пръскалката, от която излизат хиляди капчици. В това отношение умът представя една пръскалка, от която излизат много мисли. Някои от дупчиците на тази пръскалка са запушени, но след време те ще се отпушат, и капчици вода ще започнат да излизат пред тях. На научен език това подразбира: много от човешките способности не са развити, но след време те ще се развият, и човешкият ум ще се прояви във всичката си пълнота. Развиването на човешките способности представя биологически процес, който се е извършвал и извършва от най-ранни времена дори и до днес. Има известни центрове в човешкия мозък, които са още в зачатъчно състояние. Някога и те ще се развият. Когато всички центрове на човешкия мозък са добре развити, лицето на човека започва да свети. Всяка негова мисъл и всяко негово чувство произвеждат светлина, която замества външната светлина. Този човек не се нуждае от никаква лампа. Гне-

вът пък произвежда топлина в човека. В бъдеще тази топлина може да се използва за сваряване на някакво ядене. Щом видите, че някой човек се разсърди, веднага ще турите тенджерка с някакво ядене върху него. Както природата използва всички енергии разумно, така и човек трябва да постъпва. Щом използвате топлината, която се образува при гнева, с нея заедно гневът изчезва. Висшите същества се радват на човешкия живот, на всички негови прояви. Всяка проява на хората не е нищо друго освен извор на енергия. Разумните същества използват тази енергия намясто. Те я впрягат на работа. Изобщо всяка енергия, която човек развива в себе си, е намясто, ако разумно се използва. Не се ли използва намясто, тя е вредна. Като знаят това, разумните същества са будни. Те използват всяка свободна енергия. По този начин те помагат и на себе си, и на цялото човечество.

И тъй, за да може човек да се справя с всички свои енергии в себе си – били те положителни или отрицателни, той трябва да изучава закона на концентрирането. Когато е концентриран, съсредоточен в себе си, човек може да управлява своя страх, т.е. той може да го контролира. Не може ли човек да контролира своя страх, страхът ще му стане господар. Да контролира човек енергиите, които минават през него, това значи разумно да ги използва. Като изучава закона на концентрирането, човек трябва да прави опит, да съсредоточава погледа си върху някой предмет, без да мигне с очите си. Правете този опит, като започнете от една минута, и постепенно увеличавайте. Той помага за усилване на очите. Когато правите опит, съзнанието ви трябва да бъде съсредоточено. През това време не се позволява никакво разсейване на мисълта, нито на съзнанието. За усилване на очите добре е да излизате вечер в бурни, тъмни нощи и да прекарвате въвн на открито около един час. Този опит трябва да правят онези, на които очите са слаби. По този начин

очите се напрягат и към тях приижда повече кръв. Добре е също така тези хора да минават през тунели, дълги два-три километра. Природата използва и тъмнината за създаване на хубави, ценни работи. Природата върши най-хубавите, най-ценните си работи в тайно, от никого несмущавана. Тя е поставила мозъка в затворена кутия – черепа. С това тя е целила да запази мозъка от външни повреди. Както чувствителната плоча при фотографията се пази в специална касетка от влиянието на светлината, така и мозъкът е поставен в специална кутия, за да се пази от повреди. Всяка външна повреда пречи на образите, които трябва да се отпечатват върху него.

Като ученици вие трябва да изучавате самообладанието. Когато работите върху самообладанието, добре е понякога да ви изненада някой, да видите как ще се справите. Представете си, че вие се разговаряте с някой ваш приятел и в това време дойде някой зад гърба ви и ви удари с една тенекия. Понеже вие не сте очаквали тази изненада, веднага трепвате. Ето защо, когато говори, човек трябва да вземе във внимание всичко, което може да му се случи. Като говори, човек някога така се увлича, че като му се случи нещо, което не е очаквал, цялата нервна система му се разтърсва. Той цял се разтреперва от страх. Човек трябва така да се владее, че да не трепва. При всички изненади той трябва да бъде тих и спокоен. В това отношение англичаните правят големи усилия. Някои от тях отиват в Индия и се излагат на места, дето има много зверове, като се стараят чрез концентриране на ума да останат неповредени. Наистина, когато умът на човека е силно концентриран, никакъв звяр не може да го нападне. Зверът минава и заминава покрай него, без да го докосне. Голямо самообладание се изисква за това. Докато умът на човека е концентриран, докато никакво съмнение не е влязло в него, и най-опасният звяр ще мине покрай него, без да го засегне. Влезе ли най-малкото съмнение в ума му, той е изложен вече на големи атаки.

Един американски мисионер разправял своята опитност между диваците човекоядци. Той отишъл между тях да им проповядва, но те го заобиколили с намерение да го опекат и изядат. Той така силно концентрирал мисълта си, че успял да ги респектира. Те обикаляли около него, движели се, но не посмели да го докоснат. Той се върнал в Америка неповреден. След като прекарал двайсет години между тях, той успял да обърне целия остров към християнството. Това значи самообладание. Това значи присъствие на духа.

Самообладанието е качество на духа. Придобие ли самообладание, човек е постигнал много нещо. За да дойде до самообладанието, този мисионер е прекарал големи кризи. В природата съществува следният закон. Когато човек прекара няколко големи кризи в живота си, най-после той придобива голяма светлина, чрез която издържа на големи изпитания и мъчности. Който не се е калил, той не може да издържа на големи изпитания и изненади и става жертва на тях. В един от романите на Сенкевич се разправя за някой си Хилон, който предавал християните на гонение. Като предал всички християни, и той пострадал. По този начин неговото съзнание се пробудило, и той сам приел християнството. Той се проявил като голям герой. Как се обяснява неговото обръщане към Христа? За да се обърне към Христа, това се дължи на ония християни, които пострадали от него. След смъртта си те влезли в Хилона и го превзели.

И тъй самообладанието е потребно за човека. То се придобива чрез работа, чрез усилие. Днес страданията на хората идат точно навреме и намясто. Чрез тях те придобиват самообладание. В бъдеще, когато страданията няма да представят метод за развитие, човек ще дава милиони, за да се удостои с едно страдание. Тогава всяко страдание ще бъде благо за човека. Благата, които невидимият свят днес ви дава, вие не ги цените. Един ден ще ги оцените, но няма да ги имате.

Когато разумно понесе страданията и изпитанията си, човек се повдига в съзнанието си. Той знае вече колко е силен и какво може да направи. Представете си, че едного от вас поставят на изпит, да видят има ли самообладание. Как ще го изпитат? В момента, когато той се разговори с приятеля си, покрай него ще минат десет души и всеки от тях ще забие иглата си в ръката му. Първият ще я забие един милиметър, вторият два милиметра и т.н. до десет милиметра. Ако той продължи разговора си тихо и спокойно, без никакво трепване и промяна на лицето, това показва, че има самообладание. Колко души могат да издържат на този изпит? Нито един. Обаче този изпит е възможен. Който се е тренирал, той може да го издържи, но за това се изисква голямо самообладание.

Един офицер разправяше един случай от войната, дето за пръв път в живота си видял проявено самообладание. Един войник бил ранен в ръката и трябвало да му се направи голям разрез. Лекарите му казали, че за да се направи операцията, трябва да го упоят. Войникът прострял ръката си пред лекаря и казал: „Заповядайте, режете.“ Лекарят погледнал войника и спокойно пристъпил към операцията. Като свършил работата си, войникът го запитал: „Свършихте ли вече?“ След това той взел фуражката си, благодарил на лекаря и отишъл в своята част. През време на операцията нито един мускул не трепнал на лицето на войника. Той гледал как лекарят реже, като че не се отнасяло до него. Той прекарал голяма операция без никаква упойка. Това значи самообладание.

Човек трябва да се упражнява – така да кали волята си, така да засили организма си, че каквото и да му дойде, да не чувства никаква болка. Той трябва да развие такова самообладание, което да преодолява на всички болки.

Питам, кое е най-същественото в дадения момент според вас? Някои ще кажат, че най-съществено-

то за човека е да има вяра, да има будно съзнание, да има любов към Бога и към ближния си. Всичко това е съществено за човека, но правили ли сте опит да можете с ръка само да начертаете една правилна окръжност? Ако можете да начертаете с ръка една правилна окръжност, това показва, че имате вярно око, което може правилно да мери. Човек може да чертае окръжности не само на физическия свят, но и на астралния и на умствения. По какво се отличават тия окръжности една от друга?

Представете си, че върху бяла хартия поставяте върха на един добре изострен молив. Какво ще се образува от докосване върха на молива до хартията? Точка. Колко измерения има точката? Нито едно. Ако гледате един кръг отдалеч, той се вижда много малък. Колкото повече се отдалечавате от кръга, толкова повече той намалява. Най-после кръгът може да се смали толкова много, че да се превърне в точка. Точката съществува ли на физическия свят? Не съществува. Точката се проявява само в известни силови линии. Дето се проявяват две сили, там всякога се образува точка. Тъй както е поставено далеч от земята, слънцето изглежда много малко. Правили ли сте изчисления да видите колко пъти слънцето е по-малко от естествената му големина?

Като ученици препоръчва ви се да работите за придобиване на самообладание. Чрез самообладание човек асимилира излишната енергия на своя организъм по вътрешен път и я впряга на работа. Неврастеникът обаче не може да асимилира тази излишна енергия в себе си, вследствие на което тя се разпръсква, изтича навън. Неврастенията се дължи на пропуквания в нервната система, отдето нервната енергия изтича навън. Понякога човек става неврастеник от страх. Страхът също предизвиква пропуквания в нервната система, което причинява изтичане на нервна енергия. За да се освободи от неврастенията, човек трябва да спре изти-

чанията на нервната енергия. Ако някой се е уплашил от змия и от уплаха е станал неврастеник, той ще се излекува пак със змия. По какъв начин? Първо ще му се даде да пипне умряла змия. Щом придобие малко смелост, ще го заставят да пипне заспала змия зимно време. Като привикне и на това, той няма вече да се страхува от змия. Следователно това, от което се е уплашил, ще му послужи като лекарство. От змия се е разболял, със змия ще се излекува.

Друг случай. Ученик влиза в гостилница, поръчва да му донесат ядене. Нахранва се добре и бърка в джоба си да извади пари да плати обяда си. Обаче оказва се, че няма пет пари в джоба си. Той се стресва силно и заболява от неврастения. За да се излекува, друг някой, който знае причината за неговото заболяване, трябва да го заведе два-три пъти на гостилница, когато е сигурен, че пак няма пари. По този начин той ще го постави в същото положение, пак да се стресне по нямане на пари. Това стряскане ще стане причина да изкорени болестта му, която някога се е причинила от подобно стряскане. Затова е казано в поговорката „Клин клин избива“. Щом целта е постигната, този човек, който се е наел с лекуване на болния, ще плати на гостилничаря вместо него. Значи една и съща причина поражда два различни ефекта.

За потвърждаване на последната мисъл ще приведа следния пример. Двама младоженци пътували с трен от един град до друг. В пътуването им се случило нещастие, – два трена се сблъскали. От голямото сътресение, младоженикът се побъркал, заради което веднага бил отведен в болница. Той прекарал в една болница цели шестнайсет години. Един ден той успял да избяга от болницата и направо отишъл на гарата, качил се в един вагон и потеглил за някъде, без да знае къде отива. И този път се случило същото нещастие, каквото преди шестнайсет години, – два трена се сблъскали. От голямото сътресение, което болният втори

път преживял, умът му се наместил, и той оздравял. Той дошъл на себе си и се върнал у дома си.

На какво се дължи полудяването на хората? Много причини има за полудяване на хората, но в дадения случай то се обяснява така. При първото сблъскване на треновете двойникът на младоженека излязъл вън от него и се преплел с този на неговата възлюбена. При това положение и той, и тя се измъчвали, страдали, но не могли да си помогнат. При второто сблъскване на треновете вследствие на сътресението, което болният преживял, станало разплитане на двойниците, и той оздравял. Следователно, когато между двойниците на двама души става преплитане, и двамата се мъчат – единият се мъчи, че не може да се разплете, а другият се мъчи, че не може да се освободи от влиянието на първия. Щом се разплетат, и двамата благодарят, че са се освободили. Когато хората са близо, между тях става сблъскване. Щом се сблъскат, двойниците им могат да се преплетат, при което единият от тях може да се умопобърка. Когато е сам, човек никога не може да полудее, но като мисли за някого, често стават катастрофи. Ето защо, когато човек тръгне на път между много хора, той трябва да мисли само за Бога. Върви ли обаче пеш, и то сам, без хора, тогава той е свободен да мисли каквото иска.

Веднъж е дошъл на земята, човек трябва да знае, че каквото и да се случи в живота му, всичко е строго определено според разумните закони на природата. Възвишените същества, които ръководят човешката еволюция, познават добре законите и постъпват съобразно с тях. Че някой прекарал десет години в лудница, това не е важно. За тях е от значение той да научи урока си. Ако го е научил, те са доволни от него, ако не го е научил, той може да прекара още двайсет години в лудница. Те не гледат на живота като обикновени хора. Ако някой е научил закона на живота, те веднага прекратяват зададената задача, като му дават нова.

Не е ли научил още урока си, те му оставят същия урок, макар и за двайсет години още. Че някой се молил по три пъти на ден, че се молил двайсет години наред, това нищо не значи. Той пак може да не получи никакъв отговор от Бога.

Апостол Яков казва: „Постоянно се молете!“ Това значи – постоянно се молете, за да изпълните великия принцип на живота – Божията любов. Щом приложите тази любов в живота си, вие ще се домогнете до щастието, което е в самите вас. Щастието на човека е заключено в самия него, а външният свят, хората, представят условия за постигане на щастието.

Сега всичко, каквото ви говорих, представя странични мисли. За вас е важно да работите за развиване на самообладание. Всички трябва да имате такова самообладание, че и с тъпан да бият на ушите ви, да не се стряскате. Който се самообладава, той не се страхува от нищо. Мнозина се страхуват от пчели. Този, който е придобил самообладание, пчели не го жият. Те жият всеки, който не може да се самообладава.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Двадесет и втора лекция
на Младежкия окултен клас
11 април 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

КАЧЕСТВАТА НА ЗДРАВИА ЧОВЕК

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Четоха се темите „Едно от качествата на идеалния човек“.

Нека вземем тема за разискване тази вечер „Качествата на здравия човек“. По какво се отличава здравият човек от болния? При всички обяснения ще имате положителните и отрицателните качества на здравето и болезнено състояние. Има две обяснения. Първото обяснение – че болният човек не яде, а здравият яде повече. Болният няма апетит. Но някой път и апетитът на здравия човек – и това е едно болезнено състояние. Българите казват: „Когато ядеш, да ти пращи стомахът.“ Всякога здравият човек се отличава по следното нещо. Щом яде, има пълна хармония в стомаха му, не се образува никаква тежест. Щом яде, намира се в приятно разположение на духа и стомахът му е нормален. Здравият човек никога не преяда, всякога ще остави място за двацет хапки, всякога свършва, преди да е преял. Един природен инстинкт има. А щом преяде човек, има едно болестно състояние. Щом започне да преяда човек, клони към ненормално състояние – апетитът е възбуден повече, туря повече храна,

отколкото стомахът в дадения случай може да смени. После в здравия човек има пълен ритмус в неговото дишане и приятно е да слушаш онзи здравия човек как диша. Няма никакво хъркане, никакво запушване на носа или стягане на дробовете. При това здравият човек не знае какво нещо е главоболие. Мозъкът му е тъй свеж, той може да работи без голямо напъване. Ние говорим за нормално здравия човек.

Сега приложението – да знаете качествата на здравия човек какво приложение може да има. Кой от вас по този начин е здрав? Всички сте здрави вие. Вие сте всички здрави, но имате зародиши на болести, може някой след година, две, три, четири, някой след няколко месеца, някой след няколко седмици, такива малки болести може да имате. Ще ви дам един признак да изучаване, да знаете кога сте в болестно и кога в здраво състояние. То е само за вас. Само за себе си ще го имате. Щом почнат да се появяват бели петна на ноктите – на лявата имат едно значение, на дясната друго, то е един симптом на едно болестно състояние. Българите смятат – късмет. Какъв ти късмет. Късмет на изгубените пари. Туй всякога показва едно пресилено състояние на нервната система, което води към заболяване. В такъв случай ще гледате туй напрежение да го измените, да внесете някоя хубава идея и да се премахнат тези петна. Ноктите ви да бъдат чисти. Тези петна се явяват някой път при големи душевни сътресения. Те са предупредителни знаци. Те не са нещо лошо – който разбира тези симптоми, ще вземе мерки. Има други симптоми. На охтичавите има на ноктите отбелязано, има симптоми, по които може да се определи в коя фаза са, колко ще живеят. Ако ви се каже един симптом за охтиката, вие ще я създадете у вас.

Само на вас казвам. Тези петна, те са ветропоказатели. Щом се появяват тези петна на ноктите, показват, че скоро ще се яви буря у вас и вие трябва да вземете мерки. Ще претърпите някоя криза, ще стане-

те нервен, упорит, не може да ви се угоди, казвате: „Не съм разположен духом.“ Не духом не си разположен, но в нервната система има натрупана излишна нервна енергия, която трябва да се освободи. Тъй ще клякаш с левия, с десния крак, докато се освободи. Славяните играят от зор казачок, другояче ще се пръснат, от зор играят. Те са песимисти, това е едно качество вътре. Затуй играят. Българите играят на ръченица. Някой път вие употребявате свиването или изтягането. Ако тази енергия се приема повече отгоре, приемете я, а излишната трябва да я дадете.

После като ученици – сега ви давам този метод – винаги когато ходите на екскурзия, не сядайте на какво да е място, научно е тъй, не от суеверие. Тези южните места, които са обърнати към слънцето, светлината пада под особен ъгъл. Северните склонове и южните склонове – там се намират две различни енергии. Повече заболяват хората, които седат да си почиват на северните склонове. Където и да сте, избирайте южните склонове, които много хубаво да са огрети от слънцето. И после, като се спирате, гледайте мястото, на което спрете, да ви е приятно, да чувствате едно разположение. Като седнете на земята, не се захласвайте, съзнанието ви да бъде будно. Защото всички болестни състояния се явяват в прекъсване на съзнанието. Съмнението е прекъсване на съзнанието. Или съзнанието трябва свършено да бъде прекъснато, или съвсем будно. Хора има, които не мислят, те не заболяват. Или свършено трябва да бъде съзнанието ви будно, или съвсем трябва да се абстрахирате. Природата не търпи средно състояние – едното или другото. Когато съзнанието е будно, ти си на бойното поле, чакаш неприятеля. Когато рече да те нападне, ти всякога можеш да го отблъснеш.

Сега може да направите опит (*в април или май*) доколко съзнанието ви е концентрирано. Излезнете навън и се постарайте да прочетете някоя книга, да ви-

дите доколко сте в състояние да се противопоставите на външните влияния – съзнанието ви будно ли е, или се разсейва. Колцина от вас, ако дойдете на една разходка, бихте написали едно стихотворение или бихте решили някоя математическа задача, или от геометрията. При сегашните условия човек трябва да го затвориш в някоя стая, да го заставиш да учи. И колкото стаята е по-проста, никакви украшения, по-добре учи. Който иска добре да учи, стаята му трябва да бъде най-просто мебелирана, най-скромна обстановка – един стол, една бедничка соба, маса, шише с вода, книга, стените бели. Най-хубаво се учи, идеално се учи, щом погледнеш, няма какво да те отвлече, а щом имаш някоя картина, погледнеш натам, разсейваш се. И за музикантите е тъй, и за когото и да е. Някой от вас се считате нещастни, че стаята ви не е хубаво мебелирана. Може да е хубаво мебелирана, но не може да учите. То е за тези, които искат да учат. Ексцентричност да няма. Простота, но в тази простота да има известна красота.

Каква е разликата между тези две дроби?

$$\frac{1}{2} \quad \frac{2}{10\,000\,000}$$

От чисто материалистично гледище кои частици са по-дребни! Десет-милионните! Защо са по-дребни? Коя е причината, която е заставила хората да делят нещата? Запример делите сто лева за трима души, остава ви единица, след това и нея ще разделите на стотинки. Защо хората се занимават с дребните работи? Запример остават петдесет стотинки, искаш да делиш лева, защо не оставиш петдесет стотинки, а искаш да ги вземеш. Ако имаме едно цяло число, да кажем един килограм жито, ако житото е едро и хубаво, то има 16 000 зрънца. Една шестнайсет хилядна част

ли е от килото? (*Като величина, да.*) Но туй едното една шестнайсет хилядна съдържа всички зрънца в себе си. Имате една мисъл, трябва да знаете цяло число ли е тя, или дроб? Когато дойдете да изучавате психологическите закони на тази наука, която сега изучавате, дробта, този знаменател отдолу 16 000, колко години се изисква на едно семенце, за да даде 16 000 зрънца? Следователно 16 000 е по-силно по време от числото едно. Допуснете сега колко зърна дава едно житно зрънце за година? Значи за това зрънце се изискват две години, за да се увеличи колкото 16 000 зрънца. Има закон, годината от триста шейсет и пет дена – всеки един ден представля условия за всяко едно житно зърно. Тези две години по триста шейсет и пет дена – седемстотин и трийсет дена, всеки един ден е допринесъл нещо за тези хиляди зрънца.

Следователно, ако вие искате да реализирате една ваша мисъл след две години, ще вземете в съображение всеки един ден. Той ще упражни известно влияние – и не само това, но и всеки един час вътре в деня, и той ще упражни влияние. И като вземете туй съчетание в природата, ще бъдете в много близко общение с нейните закони.

Сега някой разрешава изведнъж. Вий искате да наложите на природата. Туй, казва, тъй да стане! Да кажем, искате да отидете във Варна. Колко пари ви трябва? Четиристотин лева, но нямате, отивате при един приятел, той няма, при друг – той има само петдесет лева, дава ви ги, колко време ще ви вземе, докато съберете парите, колко енергии ще изхабиш. Ще трябва да разправяш на всякого защо ви трябва пари, после ще обещаеш, че ще ги върнеш, а после я изпълниш, я не. Но ако не изпълниш, втори път, като идеш, вратата ще бъде затворена.

Природата обича във вземането и даването да се балансира нейните сили. Каквото тури от едната страна, ще дойде и от другата. Всякога има едно преливане

вътре. Сега този закон навсякъде действа, във всички разумни същества действа. Запример вий искате да станете знаменит поет. Знаете ли колко ще платите? После искате да станете знаменит музикант, но знаете ли колко плаща знаменитият виртуоз? Вие ще платите толкова скъпо, че кървава пот ще потече от вас. Някой казва: „Да мога да свиря.“ Ама да свириш, у вас ще се увеличи чувствителността, вие ще чувствате неразположението на публиката – и тъй ще го почувствате, че казвате: „И хиляди да ми [дадат], не излизам.“ Усещате неразположението на публиката. Казват, този иска да ни занимава с тези работи. Той го чувства това вътре, той не е от тези базиргяни, излиза с голяма мъка. Ще минат ден, два, три, седмица, докато се съвземе и почне да изправи погрешката. Великите неща в света всеки иска да ги придобие – ще платите съответстващата цена. Даром няма, не се дава. Ще платиш десетократно. Един прост цигулар евтино ще плати, но онзи, гениалният цигулар, десет пъти повече ще плати.

Затуй аз говоря за страданията. Природата оценява гениалните хора според страданията, които могат да носят. И ако някой определя гения по друг начин, нищо не разбира. Гениален човек е, който може да носи страдания. При най-големите мъчнотии и страдания, които среща в живота, той ги изнася, неговият ум, неговите гърди, казва: „Турете, още турете.“ И най-после хората, като няма какво да турят, казват: „Хайде, върви си.“ Туй е вътрешният смисъл на живота. Другояче вие ще се заблудите. Вие мислите, че страданията са едно пренебрежение в природата и че само глупавите хора страдат. Само гениалното дете, чистият, гениалният, възвишеният, разумният човек, само той може да страда. Аз давам на страданията неговото разумно изяснение. Затуй, щом дойдат страданията, ще кажете – да покажа своята гениалност, че и в мене има гениалност. А вие тогава какво казвате: „Защо се родих, защо да живея“, мъчите се. Това не е никакво обяснение на живота. Щом един човек иска да тури сво-

ите страдания на гърба на другите, той не е гениален човек. Това е един закон. Вие искате да придобиете някои качества – ще използвате този метод. Този е правилният път. Има и други методи, но този е един от най-добрите методи при сегашните условия. Не да се дразните.

Трябва да знаете, че бурите в живота ще дойдат. Те засягат всички хора. Но туй ще помните – само гениалните хора страдат. Може да ви съблазнява думата гениален. Тогава – само високо организираните хора могат да страдат. Страданието е един добър признак за организиране на нервната система. Такъв високо организиран човек не може да се умопобърка. Не смесвайте умопобъркването, изгубване на самообладание, те са аномални състояния. Високо организираният човек никога не изгубва присъствие на духа си. Онзи, който страда, има в него мекота и благородство, по туй се отличава. Онзи, който се ожесточава, вий питайте всички психиатри, които се занимават с лудите, колко са лукави, хитри и толкова находчиви, че всякога могат да те изненадат, всякога са готови да се разправят с побой. Туй състояние се дължи на отминалото. То не е отсега. Хора, които полудяват, това се дължи на далечни причини в техните минали съществувания. То само сега се изразява. Аз ще ви дам едно такова обяснение. Да кажем, на сто километра ваял силен дъжд, минава се ден, два, а тук придойде реката, завлече къщите. Идете горе, реката си е нормална, но този дъжд отдавна е паднал там. Тези болестни състояния, които сега хората претърпяват, те не са отсега. Сега само повод се дава. Мислите ли вий – онова снесеното, мирното яйце, което седи, тези качества на орела или на змията сега се образуват? Те са образувани далеч в миналото. Само на туй яйце като се дадат условия, проявяват се неговите качества. Тъй и у човека, всяка една негова мисъл, всяко едно негово чувство си има далечен произход.

Само гениалните хора, високо организираните хора могат да страдат. Аз бих желал вие да страдате, а не да се мъчите. Който се мъчи, гризе дъските. Тези хапе-

щите мухи защо хапят? На острието на хоботите им се набира електричество, хоботите им ги дразнят. Тяхната вековна опитност ги е научила, че човек е добър проводник на електричеството, и по този начин, като хапят, оставят енергиите си в кръвта му, и тям е приятно. А когато времето се оправя, не хапят. И вие сега, когато времето се разваля, на върха на езика се събира енергия, по същия закон. И в такъв случай направете следния опит (*ако вашето съзнание е будно*) Като се набере туй електричество на устата ви, вие почнете да хапете с езика си. Спрете се, направете упражнението.

Дясната ръка нагоре изопната, лявата надолу, клякане бавно и със сила, концентрирано. Казваш: „Ти готов ли си да говориш още?“ Повториш упражнението. Лявата ръка нагоре, дясната надолу (*пусната*), пак произнасяш: „Ти готов...“ Три пъти като клекнеш, ще ти мине. По-добре е да говориш на себе си, отколкото да се караш на срещния. Тъй ще клекнете, пак ще му кажете: „Имам си упражнение, набира се електричество на края на езика ми, искам да направя опит дали може да премине електричеството през ръката ми и крака ми в земята, надолу.“ Той ще каже: „Как, на езика ли се набира енергия, кажи и на мене, и аз да го направя.“ Лековерен е. Даже учени хора, професори и лекари, каквото му кажеш, едно разположение има в него, готов е да вярва, и то е хубаво. В природата се балансира, той е държал едно отрицателно качество, болестта идва, за да въздвори естественото състояние на човека – и идва лековерието. Затуй безверниците могат да бъдат лековерни. Но един вярващ не може да бъде лековерен. Крайните състояния се сменят. Когато някога се набира електричество на устата ви, това не е лошо, но кажете: „Сериозна работа имам сега. Професорът казва, че между туй електричество и моите думи, които ще изговоря, има съответствие.“ Тогава изведнъж направете упражнението. Част от тази енергия като произнесеш думите „Ти ще говориш ли още?“, ще се асимилира, част от тази енергия ще се преп-

рати в земята. Като произнесеш, ще дойде едно успокоение, ще се яви една трезва мисъл вътре в ума ви. Ще видим от целия клас онези доброволци, които са набрали електричество до следующата седмица, до в неделя вечер. Десет души искам да направят опита, ако им дойде електричество в езика, направете този опит, да видим дали е сполучлив, или не.

Това са методи за възпитание на децата и на вашите приятели. Те са методи, които дават отлични резултати. Има някои хора, на които, ако поверите някое упражнение, ще си намерите бела на главата. Не на всички хора могат да се дадат едни и същи упражнения. *(Коляното ще опре до земята, три пъти като направите упражнението, стига.)* То е по-хубаво, отколкото да ти турят инжекция за сърцето или да ти отворят някой абсцес – с малко може да се освободите. Сега на езика ви се събира често електричество. По някой път се събира и на носа. Много лошо е, когато се събере на носа, да го не бутнеш – повече се събира на пръстите. Затова и при здрависването разните хора различно се здрависват. Най-първо ще вземем за езика.

Упражнението. 1. Лявата ръка – изопнатата надолу, дясната – право нагоре, при туй тежестта на тялото остава на левия крак *(освобождава се десният)*. Спускане на коляно *(лявото коляно опира до земята)* със сила, съсредоточено, бавно, волево, вдигане.

2. Лявата ръка нагоре, освобождава се левият крак, същото.

Упражнението се прави три пъти.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Двадесет и трета лекция
на Младежкия окултен клас
18 април 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

СЪЗНАТЕЛНА РАБОТА

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Чете се темата „Произход на втория кръг на околото“ от някои братя естественици.

Упражнение. Всеки от вас да си избере една идея, върху която да се съсредоточи за пет минути.

Има известни хора, които започват писмата си много едро, щедро, а към края завършват с дребно писмо. А някои обратното, започват с дребни, завършват с едри букви. Забележете, някой път седнете да пишете писмо, най-първо много сте внимателни, после към края забързате. Като се разгледа писмото ви, не е тъй хубаво написано от единия край до другия. На какво отдавате вий, на нямане на време? *(Не е.)* Някои от вас сте изучавали графология. Изобщо едрите букви показват естествена щедрост. Тогава в случая започва щедро, а свършва с пестене към края. После някои от вас започват тъй – надолу изкривяват реда, а други – отдолу нагоре.

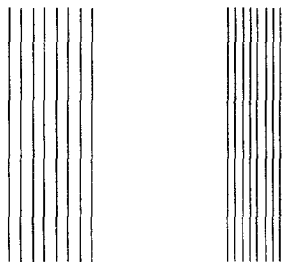
Защо един по-нагоре, а друг надолу? Всякога ще забележите – когато човек почне да става меланхоличен, неговите редове почват да вървят надолу. У животните има следното. Ако изпъдите един заек от едно място, той, като ходи, ходи, пак ще се върне на

същото място. Той не може да бяга по права линия. Той ходи, направи една крива линия, и пак дойде, откъдето е тръгнал. И човек, като се изгуби, да се не плаши, пак ще се върне на мястото, откъдето е започнал. Като вървите, има едно естествено движение, ще се върнете в същата точка и оттам трябва наново да се ориентирате. Разбира се, тук има ред психологически причини, има и физиологически. Щом хората почнат да стават меланхолични, да се обезсърчават, почват да пишат писмата надолу, после буквите са тънки, а онзи, който е здрав, има едно устойчиво движение на ръката.

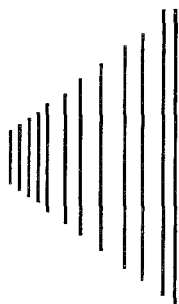
Най-първо сутрин, като станете, направете една права линия, за да видите какво е състоянието ви. Трябва да се направи упражнението, ако искате да придобиете нещо. Вземете една книга, напишете десет, петнайсет, двамайсет линии, по линиите ще познаете какво е положението. Природата обича работа. Съзнателна работа. Това е една съзнателна работа. Седнеш, пишеш успоредни. Втори път ще ви дам една задача. Ще напишете сто прави линии, ще пишете тъй, свободно, по 1/2 сантиметра да има една от друга.

Сега разпределете сто линии за всеки ден, ще започнете от утре до следващата неделя – по двамайсет таблици за всеки ден, ще отбележите линиите за всеки ден – понеделник, вторник, сряда и т.н.

Няма да бързате, ще седнете, ще се концентрирате. Най-първо една минута концентриране, ще концентрирате ума си, след туй ще турите съзнателно ръката си тъй, от горе на долу. Не е важна погрешката, която може да се направи. Въпросът е за себе си да констатираме закона. Всяка една линия упражнява известно психическо влияние, тези отвесни линии.

Аз искам да се научите да се концентрирате. Да кажем, имате едно състояние – крайно сте неразполо-

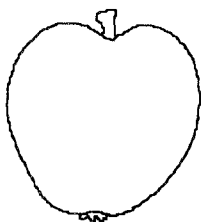
жен. Ако напишете сто линии на лист, вашето неразположение ще се махне. Защото туй неразположение веднага, като проектирате тази енергия, ще я прекарате в земята, туй неразположение веднага ще премине. Имате неразположение, турете волята си. Успоредните линии са признак на разумност. Като пазите тази дистанция, упражнявате закона за разумния живот.

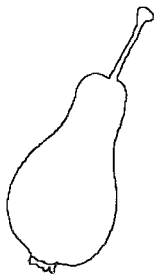
Добре, вземете да направим такова едно упражнение. Това е „и“ и това е „и“. Човек, на когото писмото е ъглесто, станал е нервен, буквите му са заострени и ако човек не обърне внимание,

след пет-шест години, ако води един настойчив живот, не концентрира ума си, ще почне да се заостря носът му като на сокол. И такъв човек е крайно подозрителен и нетърпелив. Да имаш остър ум,

но не и остър нос. В природата този закон съществува вътре.

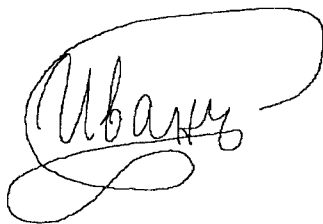

Ако това е ябълка, дървото ще съответства точно на плода, тъй дървото ще бъде подобно. Ако плодът е дълъг, дървото ще съответства. Следователно по плода може да познаете

кое да е дърво какво е то – дали е валчесто, или продълговато. Продълговатите плодове са по-интелигентни. Тези валчестите плодове, към кой темперамент спадат? (Сангвиничния.)

Някои започват тъй, не дописват края на своя подпис. А някои, като се подпишат, правят тъй. Колкото е по-прост подписът, толкова по-хубаво. Зависи от способностите на човека. Някои хора, които имат силно въображение или чувство на хубавото и красивото, винаги ще турят някоя заврънкулка. Забележете, този започва от дясно на ляво, пак на дясно – този човек, който се подписва, развито е повече сърцето. Идеален е той, но не е умът, който ръководи, но някаква си интуиция вътре, и умът е в едно състояние прогресивно, обещаване за бъдеще. Има импулс, стремеж. Той може да го е направил туй несъзнателно.

Какво означава туй в графологията? Започва меко, свършва твърдо. Това са волеви, активни хора. А други започва твърдо, а свършва меко. Ще ви дам друг един психологически опит. Да кажем, някой от вас не може да се занимава да учи, почнете да рисувате круша.

Но круши, които са крушообразни, дългнести. Допуснете, че вие сте неразположен, всеки от вас трябва да има някоя книга, седнете и се постарайте да нарисувате особена круша от тези крушообразни, а същевременно опитайте се да нарисувате веднъж и дървото, и ще забележите каква промяна ще настане във вас. Щом поч-

неш да мислиш за крушата, свързваш се с този плод, и при това от плодовете идва едно успокояване.

На човек всякога му трябва едно вътрешно успокояване. Затуй всякога трябва да сме в контакт с живата природа. Под плод разбирам живите сокове, които функционират в тази форма. Когато рисувате тази круша, ще подразбирате, че тя е едно хубаво, здраво дърво. В ума си ще държите следната идея. Тъй, крушата е идеална, няма никакви сухи клони. Плодовете да са малко, но хубаво развити. Нарисувайте един, два, три пъти... Туй донякъде служи за урегулиране на тези течения. Допуснете, че искате да развиете някое чувство на хубавото, красивото. Вземете тогава, нарисуйте ябълка, тези от хубавите ябълки или някои цветя, роза, карамфил, но не да ги рисувате с черно масило, но ще имате цветни моливи. Може човек да рисува със своето въображение, без да употребява ръката си, но в този случай въображението е толкова силно, че цветът изпъкне жив с всичките си краски. Или крушата, може да не я напишете на дъска. Постарайте се някой път да си представите една хубава круша, такава, жълта.

Природата обича разнообразие, т.е. всички центрове на човешкия мозък трябва да се турят в действие, да се разработят. Цялата повърхност на мозъка трябва да се намира в постоянно движение. И в един човек, който е нормален, жизнените сокове трябва да функционират правилно по кората на мозъка. Някой път става натрупване на енергиите – и тези хора заболяват, натрупват се чужди органически вещества, които спъват кръвообращението, нахлува повече кръв в човешкия мозък, не може да се оттегли, става парализация на мозъчните центрове и се парализира или крак, или ръка. Човек трябва да се научи най-първо да има страх само отвън, т.е. да знае закона, че нищо без причина не може да стане. Някой път се уплаши, че може да се парализира. Човек не може да се парализира без

причина. За да се парализира, трябва да има нарушение на някой Божествен закон. Само тъй може да се парализира човек. Ако човек живее по този начин, неговото развитие ще върви нормално. Човек няма да остарява предивременно. Тоест, остаряването показва, че хората стават бездейтелни, нямат деятелност в себе си. Всякога, когато изстинете, правете упражнението.

1. Прави, ръцете спуснати свободно надолу.
2. Ръцете повдигаме отпред на тялото (*пръстите едни срещу други и дланите към тялото*), като дойдат до гърдите, описваме кръгове встрани: надолу, пръстите се посрещат, издигане пак ръцете по средната линия. Повтаряме това много пъти.

При описване кръгове встрани – същевременно повдигаме настрана десния крак, при вторите кръгове левия. Десния, левия и т.н.

Обратно на първото упражнение. Ръцете описват кръгове настрана, срещат се на гърдите – надолу, кръгове настрана и т.н. При всяко описване с ръцете кръг повдигаме десния, после при второто движение левия. Десния, левия и т.н.

Забележете как действат двете упражнения. Първото действа по-добре, разведрява. Това упражнение е хубаво за стопляне зимно време.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Двадесет и четвърта лекция
на Младежкия окултен клас
25 април 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

ВЛИЯНИЕ НА ЦВЕТОВЕТЕ*

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Чете се темата „Защо насекомите имат много очи?“ Чете се резюме на темите „Произход на синия цвят на окото“ и „Качества на идеалния човек“.

Какво е имала предвид природата, когато е създавала очите? Къде се получава образът на предметите в окото? В жълтото петно на ретината. Изучавайте влиянието на цветовете върху очите. Правете опити с различни цветове, да видите какво е влиянието на всеки цвят поотделно. Запример първия ден наблюдавайте влиянието на червения цвят, втория ден – на портокаловия цвят и т.н. Същевременно добре е да проследите влиянието на различните цветове през различните часове на деня. Сутрин – от четири-пет часа около изгрев слънце; от седем-осем след изгрев слънце; около обяд – от единайсет-дванайсет, и след обяд от четири-пет часа. Добре е за тази цел да си служите със стъклена призма. Такава призма, която разлага слънчевите лъчи, съществува и в човешкия мозък. Който е

* Лекцията е препечатана от Жива реч, лекции от Учителя на Мladeжкия окултен клас, година V (1925 – 1926), т. III, стр. 75, София, 1937 г. – бел. изд.

развил в себе си тази призма, той може да се лекува с нея. Ако гърлото ви боли, вие можете да отправите към него портокаловия цвят. След известно време вие ще почувствате поне малко подобряване. Човек може да се ползва не само от цветовете на спектъра, но и от неговите светлинни лъчи. Ако мозъчната призма на някой човек не е развита, той може да се рекува със стъклена. Пък и да е развита донякъде, за предпочитане е да се ползва от стъклената призма, защото мозъчната изисква по-голямо напрежение на мозъка, по-голямо концентриране на мисълта.

Който не разбира законите, при които може да си служи с тази призма, той ще се чувства зле. Защо? Защото само в някои мозъчни центрове нахлува повече кръв, а в други не става никаква промяна. Това нееднакво разпределяне на кръв в мозъчните центрове се отразява болезнено върху целия организъм. Забелязано е, че при лекуване на мозъка, вместо да се подобряват, мнозина заболяват повече, вследствие прииждане на кръв само в някои центрове за сметка на други, в които не приижда никак кръв. Когато мисли, човек никога не трябва да се безпокои. Всяка мисъл, която безпокои човека, ограничава чувствата му и пречи на неговото кръвообращение. Който много се безпокои, той лесно заболява, лесно може да се парализира. Когато изгуби богатството си, човек лесно се парализира. И свещеници, и учени, и лекари се парализират все по причина на ограничаване на чувствата.

И тъй, преди да е заболял още, човек може да се лекува с цветните лъчи. Седемте цвята представят седем разумни свята, които изпращат на земята по един цветен лъч. Седемте цвята пък представляват слънчевия спектър. Колкото по-силен е цветът, толкова по-близо е до нас светът, който изпраща този цвят. От цветовете на дъгата можем да познаем към коя област се движим. Колкото повече се отдалечаваме от един свят, толкова повече и цветът на този свят отслабва.

Колкото повече се приближаваме към даден свят, толкова и неговият цвят става по-силен. Кой цвят преобладава на земята? Зеленият цвят. Всички същества на земята са потопени в зеления цвят. Същевременно ние сме свързани с всички планети и слънца, които са и съществата, които ги населяват. Светещата раса обаче представя същества, които са творчески. Те творят, съграждат вселената. За нашето зрение те са невидими. В бъдеще, когато зрението на хората се развие, те ще виждат светлината, която светещата раса носи със себе си. Те ще виждат светлината и на онези звезди, които днес не виждат. Животните запример не виждат звездите. Те даже не повдигат главите си да погледнат нагоре. Понякога кучето лае на луната. Защо? Защото вижда нещо. Забелязано е, че кучето никога не лае на неодушевени предмети. Щом лае на луната, това показва, че за него тя е одушевен предмет. В това отношение кучето се проявява като ясновидец. То вижда нещо, което човек не вижда.

И тъй, започнете ли да изучавате цветовете, запример червения цвят, изучавайте го не само като впечатление, но като символ, който ви се изпраща от един разумен свят, да го разгадате. Съществата, които изпращат живот на земята, изпращат червения цвят именно като символ на живот. И червеният цвят, от своя страна, е съставен от седем цвята с различна интензивност на вибриране и с различен брой вибрации. Човек с добре развито око може да различава седем краски на червения цвят и разумно да се ползва от тях. Тези краски са негативни и трябва да се превърнат в положителни. Те представят написана книга, която трябва да се разгадае. Не се ли разгадае, тя остава като старина, от която малцина могат да се ползват. Който може да раздели седемте краски на червения цвят една от друга и да използва всяка от тях според нейните качества, той ще се почувства напълно ободрен. Червената светлина се препоръчва за малокръв-

ни. Ако могат правилно да възприемат праната на червения цвят, те ще я препратят към клетките на своя организъм и ще се обновят.

Хората могат да се ползват от цветните лъчи за лекуване. За да дойде до известни резултати, човек трябва да прави много опити. Направи ли само един опит, той лесно може да изпадне в съмнение. Когато се лекува, човек трябва да е уверен в метода, който прилага. Само по този начин той може да очаква положителни резултати. Несполучливите опити представят спирачки в живота на човека. Те внасят в него съмнение, което не допринася. Когато страдате от главоболие, очепболие, ревматизъм или друга някаква болест, правете опити с цветните лъчи, да видите как ще се отразят върху организма ви. Всеки сам трябва да дойде до положителни резултати, да види какво действие ще му окажат. Много начини има, по които човек може да се лекува, но лекуването с цветни лъчи е един от най-евтините. Колкото и да е евтин този начин, човек все трябва да плати нещо. Ако доброволно не иска да плаща, природата насила ще го застави да плати. Природата иска да научи човека да се жертва. Тя иска да научи човека на щедрост. Ако той не иска доброволно да упражнява щедростта, природата ще го застави насила да бъде щедър. Как? Чрез болести.

Срещате един горд, надменен човек, който се крие от хората, защото счита, че не е като тях. Той се мисли за нещо особено. Природата не търпи такива прояви. За нея всички хора представят един общ организъм. Тя ще застави този човек да признае всички хора около себе си и да им благодари за всичко, в което те могат да му услужат. Природата ще му изпрати някаква болест и ще го тури на легло. Като дойде лекар да го лекува, на първо място ще му препоръча мляко от здрава крава. Какво ще прави този човек? Ще прати слугите си да търсят млекокар или овчар, който има здрави, доброкачествени крави. Като намерят та-

къв човек, ще му платят скъпо само за да се ползват от млякото на неговите крави. Щом оздравее, гордият ще потърси овчаря и ще му благодари. Така само той ще разбере, че не може да се изолира от хората.

Всеки човек е на мястото си и може да ви бъде полезен тогава, когато най-малко се надявате. Няма нещо отрицателно в човека, за което природата да не го е наказала. И за най-малката лъжа природата наказва. Някой обича да полъгва, но иска да се изправи, да се освободи от този недъг. Какво прави природата тогава? Щом този човек си позволи да излъже, веднага езикът му се изпришва. Щом престане да лъже, пришките изчезват. Причината за всички язвички в стомаха се крие все в лъжата. Лъжата изменя химическия състав на кръвта и на тъканта на организма. Как се обяснява тази промяна в организма? Със страха. Като излъже, човек започва да се страхува, а този страх произвежда свиване на кръвоносните съдове, както и на тъканите. Страхливият започва да става подозрителен, във всичко се съмнява. Страхът влияе върху човешките мисли, чувства и действия. Подозрителният не вижда нещата, както трябва, вследствие на което изважда криви заключения за тях.

Изобщо природата обича естествените неща, естествените мисли, чувства и действия. Тя не обича да поставяме прегради на това, което отначало е наредило. Дойдем ли до наредбите и законите на природата, ние трябва свещено да ги пазим. Никой няма право да пристъпва нейните прегради. Запример аурата на човека е естествена преграда. Щом е така, никой няма право да влиза без позволение в аурата на кого и да е. Дойде ли някой човек при вас, той трябва да седи петдесет-седемдесет сантиметра на разстояние. Наруши ли това разстояние, приближи ли се много до вас, той създава дисхармония в отношенията. Тази дисхармония се дължи на неправилна обмяна между енергиите на двамата. Който е чувствителен, той въз-

приема тази неправилност в обмяната и започва да страда. Когато учителят говори на учениците си, те се натрупват около него, приближават главите си един до друг, но тук не става неправилна обмяна. Тук няма опасност от никакво стълкновение между тях. Защо? Защото мисълта на всички е съсредоточена към един общ предмет. Обаче ако двама души с две противоречиви мисли се приближават един до друг на разстояние, по-малко от петдесет сантиметра, те се стълкновяват. Аурите им се преплитат и между тях става неправилна обмяна. Щом почувстват такава дисхармония, те веднага се отдалечават.

Не престъпвайте онази свещена преграда, която природата е поставила. И тъй, който влезе в областта на разумната природа, той трябва да пристъпи към нея със свещен трепет и с благоговение. Не съм ли свободен да се движа според законите и наредбите на моя трен? Не, влезеш ли в пътищата на природата, ще спазваш нейните закони. Тя не обича да прегражда пътищата ѝ, да поставяте нови прегради. Като не спазват законите на разумната природа, хората се стълкновяват едни с други, ожесточават се помежду си и в края на краищата казват: „Човек за човека е вълк.“ Каква философия има в тази мисъл? За добрия човек обаче не е така. Той не казва, че човек за човека е вълк. Напротив, той се ползва от силата на вълка. Динамичен е вълкът. Забелязано е, че в козината на вълка не се въдят никакви паразити.

И тъй учете се сами да се лекувате. Който е развил чрезмерна чувствителност в себе си или страда от неврастения, нека използва синия цвят на светлината. Всяка сутрин да прави обливания със сините лъчи на светлината върху главата, гърдите и стомаха си. Изобщо добре е човек да отправя сини, жълти или портокалови лъчи към онези органи на тялото си, в които чувства излишна енергия. Понякога на някои места в организма на човека става известно подпушване, кое-

то създава анормални състояния. Той трябва да облива тялото си със сини и жълти лъчи на светлината. Човек може да приема тези лъчи от слънцето. Първоначално той ще си служи със стъклена призма. С помощта на тази призма човек може да получи слънчевия спектър на стената. Като получи спектъра, той трябва да съсредоточи вниманието си към синия цвят и да се опита да го възприеме в себе си. След това нека затвори очите си, да види може ли същият цвят да се отпечата в мозъка му. Като прави тези упражнения, той ще може, когато пожелае, да произведе синия, жълтия или кой и да е цвят в мозъка си и да се лекува.

Когато правите тези опити, в първо време ще настане в съзнанието ви голяма тъмнина. След известно време върху мозъка ви като върху екран ще блесне малка светлинка, както се зазорява на хоризонта. Тази светлина постепенно ще се увеличава, докато се засили толкова, че може да лекува. Правете този опит по няколко пъти на ден, докато придобиете резултат. Вие можете да използвате цветните лъчи направо от слънцето, но трябва да знаете под какъв ъгъл да отправяте погледа си. Започнете ли да гледате направо в слънцето, вие ще възприемете такива лъчи, които ще ви се отразят вредно. Когато слънчевата светлина е силна, вие трябва да я приемете през клепачите си. Тогава тя става приятна и действа лековито върху човека. Най-лековити са слънчевите лъчи сутрин от осем-девет часа. Към обяд лъчите са много силни и не действат добре върху човешкия организъм. Ранните слънчеви лъчи действат особено добре върху анемични хора.

Днес всички хора говорят за светлината, но ако ги поставят на изпит, едва ли ще могат да докажат нейното влияние върху човека. Това е въпрос на концентриране, на наблюдение. Човек трябва да прави ред опити. Всеки ден през различни часове на деня той трябва да се излага на слънце, докато мозъкът му при-

викне на действието на слънчевите лъчи. Хората не познават още какво нещо е слънцето. Те познават донякъде само физическата страна на слънцето. За да не се влюбват в слънцето, Мойсей е забранявал на еврейския народ да се кланя на слънцето. Когато отношенията на хората към слънцето станат съзнателни, когато привикнат на неговите лъчи и могат разумно да ги използват, тогава слънцето ще им покаже истинската красота, която крие в себе си.

Като правите опити за изучаване влиянието на цветните лъчи върху мозъка си, стремете се направо да възприемете слънчевите лъчи. Ако опитът ви излезе сполучлив, след като сте гледали десет секунди право в слънцето, затворете очите си и вижте какво ще се яви пред вас. След известно време в хоризонта на зрението ви ще се яви малка светла точка, която представя слънцето. Тази точка започва да се движи бързо – ту слиза надолу, ту се качва нагоре, като постепенно се отдалечава и става по-светла, докато приеме човешки образ. Образът става все по-светъл, но постоянно се отдалечава и намалява пак до малка светла точка. В това време се спуща една завеса, която отделя физическия от духовния свят и пред вас наставя голяма тъмнина. На другия ден ще повторите опита. Ако опитът излезе сполучлив, пред вашето зрение ще се яви светлата точка, която ще се превърне в човешки образ, и после като светла точка отново ще се скрие. Понякога месеци наред можете да правите опита и всякога да излиза несполучлив. Светлият образ се явява само тогава, когато човек се намира при добро и подигнато състояние на духа. Който може да види този светъл образ пред себе си само за един момент, той така се ободрява и развеселява, че с дни се намира под негово влияние. Той се намира в положението на Наполеона, когато виждал своята звезда. Когато виждал своята звезда, Наполеон лесно решавал задачите си. Щом изгубвал звездата си, той изпадал в мрак и съмнение.

И тъй, когато около човека се явяват светли точки, които се движат с голяма бързина, това показва, че той преживява нещо приятно. Ако между светлите точки има и черни, това предсказва на човека някакво болезнено състояние. Щом светлите точки изчезнат, а останат само черните, човек заболява вече. Черните точки се виждат и с отворени очи, а светлите – само при затворени очи. Светлите точки не са нищо друго освен електрически светлини, малки резервоари на енергия. Цялото пространство е пълно с електричество. Светлите точки, които виждаме в пространството, са резултат на обмяната, която става между материята и електрическата енергия. Светлите точки, които са много ярки, имат материален или полуматериален характер, когато цветните се отнасят към област, вън от материалния свят. Те не съществуват в пространството, нито могат да се видят с просто око или с микроскоп. Обаче те съществуват в субективното схващане на човека.

Следователно, за да се домогне до тия знания, човек трябва да работи върху себе си, да се подигне. В пътя на своето повдигане, в пътя на придобиване на положителни знания човек се натъква на ред препятствия. Природата е турila на пътя на човека много прегради – големи и малки, с които той сам трябва да се справя. На всеки, който иска да мине през тези прегради, природата задава въпроса: „Готов ли си да минеш тези прегради?“ Ако си готов, мини през тях. Ако не си готов, върни се назад. Дойдете ли до една от свещените прегради на природата, спрете се и се запитайте: „Готов ли съм да мина през тази преграда, или не?“ Не е забранено да минавате през тези прегради, но първо трябва да изпитвате силите си, и после да ги минавате. Докато не познавате силите си, не правете никакви опити.

Сега направете едно просто наблюдение върху себе си само за пет минути, по три пъти на ден – сут-

рин, преди обяд и вечер, да видите какво влияние ще оказат върху вас всички цветни лъчи на дъгата, като започнете от червения и дойдете до виолетовия. При това следете какви цветове произвежда изговарянето на думите любов, мъдрост, истина и др. Любовта трябва да произведе червен цвят, мъдростта – жълт, истината – син. Ако при изговаряне на тия думи пред вас не изпъкнат техните цветове, това показва, че вие сте изгубили първичния език, на който тия думи са били изговаряни. Всяка дума, при изговарянето на която не се произвежда съответстващ цвят, не е естествена, не е първична дума. В нея е вложен някакъв чужд елемент, от който тя трябва да се освободи. Казват за някого, че лицето му е пожълтяло, станал е като светия, придобил е голяма мъдрост. Когато лицето или тялото на човека пожълтява, това показва, че умствената му енергия се е отбила от своя път и е слязла на физическия свят.

Следователно умът на човека трябва да зрее, да пожълтява, а не тялото му. Тялото не се нуждае от жълт цвят. Всяка дума, всеки цвят трябва да бъде на своето място. Не са ли на мястото си, те не произвеждат нужния ефект.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Цвадесет и пета лекция
на Младежкия окултен клас
2 май 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

МЯСТО НА ДОБРОДЕТЕЛИТЕ*

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Как бихте представили символически доброто? Във вид на плод. Любовта? Във вид на сърце. Значи сърцето е място, дето постоянно стават втичания и изтичания. На какво можете да уподобите истината? На запалена свещ или на пламък. Мъдростта? На един добре узрял плод.

За следния път направете опит да поставите всички добродетели – любов, мъдрост, истина, правда, добродетел, милосърдие, кротост, въздържание, търпение, на съответното място в човешкото тяло. Ще видите на какво можете да уподобите добродетелите.

Като разглеждате плодовете в природата – ябълката и крушата запример, виждате, че те се различават по форма, по цвят, по вкус и т.н. Какви причини са създали това различие – външни или вътрешни? Ако изследвате соковете на ябълката и на крушата, ще видите, че в химическо отношение те се различават едни от други. Образуването на соковете е умствен процес. Значи ябълката и крушата се различават и в умствено

* Лекцията е препечатана от Жива реч, лекции от Учителя на Мladeжкия окултен клас, година V (1925 – 1926), т. III, стр. 89, София, 1937 г. – бел. изд.

отношение. Изобщо, дето се извършва химически процес, там има разумен живот. Горната част на крушата обикновено е заострена, а ябълката е валчеста. Има ябълки, на които горната или долната част понякога е заострена, но изобщо ябълката е валчеста. Обаче от формата на ябълката или на крушата не може да се съди за направлението на соковете – дали текат надолу, или нагоре.

Като изучавате естествените науки, можете да се спрете върху следния въпрос. Защо листата на тополата не окапват всяка есен по един и същ начин? Който е наблюдавал това явление, той е забелязал, че някоя есен листата на тополата окапват първо горе и в средата, а по-късно, към края на есента – в долната част. Друга есен се забелязва точно обратното, първо окапват долните листа, а после горните. Някога пък окапват средните листа, а после останалите. По това явление съдят за зимата, кога ще бъде най-студена – в началото, в средата или в края. Това показва, че дървото е чувствително и може да предскаже кога ще бъде най-студена зимата – в началото, в средата или в края си.

Учените са наблюдавали следното явление в живота на растенията. Като посадят едно дърво при някой сипей, изложен на слънце, след време от корените на това дърво започват да излизат клончета. Това се дължи на особен род спящи пъпки при корените, които при дадени условия могат да се развиват в клончета, а при други – в стъбла. Този закон се отнася и до човека. Запример, ако на човека се отнемат духовните елементи и се заместят с материалистически, той ще се превърне в корен, т.е. ще стане материалист. В него ще се развие симпатичната нервна система за сметка на умствената. Това е забелязано в българите. Срещате някой селянин сух, слаб като чироз. След време селяните го избират за кмет на селото. Какво става с този човек? Не се минава много време, година или две

най-много, той надебелява, развива благоутробие и всякаква сухота изчезва. На какво се дължи това надебеляване? На развиване на симпатичната нервна система. В симпатичната нервна система се крият корените на живота. Щом се дадат условия на корените да се развият, човек надебелява. Отнемете ли богатствата на човека, той започва да мисли и отслабва. Слабият, сухият човек повече мисли, а пълният повече чувства. Философите, критиците са повече слаби, сухи хора. Те мислят много.

Значи, ако човек се постави при благоприятни условия за развиване на своя ум, той ще има добре развито тяло. В това отношение светлите идеи играят роля на невидимо слънце. Те упражняват влияние върху развитието на мозъчната система. Те внасят повече светлина в ума, а с това подобряват културата не само на отделния човек, но и на цял народ. Този народ минава за идеен. Когато един народ стане безидеен, това показва, че му са дадени добри условия за развиване на корените на неговия живот, т.е. на симпатичната нервна система. Този народ става материалист и в него се развива съответна култура.

Ако отидете в Америка, ще видите, че в американците е силно развита мозъчната система, вследствие на което те са повече сухи, слаби хора. Обаче как ще си обясните факта, че между американците, именно които са много енергичен и здрав народ, има толкова много неврастеници, колкото в никой друг народ? Това явление може да се обясни като някаква предпазителна мярка отстрана на разумната природа. Понеже американците са склонни към материализъм, затова симпатичната нервна система в тях постоянно се атакува, да не би мозъчната енергия да слезе долу, в стомаха, и да благоприятства за развиване на материализма. По този изкуствен начин природата тонира нервната система на американците. Американецът изпива по една-две чаши горещо кафе, и веднага след това

изяжда една голяма порция ледено. Така той разваля зъбите си, разстройва стомашната си система. Това е крив начин на хранене, но за да го предпази от материализма, от чрезмерно развиване на симпатичната нервна система, природата го е оставила да живее временно с това заблуждение. Днес американците усилено работят именно в това направление, как да се освободят от неврастенията.

Не само американците имат страдания, но всички съвременни хора са изложени на страдания. Всички хора търсят начин да се освободят от страданията. Те не подозират, че страданията са благо за тях. Ако съвременните хора не страдаха, те щяха да бъдат крайни материалисти и в това отношение между тях и млекопитаещите почти нямаше да има разлика. Каква култура можете да очаквате от човек, който има хамбари с жито, пълни складове с вина, с храни и т.н.? Този човек не мисли за нищо друго освен за ядене и за пиене. Какъв смисъл има такъв живот? За материалиста по-добър живот от този няма. На другата страна на живота пък срещате един сух, слаб човек, който по цял ден чете и размишлява. Той яде сух хлебец, но и на това е доволен. Понякога и той мечтае за богат живот, но не само, че не му се дава, но му се взима и това, което има. Ако му се даде това, което иска, той ще се превърне на корен, ще стане голям материалист. Разумната природа му казва: Понеже богатият е взел всички материални блага и се е превърнал на корен, за теб остават духовните и умствените блага. Ти трябва да се превърнеш на клон. Той ще живее в корените на живота, а ти – в клонете.

Това са крайности в живота, с които природата си служи в редки случаи за разрешаване на известни въпроси. Обаче разумният живот не живее в крайности. Той уравновесява енергиите, които текат в корените и в клоните на неговия организъм. Щом соковете в неговия организъм текат правилно, той се развива нор-

мално. Щом става въпрос за страдания, човек трябва да различава кои са необходими и кои ненужни. Има страдания в живота, през които човек неизбежно трябва да мине. Те са предвидени от самата природа. Разумните страдания представят необходимата тежест в параход или в лодка, когато плуват по водите на моретата или океаните. За да може една лодка или един параход да плува по водата, на дъното си той непременно трябва да има известна тежест. Тежестта уравнивява движението на парахода. Без тежест параходът не може да се държи в равновесие. Следователно страданията не са нищо друго освен тежест, т.е. баласт, който държи в равновесие силите на човешкия организъм. Ако тежестта е необходима, за да държи парахода в равновесие, това не значи, че той трябва да се претовари. Всеки параход трябва да се товари само толкова, колкото може да издържа. Така натоварен, параходът ще пътува от пристанище на пристанище, ще стоваря една стока и ще товари друга. Когато параходът не се движи на повърхнината на водата, а само до известна степен е потънал във водата, това показва, че той е много натоварен. Щом стигне до пристанището и се разтовари, той олеква и плува по повърхността на водата.

Същото може да се каже и за човека. Има моменти в живота на човека, когато той се чувства много натоварен. Той казва: „Големи страдания имам.“ Какво трябва да направи тогава? Да отиде на пристанището, да се разтовари малко, докато му олекне. Обаче влезе ли в бурното море, той веднага трябва да се натовари, да пази равновесие всред бурите на живота.

Сега кои страдания наричате големи? Ако няма къща, служба или нещо материално, човек не може да каже, че има големи страдания. Човек е богат не само когато има материални приходи, но и когато може да диша и издиша. Какво по-голямо богатство или какъв по-голям приход може да иска човек от

дишането и издишането. Който може да диша правилно, да мисли правилно и да яде правилно, той е придобил големи блага в живота. Той има условия човек да стане. Не диша ли правилно, не яде ли правилно и не мисли ли правилно, той няма условия човек да стане. Ако младото поколение работи в това направление – да диша, да мисли и да яде правилно, то ще разполага с един плюс в бъдещето си. Не работи ли, в бъдещия живот то ще носи ред минуси. Минусите се пишат с чертички, които в българския език наричат тирета. Има писатели, които много си служат с тирета. Тези тирета не са нищо друго освен минуси в техния живот. Минусите в живота на човека говорят за един неразумно прекаран живот. Някои писатели, учени хора си служат с многоточие. Многоточието означава недоизказани мисли. Някой започва да пише: „Аз... мога...“ Какво може този човек? Ако е умен, той от всичко се учи. Който не е умен, чрез многоточието той изказва известно съмнение. Всъщност какво означават недоизказаните работи? Какво означава многоточието? Който си служи с многоточие, той е многоцентров човек. Какво можете да очаквате от човек, който има много центрове?

Сегашният живот на хората не е нищо друго освен непрекъснатата верига от изпити. Днес всички хора държат матура. Някои казват: „Как ли ще преживеем?“ Няма какво да мислите за преживяването си. Вие държите матура. Следователно или ще издържите матурата, или ще ви скъсат. Ако ви скъсат, ще умрете, а това показва, че имате душа. Ако издържите, ще оживеете, а това показва, че имате дух. С други думи казано, смъртта настъпва като резултат на аномалните чувства в човека. Когато чувствата в човека взимат връх над мислите, той преждевременно умира. Когато човек мисли само за ядене и за пиене, когато преяжда, той преждевременно умира. Ако човек живее разумно, той може да достигне сто-сто и двайсет годишна възраст.

Изкуство е човек да издържа на външни противодействия, на външни мъчнотии и изпитания. Запример срещате един радостен, весел човек. Ако му кажете, че е профан, голям невежа, той веднага се изменя. Тези думи го спъват. Какво означава думата профан? Англичаните употребяват думата профейн в смисъл на светски човек, на когото не може да се разчита. Думата невежа пък означава незнаещ човек. Човек трябва да дойде до такова положение, че каквито и колкото обидни думи да му кажат, така да ги приеме, като че не се отнасят до него. Отивате при един човек и му казвате, че е заразен от туберкулоза. Той веднага побледнява, уплашва се и започва да плаче. Какво страшно има в тия думи? Той не знае ли, че рано или късно все трябва да умре? Поне да си поживее човек. Какво ще създаде, ако живее по-дълго време на земята? Все ще създаде нещо. Ето четири години вече как изучавате окултната наука. Какво особено създадохте? Някой от вас казва: „Да стана министър в България. Аз зная какво ще направя.“ И това е възможно. Всеки може да стане министър, но важно е какво ще направи като министър. Ако някой негов приятел го посети, той ще му каже да дойде друг път. Докато няма власт, човек много обещава, но щом получи власт, той се повлиява от окръжаващата среда и постъпва по друг начин. Човек трябва да бъде доблестен, разумен, да знае как да постъпва.

Представете си, че един богат, но добър господар дава всеки ден на слугата си по един килограм хляб и десет лева да ги носи на една бедна вдовица. Слугата занася хляба, но парите задържа за себе си. Господарят се интересува за положението на бедната вдовица и често пита слугата си за нея. Слугата казва, че бедната вдовица е добре. Накрая на годината положението на слугата се подобрява, но това на вдовицата се влошава. Ако господарят провери как слугата е изпълнил възложената му от него работа, какво ще из-

лезе? Какво е придобил със задържане на парите за себе си? Не само, че нищо не е придобил, но много неща е изгубил. Краят на нещата е важен, а не началото.

При създаване на човека има един момент, когато той напълно се оформява. Този момент е най-важен. Той е моментът, когато се завършва създаването на дихателната система. В този момент ангел слиза от небето, драсва клечка кибрит и запалва огъня, животът на човека се проявява. До този момент всички системи в човека са пригответени, чакат само запалване на клечицата кибрит, за да се прояви дейтелността на дихателната система. В този момент детето излиза от утробата на майка си и заплаква. Плачът се придружава с първата вдишка. Детето започва вече да диша и да издиша. Докато е в утробата на майка си, детето се мъчи. Щом излезе вън от утробата, то започва да плаче. Плачът показва, че свещта е запалена.

Следователно ще знаете, че реализирането на дадена добродетел е свързано с големи мъчнотии. Всяка добродетел представя един организъм, който постепенно расте и се развива, докато се прояви дихателната система. Щом дихателната система се прояви, човек ражда една идея, която започва да свети. Светлината ѝ показва, че тя е вече запалена, т.е. родена. Да родиш една добродетел, т.е. да я проявиш, това показва, че връзката между човешката душа и Бога е правилна. Също така и връзката между мислите, чувствата и действията на човека е правилна. И тогава, който среща препятствия в живота си, той трябва да знае, че причината на това не седи в неговата съдба, но в неговата неразумност. Съдбата, както и разумната природа, са всякога добре разположени към всички живи същества по лицето на земята.

Съвременните хора обичат да си помагат, но не знаят как. Когато дават пари на бедна, но честолюбива жена, тя се обижда. Как да ѝ помогнат, без да я

обидят? Те виждат, че всеки човек има свои характерни черти, които трябва да познават, да знаят как да се отнасят с него. Така трябва да му се помогне, че да не се засегне достойнството му. Според мене правилният начин на даване на парична помощ на хората седи в следното. Ти, който помагаш, трябва да имаш една каса, пълна със злато. Ако искаш да помогнеш на някого, ще му пратиш по пощата ключа от касата си с бележка да вземе ключа, да отвори касата, която се намира на еди-коя си улица и еди-кой си номер на къщата, да вземе колкото пари му са нужни и да върне ключа на определения номер. Когато се улесни, след година или повече, той трябва да върне парите назад. По този начин много хора ще могат да се ползват от касата, без да се накърни тяхното честолюбие. Рекат ли само да взимат, без да връщат, в скоро време касата ще се изпразни. Мнозина казват, че благата са общи за всички и очакват на другите хора от тях да получават, а те нищо да не дават. Това не е естествено положение.

Правилно, нормално положение е, когато всички взимат и дават. Това е правилна обмяна между хората. Който мисли само да взима, без да дава, той пакости сам на себе си. Той проектира тази мисъл в пространството и по този начин заразява хората с нея. Обаче, ако дава и съзнава, че трябва да се дава, той проектира тази положителна мисъл в пространството и помага за развиване на щедростта между хората. Ако хората само взимат пари от касата, а нищо не дават, в скоро време касата ще се изпразни.

Това е материалната страна на въпроса за взаимопомощ между хората. При днешните условия на отношения хората са изработили доста добри методи за взаимоподпомагане. При това всеки помага според онова, което е изработил в себе си, според своя характер. Методите, с които светът си служи, са доста добри. Много примери има из живота, които определят

характера на човека. Един беден човек проси от двама души. Първият от тях е религиозен, вярващ човек. Вторият не вярва в Бога. И двамата обаче са богати. Първият не дава помощ на сиромаша, а вторият дава. Просекът се обръща към последния и го пита: „Господине, кога да върна парите?“ „Когато можеш.“ Какво показва това? Това показва, че веруюто не определя характера на човека. Има светски хора безверници, които са по-щедри, по-благородни от вярващите. Значи в човека живеят два Бога – външен и вътрешен. Вътрешният Бог създава естествени отношения между хората. Естествените отношения между хората имат за основа любовта, истината. Дойде ли някой при вас да иска нещо, нито той мисли да ви излъже, нито вие него. Обаче има и изкуствени отношения между хората, които трябва да се избягват. Отива един човек при друг и мисли, че той няма да се отнесе добре с него. Ако той вярва, че Бог живее в човека, този човек ще се отнесе към него така, както Бог постъпва.

И тъй смисълът на живота седи във взаимопомощ, във взаимно помагане. Законът за взаимопомощта гласи: никаква връзка не може да съществува между хората, докато те не са проникнати от силно желание взаимно да си помагат. Между клетките на организмите съществува едно сплотяване с цел взаимно да си помагат. В това взаимно помагане се заключава благо то на целия организъм. Когато клетките се индивидуализират и всяка от тях започва да мисли и да живее за себе си, наставя смърт за целия организъм. Щом организмът умре, те се разпръсват из пространството. След време те започват да тъжат едни за други, отново се събират и заживяват заедно. Законът за взаимопомощта трябва да съществува във всички общества. Те трябва да съставят един общ житеен клас, да имат желание да си помагат взаимно по мисъл, по чувства и материално.

Сега, като говоря за доброто, нека напишем тази дума на няколко езика:

добро (на български)
good (на английски)
gut (на немски)
bien (на френски)
bona (на италиански)

Каква е разликата в доброто на различните народи? Когато българинът пише думата „добро“, той иска да каже, че всяко нещо в живота трябва да има корени (д), но трябва да има и клони (б). Когато узрее, плодът трябва да се хване с ръка (р) и да се изяде. Буквата „р“ е силна. Тя показва, че българинът иска да придобие доброто чрез насилие. Тази буква препятства на българина в доброто. В думата „радост“ буквата „а“ смекчава силата на буквата „р“. В думата „good“ се вижда разумността, интелигентността на англичанина. Той казва: „Всяко растение трябва да започва от корените.“ Когато плодът узрее, аз ще имам грижа да го поставя в хамбара. Българинът казва, че растенето трябва да започва от клоните. В това седи психологическото различие между българина и англичанина. Българинът вярва в щастието, а англичанинът в работата. Времето е пари. Като работи, човек може да печели.

Да се върнем към въпроса за страданията. Несгодите, страданията представят малък баласт в самия живот, който внася стимул в човека. За да уякне, човешкият дух се нуждае от външни препятствия. Чрез външни препятствия или изненади хората могат и да се лекуват. Запример българите лекуват треската чрез уплаха. Върви един трескав човек по пътя, трепери от студ, тресе го. В това време от някой прозорец изливат върху него един котел студена вода. Болният се стряска и веднага оздравява, треската го напуща. Хората са

възприели този метод от природата. Запример за да освободи човека от едно зло, природата му изпраща друго зло, по-голямо от първото. Като се намери в това положение, човек веднага се примирява с живота. И тогава той казва: „Ела зло, че без тебе е по-зле.“ Не е въпрос по този начин да се лекува човек, нито по този начин да се справя с мъчнотиите в живота. Човек трябва да има една основна идея в живота си, която от нищо да не се разколебава. Тя трябва да бъде канара в неговия живот.

Сега на всички ви препоръчвам следното. Всеки от вас да си избере някакво изкуство или занаят, но да го усвои в съвършенство. При всички случаи в живота си той трябва да разчита на това изкуство. Започнете да изучавате различни занаяти, общарство, шивачество, плетачество, градинарство и т.н. Други пък нека изучават лечебните свойства на билките. Също така изучавайте признаците, по които да познавате промяната на времето, кога ще вали дъжд или не. Като научите тази част от метеорологията, тръгнете по селата да улеснявате селяните. Ще им кажете дали зимата ще бъде студена, или не, какво сено трябва да употребяват за овцете си и т.н. Изобщо вие трябва да имате такъв занаят или такова изкуство, с което да си пробивате път навсякъде.

Упражнението, което ви дадох миналата седмица за цветовете на светлината, ще го продължите още една седмица. Всеки ден ще изучавате по един цвят от спектъра. Следете кои цветове през кои часове на деня преобладават. Това е работа за вас. Червеният цвят запример действа върху аурата на човека, прави го активен. Портокаловият цвят действа върху личния живот на човека, прави го голям индивидуалист. Жълтият цвят дава простор и успокояване на ума. Колкото повече навлизате в тъмните цветове, например тъмносиния, вие усещате тъга, скръб в душата си. Светлите цветове – ясносиният, ясножълтият, действат успокои-

телно върху нервната система. Синият цвят е среда за духовния живот на човека. Зеленият цвят регулира магнетичните и електрическите течения в човешкия организъм. Той е свързан с растенето. Който иска да расте и здрав да бъде, той трябва да се свързва със зеления цвят. Виолетовият цвят има отношение към волята на човека.

Като изучавате влиянието на цветовете, започнете по следния начин. Понеделник – червения цвят, вторник – портокаловия, сряда – жълтия, четвъртък – зеления, петък – ясносиния, събота – тъмносиния, неделя – виолетовия.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Двадесет и шеста лекция
на Младежкия окултен клас
9 май 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

ЗДРАВО МИСЛЕНЕ*

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Чете се темата „Мястото на добродетелите в човешкото тяло“. Чете се резюме на темата „Защо природата е турila на някои насекоми много очи“.

Кой въпрос ви интересува днес?

Нарисувайте една круша, дърво с един плод.

Какво предпочитате вие – да ядете круши или да ги садите? Обаче може ли човек да яде круши, преди да ги е сял? Посаждането винаги предшества яденето. Това показва, че реализирането на желанията е в зависимост от много неща, от известни закони. Според тези закони много от човешките желания остават непостижими. Един от тези закони гласи: човек не може да постигне дадено желание, преди да го е посадил. Въз основа на същия закон човек не може да бъде добър, преди да е посял нещо в себе си. Доброто не е нищо друго освен любов, изразена на физическия свят. Понеже любовта не съществува на физическия свят, затова доброто се явява като нещо материализирано.

* Лекцията е препечатана от Жива реч, лекции от Учителя на Младежкия окултен клас, година V (1925 – 1926), т. III, стр. 107, София, 1937 г. – бел. изд.

Когато любовта слиза от Божествения на физическия свят, тя се превръща в добродетел. Когато слиза в ангелския свят, любовта се изявява като интелигентност, като мъдрост или като знание. Следователно човек не може да яде, докато не е работил. Ако някой минава покрай една плодна градина, в която нищо не е сял, той няма право да яде от плодовете на тази градина. Щом нищо не е сял, той няма право да яде. Художник рисува една картина, но докато не я свърши, не дава да се гледа. Имате ли право вие да я гледате, преди той да я изложил? Нямате право. Когато художникът изложи картината си, всеки има право да я гледа.

Следователно, когато искаш да вкусиш от плодовете на някоя чужда градина, ти трябва да се сприятелиши с този, който е садил дърветата. И тогава яденето на всеки плод, който той ще ти даде, ще бъде благословение за тебе. Значи човек няма право да яде круши или друг някакъв плод без позволение. Че е така, можете да си отговорите на въпроса, може ли пеперуда да яде круши, може ли микробът да пие мляко. Това показва, че яденето представлява цял процес. Не е безразлично каква храна употребява човек. Той трябва да яде само такава храна, която може да го ползва. Каква полза може да донесе известна храна, ако тя само мине и замине през организма, без да остави нещо?

Ето защо човек сам трябва да ограничава ума си от известни мисли, сърцето си – от известни желания, които носят отрова в себе си. Има неща, от които човек временно поне може да се откаже. Човек не може да мисли всичко, каквото му дойде на ума. Какво ще стане с вас, ако в стаята, в която седите, внесе едно шише с отровен газ? Достатъчно е да помиришете този газ, за да избягате всички навън. Не избягате ли, нещастие ви чака. Като знаете това, вие трябва да правите избор в своите мисли и желания. При самовъзпитанието на човека се препоръчва да държи

в ума си здрави, положителни мисли. Кои мисли са здрави? Здрава мисъл е тази, която носи мир за душата и светлина за духа. Здравата мисъл трябва да произвежда такава реакция в човека, която да внася разширяване на съзнанието. Ако човек е неразположен, здравата, добрата мисъл трябва да измени състоянието му в добро.

Представете си, че една майка изпраща детето си за вода, но то отказва да изпълни молбата ѝ. Тогава майка му казва: „Иванчо, помисли малко, да видиш добре ли постъпваш, като не слушаш.“ Детето се замисля и след малко взима стомната и отива за вода. Последната мисъл, която изменя решението му и превръща непослушанието в послушание, е добра, здрава мисъл. Някой студент иска да свърши университет, но няма средства. В обезсърчението си той казва: „Няма да уча повече.“ Обаче един от професорите го извиква и му казва: „Знаеш ли, че ти се дават условия да продължиш университета? Един благодетелен човек предлага една стипендия от три хиляди лева месечно за някой беден студент. Академическият съвет решава да даде тази помощ на тебе.“ Студентът се зарадва и казва: „Сега ще уча.“ Коя е добрата мисъл в този случай? Добрата мисъл е тази, която се явява в главата на професора, в решението на академическия съвет и в главата на самия студент, защото и на трите места тя съдейства за превръщане на една невъзможност във възможност.

Какво още може да произведе добрата мисъл? Представете си, че срещате един млад, но знаменит лекар, който лекува болните много успешно. На младия лекар може да се даде следния съвет. Никога да не говори на болния за болестта му. Щом пипне пулса му, както и да го намира, лекарят трябва да се изпълни с вяра и надежда в Бога, че болният ще оздравее. Тази положителна мисъл на лекаря ще се предаде и на болния. Щом болният се ободри и обнадежди, оздравява-

нето му е сигурно. В такъв случай, ако болният е трескав, лекарят не трябва да му предписва петдесет сантиграма хинин, каквато е дозата за възрастния, но да го лекува по хомеопатически начин. Тъй щото, когато лекарите и близните на болния успеят да събудят вярата и надеждата на болния, лекуването му е сигурно.

Това е един положителен и сигурен метод за лекуване. Лекарят трябва да знае, че болестите не са нищо друго освен резултат на натрупване на излишна енергия, излишни вещества в организма. Щом се освободи от излишната енергия, както и от излишните вещества в организма си, болният оздравява напълно. Дето се натрупват излишни енергии, излишни вещества, там се събират бацили, които са причина на различни болести. Дето има богатства, там винаги има крадци. Значи бацилите не са нищо друго освен крадци и разбойници, които влизат в човешкия организъм да крадат и убиват. Като знаят това, лекарите ги затварят в малки шишенца и приготвяват от тях серуми против различни болести. С тези серуми те правят инжекции на болните и ги лекуват. Лекуването чрез инжекции е борба между апаши и апаши, крадци с крадци. В тази борба те едни други се унищожават. Щом борбата се свърши в ущърб на крадците, болният започва да оздравява. Грижата за болния вече се свежда към възстановяване на нормалното състояние на неговия организъм.

И тъй болестите на съвременните хора се дължат на подпушване на енергиите в организма им. За да се освободят от това подпушване, те се нуждаят от вяра. Вярата е средство за урегулиране на подпушените енергии в човека. Понеже съвременните хора страдат от безверие, те могат да се лекуват с вяра. Когато човек заболее, първо трябва да констатира в себе си болен ли е, или минава някакво психическо състояние, което временно се отразява върху организма като болезнено състояние. Най-опасното положение за човека

е, когато вярва, че е болен, без да има някаква болест, или когато мисли, че е здрав, а всъщност е болен. Ето защо човек трябва положително да знае болен ли е, или здрав. Той трябва да знае има ли капитал в касата си, или няма.

Болен човек е онзи, който има излишна енергия в себе си. Когато енергиите на човешкия организъм имат стремеж към центъра на земята, той заболява. За да се излекува, тия енергии трябва да се обърнат към центъра на слънцето. Единственият метод за лекуване на различните болести се заключава в превръщане на енергиите на човека от низходящи във възходящи, т.е. да се измени посоката на движението им от центъра на земята към центъра на слънцето. Болестите биват физически и сърдечни, без да имат органически произход. Те се дължат на натрупване на излишни енергии в организма. Тези болести са на нервна почва. Обаче има и органически болести, които крият своя произход някъде далеч, в миналото на човека.

Когато някоя болест се загнезди в астралното тяло на човека, тя постепенно минава в мисълта му, а оттам – и във физическото тяло. За да се излекува човек, тази болест трябва да се махне от мисълта му. Когато образът на болестта изчезне от мисълта на човека, едновременно с това тя изчезва и от физическото тяло. Много от болестите на физическото тяло се явяват като последствие на някакви заболявания в астралния и в умствения свят на човека. Едно горчиво чувство, една противоречива мисъл причиняват физически болести. Щом се махне причината на болестта, и самата болест изчезва.

Мнозина страдат от главоболие, от очеболие и се лекуват със студени компреси. Аз препоръчвам топли компреси вместо студени. Когато страдате от главоболие или очеболие, турете на слепите си очи квас, прясно приготвен. Мястото намажете с малко зехтин и отгоре турете кваса. Дръжте го на слепите очи десет-

четирнадесет часа. Това можете да правите от три пет пъти седмично според степента на болката. Кня сът действа магнетично, затова го препоръчвам не само при обикновено главоболие, но и при менингит.

Когато някое дете заболее от менингит, обръснете добре главата му, пригответе пресен квас и го поставете на горната част на главата и на слепите очи. Като турите няколко пъти наред квас на главата, детето ще оздравее. Изобщо ледът не трябва да се употребява при никакви случаи на възпаление. Щом имате някакво възпаление, служете си всякога с топли компреси, а не със студени. Студени компреси могат да се турят само на пълнокръвни хора. Квасът, млечният компрес са добри специалитети, които трябва да се предпочитат пред студените компреси. Когато лекувате някого, през всичкото време трябва да сте в молитва, да сте свързани с Бога. Само по този начин лекуването ще бъде успешно.

И тъй човек не може да яде круши, докато не ги е садил. Може ли човек да мисли, преди да е обичал? Мисълта ли е дошла по-рано, или любовта? Това значи кокошката ли е излязла по-рано, или яйцето? Божията любов предшества мисълта на човека. Човек мисли само когато е обичан. Да мисли човек, това значи да се ползва от Божията любов. Когато учи, човек разбира, че наистина Божията любов действа на физическия свят. Напредналият в ученето съзнава, че светът е създаден за него да го изучава. С други думи казано, човек е дошъл на земята да я изучава. Следователно, докато хората не изучат земята добре, те не могат да се освободят от нейните прегръдки. До това време те се намират в положението на онзи млад турчин, който се разговарял с баща си за уловения от него разбойник. Той казал: „Татко, хванах един разбойник.“ „Доведи го при мене.“ „Не мога.“ „Защо?“ „Защото не ме пуца.“ Както виждам, положението на съвременните хора по отношение на земята е същото, каквото

е положението на младия турчин към разбойника. Всички мислят, че са хванали земята, но когато пожелаят да се мръднат малко, виждат, че тя не ги пуща.

Сега пред всички хора седи една велика задача за разрешаване. Човек може да живее, както разбира, но той трябва да реши задачата си, и то разумно. Ако решите задачата си, както обикновените хора я решават, ще се намерите в положението на човек, който постоянно влиза и излиза, без да придобива нещо. Запример някой взима билет за концерт. Отива на концерта, но се връща, отложил се. Втори път пак отива, отложил се. Така се отлага концертът ден за ден, докато най-после му върнат парите. Защо? Певецът се разболял.

Представете си, че на един богат американец дойде идеята да завещае пет милиона долари на някой беден студент. Ако се окаже, че този беден студент е някой от вас, за какво ще употребите тези пари? Сега всички се радвате, като че действително сте станали наследници на тази голяма сума. Всеки от вас си мисли, че може да е той. Всъщност никой не е наследник. И да не станете наследник на този голям богаташ, все ще ви бъде приятно да се говори по този въпрос.

Един турчин отишъл в Цариград по работа. Като се върнал оттам, ходжата го запитал: „Какво ново има в Цариград?“ „Последната новина е за тебе. Там се говори, че ще те направят шейх-юл-ислям.“ „Не говори такива работи.“ След няколко деня ходжата срещнал същия турчин и му казал: „Я разправи пак какво се говори в Цариград за мене.“ Ходжата знае, че това не е вярно, но все му се иска да чуе нещо приятно за себе си. Сега и вие знаете, че няма да получите пет милиона долари, но ви е приятно да слушате. Мисълта за петте милиона долари весели всички. Един познат разправял, че ако спечели милион, щял да купи два автомобила – единия щял да подари на братството, а другия – за себе си. Това

показва, че парите са сила, която действа на човека. Под влияние на мисълта за забогатяване човек става весел. Възможно ли е да дойде на ума на някой американец да направи някого от вас наследник? В дадения случай е невъзможно, но същевременно е вероятно. Отде знаете, може би още тази вечер някой американец да изпрати на някого от вас пет милиона долари. Ако вие сте чувствителни, с помощта на лескова пръчица ще можете да познаете къде има заровени пари на Балканския полуостров.

Големи богатства има заровени в земята. Някои от тях са останали още от турско и от римско време. С помощта на лескова пръчица човек може да открие местата, дето има заровено злато, но той трябва да работи върху себе си. Когато развие нужната чувствителност и без тази пръчица той ще може да открива богатства в земята. При това положение той носи пръчицата в себе си като вътрешна сила. Много време се изисква, докато човек развие тази сила в себе си, но и като я развие, той трябва да знае как да я контролира. Не я ли контролира, тя ще се превърне в болезненост.

Що се отнася до печелене на пари, това е лесна работа. Мислено или в действителност, всеки човек може да бъде богат. Понеже мисълта за богатството повдига духа на човека, добре е, когато не е разположен, да си представи, че е получил голямо богатство отнякъде и с част от получените пари си е направил голям палат, цял изработен от мрамор, с красиви градини и шадравани в тях като в приказките „Хиляда и една нощ“. Като прави такива упражнения в мисълта си, във въображението си, човек сменя неразположението си в разположение. Ще кажете, че това е глупаво нещо. Защо? Защото било празна работа. Значи да мисли и да си представя човек светли и красиви картини, било глупава работа, а да си представя мрачни картини, не е глупаво. Започва някой да си представя,

че ще се разболеє, че ще осиромашее и пада духом. Според мене това именно е глупава работа. Защо трябва да си представяте такива работи, когато човек не е създаден нито болен, нито сиромаш? Че се е разболял или че е осиромашал, причината за това е той сам. Мързеливият се разболява.

Докато човек е буден, докато е активен и поддържа дейността на своите клетки, човек не може нито да боледува, нито да осиромашава. Потенциално човек е богат, а кинетически – сиромаш. Какво трябва да направи, за да подобри положението си? Той трябва да превърне потенциалната си енергия в кинетическа. Въображението в човека е сила, която може да му помогне в това превръщане. Някой иска да стане музикант. Нека си представи, че има хубава скъпа цигулка и всеки ден свири по пет-шест часа. След това излиза на сцената и започва да свири като виден музикант. По този начин мисълта му ще слезе на физическия свят и ще започне да влияе върху музикалното му чувство. Друг пък иска да стане виден писател или лекар. И това може да постигне, като си представи, че пише велики работи или че лекува болести, за които съвременната медицина се оказва безпомощна.

Съвременните хора не успяват в живота си, понеже се спират само върху едната страна на живота – отрицателната, мрачната. Животът има две страни – положителна и отрицателна. За да има ясна представа за нещата, човек трябва да гледа на тях от две страни. Така работи и природата. И тя си служи с рай и ад. Кой живее в рай? Работникът, трудещият, способният човек. Кой живее в ада? Мързеливият. Ако мързеливият започне да работи, той влиза в рай. Ако работният престане да работи, той слиза в ада. Работният всякога се радва, а мързеливият страда, скърби.

Следователно, когато се радва, човек работи, когато скърби, той е станал мързелив. Между работа-

та и труда има известна разлика. Работата е Божествено нещо, а трудът не. Казано е, че човек се мъчи, ангелът се труди, а Бог работи. Хората често се обезсърчават и казват: „За кого ще пея, за кого ще пиша, за кого ще живея?“ За себе си. Пей за себе си, пиши за себе, живеи за себе си. Заболи ли те глава, сам се лекувай. Стани лекар на себе си. Щом можеш да правиш всичко за себе си, ти ще можеш да правиш същото и за другите. Когато се лекува, човек от нищо не трябва да се страхува. Казано е в Писанието: „Страхливите няма да влязат в Царството Божие.“ Силната мисъл изпъжда всякакъв страх. Човек със силна мисъл може да влезе при болни от чума, от холера и да излезе здрав и читав. От страх човек може да заболее без никакви бацили.

Един човек срещнал на пътя си чумата. Той я запитал къде отива. Чумата му казала, че отива в Багдад. „Колко души ще вземеш?“ „Хиляда.“ На връщане от Багдад чумата срещнала същия човек. Той веднага я запитал: „Свърши ли работата си?“ „Свърших.“ „Колко души взе?“ „Двайсет хиляди.“ „Нали каза, че ще вземеш само хиляда?“ „Аз взех хиляда души, а деветнайсет хиляди умряха от страх.“ Какво показва този пример? Че от дваисет страдания само едно е дадено от природата, а деветнайсет – от човека, от неговия страх. Наистина страхът причинява ред болести, страдания, мъчнотии. Значи една дваисета от страданията на човека са дадени от природата, а деветнайсет дваисети – от самия човек. Както виждате, дробите имат приложение в живота главно в процеса на растенето. Издънките на дърветата – разклоняването им, не са нищо друго освен дробни, получени при раздробяване на цялото. Единицата е цялото, а клонете и корените са дробните части.

В Божествения живот обаче няма дробни. Там всички числа са цели. Дето има страдания, там има дробни. Страданията са от хората, а не от Бога. Бог

дава условия на човека да учи, но ако не може правилно да използва тия условия, той страда. Да живеем, това е дадено от Бога. Да умираме, това е от хората. Да сме здрави, това е от Бога. Да сме болни, това е от хората. Отрицателните неща са от хората, а положителните от Бога. Обаче Бог превръща всичко отрицателно в положително, в добро. Той превръща сиромашията в богатство, невежеството в знание. Ако искате да бъдете силни, да не се спъвате в живота си, дръжте в ума си положителни мисли за Бога. Желанието на Бога е да бъдем здрави, умни, силни. Не мислите ли така, каквото и да спечелите, ще го загубите. Ако сте здрави, ще изгубите богатството си.

Сега, ако някой ви обещае пет милиона лева, как ще се справите с тях? Преди още да сте ги получили, вие веднага ще им намерите място. И в края на краищата ще си кажете – който е обещавал, той ще има грижата да ги достави. Ще кажете като Настрадаин Ходжа, че който е оставил деветдесет и девет лири, ще остави още една. Един ден Настрадаин Ходжа минавал през един мост и понеже имал нужда от сто лири, въздъхнал дълбоко и казал: „Ако някой ми даде сега деветдесет и девет лири, няма да ги взема, щом не са сто.“ Чул го един богат турчин и на другия ден, преди да мине Настрадаин Ходжа през моста, той му оставил деветдесет и девет лири и се скрил, да види какво ще прави. Като видял парите, Настрадаин Ходжа ги взел, преброил ги и продължил пътя си. Турчинът го настигнал и го запитал: „Колко лири намери?“ „Деветдесет и девет.“ „Нали каза, че ако не са сто лири, няма да ги вземеш?“ „Аз зная, че който е оставил деветдесет и девет лири, той ще даде още една.“

Сега и вас питам, готови ли сте да вземете петте милиона, които американецът се готви да изпрати на някого от вас? Можете ли да се справите с тях? И вие като Настрадаин Ходжа ще кажете, че веднъж провиде-

нието е намислило да ви облагодетелства, то знае, че вие ще можете правилно да използвате тази сума. Петте милиона представят дарбите и способностите, които Бог е вложил в човека.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Двадесет и седма лекция
на Младежкия окултен клас
16 май 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

СКЛОННОСТИ И РАЗНООБРАЗИЕ*

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Какво се разбира днес под думата „желание“? За мене е важно да зная вашето схващане, а не това на философите. В български език думата „желание“ започва с буквата „ж“, знак за материално състояние. Във формата на тази буква се изразяват две противоположни движения, които трябва да се постигнат. Значи, за да се реализира едно желание, трябва да има две течения в противоположни посоки, които някога ще се срещнат. Тези две движения се забелязват в растенията, корените се движат надолу, към центъра на земята, а клонете – нагоре, към центъра на слънцето. Корените на растенията вървят надолу, но същевременно се местят, търсят влажни места. Това показва, че и растенията се движат, не седят на едно и също място. Обаче това става много бавно. Трябва да минат стотици години, за да се види, че някое растение се е мръднало малко.

* Лекцията е препечатана от Жива реч, лекции от Учителя на Мladeжкия окултен клас, година V (1925 – 1926), т. III, стр. 123, София, 1937 г. – бел. изд.

Всичко в живота е в движение. Посоката на движението е в зависимост от теченията, които го предизвикват. Не само растенията, планините и горите се движат, но и цели материци. Забелязано е, че източните брегове на Европа отиват към Азия, снишават се. Такива движения стават и на човешкото лице, благодарение на което и то се мени. Ако наблюдава челото, лицето си, човек ще забележи, че в продължение само на десет-петнадесет години те са претърпели известни промени, които се дължат на планински течения в мозъка. Различните мозъчни центрове представят планински върхове, отдето идат топли и студени течения. Ако мислите на човека не са хармонични, те правят лицето му несиметрично. Като се вгледате в лицето на човека, ще забележите, че то не е съвсем симетрично – едната страна на лицето е по-красива от другата.

Изобщо каквито движения стават във външната природа, такива стават и в мозъка. В гънките и възвишенията на мозъка стават движения, размествания, в резултат на които в различните възрасти на човека се явяват различни идеи. Тази е причината, задето срещаме в живота хора с различни идеи, философи, музиканти, поети, писатели. Някой се занимава с философия, но след години в него става известен прелом, и той се предава на поезия, на литература. Благодарение на разместванията, които стават в мозъка, човек се стреми към разнообразие. Той не трябва да бъде едностранчив в своите идеи. Понеже човек е сложно същество, той трябва да се проявява във всички посоки. Еднообразните мисли и чувства в човека създават ред страдания. Добре е умът на човека да бъде насочен в една посока, но когато кръвта се съсредоточава само в един център, явява се разслабване на нервната система. Ето защо от време на време мисълта на човека трябва да се пренася от един център към друг. С други думи казано, мисълта на човека трябва да бъде разнообразна. Мисълта на идейния човек е разнообразна.

Какво означава думата „идеен“? Какво означава думата „идея“? Тази дума е гръцка и означава образ. Всички първични образи на феноменалния свят наричаме идеи. Когато една идея се материализира, тя става идол на човека.

Какви са качества на идейния човек? Поетът е идеалист, идеен човек. Кой човек наричаме поет? Думата „поет“ е славянска. Тя произлиза от глагола поя, пея. Поетът може да пее, да говори хармонично. Едно от качества на идейния човек е безкористието. Той свири, пее, без да очаква нещо. Има ли пари, или не, това не го интересува. Ако няма пари, ходи със стари, избелели дрехи, без да се смущава. В облеклото си той е скромен. Облича се с вкус, но никога с модерни, с цепнати дрехи като фрак и др., той не е фанатик в идеите си. Мисълта му е права, но щом разбере, че друг някой носи някаква възвишена идея, той всякога е готов да отстъпи. Идейният човек различава Божествените мисли от човешките и всякога им дава предимство над последните. Материалистът пък цени времето си и за всяко нещо иска да му се плати.

Един американец се хваща на бас с един свой другар за петстотин английски лири, че може да влезе при един американски милиардер и да се разговаря с него. Защо се е хванал на този бас? За да докаже, че въпреки скъпото време на американеца, той ще успее да влезе в кантората му и да се разговаря с него. Американецът отива при милиардера, подава му картичката си и казва: „Искам да поговоря малко с вас.“ „Не мога, времето ми е скъпо. Всяка моя минута струва петдесет английски лири.“ „Аз ще ви дам сто.“ „Кажете тогава какво искате да ви услужа?“ „Извинете ме, исках само да ви видя. Хванах се на бас с един мой приятел, че мога да ви видя и да се разговоря с вас. Ето, заповядайте петстотин английски лири.“ Милиардерът взел парите, задържал за себе си сто лири и му

върнал останалите четиристотин лири. Това значи материалист човек. Дотук е дошъл той в своето развитие. Този човек не е работил върху себе си, да развие своя идеализъм.

За да бъде идеалист, човек трябва да е работил ред поколения в тази област. Можете ли да си представите какъв щеше да бъде светът, ако всички хора бяха идеалисти? Ако хората бяха само идеалисти, нямаше да има никакви тренове, нито параходи, нито къщи като сегашните. Хората щяха да живеят в прости шатри, нямаше да имат никакви съобщения. Съвременната култура се дължи на материалистите, на хората с много желания. Идеалистът пък няма много желания. Той обича да мечтае.

Какво означава думата „мечтание“? В български език тази дума започва с буквата „м“, която означава, че идеалистът е мъртъв за желанията. Те не го вълнуват. Мечтателят търси идеалния път. Той се качва по високите върхове и слиза в долините. Той търси простор и разширение, но не знае къде ще го намери. Простор има в материално, в духовно и в умствено отношение. Това означава буквата „е“. Буквата „ч“ пък представя закон за оформяване на идеите. В буквата „т“ се крият условия за побеждаване на мъчнотиите, които човек среща в живота си на физическия, в умствения или в духовния свят.

Често българинът употребява израза „тях-бре“. Това значи – как така да не ми е дошло на ума това нещо? Как да не съм видял буквата „т“? Буквата „а“ означава закон на еволюцията. Буквите „м“ и „а“ имат един и същ произход, само че „м“ означава смърт, ограничение, а буквата „а“ – излизане от мъчнотиите на живота, т.е. мисъл, разширяване, освобождаване. Дотук думата „мечтател“ означава човек, който е минал през няколко етапа. После той дохожда до положение да примирява противоположностите в живота. Най-после дохождаме до буквата „и“, закон за побеждаване

на мъчнотиите. Буквата „и“ е съставена от две линии, които означават радиуси на една вътрешна деятелност. Някои пишат буквата „и“ още и чертичка с точка – i. Точката означава център на тази деятелност.

Следователно, когато определяме понятието „идеалист“, трябва да намерим такава дума, която да не включва никакво противоречие в себе си. Ако си послужим с думата безкористен, и тя не съдържа истинското понятие. Ако кажем, че идеалистът е човек без желания, и това не го определя. Той има желания, но не такива, каквито материалистът има. Между духовния човек и идеалиста има известна разлика – идеалистът представя външната страна на нещата, а духовният – вътрешната. Има три категории идеалисти. Първо, идеалист, който представя човека в неговите външни прояви. Второ, духовен човек, той представя съдържанието на човека. Трето, Божествен човек, неговият вътрешен произход, смисълът на човека.

Мнозина си задават въпроса, трябва ли човек да има желания? В индуската философия е казано: „Убий всяко желание в себе си.“ Това се отнася до специални случаи, до ученици, които влизат в известни области на живата природа с цел да ги изучават. При такива случаи човек трябва да отхвърли известни области желания, т.е. да се отрече от тях. Тъй щото, когато се казва, че човек не трябва да има желания, това подразбира специални състояния, в които той се намира. В едно отношение желанията на човека са импулс, а в друго – спънка, ограничаване.

В една басня за магарето се разправя следното. Първоначално магарето било малко животно, като катеричка. То скачало, играло си на свобода, но никой не му обръщал внимание. Като виждало другите животни големи, внушителни, то започнало да се моли на Бога да му даде по-голям ръст и силен глас, та отдалеч да го чуват. Най-после молбата му се изпълни-

ла. Магарето придобило по-голям ръст и силен глас. Отначало хората му се учудвали, но после започнали да се подиграват на силния му рев и на големите му уши и започнали да го впрягат на работа да носи вода. Като се видяло в това положение, то казало на всички: „Бъдете доволни от формата и положението, което ви е дадено. Ако искате голям ръст и силен глас, хората ще започнат да ви се подиграват и да ви карат да им носите вода.“

За петела пък се разправя точно обратното. Той имал голям ръст, но не бил доволен от него. И той често се молел на Господа: „Господи, дай ми малък ръст, да не работя много, лесно да изкарвам прехраната си. Ако ръстът ми е по-малък, ще употребявам малко храна, няма да се грижа много за нея и по този начин ще се занимавам повече с пение.“ Бог задоволил молбата и на петела. Ето защо, когато магарето реве, петелът пее. Петелът е скромен, той се задоволява с малко храна.

Какво заключение можете да извадите от тези басни? Човек трябва да разбира законите на разумната природа. Ако не ги разбира, той всякога ще бъде недоволен, вследствие на което известни положения ще го спъват, ще му служат като спирачки. Човек се нуждае от спирачки в живота си, но трябва да знае къде и кога да ги употребява. И младият, и старият се нуждаят от спирачки. Знаете ли сега кое е отличителното качество на младия? Младият сам си служи, а същевременно служи и на другите. Старият пък очаква да му служат. Младият има много енергия, но той не трябва да мяза на гайда. Когато гайдарджията надуе гайдата, тя започва да свири. Щом я пусне, гайдата се изпразва и не издава никакъв звук. Ако младият е в положението на надута гайда и мисли, че всичко може да направи, той е на крив път. Щом гайдата се изпразни, и възможностите на този млад човек изчезват. Младият не трябва да бъде гайда, да очаква гайдарджията да го пълни. Ако овцата би могла да

пее и да свири като гайдата, нямаше да дерат кожата ѝ. Тя щеше да ходи между хората и щеше да им пее и свири. Те нямаше да се нуждаят от гайда.

Докато е млад, човек има условия да бъде идеен. Щом остарее, той изгубва всичко. Той става вече безидеен и се разочарова от живота. Защо старият се разочарова? Понеже източниците на неговия живот отслабват. При това положение старият е заставен да умре, да измени формата си и след време да започне отново – да се научи, че и като слиза и като се качва, съзнанието му трябва да бъде будно. Ако давате внимание на думите на хората, вие лесно можете да остарееете. Ще мине някой покрай вас и ще ви каже, че сте прост, глупав човек. Друг ще мине и ще ви каже, че от вас човек не може да стане. Подадете ли се на тези думи, вие ще изгубите и това, което имате. Не, вие трябва да знаете, че сте разумни хора и като такива можете да постигнете всичко, каквото желаете.

И тъй какъв трябва да бъде идейният човек? Той трябва да се отличава с устойчивост. Той трябва непрекъснато да държи в ума си идеята за Бога. Откак се роди до деня на заминаването си, тази идея трябва да бъде непреривна. Няма сила в света, която може да премахне идеята за Бога от съзнанието на човека. Идеята за Бога трябва да живее в човека като извор на неговия живот. Който умира, той е изгубил тази идея. Идеята за Бога не е нищо друго освен връзка на човешката душа с Бога. При всички условия на живота тайно в душата си човек трябва да пази тази връзка, защото от нея зависи успехът на неговия живот. Следователно при каквито условия и да се намира, човек трябва да пази тази вътрешна връзка. За да пази тази връзка непреривна, той не трябва да се съмнява. Съмнението неизменно ще дойде, но човек трябва да се изпита, да види доколко може да издържа. Човек трябва да се пази от отрицателните качества, защото те

изсушават източниците на живота. Те спъват еволюцията на човека, не му дават възможност да реализира своите желания.

Като се говори за съмнението, ние имаме предвид онова съмнение, което разклаща основите на вярата. Не е въпрос за съмнението, което като птица прехвърква над главата на човека и отминава. Тук става въпрос за онова съмнение, което като птица кацва върху главата на човека и прави гнездото си там. Това съмнение може да се загнезди в главите на хората като паразит и да смуче соковете на техния живот. Съмнението е духовен паразит, който по никой начин не трябва да се допуска да влиза в човешката глава. Намерите ли един паразит в главата си, не му прощавайте. Вземете щипци, както учените правят с животните при опитите си, и го турете в спирт да се спиртоса. Едно време египтяните са запазвали своите мумии чрез спиртосване. Паразитите са човешки изобретения. Следователно като човешки изобретения, хората имат право да ги убиват. Те са изиграли вече своята роля.

Съмнението може да се уподоби на ахтапод, който се забива в краката на човека и го държи между щипците си. Това са опитвали всички моряци и за да се освободят от неговите щипци, те си служат с ножчетата. Морякът изважда ножчето си и прерязва щипците на ахтапода. Едно от двете трябва да стане – или ахтаподът да умре, или кракът на моряка да остане между щипците на ахтапода. Следователно, когато влезе в света, човек трябва да има на разположение едно малко ножче, с което да прерязва щипците на ахтаподите, които сграбчват крака му и не позволяват на свободното му движение.

Всеки човек трябва да има една основна идея, с която може да си служи при всички мъчнотии и опасности в живота си. Ако вие сте идеалист, но един ахтапод може да сграбчи крака ви и да ви задържи във водата, никакъв идеалист не сте. Идееният човек трябва

ва да има ножче, с което да прерязва щипците на мъчнотиите и противодействията. Вън от водата той не си служи с ножчето. Обаче щом влезе във водата, той е първият, който се противопоставя на злото. Всички маги от най-стари времена са носили със себе си такива ножчета с две острила – едното острие представя тяхното сърце, а другото – техния ум. Достатъчно е идейният човек само да извади това ножче от джоба си, за да може моментално да подчини външните условия на своята воля. Той никога не се обезсърчава. Че три деня гладувал, че нямал обувка на краката си, че хората го хокали, той всичко побеждава заради идеята, която носи в себе си.

Сега, като мислите по този начин, вие образувате около себе си лека, приятна атмосфера, която може да ви помага. Идейният човек привлича положителните течения на живота и се ползва разумно от тях. Той привлича идеите на всички добри хора към себе си и лесно се справя с мъчнотиите си. Всички идейни хора взаимно си помагат. Те представят сила, която никой в света не е в състояние да победи.

Като наблюдавам съвременните хора, виждам, че те имат идеи, но не могат да се ползват от тях. Каква идея е тази, която не може да помогне на човека в критичните моменти на живота му? Един адвокат пътувал от Търново за Севлиево и носил със себе си пари. За да не го нападне някой, той взел два револвера в джоба си. По едно време срещу него излизат разбойници, набиват го добре, обират го, вземат парите му и го питат: „Защо носиш тия револвери със себе си?“ „За зор заман.“ По-голям зор заман от този какъв може да бъде? Той носи револвери, с които да се защитава, а в случая, когато бил нападат, не могъл да ги приложи. Не, имате ли една основна идея, ще я приложите във всички критически моменти на своя живот. Когато срещнете апаш или разбойник в гората и ви каже: „Горе ръцете!“, вие

веднага ще извадите ножа си, т.е. вашата основна идея, и ще се защитавате.

Съвременните хора се страхуват и затова, като им каже някой „Горе ръцете“, те веднага дигат ръцете си и се оставят да ги оберат. Когато пътувате вечер или през деня през някоя гора или в града, пазете следното правило: дръжете съзнанието си будно! Вървете смело и без страх, като че всичко виждате. Най-малкото разсейване от ваша страна прави лошите хора, апашите и разбойниците смели и те моментално започват да бъркат в джобовете ви. В това отношение те са добри психолози. Щом забележат, че съзнанието на човека е будно, те стоят далеч от него. Разсее ли се малко, те веднага стават смели, приближават се при него и го обират.

Като ученици от вас се иска будно съзнание. Само така ще можете да преодолеете изпитанията и мъчнотиите в своя живот.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Двадесет и осма лекция
на Младежкия окултен клас
28 май 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

ОКУЛТНИ ЕЛЕМЕНТАРНИ ПОЗНАНИЯ

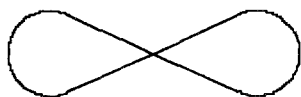
„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Едно, две, три, четири, пет, шест, седем, осем, девет. Това са елементи, характерни елементи. Всички тези числа, тези елементи имат известни съотношения. Сега представете си – това са само характерни. Но представете си всички, това са живи същества, които слизат по инволюционен начин, висши същества с идея, знания. Това са йерархии на висши същества, които слизат от невидимия свят да се въплътят в материалния свят. Значи първите се наричат с числото 1, които слизат първо на земята. Втората йерархия – 2, 3, 4 и т.н., и всяка една йерархия си има специални качества. Законът е такъв, че единицата (1) колкото повече слиза в материалния свят, се смалява. Най-първо губи от своята интелигентност, губи от своята сила, губи от своя обем, смалява се, смалява се тази единица, докато се смали дотолкова, че се обърне в една точка. Образува центъра на геометричния кръг на видимата геометрия. Следователно всеки от вас, който казва „аз съм човек“, ти трябва да можеш да се смалиш, да станеш един център на един кръг, на един специален живот, значи. Или казано в друг смисъл, да имаш онова съзнание да трансформираш енергията си

от едно високо състояние в едно по-ниско състояние. Или от един по-обширен кръг в по-тесен кръг да реализираш своето знание.

Втората йерархия (2), която слиза, слиза да помогне на единицата (1). Защото единицата не е в състояние да се повдигне, тя се е обърнала на един център. Втората йерархия слиза да посочи пътя на единицата да се развива. Следователно числото 2, това е път за развитие. Човек, който иска да знае пътя на неговия живот, трябва да разбира числото 2. Следователно в числото 2 ще се поляризира. Най-първо имаме светлината. В числото 1 нямаме никаква светлина, сянка няма, външна светлина, не може да виждате нищо, всичко е вътре в съзнанието. С появяването на числото 2 имаме два центъра. Тогава почва борбата. 2, това е път на 8, $8=2^3$. Значи двете в три измерения. Образу-

ва се осем пъти. Следователно сега 8, енергията на тези разумни същества, има специални качества. В тях са по-сложни качества.

Това са отвлечени работи. Силата на всяка една единица зависи да бъде скачена с известна среда. В природата съществува една абсолютна среда, абсолютно разумна среда, с която единицата трябва да бъде съединена. Всяко едно разумно същество трябва да бъде скачено по кой да е начин: по съзнателен, подсъзнателен, самосъзнателен или свръхсъзнателен – по кой да е начин трябва да бъде съединено с тази абсолютна разумна среда. Туй се отнася и до вас. Вие сте окултни ученици и да не сте такива, вие сте живи същества, трябва да разбирате закона. Дали сте в школата, или вън от нея, целият свят, всички буболечници научават този закон. Толкова повече вие. Трябва някой път да ви изведе да наблюдавате бръмбарите, имат те едно специално движение, но не само търсене на храна, но като геометрици правят известни движения, последо-

вателност има в неговите постъпки. Туй малкото същество ходи, слиза, последователност има в постъпките му.

Там, където има последователност, има известна разумност – дали в самото същество, или отвън, разумност има. Вие трябва да сте скачени с известна разумна среда. Не какво са ви казали за Господа, да кажете – аз вярвам в Господа. Вярването е вземато отвън, назаем. Нещата, които са собственост на човека или когато той е скачен със средата, не се вземат отвън, а идват отвътре. Същественото в живота – има известни идеи, които трябва да дойдат отвътре, а други, които трябва да дойдат отвън. Следователно тази единица е този първи център. Туй са възможности, вътрешни идеи.

Следователно всеки един човек извън себе си има осем възможности, вие засега имате 8 възможности извън вас. Трябва да бъдете вие скачени с вашата разумна среда. Допуснете, вие искате да направите вашето тяло да бъде силно. При развиване на тялото дихателната система играе най-важна роля. Най-мощното нещо у човека, това е дихателната система. Спрете ли нея, всеки живот на физическото поле спира. Тогава, каквото е дишането в полето на духовния свят, такова е чувстването. И мисленето е дишане. Мислене, чувстване, дишане – те са синоними. Някой казва: „Защо аз трябва да чувствам?“ Да дишаш. „Защо трябва да мисля?“ Да дишаш. Тъй както дишането е необходимо, тъй и нормалното чувстване. Когато дишането е анормално, и чувстването ще бъде анормално. Като дишате, да се не чува нищо, не да хърка гърлото ти. Да се не чува нищо. „Спи като дете – тихо.“ Ще се учите на това. Вие може да развивате в себе си правилното дишане. Всеки един, като се спре, не да му пици нощът. Не, това не е правилното дишане. Дишането трябва да става ритмично, едва да се чува.

Здравият човек трябва да има правилна дихателна система. Най-първо дишайте тихо. Характерът

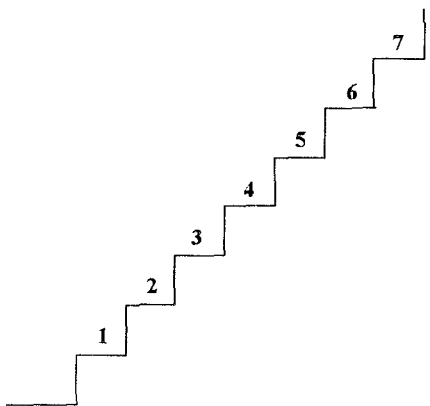
ви се обуславя, или дишането ще определи какви са вашите чувства и какви са вашите мисли. Един човек, който не може да диша правилно – не може да мисли правилно, не може да чувства правилно, не може да постъпва правилно. Туй трябва да го знаете. Туй дишане, което сега имате, то е един продукт на вашия разумен живот на миналите векове. Или на съвременен език казано – научно, на ред поколения, които са живели преди вас. А може да кажем – ред съществувания сте съществували и сте изработили. Следователно при сегашното си живеене може да измените дишането. Въздишането в дробовите има един начин – по-нататък, когато сте готови, може да ви дам един начин да изследвате вашите дробове, но до туй положение докато дойдете, трябва да имате една вътрешна вяра.

Когато аз ви говоря за някои предмети и вие дойдете да ги обсъждате дали са правилни, или не, вие сте на кривия път. Туй, което ще ви кажа, моментално може да знаете. Цялата истина ще бъде събрана в една ябълка. Един плод, който го изядете, може да знаете доброкачествен ли е, или не. Всяка една истина, която ви се представя, съдържа своите качества. Не търсете вашата сила вън от вас. Тези възможности, те ще се проявят. А то ще стане, когато се превърнете на една точка. Христос казва – ако не станете малки деца, ако не станете една точка, един център на една окръжност, вашият живот ще остане недоразвит. Най-първо ще се съсредоточите в себе си и след това ще се свържете със средата и ще се появи един тласък на вашия растеж. Каквото положение да вземате в света, каквато форма, най-първо може да вземете или вляво, или вдясно. Може да завземете или северния полюс, или южния.

Какво представлява северният полюс? Положителните енергии. Южният полюс представлява по-меките енергии. Следователно животът там не е тъй изобилен. От южния полюс към северния има

движение. Тези полюси – мъжът и жената – това са полюси на човека. И всеки един човек в себе си има тези два принципа. Ако вие като окултни ученици казвате – те, мъжете са такива, опорочавате себе си. Защото едновременно вашата лява страна (*да кажем, жена сте*) е женска, дясната е мъжка. Следователно вий унижавате дясната си половина. Човек трябва да зачита целокупността на човешкия живот. Когато дойде да изучавате тези два принципа, ще считате тези меките енергии се намират в лявото полушарие, силните – в дясното полушарие на вашето тяло и на вашия мозък. С тази абсолютна среда трябва да бъдете свързани. След туй трябва да имате една близка цел. Една близка идея. Ето какво подразбирам – близка идея.

Тук горе е вашият възвишен идеал. Долу сте в началото на живота, започвате живота, можете ли изведнъж да прекрачите горе. Първото стъпало – най-близката идея, която трябва да имате. Първото стъпало, първата крачка в живота. Следователно вие вземали ли сте първата крачка? Когато

човек не е вземал стъпалата последователно, щом прескочите едно стъпало, следующите две се повдигаш, и вий ще се намерите пред една пропаст. Всякога пропастта показва, че сте прескочили стъпало. Ще се върнете пак назад и ще вземете тези стъпала на живата природа, няма да пропуснете нищо, нито една йота. Щом пропуснете, ще се намерите пред пропаст. И колкото да се молите, нищо няма да направите. Трябва да се върнете, да преустроите вашия живот.

Сега казвате – да стана певец, актьорка, чиновник. Ако вие ще изгубите вашето положение, питам, какъв смисъл има. Туй, което придобием, трябва да сме в състояние да го държим винаги, но и не само нашето да държим, но последователно да се движим нагоре. Нашите идеали трябва да растат. Вие първата стъпка вземали ли сте? Опасявам се някои от вас да са вземали 2, 3, 4, 5... още стъпки нагоре.

Питам ви сега, всеки един от вас има ли очертание на живота си? Аз както ви виждам, мнозина от вас са прескочили, някои от вас са вземали четвъртата стъпка. Запример някой ученик като вземе да свири, прескочи – в четвърта позиция свири, а втора не знае. Последователно не върви. В природата има един той естествен път, че нищо не можеш да прескочиш, всички неща са скачени. Ако вървиш по естествения път – нещата са лесни. Аз ви наблюдавам тази вечер, като пеете. Няма какво да се маха толкова, ще оставите всеки един естествено да се прояви. Учителят (*диригентът*) колкото и да маха: „Ама ти не разбираш ли!“ – нищо няма да научите. Туй махане на такта вътре в музиката има съвсем друго значение. Когато запример диригентът вземе вляво, това са магнетични течения, после надясно – положителните, нагоре – положителните, надолу – магнетичните. Значи магнетичен такт наляво, надясно – електрически. Нагоре – електрически, надолу – магнетически. Аз гледам някой дирижира – бух, надолу? Тъй леко, казвам, тази работа ще я уредим. (*Широк полукръг навътре.*) Ако движението е наляво – омекчава (*движение с двете ръце наляво, плавно, красиво*). После надясно (*движение*), усилва енергиите. Окултният диригент трябва да разбира. Като дирижира, ще улесни музикалните течения. В природата има една музика, която е разумна. Като кажеш тъй... трябва да концентрираш ума

си и всички тези певци в природата ще дойдат. Пък ние ако искаме тепърва да събудим музиката в хората, то е изгубена работа.

Някой цигулар започва отдолу, но то е силен такт. Вие трябва да знаете как да оперирате с вашата музика. Аз например бих ви дал едно упражнение. Да си вземете едно огледалце. Ще ви дам едно магнетично упражнение. Най-първо ще намерите в какво седи външната форма на добродетелта. Как си представяте добрия човек. Той във всичките си постъпки е тъй пластичен и разумен – в движенията му, в обходата му ще намериш, че всичките му постъпки са съвършени. Приятно ти е да гледаш и всичко си готов да вземеш от него. Ще вземеш този образец и ще се постарая да го повториш – всичко, каквото си видял. Опитът ще седи в следното. През седмицата бъдеш възбуден (*онзи, който ще прави опита*), ще вземеш огледалото, ще гледаш, и тогава, възбуден си, някоя идея, гневен си – ще вземеш огледалото, може да теглиш едната ръка наляво – наблюдавай в огледалото.

Ще се считате като един професор, който наблюдава своите ученици. Вие ще предизвикате разумното. Смяте ли се на себе си, пазете се, сериозен е опитът. Щом като махнеш този пръст, палеца, Божествения свят, показалецът – света на ангелите, на правдата (*средния*), на науката, на практичните работи (*малкия*), а цялата ръка – мъдростта в себе си. На всички тези сили казваш – елате сега на помощ! Всички тези отгоре ще заговаряш, вътре в музиката ще дойде нещо светло, приятно, ще почувствате една светлинка малка, ще ти стане приятно, ще се уталожеш, ще дойдат светлите мисли и въпросът, който те смущава ще се разреши. После ще се спреш малко, няма да бързаш, ще дирижираш този оркестър. Отгоре, тъй ще правите, широки, плавни махания с дясната ръка. Музикантът прилага един закон, вся-

кога когато ние вървим. Често пъти да дадем такт. У мен например дясната ръка е един отличен капелмайстор. На всяка работа кракът е един диригент. Ние не тръгваме с левия крак, а с десния. Десният крак напред – войник, който иска да се бие. А щом дойдем до левия крак – ти вече разсъждаваш. Щом искаш да разсъждаваш, тури левия крак за разсъждение. Щом искаш да бъдеш силен – десният крак напред. Ще предизвикваш в природата известни сили. Ако тури левия крак и лявата ръка, други сили ще предизвика.

Сега вие с вашето знание знаете ли какво правите. Правите да ви бият преди време. Има такива малки деца, които ходят по вратите, където има звънец – дрън... дрън... дрън, но има вратар, който варди и като хване туй дете, набий го. Природата не обича бутане. Ти може да бутнеш, но природата все ще те хване и коригира. „Но тя е нежна.“ След като те е коригирала няколко пъти, ще те подръпне. Може да направите опит. Може да направим опити. Ще ви дам някои упражнения – резултати трябва да имате. Теоретичната страна вече я имате, и то ви е даже един товар. Сега от знанието ще трябва да се разтоварите, да снемете от знанието. Първият ще бъде пред огледалото. Пет минути упражнение за вас. Такива упражнения имат и певците, музикантите имат упражнения и ако не ги правят, какво ще научат. Вие ще кажете – туй стъргане на музикантите. Три месеца все do, re, mi, fa, sol, три месеца само туй, за да може да се научи да свири хубаво.

Сега и вие в тази окултна наука трябва да правите упражненията правилно и направиш ли една погрешка или се засмейте, ще си наложите наказание – две минути ще си наложите наказание, левият крак ще вдигнете, ще извадите часовник. После пак правите упражнението, ако не можете да го направите – три минути. Ако има погрешка, ще я изправите.

Ще считате тази работа сериозна. Някой обича хубавото, красивото, но и в него има музикална хармония и съответствие.

Най-първо ще учите закона да превърнете единицата в точка. Или значи на математически език – да се измени положението на единицата. Нали това е единицата 1 ————— . Ако тази единица я обърнем, ще стане точка. Точката не е нищо друго освен изменено положение на единицата. А кръгът, това са безбройните видоизменения на единицата. Що е точка? Единица, която е изменила своето положение. А кръгът, това са безброй видоизменения на единицата. Първият опит. Разумно свързване със средата, да познаете, че има една основа, върху която е положен животът ви. Щом е така, вий ще почувствате, че във вас има една нова присадка, или една нова енергия ще влезне. Само тогава животът ви разумно ще се измени. От средата зависи. Ако не измените вашата среда, и вашият живот няма да се измени. И когато хората говорят за покаяние, разбираме средата.

Първият закон е смаление на единицата. Ще направите един опит – първото смаление. Ако вие се намирахте в древността, вашият учител щеше да ви каже да вземете положението на първичното, най-дребното същество. Но едва ли бихте вие намерили път да се върнете обратно. Аз ви казвам, първия такт – дясната ръка, един полукръг нагоре и вляво. Ние започваме с разумното. На себе си ще казвате, на вас казвам – то е един магнетичен такт. В музиката да знаете защо трябва да се дирижира – за да дойдат музикалните магнетични течения. Този диригент дава подтик, всички се радват, пеят, отпушили са се всички музикални влияния.

И в тази школа искаме да отпушим, за да дойде нещо във вас. Където и да идете, вий ще минете през известни мъчности. От мъчности в живота не може

да избегнете. Не търсете лесния път. Разумното, най-разумния, най-добрия път ще намерите. Най-добрия път, това е разумният път. Имате едно желание, но ще го постигнете по разумния път, тъй ще го търсите. А нямате ли този разумния път, въздържайте се, понеже ще имате такива нещастия – с векове ще ви вземе да изправите една ваша погрешка. Да се въздържате от неразумния си път. А що е подтик, стремеж – то е път на разумния живот. Като казвам „Стреми се!“, подразбирам, че имаш разумния път. „Въздържай се!“, значи ти още не си намерил разумния път. Сега казвам, вие ще се стремите напред!

Забелязвам у вас много голямо индивидуализиране, няма тази сплотеност, уважение един към друг няма. Някой като върви, аз го виждам, казва: „Той не знае толкова, колко мене.“ Ще тръгнеш и ще знаеш с кой крак да вървиш. И в цялото ходене енергията не трябва да се изживява. Знаете ли, ако държите ръцете постоянно отзад, какво значи, или в джобовете? Като тръгнеш, трябва да знаеш как да поставиш ръцете си в джобовете си. Като е в джобовете, ръката си върху гърдите. Казвате: „Боли ме сърцето.“ Турете дясната ръка, турете левия крак, концентрирайте се, ще видиш какво ще стане. Направете един опит.

Тялото, това е богатството, което вие имате, и трябва да знаете как да владеее вашето тяло. Всичкото изкуство е там. Ако вие не можете да владеее вашето тяло – то е разумно, всички тези слуги да познаят, че сте един разумен господар. Когато дойде да изпълним Волята Божия, пред нищо не трябва да се спираме. Хората правят по-големи глупости. Ако дойде някой: „Какво правиш?“ „Търся пари!“ В алегоричен смисъл вярно е. Ние търсим богатство, заровено вътре в мене, аз го търся. И като го намериш, виж къде е намерено – надолу, вдясно. И като намериш туй богатство, ще го употребиш разумно.

Упражнение.

Дясната ръка отпред плавно описва знака, широко, поставя се на лявата страна на гърдите. В туй положение произнасяме формулата:

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Забележка.

През време на упражнението представяме си най-красивия, идейния образ, който сме виждали, стараем се да вземем същото изражение. Движението се повтаря няколко пъти с дясната, после с лявата ръка.

*Двадесет и девета лекция
на Младежкия окултен клас
30 май 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

МУЗИКАЛНО УПРАЖНЕНИЕ

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Дясната ръка на лявата страна на гърдите.

Размишление (прави)

Чете се резюме на темата „Мястото на добродетелите“.

Трябва да имате един правилен възглед за живота. Животът, това е едно цяло само по себе си. Младост и старост. Младостта е началото, старостта е краят на един завършен кръг. Младостта съответства на инволюцията до 33 години. Слизане надолу. От 33 години започва еволюцията нагоре при сегашните условия. Инволюция значи шестото число, 33 години инволюция, други 33 години еволюция, колко правят – 66 при сегашните условия.

Днес ще имаме едно музикално упражнение. Напишете с печатни букви:

МИСЛИ! ПРАВО МИСЛИ.

СВЕЩЕНИ МИСЛИ ЗА ЖИВОТА ТИ КРЕПИ.

Силата е там – щом крепиш една свещена мисъл, и тя ще те крепи. Щом не я крепиш, падането идва. Сега да турнем една мелодия. Много мелодии

могат да се турят. Ще бъдете свободни при пеенето. Всяко едно правило се движи в границите на свободата. Като кажете: „Мисли!“, вашата мисъл трябва да присъства, не нещо много сериозно, но най-малко за туй, за което пеете, да мислите. Вие не се смущавайте, то е закон. Каквото е пеенето, такова е и мисленето. Мислите не се раждат съвършени. Тоест сами по себе си са съвършени, но по време и пространство изисква се време, за да се проявят. Една мисъл, като кажа, че не е съвършена, разбирам, че не се е развила.

Тази мелодия – изисква се време, за да я развием. И ако човек не се смущава... *(Учителят пее мелодия за думите: „Мисли, право мисли!“ Всички вземат участие. Постепенно се оформя една мелодия по-сполучлива.)*

Като се намирате в едно песимистично състояние, пейте бързо, ритмично, тези мисли поправят. *(Пее се и втората част: „Свещени мисли за живота ти крепи!“ – много пъти. Изпява се упражнението. Всички прави, дясната ръка на лявата страна на гърдите, после втори път, лявата ръка на дясната страна на гърдите.)*

Как чувствате, при първия или при втория случай по-лесно се пее? *(Изпя се упражнението, придружено с движения.)*

„Мисли!“ Издигаме двете ръце отпред, право надолу до гърдите.

„Право мисли!“ Ръцете настрани хоризонтално.

„Свещени мисли за живота ти крепи.“ *(При всяка дума ръцете правят подем нагоре, вълнообразно според ритмуса.)*

Упражнението се изпява от всички с движенията няколко пъти.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Тридесета лекция
на Младежкия окултен клас
6 юни 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

КОГАТО СТРАДАНИЯТА ПРОИЗТИЧАТ

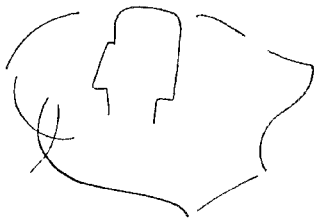
„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Кратко размишление. (Дясната ръка на лявата страна на гърдите.)

Коя е най-важната задача за днес? Кой час имаме сега, коя планета господства? Значи имаме 20-ия час. (Сега започва влиянието на слънцето.) Кои бяха основните мисли на миналата лекция?

Правили ли сте наблюдения някога кои предмети ви влияят най-вече. Сутрин, като станете, кои предмети правят най-силно впечатление на вашия ум. Съзнанието трябва да се възпитава, тъй както окото на един художник. Да кажем, има човек дарбата да рисува. Да кажем, ако рисува той носа.

Прилича ли на нещо? Какво могат да образуват тези линии. Човек копира живата природа. Трябва да видите онези образци, които съществуват, да може да ги копирате в своето съзнание. Известни идеи много ясно се представят в ума ви, мислите, като седнете, ще бъдете един неизточаеми извор. А като седнете да пишете, не текат мислите, тъй както вие искате. Напишете едно предложение,

заличете го, пак ходите, ходите, напишете второ – същото. Съзнанието не е още тъй будно, силно, за да задържи истинските образи. Трябва да се упражнява човешкото съзнание. Щом се заличи образът от вашия ум, идеята изчезва сама по себе си. Както при морския бряг, когато дойде вълната, заличи всичко. Вие мислите, че всичко знаете, но дойде една такава вълна на някоя друга мисъл, и не можете да намерите нито помен от предишното. Конкретно абстрактно не можете да мислите, не само вие – най-видните философи, който и да е, отвличеното все трябва да има някаква форма.

Запример вие говорите за красивото, туй идеално красивото съществува, във вас имате идеал. Но срещали ли сте вие идеално красивото в света? Един идеално красив човек, който да отговаря на вашия идеал? Вий в ума си рисувате този идеален човек, но ако ви накара някой да го нарисувате, не можете. Тогава хората ги сравняваме с този вътрешния, идеално красивия, човек. Този образ съществува в съзнанието ви. Откъде се е появил? По кое време? Не помните. И после не всички еднакво схващате. У всички ви центърът за хубавото, красивото не е еднакво добре развит. У някои от вас този център е много слаб. Красотата – това е известно разумно проявление на живота. Ако погледнете едно музикално съчинение, в нотите има известна красота. Ако един музикант седне, може да напише едно съчинение, да гледа да образува красиви фигури с нотите, красиво съчетание. Той може да произведе външна красота. Има ли нещо музикално тук? При необикновената музика едно гениално съчинение се произвежда.

Трябва да има едно падане, контраст трябва да има, за да бъде чувството у вас устойчиво. Това чувство трябва да има някой висок връх, по-висок от Хималаите, и вие да бъдете в подножието на тази планина. Тогава туй чувство е устойчиво. Ако се намирате в равнина, и вашите чувства са като нея, вашите чув-

ства ще бъдат неустойчиви. Такива хора са хора на настроението. Те са като една пустиня и като дойде вътре, и премества пясъците от място на място. Настроението, това е една пустиня от пясък. Чувствата аз уподобявам на един оазис, поле, обраснало с трева, появяват се малки буболечици. А когато вие вече говорите за обич, подразбираме долина и такива върхове. А щом говорим за идеалното, разбираме високи върхове – красиви, и съответстваща долина. Това е вече идеално.

При сегашните условия от силните контрасти ще видите какъв е животът ви. Някой път ще изпаднете в големи изпитания, ще видите дали тези изпитания произтичат от вашето естество и ако произтичат, трябва да запалите една голяма свещ, да благодарите на Господа. То показва, че вие сте силна натура. Но ако туй страдание произтича от това, че страдате заради други, не е от вашето естество, може само да съжалявате. Тогава то не е толкова голямо и може да запалите една малка свещица.

Най-първо ще знаете страданията ви произтичат ли от вашето естество. Ако страданията произтичат от вашето естество и ако радостите произтичат от вашето естество, трябва да се радвате. Това са два полюса. То са все едно и също нещо. Страданията, това са нереализирани радости. Може би вътре няма, но те са вътре във вашето естество, и пак ще ги реализирате. Някои студенти са ги късали 4–5 пъти, но в тези скъсани ученици се кали волята, той си каже – аз ще издържа, в моето естество има нещо по-благородно, аз ще го проявя.

Друга илюзия. Да не мислите, че страданията, които ще ви дойдат, са несъвместими с вашия ум или

вашата воля. Те точно отговарят на силите ви. Каквото и изпитание да ви се даде – и радостите, и скърбите, те точно съответстват на онази стадия на вашето развитие, не мислете, че те не са навреме.

Сега допуснете, имате такова изкуство, което се занимава с негативната страна на живота. Вземете изкуството медицина. Тя е една наука, аз я намирам отрицателна. Наука, която изучава само болестните състояния на организма. Един лекар, който се е специализирал, какво печели, като попита един болен, втори, трети, целият му ум се е напълнил с такива дисхармонични образи. След като практикува 10 години този лекар, какво е спечелил? Един окултен ученик не трябва да разрешава този въпрос като външните хора, като обикновените лекари – той съвършено ще се загуби. В такъв случай такава една професия е цяло наказание. Вземете друга професия, адвокатството. Този извършил престъпление, други, трети, извъртане на закона, криене, ще иска да го оправдае. Лекарят попипа пулса на болния, вижда, че няма да оздравее, но пипа пулса, у него има желание по този или онзи начин да спаси живота му. Какво печели лекарят? Свещеникът, и той се занимава с друга една негативна страна на живота. Той обръща грешните, и той има патологически случаи. Обръща едного, ама не може да го обърне към Бога. И лекарят лекува, и не може да го излекува. Това са все болезнени състояния. Ако проповедникът може да обърне някого към Бога, да го свърже с Бога, той е спечелил – в този случай негово[то] реноме се повдига. И ако лекарят лекува някого, и той трябва да има тази подбудителна причина, да създаде нещо красиво в болния. Да покаже на болния защо той страда.

Запример сега лекарите и свещениците нямат време да се занимават с хората, 5–10 минути ще се спре, ще си иде. Ако лекарят остане при един болен

един час, този лекар ще му се скъса шапката, общата, както този доктор В., казват му: „Защо не лекуваш болните?“ „Аз имам идея да оправя света.“ Тогава според вас кое занятие е най-положително? Съдията, и той има едно негативно изкуство, и той се занимава с болни хора. За учителя – и той е грънчар, той има работа с неоформена пръст. За учителя има друга опасност – здравите хора да направи болни. В отрицателните изкуства стремежът е да направим хората здрави. А тези, които имат положително изкуство, в тях има опасност, че може здравите хора да направят болни.

Допуснете, че вие сте учител. Вътре в живата природа умножението не става по механичен начин. Ако един химик прави умножение, химикът може да умножава, елементите сами се умножават, сами се делят, събират, изваждат се. Тези процеси стават, не е химикът, който прави, той сам дава директива, а молекулите се съединяват по един начин, по друг – във всеки химически процес стават четирите действия едновременно. Да кажем, химикът събира основа и киселина, след това се произвежда сол. Сега от тази сол? *(Солта с друга сол може да стане взаимодействие.)* При какви условия може да се умножава. Умножението става, когато се образува правилно едно съединение. Да кажем, правите съединение между кислорода и водорода. Отделните атоми като се съединяват, образува се течност, умножава се водата. В безпределното пространство отгоре съществува едно състояние, където Н и О *(водородът и кислородът)* се намират в друго едно състояние, едно свободно състояние. И когато тази вода тука изгуби своята жизненост, тези елементи слизат отгоре, за да обновят океана. Туй обновяване става постоянно. От слънцето има грамадно електрическо течение, което върви от север към юг и се движи по цялата повърхност на земята. Туй течение е, което върти земята

около нейната ос. Туй течение, като минава през океана, то е, което обновява водата и следователно тази вода, която е изгубила жизнените си сокове, задига я и отива към слънцето. Има едно постоянно приидване на този девствен кислород (О) и водород (Н), който обновява водата.

Забелязва се, че от някое време водата на земята намалява. Горе остава повече вода, долу – по-малко. *(Правилно ли е?)* Не е правилно. Всички окултисти поддържат, че има три източника на живота, които са запушени сега. *(Как да се отпушат.)* Няма да се отпушват. Запушени са те, затуй водата се намалява. И животът се намалява. Има известно отношение между водата и тези промени, които стават в земята, стават и в човешкото тяло, понеже голяма част от тази вода образува тялото. Туй, което става в океана, става и в човешкото тяло. Много пъти хората боледуват от нямане на влага в организма. Влагата в организма образува топлината. Щом сте студени, показва малко влага, и обратното.

При сегашното състояние хората трябва да се научат как да живеят добре, за да образуват около себе си една такава здравословна струя. Защото туй течение, което идва от слънцето, е едно разумно течение. Ако живееш добре, ще привлечеш туй течение около себе си. Щом го привлечеш, ще заприличаш на оазис, и ще ти върви всичко. Природата – разумен ли си, гледа с добро око на тебе, не си ли разумен, тъпче те безпощадно. Живата природа всякога се стреми да събуди хората. И страданията не са нищо друго освен събуждане на съзнанието. Тези хора са опиянени от предметите на външния свят. Някой казва – има известна идея, която ме занимава. Следете във вашето съзнание каква е идеята, която ви занимава. Не, тя е една глупава мисъл. Седите и си казвате: „Как ще прекарам аз живота си?“ Какво подразбирате? Този въпрос буболечиците са

го разрешили. Ще го прекарате или като риба, или като птица, ще го прекарате просто като някое дърво, млекопитающе или най-после ще го прекарате като един обикновен човек или като разумен човек. Не е въпросът да се прекара животът. Тъй не разсъждавайте, животът не трябва да се прекара.

В песента, която ви дадох (*Мисли, право мисли!*), има думата „крепи“. Какво означава думата „крепи“? Една мисъл може ли да се крепи? (*Мисълта може да крепи човека.*) Крепят се неща, които са от физически характер. Туй е външната страна на живота. Крепи се тялото. Или в какво отношение можем да употребим думата „крепи“? (*Болният има нужда да се крепи, детето има нужда да се крепи.*) Когато известна идея свещена се слага да се крепи отвън, думата „крепи“, „крепение“ подразбира условия, за да могат тези идеи да се проявят. „Свещени мисли ти крепи.“ Показва, че тези идеи не са укрепнали и трябва да се подхранват отвън, да се поддържа животът. Онези, които не разбират живота, казват „подхранвай“. В думата „подхранвай“ имате друго значение. Тя е дума, която има отношение към душевния, сърдечния живот. Крепи – той употребява волята, ръцете. Подхранва – то е на чувствата. Казваме „подхранва илюзии“. Илюзиите могат ли да се подхранват? Може.

Каква беше основната мисъл? Откъде произтичат страданията – от нашето естество или отвън? Красиво е всяко разумно проявление на живота. Вие имате красивата идея, имате една мярка за красотата във вас, с която мерите нещата. Щом имате тази идея, имате разумност, тя е смешна, но разбирате тази идея. И тъй настроението съществува, понеже човек действа едновременно със своя ум и своето сърце, и своята душа, пътува. Знаете ли кога вие се обезсърчавате? Често правите екскурзии, естеството на човека е нещо обширно и когато ние посещаваме нашето естество, ще дойдем до някоя пустиня. Тогава идва лошото настро-

ение. Казвате: „Ние нищо не сме. Нищо не струва моят живот.“ Тази пустиня ще я заобиколиш, ще кажеш: „Тя принадлежи на мене.“ До нея трябва да има някой океан, море, ще кажеш: „Каква грамадна работа ми предстои.“ Можеш да я превърнеш в море. А вие като погледнете – аз съм бил пустинята! Не! Ще работите върху себе си! После, дойдеш до някой планински връх, забатачиш в скалите, казваш: „Какво е това, аз съм бил само скали, от мен нищо не става.“ Не, ти пази тези скали, благодари! Скалите, това е гръбнакът, оттам протича всичката енергия.

Най-после влезнеш в полето, една малка градинка (*обикновения живот*), зарадваш се, имаш разнообразни условия да се прояви индивидуалният ти живот. Индивидуалният живот, това е едно микроскопично проявление на човешкото естество. Тъй, като гледате по-широко на живота, няма да се обезсърчавате. Идва някой, казва: „Замота ми се главата.“ Казвам: „В пустинята си. Мини Сахара с автомобил, бързо мини, не с камили.“ Или качил си се на висок връх, стават бури, или зимно време – снегове към 10–15 метра. Не е лесно да правиш екскурзии зимно време, трябва да имаш всички приспособления.

И в живота е тъй, казват: то е лесна работа. Не, приятелю, изискват се много приготовления за живота. За една екскурзия необходимо е хубаво палто, шапка, здрави зимни дрехи. Тук, в София, преди време един гимназист ми разправяше своята опитност. Свършил и идва да го назначат. Никъде не намира служба. Взема най-после от един приятел 150 лева, купил си едно точило, закача дипломата си на него и почва да точи ножове. След три месеца изкарва пари и си плаща точилото. То е характер. Той сега отдавна е хвърлил това точило, това е един добър признак. Той казва: „Туй точило ще ми спаси положението. Пък аз не съм прост човек, свършил съм гимназия, мен не ме е срам.“ Преди 10–15 години беше много да си свършил гимназия.

То е много нещо, а сега, докато не си свършил университет, нищо не знаеш. В Америка има толкова много титли, докторати, че е нещо обикновено. Ако кажете „Em-di“, то е вече много, ходил е в Европа, върнал се е, мнението му е меродавно.

Човек трябва да бъде смел, да се приготви и да си пробие път в живота. В живота има планински върхове, реки ще минете, мислите ли, че мостове са направени – много от тези реки са без мостове. По планинските върхове с автомобил няма да ходите, малки пътечки има. През пустинята ще минете. Тъй седи животът – дали ще ви е страх, или не, ще ви прекарат през там по кой да е начин. А щом ще минете, ще се вържете отсега, ще бъдете смели и решителни, тази е похвалната страна – в живота не се обезсърчавайте. Знаете ли защо богатите синове се обезсърчават повече от сиромашките синове? Богатият син, докато баща му праща 5–10 години хиляди лево-ве, като спре бащата, не знае какво да прави. А онзи бедняга сам с труд си изкарва, и той минава по-лесно, извоюва, закалил се е.

Казвам, тогава богатият син е положил повече надежда в баща си, отколкото трябва. То е хубаво, че баща му е богат, но той трябва да има предвид, че баща му може да замине и той ще остане сам и ако го изкараш лице с лице с мъчнотиите, да е в състояние да се справи. И най-богатият син трябва да има едно изкуство, да знае да изкарва с честен труд прехраната си. Този труд е, докато се качиш на планинския връх. Трудът е, докато минаваш пустинята, мъчно е в пустинята – и гърлото ти ще засъхне, но на 3–4 дена в пустинята има оазис, изворчета, море, планински връх и като дойдеш до него, има замък – ще те поканят на гости, ще те угостят, и ще се върнеш пак.

В ума си не трябва да държите изключително само мъчнотиите, то е крайност. Кажете, туй може да ми се случи. То е хубаво, философи може да станете, не

да мислите, че само хубавото може да ви се случи. Не, туй са крайности. Човек трябва да бъде смел, решителен и разумен в живота и да знае, че едните и другите са все негови спътници. Дойде ли настроението, ще кажеш – минавам през пустинята. Дойде ли полето, тук растат моите чувства. Може би има да цъфтят в полето магарешко тръне, няма да му [се] сърдиш, нека расте. Ама в мен има едно некрасиво чувство, остави го да си расте. Защо ходиш да го буташ. Едно некрасиво чувство има ли право да расте в нас? На десет красиви чувства едно некрасиво чувство трябва да расте. На десет богати ученици един беден ученик трябва да мине. Такъв трябва да бъде законът.

Този x^2 какво означава? Какво означава x да го повишиш в квадрат? То е усилване на неговата сила, разширение. Щом кажем x^3 , това показва едно разширение на нашата деятелност, пространството в нас се е разширило, силите, с които разполагаме, се уголемяват. Трета, четвърта степен показват, че условията, при които живеем, колкото и малко да се увеличават, то е един грамаден процес.

По някой път, когато вие се обезсърчите, как лекувате вашето обезсърчение? Ще ви помогна да разрешите този въпрос. Да допуснем, че вашият брат, баща ви, майка ви все са ви давали златни подаръци, бисери, нанизи, часовници, пръстени, кесии злато. Намерите се в затруднено положение, няколко години не ви е писал баща ви, бутнете в сандъка, намерите ги, казвате: „Не мога ли да ги превърна, аз да ги използвам?“ В какво? В пари. Питам, някой, който се е обезсърчил, няма ли някой златни неща, които може да превърне. Ако вие сте съобразителен, имате туй научно проникновение, може да садите туй растение, от което се образува рициновото масло, продадете го на някой лекар, ще си изкарате разноските. Казваш: „Какво ще работя?“ Ще обработваш рициново масло. Друг казва: „Какво ще правя?“ Ще сееш фъстъци. Друг каз-

ва: „Е, обезсърчих се, какво ще правя?“ Ще сееш жито, царевица, плодни дървета.

Много от изкуствата има, като за една година може да имате резултати. Във всичките си мъчнотии трябва да мислите какво може да направите сега. Представете си, намирате се в безизходно положение и трябва да намерите какъв занаят да наченете, да може в дадения случай умно да изберете едно изкуство – тъй подходящо и навременно. Един чиновник, уволнен, като нямало какво, започнал да прави мекици, присъединява се и жена му и правят ги хубави, по 100–150 лева на ден си докарва. Ето едно изкуство за една година. След една година може да научите друго изкуство.

Кое е по-хубаво, да правите мекици или да се отчайвате? Разбира се, да правите мекици. Ако ви предложи от всички изкуства, които съществуват сега, кое ще си изберете? Най-видната, най-благородната професия, коя е тя? (*Доктор – смях.*) Аз бих препоръчал на класа да направи един опит. Той е следният. Мнозина от вас се оплакват, че нямат работа. Сега ще съберете малко пари, ще накарате някой да почне да прави мекици, представител да бъде на класа, след като се прехрани, спечели пари или тури в касата, ще се сменявате, ще си предавате туй изкуство. Някой брат, някоя сестра, тъй ще дойдете в контакт с хората. Хубаво е да правите опити. После друго изкуство, сега малко череша, да направите опит. Продаването на плодове, череша, туй е хубаво. В една малка количка за един опит, да опитате хората. Един месец е достатъчно да правите своите наблюдения. Като продавате, тогава ще добиете една опитност, която сега нямате. Вие сега казвате: „Този череша продава.“ Опитайте туй изкуство, какво нещо е да продаваш череша. „Ама, ще кажете, аз не искам да продавам.“ Как тъй не искаш да продаваш, а знаеш да вземаш. Някой опитва да проси. Тогава, ако не обичаш да продаваш, не обичай и да

вземаш. А вземането, ти отслужваш някому, то е само една услуга. Може да му кажеш: „Колко оценяваш тези череши, вземал съм ги толкова, колко ще ми дадеш?“ Най-първо, може ти да поставиш цената и второ, може вие да оставите те да турят цената. И в единия, и в другия случай вие ще фалирате.

Но само при един случай няма да фалирате – ако всеки, който дойде, го посрещнете любезно, поразговорите, ще се пълни продавничката ви. Но ако кажете: „Ако искаш да вземаш – вземай, знаеш ли, аз съм свършил университет.“ Аз ви казвам, едва ли в един месец ще имате един мющерия. Смирение трябва. Ще му дадеш и през деня, който мине, да остане една идея, че като се върне дома, ще каже: „Срещнах един млад момък, тъй весел, продаде ми череши, пак ще ида при него.“ Може вие да започнете някое изкуство, не за постоянно, да станете бакалин, един малък опит на вашия клас направете с череши, с мекици, двама-трима души. Но не като вземете всичко, че после да го изядете, не. Вий може да го направите, аз зная – между вас има много смели. Кое е по-хубаво, да чукате камъни ли, или да продавате череши и да продавате мекици? Всички занятия имат възпитателен характер.

Когато човек придобие туй, което му липсва, той трябва да промени професията си. Ученикът в цялото свое съществуване, като вземе, трябва да мине през всички професии. От най-ниското стъпало до най-високото. Не трябва да седите на едно стъпало. През всички стъпала, колкото и да са малки, не прескачайте. Да не се срамувате, като дойдете на долното стъпало. Вий може да си създадете някои свободни занятия. Онези, които са на работа, могат да създадат такава временна работа на някой, който няма. Пък като се разменят 5–6 души, ще си почивате. Туй само като един проект. Зимьска – мекиците, сега през лятото – плодове. Мнозина от вас се оплакват: „Имаме колонисти на Изгрева, няма кой да им носи хляб.“

Те мислят да си хванат някои хора от света да им носят хляб и зарзават. Сега някой от вас може да каже: „Ние ще ви донесем.“

Човек на своите си не може да слугува, на чужди трябва да слугува. Казвам, мекици отвън, само да изучите света, своите вие ги знаете. Всички професии, за да се изучи външният свят, характерът на хората. Основната идея, която трябва да остане в ума ви – мъчнотиите произтичат ли от вашето естество, или не? И радостите, и скърбите. Като станете сутрин, да знаете кой предмет занимава ума ви. За една седмица, като станете сутрин, забележете каква реална идея изпъква. Някои близки предмети, които са занимавали ума ви, дошли са тъй произволно като добри гости. Отбележете 10–15 души – ще си кажете своята опитност. В понеделник, като са станали, каква е била първата мисъл, която е дошла? Запример един казва: „Да има една чаша чай да изпия.“ Друг му минава мисълта: „Да ида на баня.“ Трети: „Да имам някоя хубава шапка.“ И т.н. Интересно е кои идеи най-първо ще ви занимават. Кои идеи изпъкват в ума ви? Щом се събудите – първата идея! Първата мисъл, която прониква, отбележете я. Тя не произтича от вас, като гостенка идва в ума ви. Събуждате се сутрин, слушате: „Мляко, мляко... хлебаро, хлебаро!“ То е първата идея. Или дете се е разплакало, или стряскаш се от сън, два котака се карат или чуваш птичка пее – кое е, което прониква за пръв път в съзнанието ви, ще го отбележите. Туй е един символ.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Тридесет и първа лекция
на Младежкия окултен клас
13 юни 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

НОВИТЕ ТИПОВЕ

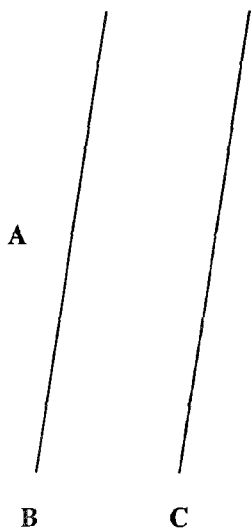
„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

Размишление

Желая от всички ви да извадите основните принципи или положения, за които сме говорили през цялата година. Това ще ви бъде задача през ваканцията – от всички лекции основната мисъл, и после върху тези принципи има ли нещо, което може да се приложи. Ще направите изводи.

Сега временно ние ще преустановим лекциите, за да започне приложение върху онова, което се е говорило. За изяснение, допуснете тука – имате една малка река, живее в нея една разумна рибка, какви ще бъдат нейните възгледи?

Да кажем, между В и С има сто метра ширина, какво понятие ще има тази рибка за външния свят? Тя ще отива от единия бряг до другия, и пак назад. Сега вие може да разглеждате окултната наука, всичко, което аз съм говорил, като тази рибка между двата бряга. Ще каже някой: „Ама да се самоотречем.“ Да се самоотречеш,

значи да излезнеш извън водата. Ала щом излезне вън от водата, ако не е научила основния закон на живота, какво я очаква? Страдание. Страданието е импулс, който подтиква съзнанието, пробужда съзнанието. Страданието е Божествен остен, който пробужда всички спящи същества.

Ако вие разбирате, съзнанието ви е пълно с такива посторонни образи, които го сковават. Запример седите, почесвате си главата и казвате: „Да свърша училище, да свърша университет“, после: „Да бъда министър“, после: „Да имам един автомобил.“ Е, свърши, стана министър, имаш автомобил, хубави неща са, но изводът какъв е? Посееш растение, изниква, виждаш – цъфнало, но плод не завързва. Човешкият живот има плод. Кой е първият плод на човешкия живот? *(Една добродетел.)* Коя е първата добродетел? *(Послушанието!)* Е, то, послушанието, отпосле идва. Някой от вас ще каже: „Аз не съм способен.“ Какво подразбира? Вълкът способен ли е? Вълкът аз го наричам нехранимайко – да удушиш една овца. Ама казваш – овцата била кротка, а ще я натисне насила. Нито една овца не е дошла доброволно да каже – острижете ме, или млякото си да даде. Все насила ѝ вземат. В какво седи добротата на овцата? Вън от това, което се оценява руното, вълната на овцата става проводник на магнетични сили. Онова, което ползва хората, не е вълната, а онова, което излиза от вълната. От влакната на вълната излиза една мощна сила, която е потребна на човека.

Следователно – да имаш силата на вълка, без да си вълк, да имаш добротата на овцата, без да си овца. Да обясня, имате, да кажем, една спермацетна свещ. Какво може да ви служи сама по себе си? Къща може ли да си съградите? Кого може да задоволите? Какво може да направите с една хубава бяла свещ, без да я запалвате? Обаче ако я запалите, светлината, която излиза от нея, може да ви ползва. Откъде

идва тази светлина? Спермацетът в дадения случай е само условие, да се прояви светлината. Светлината от спермацета, тя е, която е необходима, на нея можем да четем в тъмна нощ, може да ни покаже пътя, да ни избави от големи нещастия и пакости. И аз ви казвам, мозъкът ви трябва да се запали и гори. Да имате енергиите на вашия мозък. А по някой път вие го изгасяте. Страхът изгасва свещта. *(Безверието изгася свещта!)*

Сега тези работи ги вземете обективно, те не са само ваши. Вий сте наследили черти, които са общи на цялото човечество, и има да се борите, да изучавате себе си разумно. Вий представяте богат материал за изучаване. Вий още не сте проучили какво е сърцето ви. Вий още не сте изучили вашия живот, че какъв богат материал – да се прострете 5–10 хиляди години назад, да видите какъв е животът ви и как сте оживели. Сега всичко туй е покрито с мрак и тъмнина. Сега казвате: „Аз живея.“ Тъй както една рибка живее между двата бряга на реката.

Първото нещо, с което ще се посрещнете в бъдеще или когато и да е, то са вашите съществувания. И тогава, като проучите вашите съществувания, ще забележите тези закони на еволюцията и инволюцията, ще видите. Ще видите как са били преплетени разните ви съществувания, ще видите защо някои неща са били сложени по един начин, други – по друг. Ще видите известни способности и чувства кога и как са се развили. Че туй е наука. Сега седите и си казвате: „Аз не зная!“ Чакайте! Вземали сте един лотариен билет и чакате. Не искате да вземете мотиката. Тя ще ви принесе голяма печалба. При мен идва един младеж, иска да служи на Бога. „Двадесет години търся аз пари, миналата година един километър ров изкопах.“ Двадесет години е работил, копал е земята. Питам го: „Колко пари си намерил!“ „Две хиляди рубли.“ „Е, казвам, ако от двадесет години би посял едно лозе от шестдесет

декара, твойто имане щеше да бъде най-малко 5–6000 лева златни.“ Казва: „Каж ми сега къде да намеря.“ Казвам: „И да зная, няма да ти кажа.“ Разправи ми той един сън. Като мислил все за имане, молил се, молил се, идва най-после при него един ходжа и му казва: „Ти толкова време се моли, аз ще ти покажа едно място, където има много пари, върви след мене.“ Но не щеш ли, тъкмо пристигат до мястото и ходжата ще му показва парите, идва един негов съсед, на когото имал да дава 2000 лева, и го задължава да му даде парите и докато се разправяли, събудил се.

И в живота е така. Дойде една велика идея, дойде да те поведе към една велика посока – човек да станеш, идва една малка мъчнотия в света, задържа те. Малките мъчнотии в живота стават причина да загубите вашето богатство. Ти може да се молиш, но този съсед пак ще дойде, ще ти иска парите. Ти трябва да си платиш парите по-рано – та ходжата щеше да ти покаже къде са парите, туй е един факт. Защо се явява неговият съсед в самия момент – остава една загадка.

Питам тогава, може ли човек, без да страда, да има страдания? Може ли да се радва, без да има радости? *(Не може.)* Тогава, щом има страдания, защо иска да не страда? То е съвременно възпитание. Съвременните хора имат едно фалшиво схващане за живота, за благо. Понеже нещата не стават тъй, както те искат, туй е едно страдание заради тях. Всякога като велик закон е: всяко едно страдание подтиква човешкото съзнание. И в страданието човек има една малка придобивка. Няма страдание в живота, което да не е внесло една малка придобивка в човешкото съзнание и всичкия прогрес, който сега има човечеството, се дължи все на неговите страдания. То е един естествен закон. Път, по който човекът върви. Аз не говоря за случайните страдания, в страданието има идея.

Да страдаш без идея, то е глупаво нещо. Един мъченик, един учен човек, баща, майка, приятел, мо-

же да има страдание. Страдания, в които няма идея, това не са страдания. Когато казвам, че страданията трябва да ги понасяме, разбирам идейните страдания. А безидейните страдания остават за ваша сметка. Казва: „Много страдах!“ За идея ли? „Не, направих една глупост.“ Ще плащаш на кръчмаря. Както този с ходжата. Ще си платиш дълга.

Първото, всички лекции – колко лекции имате тази година (*Трийсет и две.*) – за идната седмица (*след ваканцията*) ще извадите кой каквото е запомнил. Бележки нали имате. Общо, само основните положения на всяка една лекция. Две или три положения от лекцията. Те са главните. Толкова методи съм ви препоръчвал, колко от тях сте прилагали. Например неразположен си някога, да си туриш гърба при някое голямо дърво. Колцина от вас са привили този опит – някое дебело дърво? Според вас кои дървета действат най-хубаво? (*Борът.*) Брястът за разположението на духа действа най-хубаво. Тази светлина, която минава през тези листи, е незаменима. Когато някой път някой от вас е неразположен духом, тъй отпадне, нека се разходи десетина пъти по тази алея (*брестовата*), ще му мине. Отлично действа светлината на бряста. И формата на листата е красива, те са остри, а пък борът, той е шило. Туй, което излиза от бора, то е само неговият нектар. Под него никаква трева не расте. При бора трябва да бъдем в будно състояние. От нектара излиза известна жизнена енергия, тя е, която ползва. Трябва да имаш същото разположение на бора. Тоест, ако идейно си повдигнат към Бога, борът помага. Но ако не си повдигнат идейно, борът не помага. Материалистите не обичат да се изкачват при боровете. От боровата гора те бягат. Питам, мечките живеят ли в боровите гори? Не сте правили изследвания при какви места прави мечката своите жилища? (*При елхови дървета. В клековете се среща.*)

Как може човек да изучава своите състояния? Най-първо ще седне тъй, спокойно. Виждали ли сте как учените правят своите изследвания. Когато дойде някой професор по геология, как започва своите изследвания? Как се домогва до онези големи събития на земята, кой им ги казва? Намира някои измрели мидички, таралежи, вкаменени дървета, но какво право има да заключава той от туй вкаменено дърво, че туй било епоха, няма някои живи сили. А пък геологията може да се изучава от живите растения много по-добре, отколкото от вкаменелости. Но туй е един метод за бъдеще. А засега този е хубав. Трябва значи, ако един геолог е мислил дълго време и е дошъл до известни заключения за миналото, по същия начин ще мислите, ще мислите, докато най-после ви хрумне една мисъл. Няма изключително да се занимава човек само с това, да се отдаде на тези размишления.

Вий не сте правили опит, да кажем, когато имате свободно време, не знаете какво да правите, наместо да прекарвате времето безполезно. Някой път, като ви хване скука, нищо не искате да правите, хванете си показалеца с вашата дясна ръка и наблюдавайте какво едно малко променение ще настане в съзнанието ви. То е един научен метод, после – средния, безименния... после и на другата ръка. След това казвате тъй, хващате с палеца и средния пръст на лявата ръка – хващам, пускам, хващам, пускам. (*Теглим поред всички пръсти.*) Когато ноктите почнат да се скъсяват, то е един признак на нервност. Човек става нервен, нетърпелив. Всички хора с къси нокти са сприхави, когато хора с дълги, хубаво оформени нокти, показват интелигентност. Широките нокти показват устойчивост, смелост, решителност. А тесните показват един човек, който не иска да се бори с външните условия. Всеки човек според характера си – ноктите му показват. Човек, като му погледнеш ноктите, ще видиш колко е смел и решителен. Гледам някой, ноктите му малки,

казва: „Ще търпя.“ Ще търпиш, на ноктите ти е означено, че нямаш търпение. Някой казва: „Ще ида до Витоша.“ Пък аз виждам, че той е страхлив. Ноктите показват, че няма да отиде – когато на някого крайкожието на ноктите е неравно, разхвърлено е очертанието. (*Ноктите на моралните хора са добре сложени.*) А вий постоянно го чоплите. С това не се подобрява работата. Отвътре да го чоплиш, а не отвън.

Ти ще измениш характера си отвътре, а тъй, както е сега, пръстите ти показват, че са разхвърляни мислите ти. Ноктите на моралните хора са добре сложени. Когато човек почне да загрубява, неговият палец почва да се скъсява и става топчест. А когато се развива човешката воля, развива се правилно първата фаланга. Не само това, но ако човек живее дълго време, този мощен живот, преди той да е дошъл още, цялата окръжаваща среда ще бъде хармонична, съобразна с неговото естество, и той няма да среща противодействие. Човек трябва да е работил с хиляди години, цялата среда да му съдейства. А вий сте дошли, нито сте орали, нито сте копали, казвате: „Лоши са условията ни.“ Казвам, ще се стегнете да работите. Сега, ако ви кажа в миналото прераждане какво сте правили, учители ли бяхте, земледелци ли бяхте, ще кажете: „Не зная. Е, сега какъв трябва да бъда?“ Някой бил учител, иска – земледелец. Кой е по-горе, учителят ли, или земледелецът? Там е груба работата и земледелието поглъща голяма част от енергиите на тялото. Неговият ум не може да бъде тъй свободен. А при учителя, който не работи, се натрупва толкова излишна енергия, че се образуват миазми, заболява от охтика. Учителят го е страх от праха, който учениците вдигат.

Аз, като стана един учител, ще отворя всички прозорци от единия край до другия, да има проветрение и в стаята ще направя един самовар; двадесет ученици ще имам малки деца в класа, по една чаша топла вода: проветрение ще има и няма да изстине никой.

Пък и аз ще бъда свободен. То не може сега, не могат да си го представяш, но то може да стане. Трябва дълго време да разправяш на инспекторите за здравословните причини, които седят в тази чаша топла вода.

Правили ли сте опит да спите на силно течение, без да се простудите? Сега ще започнете от физическата страна, която е свързана с умствения живот, и ще имате една определена мярка. В някои отношения може тялото да набира повече енергия, отколкото ти трябва, в някои отношения може да дадеш повече, отколкото трябва – и двете са крайности. Ще приемаш толкова, колкото ти трябва, и няма да даваш повече, отколкото трябва. Мнозина от вас се отварят, цъфнат, и не завържат.

Природата обича ред и порядък. Ще даваш толкова, колкото трябва, ще вземаш толкова, колкото трябва. Според този закон, за да образувате вашия характер, най-мъчното нещо, което може да направи човек, то е следното: някой ви е обидил, вие ще кажете: „Той трябва да говори с мен разумно, той не трябва да ме обижда.“ Вземете друго положение. Някой те обиди, и заминете за Америка, не можеш да го хванеш. Какъв метод ще избереш? Наказание не помага, тогава? Ще намериш един човек и ще постъпиш с него тъй, както би искал той да постъпи с тебе. Ще ти мине. Обиден си. Отиди, на другите постъпи тъй, както искаш да постъпят с тебе. Ще го питаш: „Ти доволен ли си от мен? Моето поведение, от мене доволен ли си?“ Но кой от вас може да го направи. И тогава ти можеш, този от Америка може да го извикаш да се върне пак назад.

Най-мъчният урок в света е да дадеш един пример, когато си раздразнен. Като дойде някой при теб, не да кажеш: „Махни се!“, а да кажеш: „Какво обичате, аз съм на ваше разположение.“ Обидил те някой, срещнеш един човек, превива се под тежка кошница, вземи му кошницата, послужи му. Кажи: „Аз се

радвам, че мога да ви услужа.“ А ти ще кажеш: „Как, обидил ме, а аз да нося!“ Ще се върнеш, кошницата, кажи: „В света е тъй, човек все трябва да скърби и аз съм носил тези страдания, и сега ги нося, но то ще се оправи.“ Той ще погледне, оставиш му коша, казваш: „Друг път пак аз съм на ваше разположение.“ Веднага ще проникне онзи морален принцип у този човек. Може никога да го не срещнеш, ти ще получиш един урок, който никой не може ти предаде. Но докато го направиш, е въпрос.

Вий ще кажете, той, Учителят, тъй казва, но я да го направи сам. Ако аз постъпя тъй, аз ще се ползвам, вий какво ще се ползвате? Ако аз ям, то е заради мене. Но и вие трябва да ядете. Онова, което вие може да приложите в живота си, то важи за вас, не туй механично приложение, но онова идейно приложение. Някой път направете този опит. Когато сте най-скръбни, не знаете какво да правите, направете една услуга някому, но да е будно съзнанието ви. Приложете го, както аз съм казал сега, може да го направите и денем или в мрачно време, че да не ви видят хората, може и на обед, когато, когато и да е, направете го. Представете си, че вий сте един студент, който току-що е свършил, и ви среща вашият професор, когато носите коша на един просяк. Какво ще каже професорът? „Онзи, мръднала му е дъската, на един циганин носи един кош.“ Затуй ще избереш мрачна нощ и ще се ретушираш (*дегизираш*) малко, никой да не те познае. Когато правиш този опит, да не те знаят хората.

Желая всеки един от вас да развие онези специфични качества, които се крият. Като активен, да станете разумен, без да давите овцете, и да бъдете овца – но една разумна овца, която сама ти донася млякото и сама го издоява. Може ли овцата сама да издои млякото в буквален смисъл? Не може, но в преносен смисъл може. Окултното знание да бъде само един плюс към знанието, което светът притежава.

Следующия път ще имате едно събрание за половин час мълчание, може и да си четете някоя хубава книга избрана или нещо хубаво, ще седнете тук половин час мълчание, нито дума. Тъй влезнеш, седнеш на мястото си, тишина половин час, кой, като завърши, ще си излезне, ще заминее, нищо няма да каже, нито дума, може само да се поздравите, и няма да говорите и като излезнете, ще заминете, и пак нито дума. През деня може да говорите, колкото искате, но дойде ли седем и половина-осем часа неделя вечер – нито дума. Човек е разрешил всичко в света и гледа онази велика хармония, която съществува.

Седя при един болен, той плаче, казва: „Не ме ли съжеляваш?“ Аз го гледам. Казва: „Не ме съжеляваш.“ Аз седя спокойно, размишлявам, три пъти като духна, ще стане, болестта ще си заминее. Дойде някой просяк, аз размишлявам, три пъти като духна – дойде някой, тури му в ръцете. Ама не да ви видят. Аз отвътре духна. Да стане туй, което казвам. Вътре, в мълчанието, има тази положителна страна, будно съзнание, човек е доволен. Човек може да направи един красив опит. Сега тези опити ще ги правите, понеже ще срещнете мъчности. Да кажем, някой от вас събира абонамент за някой вестник – има хора, които от десетина години не плащат абонамента си. Ще се спреш, духнеш един, два три пъти, той извади, дава парите. Той е банкерин, има пари, ала не дава. То е едно изкуство, направете го.

Красивото в живота, това са мъчнотиите, това са разумни препятствия, за да опитат своята интелигентност. Колкото препятствията са по-големи в пътя ти, толкова си заобиколен с една разумна среда. Допуснете, преди години припкали сте по някое поле, нямало е никакъв товар. Сега, след двадесет години, навсякъде – тук се натъкнете, там се натъкнете на ред препятствия. Значи тук има разумни същества, ще заобикаляш, има определени пътища. Препятствията в

живота показват, че сме се натъкнали на разумна среда, на разумни условия. Няма да скачаш като кон, ще постъпваш съобразно с тази среда. Щом сте в такава една разумна среда, има условия за вас да се проявите, има условия да добиете нещо. Ако влезнете в някое село населено, гладни може ли да умрете? Не може, но в пустинята – там няма никакви препятствия, може навсякъде да ходите, но гладен може да умрете. Значи при мъчнотиите човек гладен не може да умре.

Сега аз говоря за туй разумното. Пред вас третирам страданията, които са поставени от Бога, те са едно благо. Когато Бог обича някого, поставя му мъчнотии на пътя. Ама че то е много естествено. Може ли вие да направите един кораб, а да го не натоварите със стока? Може ли вий да направите някоя каруца, и да не турите нещо в нея? Може ли да имате торба, и да не турите нещо в нея? Да имате кесия, и да не турите нещо в нея? Може ли да имате инструмент, и да не свирите върху него. Че туй търкане на лъка върху тези струни, какво страдание е то? „Какво иска от нас?“

Затова трябва да бъдете разумни, ще работите. Ако вие, хората, пеете и свирите, по-малко мъчнотии ще имате. Има някои по-висши същества, ти си една струна на Божествения инструмент. Започне ангелът отгоре с лъка, казваш: „Трепери ми сърцето, боли ме.“ Той свири, и ти ще пееш, тъй ще се въодушевяваш. Щом престане концертът, ще дойде едно успокояване. В небето говорят само за страдащите хора, а за онези, които се радват, нито помен не става за тях. Писанието казва: „Онези вече са приели своята радост на земята, а онези, скърбящите, които са приели страданията долу, заради тях мислят, да им дадат някое благо.“ Туй е една положителна философия. Може да правите малки опити, да се закали характерът ви, не да бъдете посредствени. Аз искам от вас да бъдете нови типове.

Тази вечер срещам една госпожица, студентка, мисля да е от четвърти семестър, с червена шапка,

ходи тъй, напето, с достойнство, на шапката – и козирка, тропа с краката, казва: „Аз живея за България.“ Червената шапка отгоре я въодушевява. Тя за една обикновена идея казва тъй. Похвалвам я. Приятно впечатление прави, с идея върви, тъй грациозна, идея има. Сега и вие ще турите вашия каскет. Тъй ще кажете: „И аз имам идея.“ Ще бъдете идейни, тъй че, като излезнете, да знаят хората, че във вас има идея. Всякога, когато срещнете един идеен човек, усещате, че има пълнота в него. А като го срещнете без идея, усещате една черупка като на охлюв.

Искате ли вие да бъдете пълен? И всеки един от вас може да бъде пълен. Не само да говорите, всичко може да се направи. Желая да бъдете нови типове. Нови типове! Нищо повече! Тези типове може да се създадат.

„Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!“

*Тридесет и втора лекция
на Младежкия окултен клас
27* юни 1926 г., неделя, 19 часа
София – Изгрев*

* На 20 юни 1926 г. лекция не е държана. – бел. изд.

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Време и сила	7
<i>15 ноември 1925 г.</i>	
2. Най-малкото иждивяване и най-малкото съпротивление	24
<i>22 ноември 1925 г.</i>	
3. Трите състояния S, R и T	34
<i>29 ноември 1925 г.</i>	
4. Какво приложение има числото две	46
<i>6 декември 1925 г.</i>	
5. Живите символи в природата	55
<i>13 декември 1925 г.</i>	
6. Живите символи като методи за работа	65
<i>20 декември 1925 г.</i>	
7. Пълнене и празнене	77
<i>27 декември 1925 г.</i>	
8. Десетте думи	88
<i>3 януари 1926 г.</i>	
9. Действие и противодействие	94
<i>10 януари 1926 г.</i>	
10. Изваждането	100
<i>17 януари 1926 г.</i>	
11. Гласните и съгласните букви	107
<i>24 януари 1926 г.</i>	
12. Простите задачи в математиката	116
<i>31 януари 1926 г.</i>	
13. Реалното в живота	128
<i>7 февруари 1926 г.</i>	
14. Микроскопическите добрини	139
<i>14 февруари 1926 г.</i>	

15. Красивото лице	149
21 февруари 1926 г.	
16. Страдание, търпение, опитност, знание	157
28 февруари 1926 г.	
17. Духовна мекота	166
7 март 1926 г.	
18. Трите съзнания	175
14 март 1926 г.	
19. Живата реч	183
21 март 1926 г.	
20. Добро и свобода	192
28 март 1926 г.	
21. Трансформиране на енергиите	202
4 април 1926 г.	
22. Малкото съпротивление	212
11 април 1926 г.	
23. Качествата на здравия човек	222
18 април 1926 г.	
24. Съзнателна работа	231
25 април 1926 г.	
25. Влияние на цветовете	237
2 май 1926 г.	
26. Място на добродетелите	247
9 май 1926 г.	
27. Здравомислене	260
16 май 1926 г.	
28. Склонности и разнообразие	272
28 май 1926 г.	
29. Окултни елементарни познания	282
30 май 1926 г.	
30. Музикално упражнение	293
6 юни 1926 г.	
31. Когато страданията произтичат	296
13 юни 1926 г.	
32. Новите типове	309
27 юни 1926 г.	

ПОРЕДИЦА МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС

ПЪРВА ГОДИНА (1922)

Двата пътя (1–21 лекция). Кърджали, 1999 г.

ВТОРА ГОДИНА (1922 – 1923)

Долирните точки в природата, том I (1–15 лекция). София, 1935 г.

Добри навици, том II (16–31 лекция). София, 1935 г.

ТРЕТА ГОДИНА (1923 – 1924)

Разумният живот (4 книжки, 1–32 лекция). София, 1925–1926 г.

ЧЕТВЪРТА ГОДИНА (1924 – 1925)

Лекции на Младежкия окултен клас (5 книжки, 1–31 лекция). София, 1927–1928 г.

ПЕТА ГОДИНА (1925 – 1926)

Време и сила (1–32 лекция), София, 2002 г.

ШЕСТА ГОДИНА (1926 – 1927)

Посока и растение. (1–37 лекция). София, 2002 г.

СЕДМА ГОДИНА (1927 – 1928)

Божествената мисъл (1–30 лекция). София, 1942 г.

ОСМА ГОДИНА (1928 – 1929)

Божествените условия, том I (1–28 лекция). София, 1942 г.

Отворени форми, том II (29–42 лекция). София, 1943 г.

ДЕВЕТА ГОДИНА (1929 – 1930)

Служене, почит и обич, том I (1–24 лекция). София, 1940 г.

Закони на доброто, том II (25–48 лекция). София, 1940 г.

ДЕСЕТА ГОДИНА (1930 – 1931)

Пътят на доброто (1–42 лекция) София, 1999 г.

ЕДИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1931 – 1932)

Съществуване, живот и отношения (1–37 лекция). София, 1999 г.

ДВНАДЕСЕТА ГОДИНА (1932 – 1933)

Великата разумност, том I (1–20 лекция). София, 1949 г.

Съразмерност в природата, том II (21–42 лекция). София, 1949 г.